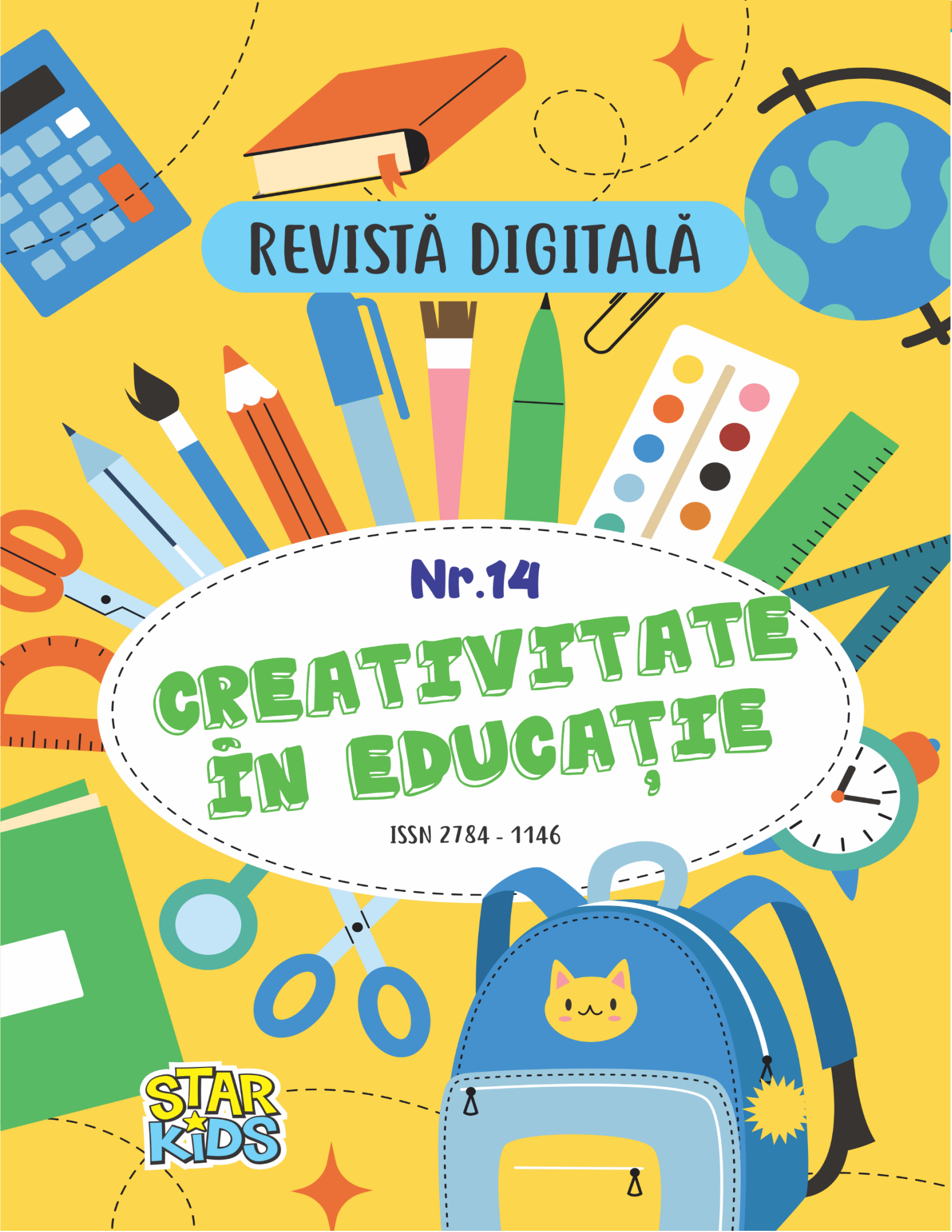

REVISTĂ DIGITALĂ

Nr.14

**CREATIVITATE
ÎN EDUCAȚIE**

ISSN 2784 - 1146

**STAR
KIDS**

CUPRINS

MATEȘ RODICA	8
VOINA ALINA	12
DUROI ANA-MARIA	14
STANCU CONSTANTINA CRISTINA	16
KOLES MELINDA	18
BODEA IOANA - ADRIANA	20
ALBIȘ FLORINA – RAMONA	22
GHIORGHITĂ ALEXANDRA-GABRIELA	24
ARION ENIKO MELINDA	25
DUMITRU CARMEN-MARIA	27
COVERCĂ VALENTINA-IRINA	29
OȚEL CARMINA-RAMONA.....	31
BARBU LIDIA.....	33
ȘTEFAN CAMELIA.....	36
BELICIU NICOLETA	38
BURADA-IANCU DELIA-CRISTINA	40
TĂNASE ROXANA	42
FLORESCU CLAUDIA.....	44
NEGRU GABRIELA-ANDREIA.....	46
VIERU ELENA	47
SÎRBU BIANCA-LĂCRĂMIOARA.....	48
BUȘTEAGĂ-VIERU AURA	50
ȘTIRBU MARIA MAGDALENA	52
URS DENISA-IOANA	55
JURJ IOANA	56
TIGAN RAMONA	58
SOMOGYI ANA MARIA.....	60
LAZEA MARIANA.....	62

MATIUȚA MARA – VALENTINA	63
TUDORACHE DANIELA	65
DINULESCU ALEXANDRA.....	67
HANGANU OANA MARIA	69
ARAMĂ CRISTINA-LOREDANA.....	72
BUZOIANU MIRELA.....	73
TIMPURIE CHIRITA DANIELA-ANDREEA	75
ALECU IONELA PETRONELA	77
MITOCEANU MINODORA-MARINELA.....	80
BULZAN ANNAMARIA CRISTINA.....	83
CORNEA MIHAELA	85
BĂLAN CAMELIA CRISTINA.....	87
BULARCA ANA	89
SASU CRISTINA ELENA	91
SULTAN DORINA	93
PĂTRĂȘCAN GEORGETA MONICA	95
CANTA NICOLETA	98
CHIRIAC ALINA.....	99
ROTARU ELENA FLORENIȚA	101
RĂPIȚEANU FLORINA	103
MICU VICORIȚA	105
TOMA LILIANA.....	107
COJOCARU FLORICA	109
VLĂȘCEANU IOANA	111
MERA ALINA IOANA	113
MAEREANU ANIȘOARA.....	115
VOINEA LUCIANA.....	116
HOLICI ANGELICA	118
MIHAI OANA-MARIA.....	120

CÎLNICEAN OLIVERA MILIȚA	121
BĂLĂNESCU CAMELIA LEONTINA	124
CODILĂ MONICA	127
CHIRILĂ RAMONA-MARIANA.....	129
STANCI ELENA.....	131
NIȚĂ GEORGIANA	133
BUCURICĂ LOREDANA	135
DRAGNE VASILICA RALUCA	137
IBĂNESCU CORINA - ANDREEA.....	139
PANAIT DIANA ELENA	140
STOICULESCU SIMONA RALUCA.....	143
BARALIU GEORGETA	144
DAN ALINA	146
FLAIMOC OANA CAMELIA.....	147
SÎRBU CORNELIA.....	149
LĂCĂTUȘU-RADOSU IONELA-LOREDANA.....	152
POENARU CARMEN-ALEXANDRA.....	154
VÎLCEANU MARIANA	156
CHIȚESCU DANIELA.....	158
CIACĂRU MIHAELA	160
PĂUN FLORENTINA NICOLETA	161
CĂIMĂCANU MARINELA MĂDĂLINA LUMINIȚA	164
CARACONCEA CRISTINA-ELENA	166
BAROȘI VERONICA IONICA.....	169
PEIU ANAMARIA SIMONA.....	171
MIHU NINA-CARMEN	173
COTÎRȚĂ CAMELIA	175
BOGDAN ILDIKO	178
POPA CARMEN CRISTINA	180

RADU IOANA ROXANA	182
SCORȚAR LARISA.....	184
SCORȚAR LARISA.....	185
PÎRVU MONICA.....	189
STANCIU MARIANA - CORNELIA	191
STANCIU MARIANA - CORNELIA	192
TĂȚĂRUȘ GEORGIANA	193
BÎRSAN PETRONELA.....	194
DOROBĂȚ PETRONELA	195
VERIVEȘ VASILICA ALEXANDRA	197
AVADANI MARILENA.....	198
BALINT KLARA-BIANCA	200
LEUDEAN MELINDA ANDREEA	202
LOREDANA Danci	205
DEAC IOANA.....	211
SĂPÂNȚAN ANUȚA	213
MAGDĂU ILEANA LUCICA	215
CĂRBUREAN ANDREA CARMEN	217
SZANTO ROZALIA.....	219
BLANARIU DANIELA.....	221
CHIFU MIHAELA	223
POENARU ELENA-DANIELA	225
APROFIREI CORNELIA	227
NICOLA DORINA-GELUȚA.....	229
LĂCHESCU GEORGIANA-ROBERTA.....	231
HARVATESCU-MATACHE FLORINA	233
COJOCARU ALEXANDRA.....	235
BOJINĂ MIRELA TATIANA	237
PISĂU GABRIELA.....	239

LIȘIȚĂ LUISIANA	241
MARIN CRISTINA FLORENTINA.....	243
CÎRSTEA MARINA	245
IORGA BIANCA GEORGIANA	247
PAȘOL RALUCA-VANESSA	249
DUMITRU MARIA	251
COMAN ANA-MARIA	253
COSTACHE MARIA ALEXANDRA.....	255
DUMITRESCU ADELINA IONELA	256
TEGLAȘ IRINA	258
ȚURA IOANA ALEXANDRINA	260
CUCOȘ LILIANA-GABRIELA	262
CULIȚĂ GABRIELA	264
BEJENARU MANUELA SIMONA	265
GAVRILESCU VOICA	268
LUPU MARIA	270
HURJUI VIRONICA DOMNICA.....	272
BANEA LAURETA SPERANȚA	274
PARASCHIV VIORICA LOREDANA	276
BRÎNDESCU OLARIU LAVINIA-ELENA	278
PARASCHIV DOINIȚA-LUMINIȚA	279
VLAD RALUCA.....	280
COJOCARU ROXANA DANIELA.....	282
NEAGOE ELENA	283
PREDESCU CLAUDIA IONELA.....	285
VOICU ELEONORA	287
BOSOI GEORGIANA.....	289
TĂȚARU IOANA	291
SIMINESCU PETRONELA.....	292

BORDEIANU ROXANA-MIOARA.....	294
GRIGORE CECILIA TEODORA	296
JALBA GEORGIANA	299
HARABAGIU CRISTINA MARIA.....	307
NISTOR MARIA DANA	309
POJEGA NISTOR MĂLINA DUMITRELA.....	311

MATEȘ RODICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „HOREA”

LOCALITATE: HOREA

Evaluarea competențelor în învățământul primar

Modul în care se folosește noțiunea de competență în mediul școlar face să i se atribuie caracteristici diferite. În școală, care este un loc de învățare, nu căutăm persoane competente, ci aflăm cum și ce le poate face competente. Vom avea tendința de a stabili o listă de competențe care vrem să fie dobândite și să le definim prin formulări standard.

Competențele în școală capătă forma unor proceduri standardizate și stereotipe; exemplu: „a ști să faci o adunare”, „a ști să scrii o carte poștală”, „a ști să descoperi imagini auditive dintr-un text”; o competență înseamnă și capacitatea personală de a se adapta la o situație nouă.

Din această concepție legată de competențe putem distinge anumite caracteristici generale:

a) Un punct esențial este adaptabilitatea: este considerat un adevărat competent cel care, într-un domeniu dat, se poate confrunta eficient cu o situație neprevăzută.

b) O competență este întotdeauna unică și este specifică numai unui individ.

c) E greu de știut din ce este alcătuită competența unui individ. O competență nu „se vede” niciodată, se observă numai efectele ei.

d) accentul nu se pune atât pe deținerea de cunoștință, pe arta de a ști să faci, pe tehnici etc., cât pe capacitatea de a le mobiliza și a le combina pentru a răspunde unei situații mereu noi.

Într-o pedagogie bazată pe competențe, problema esențială este cum să-i faci pe elevi să învețe. Atunci când ceri unui elev să execute o operațiune ca răspuns la o întrebare dată, acesta sigur va răspunde printr-o operațiune pe care o cunoaște, astfel va ști să execute operațiuni pentru a efectua o înmulțire sau pentru a face acordul între subiect și predicat. Observăm că majoritatea competențelor învățate la școală constau în operațiuni mentale și nu se traduc în comportamente observabile decât indirect. Deci, învățarea unei competențe reprezintă chiar procesul care leagă o operațiune sau un ansamblu de operațiuni de o situație sau un tip de situații, aceste operații anunțându-se printr-un semnal cunoscut de subiect și care va juca rolul unui stimul.

Concluzionăm faptul că o competență reprezintă capacitatea de a răspunde la niște situații complexe, nemaîntâlnite printr-o combinație de proceduri cunoscute.

Programa școlară pentru clasele primare definește competențele astfel: „ansamblu de cunoștințe structurate, abilități și atitudini dezvoltate prin învățare, care permit rezolvarea unor probleme specifice unui domeniu sau unor probleme generale, în diverse contexte particulare”. Pentru a fi învățată sau evaluată competența trebuie utilizată în situații concrete unde elevul trebuie să demonstreze în practică ceea ce a învățat. Situațiile problemă au, în abordarea competențelor de bază, un rol esențial. Acestea oferă elevului posibilitatea de a-și forma, dezvolta și evalua o competență. Fiecare situație problemă este un prilej în care elevul exersează competența respectivă.

Particularitățile psihologice ale școlarului mic sunt destul de importante pentru formarea competențelor cheie. Copii din clasele primare, deși rămân legați de concret și fac legături între acțiune și cuvânt, încep să fie stăpâni pe sine, să își ordoneze gesturile, să se completeze mai

mult, își formează priceperi și deprinderi pe care n-ar putea să le dobândească singuri. Prin trecerea în mica școlaritate, copiii își schimbă statutul, devin elevi, mai importanți în familie și în grupul de copii. Prezentarea competențelor cheie alături de competențele specifice nivelului primar, sunt de nelipsit în tratarea acestui subiect, ajungând să ne dăm seama mai bine ce competențe trebuie să-și însușească elevul de ciclul primar.

Competențele de comunicare în limba română și în limba maternă în cazul minorităților naționale urmărește operarea cu o varietate de mesaje verbale și nonverbale pentru a recepta și transmite idei, experiențe, monitorizarea propriei comunicări și adaptarea acesteia la diferite categorii de audiență; utilizarea corectă și eficientă a limbajului însușite la diferite discipline sau cai informale și non formale.

Competențele de comunicare în limba străină au început pe cale formală în clasa pregătitoare din anul școlar 2012-2013.

Competențele digitale se formează diferențiat în învățământul primar din țara noastră deoarece dotarea școlilor cu calculatoare este diferită, iar în curriculum pentru învățământul primar nu există o disciplină care să asigure această competență, însă poate fi studiată prin planificarea ei la decizia școlii.

Competențele de bază de matematică, știință și tehnologie vizează formarea unor strategii funcționale în vederea rezolvării de probleme; aplicarea de principii și metode de investigație pentru a explora și explica, la nivelul claselor primare, procese naturale și sociale; formarea capacităților de analiză critică, de argumentare pe bază de dovezi pertinente.

Competențele sociale și civice au ca scop formarea de abilități de utilizare a serviciilor publice, sociale și culturale.

Competențele antreprenoriale sunt în stare de început în învățământul primar și se manifestă în activarea spiritului de inițiativă antreprenorial în gestionarea evoluției personale; disponibilitatea pentru efort fizic și intelectual.

Competența de sensibilizare și de expresie culturală se exercită prin conștientizarea drepturilor și a responsabilităților, prin relaționare interpersonală pozitivă, prin susținerea cooperării în grupurile de învățare, prin respectarea diversității socio-culturale etc.

Competența de a învăța să înveți are în vedere auto motivarea în privința propriului potențial de reușită, aplicarea unor tehnici de muncă intelectuală care valorizează autonomia în procesul învățării, asumarea responsabilității pentru propria învățare.

Așadar, competențele specifice sunt grupate pe competențe cheie, ca element de reper și influențează pozitiv procesul de predare-învățare-evaluare. Programele școlare au deja o structură care permite realizarea acestui aspect, fiindcă la fiecare competență avem cunoștințe de predat, abilitățile ce trebuie formate, nivelul de raportare pentru profesor și elev, atitudinile care trebuie să se manifeste dar și un model de teme pentru o abordare integrată. Acestea ajută cadrul didactic să-și organizeze procesul dar să se și evalueze, observând dacă a realizat toate segmentele.

Programele școlare pentru învățământul primar, structurate pe cicluri curriculare- ciclul achizițiilor fundamentale(clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a) și ciclul de dezvoltare (clasele a III-a și a IV-a)- sunt concepute astfel încât elevii să atingă un nivel de performanță elementar în formarea competențelor cheie. Deci, elevii din ciclul primar trebuie ca până la terminarea clasei a IV-a să-și formeze competențele vizate de programa școlară, în etapele sugerate de aceasta, prin studierea integrată a disciplinelor de învățământ cuprinse în planul cadru.

Competențele de comunicare sunt cele care stau la baza formării celorlalte competențe și, în același timp, sunt dependente de acestea.

Competențele de comunicare în limba română se situează în lista competențelor cheie care determină profilul de formare al elevului, este necesar să vizualizăm Comunicarea în limba română ca pe un pas înainte pentru dezvoltarea curriculum-ului, ca pe un avantaj de a forma un elev cu o minte deschisă spre alte sensuri ale disciplinei de studiu- un sens integrator, transdisciplinar.

La sfârșitul școlarității, următoarele ținte reprezintă finalitățile comunicării în limba română:

capacitatea de a comunica în scris și oral, de a înțelege și de a-i face și pe alții să înțeleagă diferite mesaje în situații variate;

- capacitatea de a citi și de a înțelege diferite texte, adoptând strategia potrivită scopului citirii și diferitelor tipuri de text;

- capacitatea de a scrie texte pentru o varietate de scopuri;

- capacitatea de a distinge informația relevantă și cea nerelevantă;

- capacitatea de a formula propriile argumente convingător și a ține seama și de alte puncte de vedere exprimate atât în scris cât și oral.

Competențele generale vizate de programa școlară pentru disciplina Comunicare în limba română/ Limba și literatura română sunt aceleași pentru toate clasele primare:

Recăpătarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;

Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare;

Receptarea unei varietăți de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute;

Redactarea de mesaje în diverse situații de comunicare.

Comunicarea elevilor are loc firesc în clasă și devine, în context școlar, obiect al reflecției și al învățării. Din acest motiv competențele specifice reprezintă trepte în structurarea comunicării orale și scrise.

Formarea unor deprinderi de ascultător activ este o componentă importantă de comunicare, așadar contextele create în spațiul școlii trebuie să fie autentice, adecvate vârstei și să răspundă dorințelor grupului de elev. Producerea de texte orale sau scrise pune accent pe relevanța contextului de comunicare, pe interogare, pe explorarea universului copilului, inclusiv prin apelul la noile tehnologii. Toate aceste competențe prezentate în programa școlară pentru clasele primare vor determina formarea la elevi de elemente de cunoaștere și proceduri, ce vor fi mobilizate în cele din urmă în situații inedite și adesea complexe, prin ceea ce am prezentat mai sus, competențe de gradul III sau competențe complexe. O evaluare a competențelor trebuie să vizeze aprecierea de mobilizare a cunoștințelor și tehnicilor de către elev, așa vom putea să ne dăm seama de însușirea competențelor elevilor și de modul în care vor utiliza cunoștințele și tehnicile pentru a rezolva o situație complexă.

Evaluarea este privită ca un act didactic complex, integrat întregului proces de învățământ, care asigură evidențierea calității cunoștințelor dobândite și valoarea (nivelul, performanțele și eficiența) acestora la un moment dat, oferind soluții de perfecționare a actului de predare-învățare. Evaluarea rezultatelor instruirii, a competențelor de fapt, reprezintă o componentă fundamentală a procesului educațional. Orice produs educațional, oricât de bine s-ar fi produs, nu poate fi considerat ca eficient decât dacă este evaluat prin performanțele sale. Rezultatele instruirii, stabilite prin evaluare, ne oferă informații despre procesul de instruire în ansamblul său și a unor elemente componente (metode, conținuturi, mijloace etc.), dar și asupra

modului de realizare al finalităților (atingerea competențelor asumate), decurgând de aici informații valide asupra dificultății lor relative. Rezultatele au un rol de reglare pentru că, pe ele se bazează procesul de reglări ori retroacțiune a unor componente anterioare și se poate construi un „nou” proces educațional care poate duce la o eficiență ridicată.

Competențele pot fi evaluate prin mai multe modalități: test scris, oral, activități practice, sisteme complementare. Programa școlară pentru învățământ primar ne sugerează pentru evaluarea competențelor ca aceasta să se realizeze în condițiile îmbinării exigențelor presupuse de competențe cu exigența calificativelor. Trebuie să predomină evaluarea continuă, utilă atât stabilirii nivelului de dobândire a competențelor de către elevi, cât și reglării procesului de instruire de către cadrele didactice. Evaluarea continuă are în vedere segmentele reprezentative ale conținuturilor și toate competențele specifice. Evaluarea sumativă se poate realiza la sfârșitul fiecărei unități de învățare. Evaluarea finală va trebui să aibă în vedere toate competențele specifice și elementele relevante ale conținuturilor.

Bibliografie:

1. Programa Școlară pentru clasele pregătitoare, I și a II-a, M.E.N., București, 2013;
2. Programa Școlară pentru clasele a III-a și a IV-a, M.E.N., București, 2014;
3. Radu, I.T., „Evaluarea în procesul didactic”, Editura Didactică și Pedagogică, București. 2000.

VOINA ALINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "TOMA COCIȘIU BLAJ"/GPP
 "LUMEA COPIILOR -BLAJ

LOCALITATE: BLAJ/JUD.ALBA

Rolul educatorului în medierea digitală la grădiniță

În contextul educației digitale timpurii, educatorul nu mai este doar un furnizor de cunoștințe, ci devine un **mediator esențial** între copil, conținutul digital și lumea reală. Această schimbare de paradigmă cere o serie de competențe și responsabilități noi, axate pe siguranță, critică și integrare activă.

I. De la supraveghere la ghidaj activ

În mediul digital preșcolar, simpla supraveghere (asigurarea că dispozitivele funcționează sau că cel mic nu apasă butoane greșite) nu este suficientă. Educatorul trebuie să practice **ghidajul activ** sau medierea digitală.

Medierea digitală cuprinde trei dimensiuni principale:

Tipul de Mediere	Descriere și Scop	Exemplu Practic
Medierea Restrictivă	Stabilește reguli clare privind timpul (durata), locul și tipul de conținut permis. Se concentrează pe siguranță și sănătate .	Stabilește un timp de ecran de maxim 15 minute și se asigură că aplicațiile nu au reclame sau conținut inadecvat.
Medierea Tehnică	Oferă sprijin în utilizarea corectă a instrumentelor. Se concentrează pe utilizare funcțională .	Ajută copilul să folosească instrumente de desen digital (selectarea pensulei, salvarea fișierului) sau să interacționeze cu un robot educațional.
Medierea Interpretativă	Ajută copilul să înțeleagă și să transfere cunoștințele digitale în lumea reală. Se concentrează pe învățare și transfer de cunoștințe .	După ce copiii urmăresc un documentar despre piramide, educatorul le cere să folosească blocuri de construcție pentru a crea structuri similare, făcând legătura între virtual și fizic.

II. Responsabilitățile pedagogice cheie

Rolul educatorului în medierea digitală poate fi sintetizat în următoarele responsabilități pedagogice:

1. Selecția și Curricula Digitală

Educatorul este responsabil cu **filtrarea și evaluarea critică** a resurselor digitale. Nu orice aplicație populară este adecvată. Alegerea trebuie să se bazeze pe:

Relevanța curriculară: Aplicația sprijină obiectivele de învățare (ex: dezvoltarea vocabularului, recunoașterea formelor).

Interactivitate activă: Aplicația cere implicarea copilului (creare, rezolvare de probleme), evitând consumul pasiv de video.

Calitatea designului: Lipsa reclamelor deranjante și prezența unui limbaj adecvat.

2. Promovarea interacțiunii sociale

Tehnologia, deși folosită pe dispozitive individuale, nu trebuie să devină o activitate solitară.

Educatorul transformă sesiunea digitală într-o **activitate de grup și colaborativă**:

Lucrul în perechi: Doi sau trei copii lucrează împreună la o singură tabletă/tabla interactivă pentru a rezolva o sarcină de *coding* sau pentru a crea o poveste digitală.

Conversația mediată: Educatorul oprește activitatea și întreabă: "Ce ai observat?", "De ce crezi că s-a întâmplat așa?", încurajând copiii să își **exprime verbal** experiența digitală.

3. Modelarea comportamentului digital etic

Educatorul introduce primele noțiuni de **cetățenie digitală** și securitate:

Învăță copiii să trateze cu respect echipamentul (responsabilitate).

Discută despre confidențialitate (de ce nu arătăm fața noastră sau numele nostru pe internet – adaptat la nivel preșcolar).

Modelarea echilibrului: demonstrând că există timp pentru ecran și timp pentru alte activități.

III. Educatorul ca formator al gândirii critice

Cea mai importantă sarcină a educatorului este de a sprijini dezvoltarea **gândirii critice digitale**. La vârsta preșcolară, aceasta înseamnă:

Distincția real-virtual: Ajutarea copilului să înțeleagă granița dintre realitate și imaginile de pe ecran.

Întrebări reflective: În loc să ofere răspunsul, educatorul pune întrebări deschise care încurajează reflecția: "*Este oare adevărat ce vedem?*", "*Cum putem verifica asta?*".

IV. Concluzie

Rolul educatorului în medierea digitală este unul dinamic și solicitant. Prin asumarea rolului de **curator de conținut, facilitator al dialogului și promotor al echilibrului**, educatorul asigură că instrumentele digitale devin surse de îmbogățire a învățării, și nu substituenți ai interacțiunii umane și explorării fizice, esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a preșcolarilor.

Bibliografie:

Chaudron, S. (2015). *Young Children (0-8) and Digital Technology*. Joint Research Centre, European Commission. (Raport care subliniază necesitatea medierii părinte-educator).

Hough, S., & Husted, M. (2021). *The Teacher's Role in Digital Play*. În S. L. Husted (Ed.), *Teaching with Technology in Early Childhood: Choosing Wisely, Integrating Thoughtfully*. Routledge.

Curriculum pentru educația timpurie, 2019

DUROI ANA-MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU P.P. "LUMEA COPILOR"

LOCALITATE: BLAJ

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ PRIN PRISMA TRADIȚIILOR DE IARNĂ LA PREȘCOLARI

Sărbătorile de iarnă nu reprezintă doar un reper calendaristic, ci o autentică stare de spirit. La grupa mijlocie, perioada colindelor devine contextul ideal pentru a lucra cu „materia primă” a sufletului: emoția. Tema anuală „*Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?*” capătă o profunzime aparte atunci când vocea fragilă a copilului se împletește cu clinchetul de clopoțel, transformând o simplă repetiție într-un exercițiu de autocunoaștere și conectare.

În universul copilului de 4-5 ani, ritualurile au o funcție vitală de securizare. Tradițiile de iarnă, prin repetitivitatea și predictibilitatea lor, oferă un cadru stabil în care preșcolarul se simte în siguranță să își exploreze universul interior. Învățarea unui colind nu este doar un act de memorare; este un proces de internalizare a unor valori precum răbdarea (așteptarea sărbătorii) și speranța.

Prin intermediul tradițiilor, transformăm abstractul „a fi bun” în acțiuni concrete. Copilul învață că emoția sa – bucuria – poate fi transmisă celuilalt prin cântec, gest sau un simplu zâmbet. Această formă de comunicare non-verbală și paraverbală reprezintă baza inteligenței emoționale.

Prin învățarea colindelor, copilul experimentează o gamă variată de trăiri esențiale pentru dezvoltarea sa armonioasă:

Sentimentul de apartenență și coeziunea grupului La grupa mijlocie, egocentrismul specific vârstei începe să lase loc cooperării. Atunci când colindăm în grup, se produce o magie psihologică: „eu” devine „noi”. Armonizarea vocilor necesită ascultare activă și reglare. Preșcolarul învață să își ajusteze volumul vocii și ritmul pentru a fi în acord cu ceilalți, ceea ce reprezintă, în esență, un exercițiu de reglare emoțională și socială.

Empatia și exersarea generozității Discuțiile despre personajele din colinde sau despre tradiția de a merge „din casă în casă” îi ajută pe preșcolari să înțeleagă concepte complexe precum generozitatea și recunoștința. În cadrul activităților noastre, am pus accent pe întrebări deschise: „*Cum crezi că se simte bunică atunci când ne aude cântând?*” sau „*Ce simțim noi când dăruim un măr?*”. Astfel, copiii învață să descifreze stările emoționale ale celor din jur și să reacționeze adecvat.

Simbolul „Stelei” și creșterea stimei de sine Am observat în practica de la grupă că până și cel mai timid copil capătă o încredere surprinzătoare în forțele proprii atunci când poartă „Stea” sau clopoțelul. Obiectul tradițional devine un „obiect de putere” care îi oferă copilului un rol clar în grup. Această delegare de responsabilitate (a fi cel care sună clopoțelul sau cel care conduce caravana) contribuie masiv la consolidarea imaginii de sine.

Pentru a aprofunda tema, am utilizat metode care încurajează introspecția. „**Scaunul Autorului**” a devenit un spațiu al mărturisirilor sincere. Așezați pe acest scaun special, copiii au povestit nu doar ce își doresc de la Moș Crăciun, ci și cum se simt în dimineața de sărbătoare.

Răspunsuri precum „*simt fluturi în burtică de emoție*” sau „*sunt fericit pentru că vine bunica*” demonstrează o capacitate incipientă, dar reală, de alfabetizare emoțională.

De asemenea, utilizarea **jocului de rol** „De-a colindătorii și gazdele” a permis copiilor să experimenteze ambele perspective: cea a celui care oferă bucurie prin cântec și cea a celui care primește cu inima deschisă. Această inversare de roluri este fundamentală în dezvoltarea empatiei cognitive.

În concluzie, creativitatea în educație nu înseamnă întotdeauna abandonarea vechiului în favoarea noului, ci găsirea unor moduri inovatoare de a valorifica patrimoniul spiritual. Colindul rămâne cea mai caldă „fișă de lucru” pentru inima copilului, o punte de aur între ceea ce știe (informația despre tradiție) și ceea ce simte (trăirea autentică).

Educația timpurie are misiunea de a forma nu doar minți, ci și caractere. Iar prin „Magia Colindelor”, reușim să punem în bagajul fiecărui mic olimpic semințele bunătații, ale curajului de a se exprima și ale respectului față de rădăcini.

STANCU CONSTANTINA CRISTINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GPP „, TIC PITIC „,
LOCALITATE: MIOVENI

METODE INOVATIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional. Metodele utilizate la preșcolari sunt atât cele “clasice”, cât și cele “moderne”; numai abilitatea cadrului didactic poate face ca orice metodă folosită să stârnească interesul copilului preșcolar și să-l determine să învețe în modul cel mai plăcut: prin joc. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preșcolarilor în direcția propusă, le captează atenția, stimulează mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației și îi implică afectiv în ceea ce fac. Procesul de formare interactiv presupune acțiune atât din partea profesorului cât și din partea elevului. Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învățare este necesar să țină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învățare, cum ar fi: competențele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual și capacitățile elevilor, resursele materiale accesibile și gradul de complexitate al conținutului. Astfel metodele inovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învățării. Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup. În învățământul preșcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoțite de tehnici specifice și resurse materiale, dintre care amintim: 1. Explozia stelară - steluța mare și 5 steluțe mici 2. Lotus- flori de nufăr mici și o floare de nufăr mare 3. Bula dublă-două cercuri mari de culori diferite câte patru cercuri mici de culori diferite, săgeți lungi și scurte 4. Predarea/învățarea reciprocă -palette colorate cu întrebări, ecusoane, coronițe 5. Ciorchinele-cercuri sau ovale de două mărimi și două culori, săgeți 6. Cubul-un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predați, 6 plăcuțe cu descrie, compară, analizează, argumentează, asociază, aplică, simboluri pentru copii 7. Pălăriuțe gânditoare-albă, roșie, galbenă, verde, albastră neagră 8. Piramida și diamantul –suport de lucru, pătrate sau benzi de carton de culori diferite 9. Mozaicul –fișa expert, ecusoane, chestionar de evaluare-ilustrat 10. Diagrama Venn – fișe de lucru, ecusoane

1. Explozia stelară Def. – Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme și noi descoperiri Obiective –formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme Descrierea metodei –copiii așezați în semicerc propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau desenează ideea centrală. - Pe 5 steluțe se scrie câte o întrebare de tipul CE, CINE, UNDE, DE CE, CÂND, iar 5 copii din grupă extrag câte o întrebare. Fiecare copil din cei 5 își alege 3-4 colegi, organizându-se în cinci grupuri. Grupurile cooperează pentru elaborare

întrebărilor. La expirarea timpului, copiii revin în cerc în jurul steluței mari și spun întrebările elaborate fie individual, fie un reprezentant al grupului. Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări. - Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corect, precum și modul de cooperare, interacțiune.

2. Tehnica Lotus • Este o modalitate interactivă de lucru în grup care oferă posibilitatea stabilirii de relații între noțiuni pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme. • Obiective – stimularea inteligențelor multiple și a potențialului creativ în activități individuale și în grupe, teme din domenii diferite. ETAPE 1. Construirea schemei/diagramei tehnicii de lucru; • 2. Plasarea temei principale în mijlocul schemei grafice; • 3. Grupul de copii se gândește la conținuturile/ideile/cunoștințele legate de tema principală • 4. Abordarea celor opt teme principale pentru cadranele libere • 5. Stabilirea în grupuri mici de noi legături/relații/conexiuni, pentru aceste opt teme și trecerea lor în diagramă • 6. Prezentarea rezultatelor muncii în grup, analiza produselor, aprecierea în mod evaluativ, sublinierea ideilor noi.

3. Bula dublă Tehnica bula dublă grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, procese, fenomene, idei, concepte. Bula dublă este prezentată grafic prin două cercuri mari în care se așează imaginea care denumește subiectul Exemple: Animale-păsări, Copii-părinți, Fructe-legume În cercurile mici așezate între cele două cercuri mari, se desenează sau se așează simbolurile ce reprezintă asemănările dintre cei doi termeni cheie. În cercurile situate în exterior la dreapta și la stânga termenilor cheie se înscriu caracteristicile, particularitățile sau deosebirile sociale deosebite, solicitate de piața muncii.

Bibliografie:

“Instrumente didactice”, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009 Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela

KOLES MELINDA

Creativitatea în educație

Creativitatea întruchipează una dintre cele mai importante resurse ale educației moderne. Într-o lume în care lucrurile sunt în permanentă schimbare, din punct de vedere tehnologic și social, atât școala cât și grădinița se transformă în spațiile în care copiii sunt din ce în ce mai mult încurajați să pună tot felul de întrebări, să fie curioși, să exploreze diverse domenii ori să găsească cele mai bune soluții. Mi-am propus, ca în acest referat să analizez importanța dezvoltării creativității în educație, modalități de stimulare a acesteia la copii cât și rolul cadrului didactic în cultivarea și stimularea creativității copiilor.

1. Importanța dezvoltării creativității în educație

Creativitatea ajută la rezolvarea de probleme, dezvoltarea gândirii critice, o gândire atât flexibilă cât și maleabilă, la exprimarea emoțiilor și la creșterea stimei de sine. Copiii creativi devin adulți competenți, care pot să își rezolve problemele mult mai ușor, să colaboreze excelent și să găsească idei originale. În educație, dezvoltarea creativității susține curiozitatea intelectuală, încrederea în sine cât și autonomia.

Dezvoltarea creativității este esențială în educație deoarece oferă copiilor toate uneltele de care au nevoie pentru explora și a înțelege lumea înconjurătoare. Cu ajutorul activităților creative, cei mici învață să abordeze fiecare situație din alte perspective, să gândească “în afara cutiei”, să gândească pozitiv și fără frică. Acest proces stimulează creșterea emoțională și încrederea în sine.

2. Modalități de stimulare a creativității la copii

Stimularea creativității implică un mediu educațional cât mai deschis și mai bogat în experiențe, un mediu flexibil care susține explorarea de idei noi și cât mai originale.

Printre cele mai eficiente metode se numără:

- Jocurile de rol și poveștile dramatizate;
- Activitățile artistice (pictură, dactilopictură, colaj, modelaj);
- Crearea unui decor tematic atractiv pentru sală, care să stimuleze curiozitatea;
- Proiectele practice și învățarea prin descoperire;
- Improvizarea și adaptarea conținutului în funcție de reacțiile și nevoile copiilor;
- Întrebările deschise care provoacă gândirea divergentă;
- Materialele variate și accesul la resurse simbolice.

Profesorul sau educatoarea devine facilitator, încurajând copiii să încerce experiențe noi și să exploreze fără a se teme de greșeală ori să se simtă vulnerabili, nesiguri sau anxioși.

3. Rolul cadrului didactic în cultivarea creativității

Un cadru didactic influențează și modelează rezultatele și succesul școlar al copiilor, având un impact direct la gradul de creativitate al copilului. Un adult maleabil, care formulează un răspuns constructiv, care acceptă ideile originale și diverse, și care oferă libertate de exprimare și experimentare contribuie la formarea unui mediu favorabil dezvoltării creative.

Cadrul didactic stimulează creativitatea copiilor prin joc, discuții de grup, jocuri de rol și prin a le oferi libertatea de a explora și a alege propriile metode de rezolvare a problemelor. Profesorul trebuie să fie el însuși un exemplu de creativitate, adaptând activitățile la interesele și nivelul copiilor.

Concluzie

Creativitatea este un element de nelipsit în educația contemporană deoarece îi ajută pe copii să abordeze diferit procesul de învățare, să meargă la cursuri cu drag și să privească educația într-un mod captivant.

De asemenea, creativitatea nu este un proces sau un concept simplu. Persoanele creative sunt dispuse să ia în considerare posibilități variate, sunt deschise și pot tolera ambiguitatea când analizează o idee. Să fii deschis nu înseamnă să fii nehotărât sau incapabil să gândești singur ci să iei în considerare toate alternativele înainte de a lua o decizie.

Dezvoltarea creativității le permite copiilor să își formeze atât competențe cognitive, sociale cât și emoționale esențiale pentru viață. Prin activități diversificate, o abordare pedagogică flexibilă și un mediu prietenos, cadrele didactice aduc un aport semnificativ la formarea unor indivizi empatici, încrezători, cu stimă de sine ridicată, autonomi și capabili să facă față tuturor provocărilor, asigurând succesul elevilor pe termen lung.

BODEA IOANA - ADRIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÂNTANA
LOCALITATE: SÂNTANA

CONCURSURILE ȘCOLARE ÎN CICLUL PRIMAR – ROLUL LOR ÎN DEZVOLTAREA ELEVILOR CU CES

Educația contemporană se fundamentează pe principiul incluziunii, având ca obiectiv major asigurarea accesului egal la învățare pentru toți elevii, indiferent de particularitățile lor cognitive, emoționale sau comportamentale. În acest cadru, elevii cu cerințe educaționale speciale, în special cei diagnosticați cu tulburări din spectrul autist, inclusiv sindromul Asperger, reprezintă o categorie care necesită intervenții educaționale diferențiate, adaptate nevoilor lor specifice. Integrarea acestor elevi în activitățile școlare competitive, precum concursurile școlare, ridică numeroase provocări, dar oferă și oportunități importante de dezvoltare personală și academică, atunci când este realizată în mod responsabil și fundamentat pedagogic.

Politicile educaționale actuale, atât la nivel național, cât și internațional, promovează conceptul de educație incluzivă ca parte integrantă a sistemului de învățământ de masă. Aceste politici subliniază importanța adaptării curriculumului, a metodelor de predare și evaluare, precum și a activităților extracurriculare, astfel încât fiecare elev să poată progresa în funcție de propriul potențial. În cazul elevilor cu TSA, legislația educațională prevede elaborarea unor planuri educaționale personalizate, utilizarea evaluării diferențiate și implicarea unei echipe multidisciplinare care să sprijine procesul educativ. Concursurile școlare, deși sunt adesea percepute ca activități orientate spre performanță și competiție, pot fi integrate în această viziune incluzivă, devenind contexte de învățare autentică și valorizare a competențelor individuale.

Elevii cu tulburări din spectrul autist, în special cei cu sindrom Asperger, se caracterizează printr-un nivel cognitiv mediu sau superior, printr-o capacitate crescută de concentrare asupra intereselor specifice și printr-o gândire logică bine dezvoltată. Totodată, aceștia pot întâmpina dificultăți semnificative în comunicarea socială, în gestionarea emoțiilor și în adaptarea la situații noi sau imprevizibile. Mediile competitive, zgomotoase sau marcate de presiunea rezultatului pot genera anxietate și comportamente de evitare, dacă nu sunt atent gestionate. Din acest motiv, participarea elevilor cu TSA la concursuri școlare trebuie să fie rezultatul unei analize individualizate, care să țină cont de nivelul de dezvoltare emoțională, de motivația elevului și de gradul de suport disponibil.

În ciclul primar, concursurile școlare au un rol predominant formativ, contribuind la dezvoltarea competențelor de bază, la consolidarea motivației pentru învățare și la formarea unei imagini de sine pozitive. Pentru elevii cu CES, aceste activități pot deveni ocazii valoroase de afirmare și recunoaștere a abilităților proprii, cu condiția ca accentul să fie pus pe participare și progres individual, nu exclusiv pe ierarhizare și competiție. În cazul elevilor cu TSA, concursurile pot facilita exersarea regulilor, a răbdării, a organizării și a gestionării emoțiilor, contribuind astfel la dezvoltarea competențelor socio-emoționale.

Pregătirea elevilor cu TSA pentru participarea la concursuri școlare presupune o abordare pedagogică diferențiată, care îmbină pregătirea cognitivă cu cea emoțională. Sarcinile de lucru trebuie să fie structurate clar, prezentate explicit și adaptate nivelului de funcționare al elevului. Simularea situațiilor de concurs, explicarea detaliată a regulilor și familiarizarea treptată cu

formatul competiției pot reduce semnificativ nivelul de anxietate. De asemenea, este esențial ca elevul să fie sprijinit în înțelegerea faptului că rezultatul nu definește valoarea personală, iar participarea în sine reprezintă o reușită.

Un rol esențial în acest proces îl are cadrul didactic, care trebuie să manifeste sensibilitate, flexibilitate și competență profesională. Învățătorul are responsabilitatea de a selecta concursurile potrivite, de a adapta cerințele și de a crea un climat educațional securizant, bazat pe acceptare și respect reciproc. Colaborarea cu familia și cu specialiștii implicați în educația elevului, precum consilierul școlar sau profesorul itinerant, contribuie la asigurarea unei intervenții coerente și eficiente. Printr-o comunicare constantă și deschisă, se pot preveni situațiile de supraîncărcare emoțională și se pot identifica cele mai potrivite strategii de sprijin.

În concluzie, concursurile școlare, privite din perspectiva educației incluzive, pot reprezenta un instrument educațional valoros pentru elevii cu cerințe educaționale speciale din spectrul autist, în special în ciclul primar. Atunci când sunt adaptate nevoilor individuale și integrate într-o strategie educațională coerentă, aceste activități pot contribui la dezvoltarea competențelor cognitive, emoționale și sociale ale elevilor, promovând în același timp egalitatea de șanse și respectul pentru diversitate. Educația incluzivă nu presupune uniformizarea experiențelor de învățare, ci recunoașterea și valorificarea diferențelor, în beneficiul fiecărui copil.

ALBIȘ FLORINA – RAMONA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA P.P. "FURNICUȚA"

LOCALITATE: ARAD

CREATIVITATEA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

I. Introducere

1.1. Definirea Vârstei Preșcolare

Delimitarea perioadei (de la 3/4 ani la 6/7 ani) și caracteristicile principale ale dezvoltării cognitive și emoționale.

1.2. Importanța Creativității în Dezvoltarea Copilului

De ce este creativitatea o **competență fundamentală** și nu doar un talent artistic (rolul ei în rezolvarea de probleme, adaptare și exprimare).

Scurtă prezentare a conceptului de "potențial creativ" inerent fiecărui copil.

II. Fundamente Teoretice ale Creativității

2.1. Definirea și Conceptele de Bază ale Creativității

Definiția psihopedagogică: Capacitatea de a genera idei, soluții sau produse noi și originale.

Componente cheie (conform lui E. Paul Torrance și/sau J.P. Guilford):

Fluiditatea (numărul de idei generate).

Flexibilitatea (varietatea categoriilor de idei).

Originalitatea (raritatea/noutatea ideilor).

Elaborarea (detaliile adăugate ideilor).

2.2. Teoriile Relevante

Teoria Stadială a lui Piaget: Rolul **gândirii simbolice** (stadiul preoperațional) ca bază pentru jocul imaginativ și creativitate.

Teoria lui Vîgotski: Relația dintre **jocul de rol** (dramatic) și dezvoltarea imaginației și creativității.

III. Manifestările Creativității la Preșcolari

Creativitatea la această vârstă se manifestă în diverse planuri, fiind adesea *procesuală* și nu neapărat *orientată spre produs*.

3.1. Creativitatea în Joc

Jocul Simbolic / Imaginativ: Transformarea obiectelor (o mătură devine cal), asumarea de roluri (doctor, cosmonaut).

Jocul Constructiv: Utilizarea materialelor (cuburi, Lego, nisip) pentru a crea structuri noi.

3.2. Creativitatea Artistică

Desen și Pictură: De la mâzgălituri la reprezentări schematice; utilizarea non-standard a culorilor.

Modelaj: Crearea de forme tridimensionale.

Muzică și Mișcare: Inventarea de ritmuri, cântece sau mișcări de dans (coregrafii).

3.3. Creativitatea Verbală și Narativă

Povești Inventate: Crearea de personaje, schimbarea finalurilor povestirilor cunoscute.

Limbajul: Utilizarea metaforelor și a cuvintelor noi.

IV. Factori care Influențează Creativitatea

4.1. Factori Interni (Personal)

Motivația Intrinsă: Bucuria de a crea, fără a aștepta o recompensă.

Curiozitatea și Dorința de Explorare: Nevoia de a experimenta și de a pune întrebări.

4.2. Factori Externi (Mediul Educațional)

Mediul Stimulativ: Existența unei varietăți de materiale accesibile (culori, plastilină, materiale reciclabile).

Atitudinea Educatorului și a Părinților:

Încurajarea **asumării riscului** și a încercărilor, fără frica de eșec.

Valorizarea **procesului** mai mult decât a **produsului** final.

Oferirea de **libertate** în alegerea temelor și materialelor.

V. Strategii de Stimulare și Dezvoltare

5.1. Metode Didactice Specifice

Metoda Brainstorming-ului (minibrainstorming): Generarea rapidă de idei pe o temă dată.

Metoda Asocierilor Libere: Găsirea de legături între obiecte sau concepte aparent fără conexiune.

Metoda Gândirii Laterale (De Bono): De exemplu, întrebări de tipul "Ce-ar fi dacă...?"

5.2. Activități Practico-Applicative

Ateliere de Creație: Utilizarea materialelor neconvenționale (artă din natură, colaje din materiale reciclate).

Dramatizări și Joc de Rol: Crearea de scenarii proprii.

Provocări de Rezolvare de Probleme: Găsirea mai multor utilizări pentru un obiect comun.

VI. Concluzii

Sinteza rolului crucial al creativității în formarea personalității preșcolare.

Necesitatea unui parteneriat eficient între grădiniță și familie pentru susținerea potențialului creativ al copilului.

Creativitatea ca **instrument** esențial pentru succesul viitor și adaptarea la o societate în continuă schimbare.

Bibliografie

P. Popescu-Neveanu – *Creativitatea și condiționările ei.*

A. Roșca – *Creativitatea: modele, teste, metode.*

E. Paul Torrance – *Lucrări despre testarea și dezvoltarea creativității.*

Articole/Cărți de specialitate în psihologia educației și pedagogia preșcolară (ex: *Curriculum pentru învățământul preșcolar*).

GHIORGIȚĂ ALEXANDRA-GABRIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „UNIVERSUL COPILĂRIEI”

LOCALITATE: MOȘOAIA

Educația preșcolară – fundația pe care se construiește viitorul

Într-o lume aflată în continuă schimbare, cu provocări sociale și tehnologice tot mai complexe, educația timpurie devine piatra de temelie a dezvoltării copilului. Vârsta preșcolară (3–6 ani) reprezintă una dintre cele mai importante etape ale creșterii, când copilul își formează baza pentru ceea ce va deveni în anii următori: elev, adolescent, adult. În grădiniță, copilul nu învață doar litere și culori, ci învață să fie parte dintr-o comunitate, să descopere, să comunice și să se exprime liber.

De ce este atât de importantă educația preșcolară?

Perioada preșcolară este recunoscută ca fiind „fereastra de aur” a dezvoltării. Creierul copilului absoarbe informațiile cu o viteză uimitoare, iar experiențele trăite acum modelează abilitățile emoționale, cognitive și sociale pentru întreaga viață. Astfel:

Dezvoltarea limbajului se produce rapid, iar copiii își îmbogățesc vocabularul prin joc, povești și conversații.

Jocul devine metoda principală de învățare, prin care copilul explorează lumea și dobândește competențe esențiale.

Socializarea îi ajută să înțeleagă reguli, să își gestioneze emoțiile, să împartă și să colaboreze.

Autonomia personală se dezvoltă în mod natural atunci când copilul este încurajat să încerce, să greșească și să reușească.

Rolul educatorului în dezvoltarea armonioasă a preșcolarului

Educatorul nu este doar o persoană care transmite informații, ci un ghid, un sprijin și un model. Atmosfera afectuoasă și calmă creată în sala de grupă oferă copiilor siguranța de care au nevoie pentru a se exprima liber. Un educator atent observă fiecare copil, descoperă nevoile și potențialul acestuia, și creează activități care să îi stimuleze curiozitatea.

Prin activități variate – jocuri de rol, activități artistice, experiențe practice, activități în natură – copilul își dezvoltă încrederea de sine, creativitatea și bucuria de a învăța.

Implicarea familiei – cheia succesului

Educația preșcolară nu se desfășoară doar în grădiniță. Cooperarea dintre familie și educatori oferă copilului stabilitate și continuitate. Atunci când părinții sunt implicați, când susțin procesul de învățare și oferă acasă un mediu emoțional sănătos, copilul se dezvoltă armonios.

Comunicarea constantă între familie și grădiniță contribuie la identificarea rapidă a eventualelor dificultăți și la găsirea celor mai potrivite soluții.

Concluzie

Educația preșcolară nu este un simplu capitol în viața copilului, ci fundația întregii sale dezvoltări. În grădiniță, copiii învață să fie curioși, încrezători, creativi și să își construiască relații sănătoase. Investind în educația timpurie, investim în viitorul copiilor noștri și, implicit, în viitorul societății.

ARION ENIKO MELINDA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEHNOLOGIC SPECIAL PENTRU DEFICIENȚI
DE AUZ CLUJ-NAPOCA

LOCALITATE: CLUJ-NAPOCA

Copiii cu cerințe educaționale speciale – o resursă valoroasă a societății

Introducere

Într-o societate modernă și incluzivă, diversitatea nu mai este privită ca un obstacol, ci ca o resursă. Copiii cu cerințe educaționale speciale (CES) fac parte din această diversitate umană și reprezintă un segment important al comunității noastre. Cu toate acestea, lipsa informării și a contactului direct conduce adesea la stereotipuri, teamă sau marginalizare. Scopul acestui articol este de a familiariza societatea cu realitatea copiilor cu CES, de a prezenta practicile educaționale utilizate în lucrul cu aceștia și de a evidenția calitățile, abilitățile și contribuțiile lor potențiale.

Ce înseamnă cerințe educaționale speciale?

Termenul de „cerințe educaționale speciale” se referă la nevoile suplimentare de sprijin educațional ale unor copii, determinate de dizabilități, dificultăți de învățare, tulburări de dezvoltare, deficiențe senzoriale sau alte condiții care influențează procesul educațional. CES nu definește copilul, ci contextul educațional de care acesta are nevoie pentru a-și atinge potențialul. Copiii cu CES pot avea tulburări din spectrul autist, dizabilități intelectuale, tulburări de limbaj, ADHD, deficiențe de vedere sau auz, ori dificultăți specifice de învățare precum dislexia sau discalculia. Este esențial de subliniat faptul că aceste caracteristici nu anulează inteligența, creativitatea sau capacitatea de adaptare a copilului.

Practici educaționale incluzive

Educația incluzivă reprezintă baza integrării copiilor cu CES în societate. Aceasta presupune adaptarea mediului educațional la nevoile copilului, nu invers. Printre cele mai utilizate practici se numără:

Planurile educaționale personalizate (PEP), care stabilesc obiective adaptate nivelului și ritmului fiecărui copil;

Metode de predare diferențiate, care folosesc materiale vizuale, activități practice și tehnologii asistive;

Colaborarea interdisciplinară, implicând profesori de sprijin, logopezi, psihologi și familiile copiilor;

Învățarea prin cooperare, care favorizează interacțiunea cu colegii tipici și dezvoltarea abilităților sociale.

Aceste practici nu sunt benefice doar copiilor cu CES, ci îmbunătățesc climatul educațional pentru toți elevii, promovând empatia, toleranța și respectul reciproc.

Plusurile copiilor cu CES

Un aspect adesea ignorat în discursul public este acela că mulți copii cu CES au **abilități deosebite**. Unii manifestă o memorie excepțională, alții au o creativitate ieșită din comun, o gândire logică remarcabilă sau o sensibilitate artistică profundă. De exemplu, copiii cu autism

pot avea o atenție extraordinară la detalii, iar cei cu dizabilități de învățare pot dezvolta strategii originale de rezolvare a problemelor.

În plus, acești copii demonstrează adesea **o capacitate crescută de perseverență**, adaptabilitate și autenticitate emoțională. Ei ne învață lecții valoroase despre răbdare, acceptare și umanitate. Într-un mediu favorabil, copiii cu CES pot deveni adulți activi, independenți și implicați social.

Rolul societății în integrarea copiilor cu CES

Responsabilitatea integrării copiilor cu CES nu aparține exclusiv școlii sau familiei, ci întregii societăți. Atitudinea comunității, limbajul folosit, accesibilitatea spațiilor publice și deschiderea față de diferență joacă un rol esențial. Acceptarea începe cu informarea și continuă cu interacțiunea directă.

O societate care își educă membrii în spiritul incluziunii construiește un viitor mai echitabil, în care fiecare individ este valorizat pentru ceea ce poate oferi. Copiii cu CES nu au nevoie de compasiune excesivă, ci de **oportunități reale**, șanse egale și respect.

Concluzie

Copiii cu cerințe educaționale speciale sunt, înainte de toate, copii – cu vise, emoții, talente și dorința de a fi acceptați. Prin educație incluzivă, practici adaptate și o atitudine deschisă din partea societății, aceștia pot deveni o resursă valoroasă pentru comunitate. Familiarizarea societății cu realitatea copiilor cu CES este un pas esențial spre normalizarea diversității și construirea unei lumi mai umane.

Bibliografie

- Gherguț, A. (2011). *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educative speciale*. Iași: Editura Polirom.
- Vrăsmaș, T. (2015). *Educația incluzivă în școala românească*. București: Editura Universitară.
- UNESCO (2009). *Policy Guidelines on Inclusion in Education*.
- Ministerul Educației (2011). *Legea educației naționale nr. 1/2011*.
- Florian, L. (2014). *Inclusive Pedagogy: A Transformative Approach to Individual Differences*. Edinburgh: University of Edinburgh.

DUMITRU CARMEN-MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ LIVIU REBREANU
LOCALITATE: BUCUREȘTI

METODE DE ÎNVĂȚARE PARTICIPATIVE ȘI COLABORATIVE

Metoda Ciorchinului

Metoda Ciorchinului este o metodă de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor între idei. Metoda poate fi aplicată atât la începutul unei lecții pentru reactualizarea cunoștințelor anterioare, cât și în cazul lecțiilor de recapitulare sau de sistematizare a cunoștințelor.

În **evocare**:

se poate utiliza un ciorchine înaintea scrierii unei compuneri (planul);

se pot verifica toate cunoștințele elevilor, bazându-ne pe experiența lor de viață sau pe alte surse de informații decât cele de la școală în legătură cu tema ce urmează a fi lucrată (evaluare anterioară);

se pot verifica cunoștințele acumulate în cadrul altor ateliere și din experiența de viață personală; în verificare semnelor de punctuație și a ortogramelor etc.

dezbaterea și scrierea unui ciorchine pentru a demonstra înțelegerea titlului unei lecții;

când facem evaluarea unei unități de învățare, elevii pot trece într-un ciorchine toate informațiile, urmând apoi compararea și dezbaterea lor între grupe.

În **realizarea sensului**: o dată cu citirea textului, elevii pot trece informațiile într-un ciorchine (ce descoperă pe rând în text: loc, timp, personaje, informații, mesaje, idei etc.) despre care ar dori lămuriri sau ar vrea să discute etc.

În **reflecție**:

ideile principale din text;

sistematizarea și sintetizarea cunoștințelor din lecție care vor deveni un suport mult mai ușor de reținut pentru lecție;

consolidarea semnelor de punctuație, grupurilor de litere întâlnite în lecție;

gruparea mesajelor, concluziilor, soluțiilor, convingerilor, părerilor.

Este o metodă antrenantă care dă posibilitatea fiecărui elev să participe individual, în perechi sau în grup. Solicită gândirea copiilor, deoarece ei trebuie să treacă în revistă toate cunoștințele lor în legătură cu un termen – nucleu, reprezentativ pentru lecție, în jurul căruia se leagă toate cunoștințele lor.

Etape ale ciorchinului:

se scrie un cuvânt sau o temă ce urmează a fi cercetat(ă) în mijlocul tablei sau a foii de hârtie.

se notează toate ideile care vin în minte în legătură cu tema respectivă în jurul acesteia, trăgându-se linii între acestea și tema inițială.

pe măsură ce se scriu idei noi se trag linii între toate ideile ce par a fi conectate.

activitatea se oprește atunci când se epuizează toate ideile sau când expiră timpul acordat activității.

Utilizarea acestei metode antrenează elevii într-o continuă participare și colaborare, crește motivarea intrinsecă deoarece li se solicită să descopere fapte, să aducă argumente pro și contra. Lucrul în echipă dezvoltă atitudinea de toleranță față de ceilalți și sunt eliminate motivele de stres, iar emoțiile se atenuează.

AVANTAJE:

Elevii își însușesc noul într-un mod mai atractiv

Învățarea e eficientă, de durată, elevul participând activ la procesul de învățare, interiorizând, sintetizând, însușind noul activ

Copiii gândesc, răspund la întrebări, cooperează, comunică, fac asocieri, fac conexiuni, argumentează, completează;

Sunt solicitate și dezvoltate operațiile gândirii, capacitățile creatoare, realizându-se astfel *educatia intelectuală* a elevilor

Obisnuiește elevii cu modalități specifice instruirii diferențiate: utilizarea fiselor de activitate, realizarea de scheme s.a

Elevii manipulează mai ușor informațiile, capătă încredere în capacitatea de integrare a cunostințelor noi între cele vechi

Rezolvarea sarcinilor de lucru (unitare sau diferențiate) presupune stabilirea unor relații de cooperare, colaborare și ajutor reciproc între membrii grupului, realizându-se astfel *educatia morală*

Contribuie la integrarea socială a elevilor, la realizarea comunicării și a *colaborării sociale*
Permite cultivarea unor sentimente, convingeri, atitudini superioare

Se poate combina cu alte metode și procedee;

Poate fi introdusă în diferite etape ale unei activități

Învățătorul solicită informații, idei, răspunsuri, sintetizează, concluzionează, formulează întrebări, monitorizează și evaluează.

DEZAVANTAJE:

Tratarea temelor necesită mai mult timp decât dacă lecția ar fi explicată de către învățător-

Activizarea este mai accentuată doar în cazul elevilor buni și foarte buni

Solicită cadrului didactic un efort suplimentar în proiectarea instruirii și în conducerea acesteia

Bibliografie

Elena Mîndru, Areta Niculae, Lucica Borbeli, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactica Publishing House, 2010

M.E.d.c. – *Învățarea activă* - ghid pentru formatori și cadre didactice, București, 2001

COVERCĂ VALENTINA-IRINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 95

LOCALITATE: BUCUREȘTI

Implicațiile psihopedagogice ale evaluării inițiale la matematică în clasele primare

Evaluarea rezultatelor școlare este un proces complex care are rolul de îmbunătățire a procesului instructiv-educativ, deoarece învățătorul ia decizii în ceea ce privește demersul didactic la clasă după ce identifică măsura în care au fost realizate obiectivele stabilite la început, dar și cât de eficiente au fost metodele de predare-învățare folosite. O evaluare eficientă a procesului instructiv-educativ permite atât cunoașterea și îmbunătățirea rezultatelor elevilor, cât și a proceselor de predare-învățare care au produs aceste rezultate. Evaluarea presupune existența unor itemi și descriptori de performanță, a unei matrici de specificații, a unui barem de notare sau a unui punctaj acordat. Existența descriptorilor de performanță la sfârșitul testului de evaluare dezvoltă capacitatea elevilor de autoevaluare, deoarece le oferă posibilitatea să anticipeze calificativele pe care o să le obțină.

Din perspectivă temporală, evaluarea îmbracă următoarele forme: evaluare inițială, evaluare continuă și evaluarea finală.

Evaluarea inițială este primul pas al demersului instructiv-educativ și are ca scop identificarea nivelului de cunoștințe, competențe, ritm de învățare, stiluri cognitive și dificultăți ale elevilor la începutul unui an școlar, unei secvențe de învățare sau al unui ciclu de învățământ, având o funcție constatativă și predictivă pentru profesor. După interpretarea rezultatelor la evaluarea inițială, învățătorul se orientează în legătură cu modul de predare adecvat nivelului elevilor, necesitatea unor măsuri de sprijin pentru elevii care au întâmpinat dificultăți în rezolvarea itemilor din testul de evaluare sau chiar a unui program recuperativ pentru întreaga clasă.

În învățământul primar, în mod deosebit la disciplina matematică, această evaluare capătă o importanță deosebită, deoarece ne oferă informații valoroase despre structura mentală a elevilor, strategiile acestora de a rezolva exerciții și probleme, eventualele blocaje cognitiv-emoționale și ne ajută pe noi, învățătorii, să întocmim planificări pedagogice adecvate, să adaptăm demersul didactic la nivelul real al competențelor elevilor noștri.

Matematica nu presupune doar memorarea de noțiuni, ci dezvoltarea unui set complex de competențe, de la gândirea logică și rezolvarea de probleme până la înțelegerea relațiilor numerice și operațiilor aritmetice de bază. Evaluarea inițială reprezintă o investigație a gândirii, a strategiilor cognitive și a atitudinii elevilor față de matematică.

Evaluarea inițială îndeplinește trei funcții importante:

- funcția diagnostică, prin care învățătorul identifică nivelul de dezvoltare a competențelor matematice de bază;
- funcția de orientare didactică, deoarece învățătorul, pe baza rezultatelor elevilor, își proiectează obiectivele, conținuturile și strategiile de intervenție adaptate nevoilor clasei;
- funcția motivațională, prin care se creează un punct de plecare pozitiv, încurajând elevul să își asume un rol activ în învățare.

În ciclul primar, evaluarea inițială la matematică urmărește identificarea:

- nivelului competențelor numerice de bază (cunoștințe despre numere naturale, ordinea lor, recunoaștere, citire și scriere);
- strategiilor de rezolvare a problemelor simple, inclusiv capacitatea de a argumenta rezultate;
- modului de operare cu noțiuni spațiale și de măsurare (compară, ordonează, măsoară);
- atitudinilor față de matematică: curiozitate, anxietate, încredere în sine;
- eventualelor dificultăți de învățare sau concepții greșite care pot influența progresul.

Pentru a minimiza anxietatea și pentru a respecta ritmul de învățare al elevilor, evaluarea presupune o suită de acțiuni:

se planifică evaluarea, se stabilesc și se comunică elevilor: durata, instrumentele și criteriile de evaluare;

se creează un climat pozitiv înainte de evaluare – elevii sunt încurajați, li se prezintă scopul evaluării inițiale;

se folosesc instrumente diverse de evaluare;

sunt înregistrate rezultatele cu ajutorul unor fișe de notare standardizate și sunt interpretate din perspectivă pedagogică;

învățătorul oferă un feedback constructiv, comunicând, în termeni pozitivi, rezultatele atât elevilor, cât și părinților.

Potrivit teoriei constructiviste, evaluarea inițială, bazată pe sarcini autentice, permite observarea modului în care elevii își construiesc strategiile de gândire și rezolvare.

Evaluarea inițială, consideră unii specialiști, nu trebuie să se limiteze la probe scrise, ci să includă și activități practice, vizuale, pentru a surprinde diferitele moduri în care elevii pot demonstra competențe matematice. Un elev care întâmpină dificultăți la un test scris poate demonstra o competență logică solidă printr-o activitate practică. Prin diferențierea sarcinilor, învățătorul îi ajută pe elevii săi să experimenteze succesul în învățare, sporindu-le astfel motivația intrinsecă.

Evaluarea inițială la matematică nu se raportează doar la măsurare, ci este un proces psihopedagogic complex. În primul rând, aceasta influențează modul în care elevii își percep propria capacitate de a învăța matematica. Un demers excesiv centrat pe performanță poate genera anxietate, pe când o evaluare incluzivă, orientată spre înțelegere și progres, poate stimula curiozitatea și autoreglarea.

Evaluarea inițială la matematică în clasele I-IV este un demers psihopedagogic esențial, care oferă profesorului o viziune de ansamblu asupra competențelor elevilor și stă la baza planificării unei intervenții eficiente. Aceasta nu trebuie privită ca o simplă testare, ci ca o oportunitate de a înțelege, de a motiva și de a construi succesul fiecărui elev în demersul matematic. Prin instrumente diversificate și o atitudine centrată pe învățare, evaluarea inițială devine baza unei educații matematice formatoare, nu doar un simplu diagnostic.

Bibliografie:

Cucoș, C., *Teoria și metodologia evaluării*, Editura Polirom, Iași, 2008

Susoi, P. M., Todor, L., Staniloiu, N., *Elemente de metodică matematică pentru ciclul primar. Proiectare și evaluare didactică*, Editura Paralela 45, Pitești, 2025

OȚEL CARMINA-RAMONA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 188

LOCALITATE: BUCUREȘTI, SECTOR 5

FAMILIA, ROLUL FAMILIEI ÎN DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ A COPILULUI

Familia joacă un **rol fundamental** în dezvoltarea socio-emoțională a copilului, fiind primul și cel mai important mediu de învățare și socializare. Experiențele din cadrul familiei modelează modul în care copilul își înțelege emoțiile, interacționează cu ceilalți și se adaptează la lumea din jur.

Iată câteva aspecte cheie ale acestui rol:

1. Baza atașamentului și siguranței

Familia oferă un **mediu sigur și iubitor**, esențial pentru dezvoltarea unui atașament sănătos. Când copilul se simte iubit, acceptat și protejat, își dezvoltă încrederea în sine și în ceilalți. Acest atașament sigur este fundamentul pe care se construiește capacitatea copilului de a explora lumea, de a învăța și de a forma relații sănătoase pe tot parcursul vieții.

2. Învățarea și reglarea emoțională

În cadrul familiei, copiii învață:

Să identifice și să denumească emoțiile: Părinții îi ajută pe copii să înțeleagă ce simt, punând cuvinte pe trăirile lor (ex: "Văd că ești supărat", "Ești bucuros?").

Să își gestioneze emoțiile: Ei învață emoțiile dificile (furia, tristețea, frustrarea) prin observarea și imitarea comportamentului părinților, dar și prin ghidare directă. Un mediu care permite exprimarea emoțiilor într-un mod sănătos este crucial.

Empatia: Interacțiunile familiale îi ajută pe copii să înțeleagă sentimentele celorlalți, dezvoltând empatia și compasiunea.

3. Socializarea primară și abilitățile sociale

Familia este primul mediu social al copilului, unde învață:

Reguli și norme sociale: Copiii internalizează regulile de comportament, limitele și consecințele acțiunilor lor.

Comunicarea: Învăță să comunice eficient, să asculte, să negocieze și să își exprime nevoile și dorințele. O comunicare deschisă și sinceră în familie este esențială.

Rezolvarea conflictelor: Prin observarea modului în care părinții gestionează dezacordurile, copiii învață strategii pentru a rezolva conflicte într-un mod constructiv.

Colaborarea și cooperarea: Activitățile de familie, jocurile și responsabilitățile îi învață pe copii să colaboreze și să lucreze în echipă.

4. Modelarea comportamentului

Părinții sunt principalele **modele** pentru copii. Felul în care părinții își gestionează propriile emoții, interacționează cu ceilalți și fac față provocărilor influențează direct dezvoltarea socio-emoțională a copilului. Un stil parental echilibrat, care îmbină fermitatea cu căldura emoțională, este asociat cu o stimă de sine ridicată, abilități sociale bine dezvoltate și reziliență emoțională.

5. Dezvoltarea stimei de sine și a autonomiei

Încurajarea: Atunci când părinții își încurajează copiii să exploreze, să încerce lucruri noi și să își asume riscuri calculate, aceștia își dezvoltă încrederea în propriile forțe și un sentiment de autonomie.

Feedback-ul constructiv: Un feedback pozitiv și sprijinitor, chiar și în fața eșecurilor, contribuie la construirea unei stime de sine sănătoase.

Oferirea de responsabilități: Implicarea copiilor în sarcinile familiale le dezvoltă sentimentul de competență și apartenență.

În concluzie, familia nu este doar un loc de creștere fizică, ci și un pilon esențial pentru **dezvoltarea holistică** a copilului, oferind cadrul necesar pentru ca acesta să devină un adult echilibrat, capabil să stabilească relații sănătoase și să navigheze cu succes printre provocările vieții.

Bibliografie:

1. Ionescu, M., Educația în familie. Repere și practici actuale, Ed. Cartea Universitară, București, 2006
2. Educația timpurie specificul dezvoltării copilului preșcolar, MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, Unitatea de Management al Proiectelor pentru Învățământul Preuniversitar.

BARBU LIDIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 59

LOCALITATE: BUCUREȘTI, SECTOR 6

ȘCOALA ANTI-Bullying

Alege respectul, nu hărțuirea (bullying)!

Ce este respectul?

Definiția respectului din dicționar este: „atitudine sau sentiment de stimă, de considerație sau de prețuire deosebită față de cineva sau ceva.”

Respectul înseamnă să te comporți frumos cu cineva și să îți pese de sentimentele persoanei respective.

Ce e hărțuirea (bullying)?

Să rănești intenționat pe altcineva.

Ceva ce se întâmplă în mod repetat (din nou și din nou).

Diferit de ceva ce are loc o singură dată.

Dureroasă în multe feluri diferite (nu doar fizic).

Diferite tipuri de hărțuire

Hărțuirea fizică: include îmbrâncirea, împingerea, mușcarea, pișcarea, lovirea cu mâinile și cu picioarele.

Hărțuirea verbală: include jignirea, spunerea unor lucruri urâte despre cineva, tachinarea, poreclirea și amenințarea.

Hărțuirea socială: include împrăștierea de bârfe despre cineva, excluderea intenționată a cuiva, sfătuirea celorlalți de a nu fi prieteni cu cineva sau punerea în situații umilitoare în public.

Ce este hărțuirea on-line (cyber-bullying)?

Orice tip de hărțuire care are loc prin folosirea dispozitivelor electronice, conectate la internet (telefoane mobile, tableta, calculator, laptop).

Transmiterea unor mesaje text sau e-mail-uri deranjante sau neadecvate.

Postarea unor comentarii sau poze urâte cu o persoană, fără acordul acesteia.

Excluderea intenționată a cuiva din mediul on-line.

Principalii actori ai bullying-ului

Agresor – cel care se comportă urât

Nu vei câștiga prieteni și nici respect dacă te comporți așa!

Comportamentul tău îți va aduce doar: pedepse, critici, suferința părinților tăi, suferința colegilor tăi.

Victimă – cel care este rănit și suferă

Poți să suferi și să plângi, să nu te aperi și să nu spui la nimeni.

sau

Poți să spui agresorului că nu este frumos ce face, că nu îi dai voie să se comporte urât cu tine și să spui ce s-a întâmplat unui adult (doamnei învățătoare, părinților).

Martor – cel care vede ce se întâmplă

Poți să te uiți la ce se întâmplă și să rămâi indiferent sau să râzi de victimă.

sau

Poți să încerci să ajuți victima, adică pe colegul care este hărțuit (aperi victima, confrunți agresorul sau anunți un adult).

Ce putem face? O mână de ajutor

Ignoră

Prefă-te că nu auzi.

Nu crea contact vizual.

Menține o postură a corpului pozitivă: calm(ă) și sigur(ă) pe tine.

Gândește-te la afirmații pozitive care sprijină încrederea în sine.

Inspiră și expiră adânc.

Vorbește prietenos

Folosește un ton calm.

Menține contactul vizual.

Adoptă un limbaj corporal de demonstrează siguranța de sine.

Păstrează o distanță apropiată.

Folosește propoziții cu „eu”: „Eu simt ...când tu...”.

Părăsește locul

Stai drept, cu capul sus.

Păstrează gura închisă.

Arată că ești sigur(ă).

Nu stabili contact vizual.

Îndreaptă-te către altă persoană, într-o zonă aglomerată sau de siguranță (lângă un profesor).

Nu te uita înapoi. Nu fugi, pășește sigur(ă) pe tine.

Vorbește cu fermitate

Folosește un ton categoric, ușor ridicat.

Spune-le să se oprească.

Reformulează-ți afirmațiile și începe propozițiile cu „eu”: „Eu am spus....”

Denunță!

Părăsește locul și vorbește cu un membru din personalul școlii.

Îndreaptă-te către o zonă de siguranță.

Supraveghetorii sunt prezenți pentru a te sprijini și a putea denunța.

Denunță, denunță, denunță până când cineva te va asculta!

Învată despre cei 3 A ai non-violentei!

Asertivitate: comunică eficient, acționează inteligent.

Autocunoaștere: cunoaște-te în profunzime.

Autocontrol: emoțiile pot fi stăpânite.

ȘTEFAN CAMELIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 168

LOCALITATE: BUCUREȘTI

CUM PUTEM STIMULA CREATIVITATEA COPIILOR ACASĂ?

Creativitatea este un proces cognitiv fundamental care le permite copiilor să exploreze, să-și imagineze și să rezolve probleme în moduri unice. În esență, înseamnă să gândești dincolo de evident și să descoperi soluții inovatoare prin curiozitate și explorare jucăușă.

Cercetările în neuroștiințe arată că creativitatea este profund împletită cu parcursul dezvoltării unui copil. Conform cercetărilor din științele comportamentale, creativitatea în adolescență se corelează pozitiv cu stima de sine, performanța academică și servește ca un predictor al rezilienței și bunăstării. Aceasta înseamnă că cultivarea creativității este o componentă esențială a construirii fundației emoționale și cognitive a unui copil.

Părinții pot transforma fiecare zi acasă într-o experiență de învățare și descoperire prin:

Crearea un mediu care inspiră explorarea

Conform cercetărilor realizate de experți în dezvoltarea copilului, stimularea creativității necesită crearea de medii care încurajează experiențe deschise, întrebări imaginative și interacțiuni de susținere. Un spațiu bine organizat, cu acces la materiale creative, precum: hârtie, culori, plastilină sau jocuri educative, îi oferă copilului libertatea de a explora și experimenta.

Experimente și activități practice

Activitățile hands-on, cum ar fi experimentele științifice sau gătitul împreună, stimulează curiozitatea și încurajează învățarea prin experiență. Copiii care manipulează obiecte și observă rezultatele în mod direct dezvoltă capacitatea de analiză și înțelegerea relațiilor de cauzalitate. Aceasta este baza gândirii științifice.

Lectură și povestire creativă

Cititul împreună cu copilul și discutarea poveștilor stimulează imaginația, vocabularul și capacitatea de a face conexiuni între evenimente. Încurajarea copilului să inventeze povești proprii dezvoltă creativitatea narativă. Conform cercetărilor în psihologia dezvoltării, copiii expuși la povești și literatură creativă au o mai bună gândire simbolică și abilități sociale mai puternice, deoarece pot empatiza cu personaje diverse.

Jocuri de rol și activități artistice

Teatrul de păpuși, costumele sau jocurile de rol permit copilului să experimenteze perspective diferite și să-și dezvolte exprimarea personală. Pictura, desenul și modelajul oferă modalități concrete de exprimare a gândurilor și emoțiilor. Activitățile artistice au fost asociate cu creșterea flexibilității cognitive și a creativității, fiind un instrument de gândire divergentă și rezolvare a problemelor complexe.

Întrebări deschise și provocări intelectuale

Pune întrebări precum: „Ce crezi că s-ar întâmpla dacă...?” sau „Cum ai face să...?” și oferă timp copilului să reflecteze. Aceasta încurajează gândirea critică și explorarea ideilor. Întrebările deschise stimulează cortexul prefrontal și ajută copilul să dezvolte capacitatea de planificare, raționament logic și inovație.

Oferă timp și libertate de explorare

Nu toate activitățile trebuie să aibă un rezultat „perfect”. Permite-i copilului să greșească și să experimenteze. Curiozitatea se dezvoltă în siguranță și autonomie. Psihologii evidențiază că autonomia în joc și explorare crește motivația intrinsecă și spiritul de inițiativă, factori esențiali în dezvoltarea creativității.

Dezvoltarea creativă nu este întotdeauna lină, iar părinții se confruntă adesea cu obstacole subtile care pot limita neintenționat potențialul imaginativ al copiilor lor. Conform cercetărilor privind parentingul, multe abordări bine intenționate pot înăbuși creativitatea în mod accidental, cum ar fi lauda excesivă a produselor finite sau descurajarea copiilor de a-și asuma riscuri în procesul lor exploratoriu.

Una dintre cele mai semnificative bariere este tendința de a se concentra pe perfecțiune, mai degrabă decât pe călătoria învățării. Toleranța la greșeli devine crucială în cultivarea rezilienței creative. Atunci când copiii se simt în siguranță experimentând și înțeleg că erorile sunt oportunități valoroase de învățare, devin mai predispuși să își asume riscuri intelectuale, să gândească neconvențional și să dezvolte abilități solide de rezolvare a problemelor.

BELICIU NICOLETA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.169

LOCALITATE: BUCUREȘTI

METODA PROIECTULUI ÎN LECȚIILE DE GEOGRAFIE

Predarea pe bază de proiecte reprezintă un model inovativ și interactiv care implică în mod direct și eficient elevii în procesul de învățare. Se realizează astfel un echilibru între învățarea individuală, frontală și de grup, aplicând într-un mod flexibil curriculum, într-un act educațional centrat pe elev, care permite stabilirea unor sarcini de învățare adaptate nivelului elevilor, fiind întotdeauna atractive, motivante și accesibile.

Ce este un proiect?

Este o metodă activ- participativă, este un produs al imaginației elevilor care presupune dezvoltarea unor deprinderi, transferul de cunoștințe, abordări interdisciplinare (matematică, fizică, istorie, chimie, etc.), consolidează abilitățile sociale ale elevilor.

Este o creație personalizată, centrată pe elevi, este un produs al imaginației acestora, au libertatea de a-și folosi cunoștințele dobândite, modul de realizare cât și modul de prezentare.

Fig.1 Desen -Smart City

Fig. 2 Macheta- Peisaj litoral

Fig. 3 Joc video Planul casei mele

Temele sunt abordate diferit, pornind de la o temă studiată în clasă pe o structură flexibilă adaptă oricărui nivel de vârstă și studiu.

Produsul finit este despre ceva creat de elev/elevi, realist, complex și unic, dezvoltându-le elevilor sentimentul că au realizat ceva util. În urma derulării unor proiecte se pot realiza o varietate de produse: pliante, prezentări ppt, machete, mape de prezentare, postere, filme.

Fig 4 Macheta Așezări rurale pe Glob- ferma în relief a României.

Fig 5 Harta în

În desfășurarea orelor de geografie, după sarcina dominantă a proiectului , proiectul de tip învățare se realizează frontal, în timpul orei împreună cu profesorul: Clasa aVa – Lecția Solul
<https://padlet.com/nicoletabeliciu/lb8hpoq8tcnwzylg>

Avantajele metodei:

Metodă alternativă de evaluare , ce pune elevii în situația de a rezolva sarcini în grup și le testează capacitățile cognitive și practice;
Analizează în ce măsură elevii folosește în mod corect cunoștințele, instrumentele și materialele de care dispun pentru atingerea obiectivelor și competențelor propuse;
Dezvoltă abilități de comunicare și cooperare între elevi;
Elevii învață unii de la alții;
Responsabilizează elevul.

Dezavantajele metodei:

Rezolvarea sarcinilor de lucru necesită resurse mari de timp și resurse materiale;
Facilitează erorile de învățare;
Nu toți membrii echipei de proiect își realizează sarcinile;
Profesorul realizează o evaluare parțială a rezultatelor.

Bibliografie:

Cerghit, Ioan (2006), Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași
Cristea, Sorin (2012), Metode didactice de formare în “didactica specialității” – un cadru conceptual, MECTS, București
Ciolan, Lucian (2012), Învățarea bazată pe proiecte din materialul “Metode de formare în didactica specialității”, MECTS, București
Negreț, Ion-Dobridor, Pănișoară, Ion-Ovidiu, Știința învățării. De la teorie la practică
Ulrich, Cătălina (1999), Învățarea prin cooperare (ghid pentru profesori), București FSD

BURADA-IANCU DELIA-CRISTINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PP "ELENA FARAGO"

LOCALITATE: CRAIOVA

CREATIVITATEA ÎN GRĂDINIȚĂ

Creativitatea reprezintă o dimensiune fundamentală a dezvoltării copilului și se manifestă încă din primii ani de viață. În perioada preșcolară, copilul explorează lumea prin joc, imaginație și experimentare, iar grădinița constituie mediul educațional organizat în care aceste manifestări pot fi valorificate și dezvoltate sistematic. Creativitatea contribuie la formarea personalității copilului și la dezvoltarea capacității de adaptare la situații noi (Gliga, 2002, Ionescu, 2010).

Educația timpurie are ca scop dezvoltarea globală a copilului, iar creativitatea ocupă un loc central în acest proces. Prin activități creative, copilul este stimulat să gândească liber, să își exprime ideile și să își manifeste originalitatea. Grădinița oferă cadrul în care copilul poate experimenta fără teama de a greși, fiind încurajat să își valorifice potențialul creator (Chiș, 2013).

Perioada preșcolară este caracterizată printr-o mare receptivitate față de stimulii din mediul înconjurător. Curiozitatea, spontaneitatea și dorința de a descoperi sunt trăsături specifice copilului de vârstă preșcolară. Activitățile creative răspund acestor nevoi, permițând copilului să exploreze realitatea într-un mod activ și atractiv (Ionescu, 2010).

Creativitatea în grădiniță se manifestă prin diverse forme de activitate, precum desenul, pictura, modelajul, muzica, dansul sau jocul de rol. Aceste activități permit copilului să își exprime gândurile, emoțiile și experiențele într-un mod personal și original. Prin intermediul acestora, copilul își dezvoltă imaginația și capacitatea de reprezentare simbolică (Gliga, 2002).

Din punct de vedere cognitiv, activitățile creative contribuie la dezvoltarea gândirii divergente. Copilul este încurajat să găsească soluții variate la o problemă, să facă asocieri neobișnuite și să își dezvolte flexibilitatea gândirii. Acest tip de gândire este esențial pentru formarea capacității de rezolvare a problemelor și pentru adaptarea la situații noi.

Din perspectivă emoțională, creativitatea permite copilului să își exteriorizeze sentimentele și trăirile. Activitățile artistice oferă copilului posibilitatea de a-și exprima bucuriile, temerile sau frustrările într-un mod simbolic și sigur. Astfel, se contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale și la echilibrul afectiv al copilului (Gliga, 2002).

Aprecierea efortului creativ al copilului are un impact semnificativ asupra stimei de sine. Atunci când copilul este încurajat și valorizat pentru ideile sale originale, acesta capătă încredere în propriile capacități și devine mai motivat să participe activ la activitățile educative. Accentul trebuie pus pe procesul creativ, nu doar pe produsul final (Chiș, 2013).

Creativitatea contribuie și la dezvoltarea socială a copilului. Activitățile creative desfășurate în grup îi ajută pe copii să colaboreze, să comunice și să își respecte reciproc ideile. Jocurile de rol și activitățile colective facilitează integrarea copilului în grup și dezvoltarea competențelor sociale (Breen, 2002).

Rolul educatoarei este esențial în stimularea creativității în grădiniță. Cadrul didactic trebuie să creeze un mediu educațional deschis, sigur și stimulat, care să încurajeze exprimarea liberă și inițiativa copilului. Educatoarea are responsabilitatea de a selecta metode și strategii didactice care să favorizeze dezvoltarea creativității (Gliga, 2002).

Metodele interactive, precum jocul didactic, învățarea prin descoperire și activitățile practice, sunt deosebit de eficiente în stimularea creativității. Utilizarea materialelor variate și a resurselor din mediul înconjurător contribuie la dezvoltarea imaginației și a spiritului creator al copilului (Breben, 2002).

Familia are un rol important în susținerea creativității copilului, completând activitatea desfășurată în grădiniță. Colaborarea dintre educatoare și părinți asigură continuitatea procesului educativ și creează un climat favorabil dezvoltării copilului. Părinții pot sprijini creativitatea prin încurajarea jocului liber și prin aprecierea inițiativelor copilului (Ionescu, 2010).

În concluzie, creativitatea reprezintă un element esențial al educației preșcolare, având un impact major asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a copilului. Prin activități creative adecvate și printr-un climat educațional pozitiv, grădinița contribuie la formarea unor copii autonomi, încrezători și capabili să se adapteze cerințelor societății (Gliga, 2002; Chiș, 2013).

BIBLIOGRAFIE

Breben, S. (2002). *Metode interactive de grup*, Editura Arves, Craiova;

Chiș, V. (2013). *Pedagogia pentru examenele de definitivat și grade didactice*, , Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;

Gliga, L. (2002), *Pedagogia învățământului preșcolar*, Editura Didactică și Pedagogică, București;

Ionescu, M. (2010), *Educația timpurie*, Editura Universitară, București.

TĂNASE ROXANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA "PEȘTIȘORUL DE AUR"

LOCALITATE: BUCUREȘTI, SECTOR 3

ACTIVITĂȚI CREATIVE DESFĂȘURATE CU COPIII ÎN GRĂDINIȚĂ

Activitățile creative ocupă un loc central în educația preșcolară, contribuind în mod semnificativ la dezvoltarea globală a copilului. Prin intermediul acestora, copilul își exprimă liber ideile, emoțiile și experiențele, dezvoltându-și imaginația și capacitatea de creație. Grădinița reprezintă cadrul educațional organizat în care activitățile creative pot fi planificate și valorificate în mod sistematic (Gliga, 2002; Ionescu, 2010).

Educația timpurie are ca obiectiv principal formarea armonioasă a copilului, iar activitățile creative sprijină acest demers prin stimularea gândirii, limbajului și afectivității. Copiii de vârstă preșcolară sunt caracterizați prin curiozitate și dorință de explorare, iar activitățile creative răspund acestor nevoi, oferindu-le oportunități de învățare activă (Chiș, 2013).

Printre cele mai frecvente activități creative desfășurate în grădiniță se numără activitățile artistico-plastice, precum desenul, pictura și modelajul. Acestea permit copilului să își exprime gândurile și trăirile într-un mod simbolic și personal. Prin utilizarea culorilor, formelor și materialelor diverse, copilul își dezvoltă imaginația și coordonarea motrică fină (Gliga, 2002).

Desenul reprezintă una dintre primele forme de exprimare creativă ale copilului. Prin desen, copilul redă realitatea așa cum o percepe, exprimându-și emoțiile și experiențele. Activitățile de desen contribuie la dezvoltarea creativității, a spiritului de observație și a capacității de reprezentare (Ionescu, 2010).

Pictura stimulează sensibilitatea artistică și creativitatea copilului, oferindu-i posibilitatea de a experimenta liber cu culorile. Prin pictură, copilul învață să combine nuanțe, să creeze forme și să își exprime stările afective. Accentul trebuie pus pe procesul de creație, nu pe realizarea unui produs estetic perfect (Gliga, 2002, Chiș, 2013)

Modelajul, realizat cu plastilină, lut sau alte materiale maleabile, contribuie la dezvoltarea motricității fine și a creativității. Copilul are posibilitatea de a crea forme tridimensionale, stimulându-și imaginația și gândirea spațială. Aceste activități dezvoltă răbdarea și capacitatea de concentrare (Breben, 2002).

Activitățile muzicale și de mișcare reprezintă o altă categorie importantă de activități creative desfășurate în grădiniță. Cântecul, jocurile muzicale și dansul contribuie la dezvoltarea simțului ritmic, a expresivității și a coordonării. Prin muzică, copilul își exprimă emoțiile și își dezvoltă sensibilitatea artistică (Ionescu, 2010).

Jocul de rol și dramatizarea sunt activități creative care stimulează imaginația și dezvoltarea limbajului. Prin interpretarea unor personaje sau situații, copilul învață să comunice, să coopereze și să își exprime emoțiile. Aceste activități favorizează dezvoltarea competențelor sociale și integrarea copilului în grup (Breben, 2002).

Rolul educatoarei este esențial în organizarea și desfășurarea activităților creative. Cadrul didactic trebuie să creeze un climat educațional deschis, stimulat și sigur, în care copilul să se simtă liber să experimenteze. Educatoarea are responsabilitatea de a selecta metode și materiale adecvate nivelului de dezvoltare al copiilor (Gliga, 2002).

Metodele interactive, precum jocul didactic, învățarea prin descoperire și activitățile practice, sunt eficiente în stimularea creativității. Utilizarea materialelor neconvenționale și a resurselor din mediul înconjurător stimulează imaginația și spiritul creator al copilului (Breben, 2002). Familia joacă un rol important în susținerea activităților creative desfășurate în grădiniță. Colaborarea dintre educatoare și părinți asigură continuitatea procesului educativ și creează un cadru favorabil dezvoltării copilului. Încurajarea jocului liber și aprecierea inițiativelor copilului contribuie la dezvoltarea creativității acestuia (Ionescu, 2010). În concluzie, activitățile creative desfășurate cu copiii în grădiniță au un rol esențial în dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a copilului. Printr-o organizare adecvată și prin implicarea activă a educatoarei, aceste activități contribuie la formarea unor copii autonomi, încrezători și creativi (Gliga, 2002; Chiș, 2013).

BIBLIOGRAFIE

- Breben, S.** (2002). *Metode interactive de grup*, Editura Arves, Craiova;
- Chiș, V.** (2013). *Pedagogia pentru examenele de definitivat și grade didactice*, , Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;
- Gliga, L.** (2002), *Pedagogia învățământului preșcolar*, Editura Didactică și Pedagogică, București;
- Ionescu, M.** (2010), *Educația timpurie*, Editura Universitară, București.

FLORESCU CLAUDIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA "PEȘTIȘORUL DE AUR"

LOCALITATE: BUCUREȘTI, SECTOR 3

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

Creativitatea este o componentă esențială a personalității umane, manifestându-se încă din primii ani de viață. În educația timpurie, aceasta are un rol deosebit de important, deoarece contribuie la dezvoltarea armonioasă a copilului, stimulând gândirea, imaginația, comunicarea și exprimarea emoțională. Grădinița reprezintă mediul ideal în care creativitatea poate fi cultivată prin activități variate, adaptate vârstei și nevoilor copiilor (*Gliga, 2002, Ionescu, 2010*).

Perioada preșcolară este caracterizată prin curiozitate, spontaneitate și dorința de explorare. Copiii învață prin joc, experimentare și descoperire, iar activitățile creative le oferă posibilitatea de a-și manifesta liber ideile și sentimentele. Prin desen, pictură, modelaj, muzică, dans sau joc de rol, copilul își dezvoltă imaginația și capacitatea de a crea, fără teama de a greși (*Ionescu, 2010*).

Creativitatea contribuie în mod semnificativ la dezvoltarea cognitivă a copilului. Activitățile care implică imaginația și gândirea creativă stimulează gândirea divergentă, ajutând copilul să găsească soluții multiple la o problemă. Acest tip de gândire este extrem de important pentru adaptarea la situații noi și pentru formarea capacității de rezolvare a problemelor. În plus, activitățile creative favorizează dezvoltarea limbajului, îmbogățirea vocabularului și îmbunătățirea capacității de exprimare verbală (*Chiș, 2013, Gliga, 2002*).

Pe lângă aspectul cognitiv, creativitatea are un impact major asupra dezvoltării emoționale și sociale. Prin intermediul activităților artistice, copiii își pot exprima emoțiile, trăirile și experiențele personale într-un mod natural. Acest lucru contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale, la creșterea stimei de sine și la formarea unei imagini de sine pozitive. Atunci când copilul este apreciat pentru ideile sale originale, acesta capătă încredere în propriile capacități (*Gliga, 2002*).

Activitățile creative desfășurate în grup favorizează socializarea și cooperarea între copii. Jocurile de rol, activitățile de grup sau proiectele comune îi ajută pe preșcolari să învețe să colaboreze, să respecte regulile, să își exprime opiniile și să accepte punctele de vedere ale celorlalți. Astfel, creativitatea devine un mijloc important de integrare socială și de dezvoltare a competențelor sociale (*Breben, 2002*).

Rolul educatoarei este esențial în stimularea creativității în grădiniță. Cadrul didactic trebuie să creeze un mediu educațional deschis, sigur și stimulat, în care copiii să se simtă liberi să experimenteze și să își exprime ideile. Este important ca educatoarea să evite impunerea unor modele rigide și să încurajeze originalitatea și diversitatea de exprimare. Accentul trebuie pus pe procesul creativ, nu doar pe produsul final, iar fiecare copil trebuie apreciat pentru efortul depus (*Gliga, 2002; Chiș, 2013*).

Metodele și strategiile didactice utilizate în educația preșcolară trebuie să fie variate și adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor. Jocul didactic, învățarea prin descoperire, activitățile practice și cele artistice sunt mijloace eficiente de stimulare a creativității. De asemenea, utilizarea

materialelor diverse și a resurselor din mediul înconjurător contribuie la dezvoltarea imaginației și a spiritului creator (*Breben, 2002*).

Familia are, de asemenea, un rol important în susținerea creativității copilului. Colaborarea dintre grădiniță și familie asigură continuitatea procesului educativ și oferă copilului un cadru coerent de dezvoltare. Părinții pot sprijini creativitatea prin încurajarea jocului liber, prin oferirea de materiale creative și prin aprecierea inițiativelor copilului (*Ionescu, 2010*).

În concluzie, creativitatea reprezintă un pilon fundamental al educației timpurii, având un impact major asupra dezvoltării intelectuale, emoționale și sociale a copilului. Prin activități creative bine organizate și printr-un climat educațional favorabil, grădinița contribuie la formarea unor copii autonomi, încrezători și capabili să se adapteze cerințelor societății moderne. Dezvoltarea creativității în educația preșcolară constituie o investiție valoroasă în viitorul copilului și al societății.

BIBLIOGRAFIE

Breben, S. (2002). *Metode interactive de grup*, Editura Arves, Craiova;

Chiș, V. (2013). *Pedagogia pentru examenele de definitivat și grade didactice*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;

Gliga, L. (2002), *Pedagogia învățământului preșcolar*, Editura Didactică și Pedagogică, București;

Ionescu, M. (2010), *Educația timpurie*, Editura Universitară, București.

NEGRU GABRIELA-ANDREIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA „PEȘTIȘORUL DE AUR”

LOCALITATE: BUCUREȘTI, SECTOR 3

Importanța creativității în grădiniță

Din punctul meu de vedere, grădinița reprezintă una dintre cele mai importante etape din viața copilului, deoarece aici se pun bazele dezvoltării lui sociale, emoționale, cognitive. În această perioadă creativitatea are un rol esențial, deoarece copilul învață să se exprime liber, să descopere lumea din jurul lui. Spre deosebire de etapele școlare următoare, grădinița este cadrul ideal în care copilul poate explora fără teama de a greși.

Așa cum susține autorul Ioan Sima, „creativitatea este, în esență, un complex proces, o complexă activitate psihică a individului uman de a realiza noul, sub diferite forme: teoretică, științifică, tehnică, socială etc., de a releva aspecte deosebite, necunoscute ale realității, de a elabora căi și soluții originale de rezolvare a problemelor și a le exprima în forme personale inedite”.

Creativitatea nu se manifestă doar prin desen, pictură sau modelaj, ci și prin modul în care copilul își imaginează povești, rezolvă situații simple sau interacționează cu ceilalți copii. Am observat că atunci când cei mici sunt încurajați să își folosească imaginația, sunt mai deschiși, au mai multă încredere în ei și în propriile idei.

Pe lângă activitățile variate care se desfășoară în grădiniță și care încurajează creativitatea (joc liber, joc de rol, activități artistico-plastice, povestiri, dramatizări ș.a.) este foarte importantă și atitudinea educatoarei. Consider că modul în care cadrul didactic încurajează sau limitează exprimarea copilului influențează direct creativitatea acestuia. Acesta ar trebui încurajat și pentru efortul depus, nu doar pentru rezultatul final, deoarece doar așa va căpăta curaj și încredere în propriile forțe și va reuși să încerce lucruri noi și să iasă din zona de confort. Educatoarea trebuie să fie un sprijin pentru cei mici, să le ofere libertate de alegere, să accepte ideile acestora, pentru a nu îi inhiba. Cea mai importantă misiune îi revine educatoarei.

Strâns legată de creativitate este personalitatea copilului. Un copil creativ este mai adaptabil, mai curios și mai capabil să găsească soluții în situații neprevăzute. Un copil creativ este un copil sigur pe sine care se transformă într-un adult echilibrat.

Grădinița are un rol fundamental în stimularea creativității copilului, iar activitățile desfășurate în această etapă pot influența pozitiv dezvoltarea acestuia pe termen lung.

În opinia mea, creativitatea în grădiniță nu este un „obiectiv”, ci o nevoie firească a copilului. De fiecare dată când un copil este lăsat să creeze liber, se vede bucuria și siguranța cu care își exprimă gândurile. Cred că rolul nostru, ca educatori, este să le oferim spațiul necesar, fără a-i grăbi sau corecta excesiv. Grădinița ar trebui să rămână un loc în care copilul are voie să fie el însuși, să greșească și să învețe prin joacă.

VIERU ELENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 195

LOCALITATE: BUCUREȘTI, SECTOR 3

Tehnici inovative de predare la clasele primare- creativitate, joacă și sens în învățare

Predarea la clasele primare nu mai poate fi privită astăzi ca o simplă transmitere de informații. Din propria experiență, am ajuns la concluzia că elevii învață cu adevărat atunci când li se oferă libertatea de a explora, de a crea și de a se exprima.

Una dintre cele mai valoroase tehnici inovative este învățarea prin joc, care stimulează în mod direct creativitatea. Atunci când copilul se joacă, el își imaginează, inventează reguli și găsește soluții. Această „joacă” poate avea loc chiar și la clasele primare, nu doar la grădiniță. Maria Montessori afirma că „măinile sunt instrumentele inteligenței”, subliniind importanța activităților concrete în dezvoltarea gândirii creative. De exemplu, la orele de matematică, folosirea pieselor colorate sau a jocurilor de rol transformă exercițiile abstracte în situații reale, ușor de înțeles.

Creativitatea poate fi cultivată eficient și prin învățarea bazată pe proiecte, chiar de la clasele mici. De exemplu, în cadrul unui proiect despre povești, elevii pot crea un final diferit pentru un basm cunoscut și îl pot face sub diverse forme: unii pot desena, alții pot scrie câteva propoziții, alții, mai curajoși, pot dramatiza scena. Așa cum spunea John Dewey, „educația trebuie să pornească din interesele copilului”, iar creativitatea este una dintre cele mai puternice resurse ale acestuia.

Lucrul în echipă reprezintă o altă tehnică inovativă cu rezultate vizibile. Activitățile desfășurate în grupuri mici îi ajută pe elevi să se dezvolte, să lucreze împreună cu ceilalți, să învețe de la ceilalți și să își dezvolte competențele sociale.

De asemenea, lecțiile de Limba și literatură română și de Arte dezvoltă creativitatea. O lecție de limba română poate începe cu o imagine, o melodie sau un fragment de poveste care să stimuleze imaginația elevilor. Aceștia învață cel mai bine atunci când informația este integrată într-o poveste, pentru că aceasta oferă sens și context.

În concluzie, tehnicile inovative de predare la clasele primare îmbină jocul, creativitatea și emoția într-un proces de învățare autentic. Atunci când copilul este încurajat să creeze, să întrebe și să greșască fără teamă, școala devine un spațiu al descoperirii. Cred că rolul nostru, ca dascăli, este să aprindem această scânteie a creativității, nu să o limităm. Cadrul didactic nu mai este doar acela de transmițător de informații, ci de facilitator al învățării, ghid și sprijin în formarea unor copii capabili să gândească critic și să se adapteze cu ușurință cerințelor societății contemporane. Aplicarea constantă a unor metode moderne, precum cele amintite anterior, contribuie la crearea unui climat educațional pozitiv, bazat pe implicare activă, cooperare și respect reciproc.

SÎRBU BIANCA-LĂCRĂMIOARA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ BUCIUMI

LOCALITATE: BUCIUMI/BACĂU

Utilizarea resurselor educaționale deschise în învățământul primar

Alvin Toffler, unul dintre cei mai influenți gânditori ai secolului XX în domeniul „viitorologiei”, spunea: „*Marele motor zgometos al schimbării este tehnologia.*”

Pornind de la acest citat putem declara că tehnologia este cea mai puternică și evidentă forță care transformă lumea modernă, iar în învățământul primar, tehnologia se folosește ca instrument de învățare, explorare și creativitate, nu doar pentru jocuri sau distracție, scopul este ca elevii să învețe cum să folosească tehnologia în mod inteligent și responsabil. Noile tehnologii de informare și comunicare oferă oportunități valoroase pentru modernizarea învățământului primar. Ele sprijină dezvoltarea competențelor elevilor, stimulează interesul pentru învățare și transformă școala într-un mediu mai atractiv și interactiv. Rolul esențial revine cadrului didactic, care trebuie să integreze în mod creativ tehnologia, păstrând totodată echilibrul între metodele tradiționale și cele moderne.

În contextul actual al digitalizării educației, accesul la resurse de calitate reprezintă un factor esențial pentru îmbunătățirea procesului de predare-învățare. Resursele educaționale deschise (RED) au devenit tot mai utilizate la nivel mondial, oferind profesorilor și elevilor materiale didactice gratuite, flexibile și ușor de adaptat nevoilor specifice ale clasei. În învățământul primar, unde bazele formării intelectuale și sociale ale elevilor sunt esențiale, utilizarea acestor resurse poate avea un impact semnificativ asupra calității educației.

Resursele educaționale deschise reprezintă materiale de învățare, predare sau cercetare care sunt disponibile gratuit și pot fi utilizate, modificate și redistribuite fără restricții majore de drepturi de autor. Acestea includ manuale digitale, fișe de lucru, prezentări, materiale multimedia, platforme educaționale online, jocuri didactice și aplicații interactive. Caracteristica principală a RED constă în licențele deschise, prin licențele Creative Commons sau alte forme similare, care permit adaptarea conținutului la nivelul de vârstă și la particularitățile elevilor.

În ciclul primar, procesul educațional trebuie să fie atractiv, interactiv și adaptat ritmului de învățare al fiecărui elev. Resursele educaționale deschise contribuie la atingerea acestor obiective prin diversificarea metodelor de predare și prin stimularea interesului copiilor pentru învățare. Materialele vizuale, animațiile și jocurile educative facilitează înțelegerea conceptelor abstracte și sprijină dezvoltarea gândirii logice și creative.

Implementarea resurselor educaționale deschise în ciclul primar aduce numeroase beneficii: accesibilitate și echitate- orice cadru didactic sau elev, indiferent de resursele financiare disponibile, poate beneficia de conținut educațional de calitate; personalizarea învățării- profesorul poate adapta materialele în funcție de nivelul și ritmul de învățare al fiecărui elev; motivare și interactivitate- acitivitățile bazate pe conținut digital, animații și jocuri educative sporesc interesul copiilor; colaborare și partajare- profesorii pot colabora și pot schimba resurse, încurajând un mediu de învățare colaborativ; dezvoltarea competențelor digitale- elevii învață să utilizeze responsabil tehnologia, dobândind abilități esențiale pentru viitor. Profesorul are un rol

esențial în selectarea și integrarea eficientă a resurselor educaționale deschise în activitatea didactică. Acesta trebuie să aleagă materiale adecvate nivelului de vârstă, obiectivelor lecției și stilurilor de învățare ale elevilor. De asemenea, cadrul didactic poate adapta conținutul RED pentru a răspunde nevoilor specifice ale clasei, personalizând activitățile de învățare.

Utilizarea RED favorizează și dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor și elevilor. Elevii învață să utilizeze tehnologia în mod responsabil, să caute informații relevante și să colaboreze în mediul online, competențe esențiale pentru societatea contemporană.

Există numeroase surse și platforme accesibile pentru cadrele didactice din învățământul primar: Educația Deschisă – platformă românească dedicată resurselor educaționale deschise; Khan Academy – oferă materiale video și exerciții interactive pentru educația matematică și științifică; LearningApps – permite crearea și utilizarea de jocuri educaționale personalizate; eTwinning – comunitate europeană care susține colaborarea între profesorii din diferite țări; Wordwall - platformă online gratuită și ușor de utilizat, care permite profesorilor și educatorilor să creeze rapid activități educaționale interactive, cum ar fi jocuri, chestionare și exerciții de potrivire, dintr-un set de șabloane, transformând conținutul în resurse distractive, personalizabile și imprimabile, jucabile pe orice dispozitiv, pentru a face învățarea mai angajantă pentru elevi.

Deși beneficiile resurselor educaționale deschise sunt numeroase, utilizarea acestora poate întâmpina și anumite dificultăți. Lipsa infrastructurii tehnologice adecvate, accesul limitat la internet sau nivelul scăzut de competențe digitale pot reprezenta obstacole în unele unități de învățământ. În plus, volumul mare de resurse disponibile necesită o selecție atentă, pentru a asigura calitatea și relevanța materialelor utilizate.

Un alt aspect important îl constituie necesitatea formării continue a cadrelor didactice, astfel încât acestea să poată utiliza eficient RED și să le integreze armonios în procesul educațional.

Resursele educaționale deschise reprezintă un instrument valoros pentru modernizarea învățământului primar, contribuind la creșterea calității actului educațional și la facilitarea accesului egal la educație. Prin utilizarea adecvată a acestor resurse, profesorii pot crea un mediu de învățare atractiv, interactiv și adaptat nevoilor elevilor. În ciuda provocărilor existente, beneficiile RED justifică promovarea și integrarea lor tot mai amplă în procesul de predare-învățare, având un rol important în formarea elevilor pentru societatea viitorului.

Bibliografie:

- Ionescu, M., & Bocoș, M. (2017). *Didactica modernă*, Editura Paralela 45.
- Ministerul Educației – *Strategia privind digitalizarea educației 2021–2027*.
- Voiculescu, E. (2014). *Pedagogie și educație digitală*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

BUȘTEAGĂ-VIERU AURA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ SECUIENI

LOCALITATE: SECUIENI

Imaginea ca punte spre cunoaștere

Strategii de învățare vizuală la Grupa mijlocie

În primii ani de viață, învățarea nu este un proces abstract, ci unul profund senzorial. Pentru copilul aflat la grupa mijlocie, vederea este „simțul dominant”, cel care dictează modul în care creierul procesează și stochează informația. La vârsta de 4-5 ani, preșcolarul părăsește etapa manipulării simple a obiectelor și începe să construiască reprezentări mentale complexe. În acest stadiu, imaginea devine un mediator esențial între realitatea înconjurătoare și înțelegerea conceptelor.

Învățarea vizuală la grupa mijlocie nu se rezumă doar la privitul unor ilustrații; ea reprezintă o strategie didactică integrată, care transformă stimulii optici în experiențe de cunoaștere durabilă. Într-o lume suprasaturată de ecrane, rolul educatorului este de a educa „ochiul” preșcolarului, oferindu-i repere estetice și logice care să stimuleze curiozitatea, să faciliteze autonomia și să sprijine dezvoltarea limbajului.

Prezentul articol explorează modalitățile prin care utilizarea strategică a suportului vizual devine fundamentul succesului educațional în învățământul preșcolar.

1. De ce învățarea vizuală la 4-5 ani? - la grupa mijlocie, capacitatea de concentrare este încă în formare (aproximativ 10-15 minute de atenție susținută). Stimulii vizuali servesc drept „ancore” mentale. Ei transformă conceptele abstracte — cum ar fi trecerea timpului sau metamorfoza unei omide — în realități palpabile.

Prin suport vizual, copilul reușește să:

Codifice informația rapid: O imagine procesată în câteva milisecunde echivalează cu sute de cuvinte rostite.

Dezvolte memoria de lucru: Schemele vizuale ajută la reținerea pașilor unei sarcini.

Reducă anxietatea: Un program zilnic ilustrat oferă predictibilitate și siguranță emoțională.

2. Instrumente pedagogice esențiale - ca educatori, trebuie să depășim simpla utilizare a planșelor clasice. Iată câteva instrumente specifice grupei mijlocii:

Hărțile mentale ilustrate: În loc să explicăm verbal categoriile de fructe, desenăm un copac central și ramificăm imagini cu mere, pere și prune. Aceasta este baza gândirii logice.

Pictogramele de autonomie: La această vârstă, învățăm auto-servirea. Un set de fotografii cu pașii spălării pe mâini, așezate deasupra chiuvetei, ghidează copilul fără a fi nevoie de intervenția constantă a adultului.

Experimentul observat: Utilizarea unor fișe de monitorizare prin desen. De exemplu, dacă plantăm o sămânță, copilul nu scrie, ci desenează evoluția plantei în „Jurnalul de observație”.

3. Integrarea culorii și a formei în procesul cognitiv - la grupa mijlocie, învățarea culorilor evoluează spre utilizarea lor funcțională. Nu mai învățăm doar „care este roșu”, ci folosim roșul pentru a marca elemente de pericol sau importanță în cadrul unei activități.

Exemplu de activitate vizuală: *Semaforul emoțiilor*. Folosim culori pentru a ajuta copiii să vizualizeze ceea ce simt, transformând o stare internă invizibilă într-o reprezentare vizuală clară (verde - calm, galben - agitație, roșu - furie).

4. Rolul educatorului: Facilitator, nu doar narator - cel mai bun educator nu este cel care „predă” o imagine, ci cel care îl învață pe copil **să citească** imaginea. Întrebările de tipul: „*Ce crezi că se întâmplă aici?*”, „*Ce culoare ne spune că personajul este vesel?*” sau „*Unde se uită iepurașul din poză?*” dezvoltă alfabetizarea vizuală și spiritul critic.

Concluzii: Învățarea vizuală la grupa mijlocie nu trebuie să fie un asalt de stimuli, ci o selecție riguroasă și estetică de repere. Într-o eră dominată de digital, rolul nostru este să oferim suporturi vizuale care să invite la interacțiune, nu la pasivitate. O

imagine bine aleasă nu închide subiectul, ci deschide o mie de întrebări.

Bibliografie:

Arnheim, R. (2011). *Arta și percepția vizuală: O psihologie a ochiului creator*. Editura Polirom, Iași.

Glava, A., Glava, C. (2002). *Introducere în pedagogia preșcolară*. Editura Dacia, Cluj-Napoca.

Gardner, H. (2006). *Inteligențe multiple: Noi orizonturi*. Editura Sigma, București.

ȘTIRBU MARIA MAGDALENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ I. CREANGĂ – GRĂDINIȚA LIZUCA

LOCALITATE: BACĂU

DOMENIUL ȘTIINȚE – ACTIVITATE MATEMATICĂ

Nivelul II: Grupa mare

Tema anuală: “Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

Tema proiect: “Rapsodii de primăvară”

Tema zilei: „În grădina cu legume timpurii”

Domenii experiențiale: Domeniul Științe

Disciplina: Matematică

Capitol: Numere naturale

Subiect ludic: „Grădina numerelor”

Tip de activitate : recapitulare/sistematizare

Mijloc de realizare: joc didactic

Domeniul de dezvoltare: Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

Dimensiuni ale dezvoltării:

Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

Comportamente:

2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația

2.4. Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor

Scopul activității: Dezvoltarea capacității de a înțelege și utiliza numerele și cifrele și consolidarea cunoștințelor referitoare la numărul în centrul 1-10.

Obiective:

O1: să raporteze corect numărul la cantitatea de obiecte și invers;

O2: să identifice vecinii numerelor date;

O3: să utilizeze corect numeralul ordinal;.

O4: Să mânuiască materialele didactice puse la dispoziție **Strategii didactice**

Metode și procedee: : conversația, observația, expunerea, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul

Forme de organizare: frontal, individual.

Resurse:

Temporale: 25-30 minute;

Spațiale: sala de grupă;

Umane: 21 preșcolari.

Bibliografice:

Mătăsaru, Maria, Chiriloaie, Maria, „Proiectarea didactică în învățământul preșcolar”, Editura C.C.D., Bacău, 2008;

Cojocariu, Venera-Mihaela, „*Fundamentele pedagogiei*”, Editura V&I Integral, București, 2008;

Dumitriu, Gheorghe, Dumitriu, Constanța, „*Psihopedagogie pentru gradul II și definitivat*”, E.D.P., București, 2003.

***„*Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani*”, București, 2019

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
		Metode si procedee	Forma de organizare	Mijloace didactice	
1. Captarea atenției	La începutul activității își face apariția Iepurașul Țup, supărat că cineva i-a furat toate legumele din grădina din spatele casei lui. Acesta a venit în căutarea ajutorului și îi roagă pe copii să-l ajute să-și recupereze legumele.	Conversația	Frontal	Iepurașul Țup	Observarea comportamentului copiilor
2. Enunțarea temei și a obiectivelor	Se va desfășura un joculeț numit “Ajută-l pe Țup”. Conform numelui jocului, copiii vor încerca să-i găsească legumele iepurașului. Aceștia trebuie să ordoneze în ordine crescătoare și descrescătoare numerele, să raporteze corect numărul la cantitatea de obiecte, să identifice vecinii numerelor și să utilizeze corect numeralul ordinal. Dacă vor reuși să rezolve toate sarcinile, Iepurașul Țup va primi la final un coș plin de legume de la preșcolari.	Conversația	Frontal Individual		Evaluare orală
3. Actualizarea cunoștințelor	Educatorea solicită copiilor să recunoască care din legumele din coșul nostru i-ar putea plăcea unui iepuraș.	Conversația Brainstorming	Frontal Pe grupuri mici	Coșul cu legume de la centrul tematic	
4. Prezentarea conținutului	Le voi prezenta materialele cu care vor lucra. Vor avea: - jetoane cu un anumit număr de legume per jeton pentru ordonarea crescătoare sau descrescătoare. - jetoane pe care vor fi scrise cifre de la 1-10. - imagini cu o jardiniară în care vor pune tot atatea legume câte indică cifra de pe ele; - coșulete cu legume a-i căror vecini lipsesc.	Conversația Explicația		Jetoane cu -numere -un anumit număr de legume Imagini cu jardiniere	Observarea comportamentului copiilor
5. Dirijarea învățării	<u>Explicarea jocului și a regulilor</u> Preșcolarii vor avea de rezolvat mai multe sarcini care vor fi enumerate pe parcurs și vor trebui să coopereze pentru a-i demonstra iepurașului cât de bine se descurcă la matematică. Se enunță <u>regulile</u> jocului: - răspund doar copiii care sunt numiți;	Conversația Explicația			

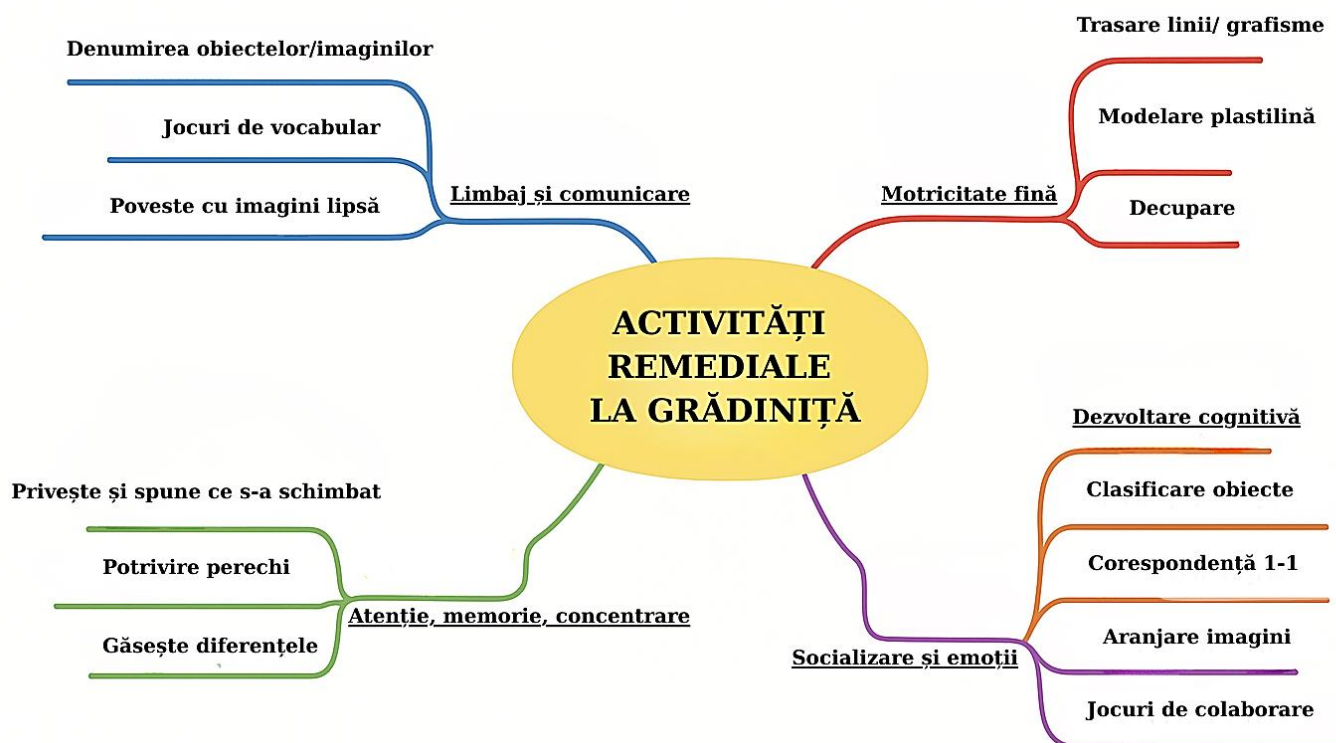
	- copilul care nu va reuși să rezolve sarcina va fi ajutat de un coleg; - copilul care a răspuns corect va primi o legumă pe care să o pună la final în coșul pentru Țup. <u>Jocul de probă:</u> Educatoarea face un exemplu pe tabla magnetică. În Jardiniera înscrisă cu cifra 3 va adăuga 3 jetoane cu legume din coșuleț. Educatoarea alege apoi un copil să repete procesul cu un alt jeton. <u>Desfășurarea jocului propriu-zis</u> <i>Faza I – raportarea cantității la număr</i> În jardinierele inscripționate cu diverse cifre, copiii trebuie să adăuge atâtea legume câte indică cifra. <i>Faza II – vecinii numerelor</i> În ghivecele umplute cu un anumit număr de legume (de exemplu 3 legume), copiii vor adăuga în stanga un ghiveci care conține doar 2 legume și în dreapta un ghiveci care conține 4 legume.	Conversația Demonstrația Exercițiul Observația	Frontal individual	Jetoane cu numere Jetoane cu un anumit număr de legume Imagini cu jardiniere inscripționate cu numere Imagini cu ghivece numerotate cu cifre	Aprecieri verbale
6. Obținerea performanței	<u>Complicarea jocului</u> <i>Faza III – “Mai mic, mai mare, sau egal?”</i> Pe tabla magnetică, educatoarea v-a atașa jetoane cu cifre, despărțite de o casetă goală, în care copiii vor poziționa semnele potrivite (<, >, =)	Explicația Jocul Exercițiul		Jetoane cu numere	Aprecieri verbale
7. Feedback-ul	Se va realiza pe tot parcursul activității, de la răspunsuri la întrebări, până la evaluarea finală	Conversația			
8. Evaluarea	În final, copiii își pun în coșul pentru Țup cartonasel cu legume primite în urma răspunsurilor corecte, iar acesta pleacă mulumit ca si-a recăpătat legumele. Toți copiii vor fi felicitați și aplaudați pentru activitatea desfășurată și vor fi recompensați cu stimulente dulci	Conversația Explicația		Coșuleț cu cartonasel câștigate în urma răspunsurilor corecte	Evaluare orală
9. Retentia și transferul	În activitatea următoare, copiii vor ilustra printr-o activitate practică aspecte din conținutul activității de matematică	Conversația			Aprecieri verbale

URS DENISA-IOANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 TĂRIAN, STRUCTURA

GPN NR.1 TĂRIAN

LOCALITATE: TĂRIAN, BIHOR

JURJ IOANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 RIENI

LOCALITATE: RIENI

APLICAREA ȘI ANALIZAREA IMPACTULUI FORMATULUI BLENDED-LEARNING ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

(STUDIU DE SPECIALITATE)

Tehnologia și internetul a schimbat fundamental lumea în care trăim, iar evenimentele ultimilor ani au accelerat ritmul în care am devenit cu toții mai legați de noile tehnologii pentru a lucra, învăța. Resursele digitale devin un instrument de lucru din ce în ce mai utilizat pentru a oferi un învățământ calitativ, care să corespundă noilor tendințe pedagogice și intereselor copiilor. Predarea și învățarea la distanță pot lua numeroase forme în ceea ce privește structura utilizată, timpii și mijloacele media. Putem, astfel, vorbi despre învățare îmbogățită tehnologic, învățare cu suport multimedia, instruire asistată de calculator, medii de învățare virtuale etc. Relevante și accesibile pentru procesul educațional general și având o aplicabilitate foarte mare sunt însă următoarele trei tipuri de învățare: e-learning, blended learning și m-learning.

E-learning, învățarea electronică se referă la acea formă interactivă și cvasiautonomă prin care elevul are acces la cunoaștere (informații) nu prin medierea profesorului, ci prin ghidarea oferită de acesta. Se realizează în ritm propriu, prin observare, experimentare și descoperire, cu ajutorul resurselor tehnologice și digitale. În învățământul la distanță, e-learning-ul se referă la asigurarea conținuturilor informaționale într-o manieră flexibilă, utilizând medierea internetului și a resurselor sale, pentru sprijinirea învățării generative. E-learning-ul presupune: Mediere tehnologică și digitală (device-uri, soft-uri etc.).

Blended learning- Numit și „învățare hibridă”, acest model educațional se referă la îmbinarea unor metode și mijloace de predare-învățare atât online, cât și offline, în funcție de necesitățile și posibilitățile contextului (ce țin deopotrivă de educator și de elev). Îmbinând maniera tradițională de predare cu cea oferită de învățarea electronică, blended learning poate presupune, spre exemplu, transmiterea online către o parte din cursanți a ceea ce se predă la clasă cu o altă parte de cursanți, cu sau fără interactivitate între aceștia. Acest tip de învățare presupune un mediu mixt ce încearcă să îmbine avantajele și dezavantajele predării de tip exclusiv online și offline, fiind asemenea unei optimizări a procesului general cvasimodal de predare-învățare. Printre caracteristicile acestui tip, putem enumera: imbinarea activității online cu cea față în față; postarea conținuturilor informaționale preponderent online; comunicare realizată preponderent online; evaluare fie online, fie față în față. Avantajele pe care acest tip de învățare le aduce se referă în principal la asigurarea unei mai mari accesibilități și flexibilități pentru învățare, ceea ce determină o participare mai mare din partea cursanților, precum și presupune costuri mai reduse. De asemenea, mai putem enunța: Eficientizarea învățării: prin accesibilitate și potențial transformățional al informației, factorului uman și tehnologic etc.; oportunități mai vaste de acces la educație pentru un număr mai mare de indivizi: prin eliminarea barierelor de spațiu și, adeseori, și de timp; scăderea costurilor și creșterea calității educației asigurate; creșterea satisfacției și motivației atât a cursanților, cât și a cadrelor didactice prin beneficierea de pe urma tuturor acestor avantaje. Asemenea învățării de tip electronic, și în cazul blended learning

profesorul este nevoit să își restructureze rolurile tradiționale, devenind un ghid al învățării, ci nu un deținător al informației.

learning cunoscut și drept „învățare mobilă”, acest tip de predare-învățare se referă la posibilitatea de a învăța oriunde și oricând, indiferent de conectivitatea legată prin cablu – practic, grație mijloacelor digitale wireless și mobile. Este tipul de învățare realizată pe dispozitive portabile, interactive, conectate și individuale. Din aceste puncte de vedere, m-learning este un tip de învățare ce permite și mai mult personalizarea procesului de învățare, dar și responsabilizarea elevului, care poate accesa informația indiferent de momentul zilei ori de locul în care se află. Cele patru repere principale ale acestui tip de învățare sunt: oriunde oricând; oricine; orice.

Ca și concluzii, este de reținut și faptul că, atâta timp cât metodele de instruire rămân neschimbate, indiferent de mediul de învățare (online sau offline), și rezultatele vor rămâne pe măsură. Așadar, educația online și predarea la distanță presupun evoluția rolului profesorului și a activității sale, îmbogățind arta pedagogică și întreaga interacțiune profesor-elev, reprezentând întotdeauna o relație definită de cei doi „actori” ai săi și prin acțiunile și atitudinile acestora.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.Eryilmaz, M. (2015, TheEffectiveness Of Blended Learning Environments, Contemporary Issues In Education Research, 8(4): 251-256;
- 2.Oprea,C., Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București,2006
- 3.<http://greentproject.eu/wp-content/uploads/2016/06/GREENT-Blended-learning-model>

TIGAN RAMONA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA PN.NR.2. GHIGHISENI

LOCALITATE: GHIGHISENI

EDUCAȚIA DIGITALĂ ȘCOALA ONLINE vs ȘCOALA DE ACASĂ

Educația online este o educație mai accesibilă pentru copiii cu o situație material bună, cuprinde un pachet divers și complex de resurse care permit o mai bună transmitere a informației între profesor și elev. Multitudinea de aplicații și programe informatice disponibile în mediul online fac posibilă centrarea pe nevoile elevului și dezvoltarea unui plan de învățare mai personalizat și mai antrenant. De asemenea, noțiunile teoretice asociate fiecărei discipline pot fi transmise într-un mod atractiv, cu ajutorul exercițiilor interactive sau al jocurilor, facilitând retenția informației și implicarea activă a copiilor în procesul de învățare.

În același timp, educația online face posibilă rezolvarea unei probleme care părea să nu cunoască leac – reducerea temelor multe și plictisitoare. Utilizarea în moduri creative a resurselor de pe internet a demonstrat că temele, fie ele opționale sau obligatorii, pot fi plăcute și interesante.

Indiferent de metoda de predare, este important ca stilul de învățare al fiecărui copil să fie luat în considerare. Unii elevi apelează la memoria vizuală pentru a avea succes în procesul de învățare, în timp ce alții rețin mai ușor informația transmisă pe cale auditivă. În mod similar, unii copii au cele mai bune rezultate într-o sală de clasă, înconjuzați de colegi, în timp ce alții sunt distrași de grupurile mari de oameni și lucrează mai bine individual. Educația online, prin varietatea sa de opțiuni, este o modalitate ideală de a crea un mediu perfect de dezvoltare, potrivit nevoilor individuale ale fiecărui copil.

Includerea tehnologiilor moderne în actul educațional implică, totodată, oportunitatea înregistrării și arhivării tuturor fișierelor prezentate în timpul orelor de curs sau completate acasă de către copii. Elevii pot reveni asupra materialelor suport oricând și ori de câte ori își doresc acest lucru, fără a avea nevoie de sprijinul părinților sau al profesorului. Astfel, prin educația online ei sunt încurajați să învețe în ritmul propriu, să gândească critic și să își dezvolte abilitățile de analiză, selecție și îmbinare a datelor obținute. Aceste aptitudini sunt vitale într-o lume din ce în ce mai digitalizată și interconectată, în care fluxul de informații disponibile înregistrează o creștere continuă

Odată cu susținerea orelor de curs în format online, limitele impuse de distanța geografică sunt cu ușurință depășite. Cu sprijinul financiar și suportul tehnic adecvat, toți copiii, indiferent de orașul sau țara de proveniență, pot accesa simultan aceleași resurse și se pot bucura de aceeași calitate a învățământului. În plus, prin utilizarea la scară largă a tehnologiei, dezvoltarea competențelor digitale de la o vârstă fragedă este puternic stimulată în educația online. Astfel, discrepanța dintre educația din mediul rural și cea din mediul urban este semnificativ diminuată, iar tinerele generații au acces egal la diverse oportunități de dezvoltare și perfecționare.

Educația online implică, totodată, accesibilitatea din punct de vedere financiar. În perioada pandemiei am lucrat într-o grădiniță unde majoritatea copiilor erau de etnie romă și nu dispuneau de internet acasă iar părinții nu aveau telefoane performante cu net nelimitat. Prin punerea la dispoziția elevilor a materialelor suport în format digital, se creează un mediu de învățare nu doar

mai convenabil, ci și mai prietenos cu mediul, deoarece se evită risipa de hârtie dar dacă părinții nu dispun de o situație financiară mediocră nu se poate desfășura învățarea online. Am fost nevoită să merg săptămânal cu fișe de lucru la copii pentru a putea desfășura procesul instructiv-educativ și pentru ca toți copiii să aibă șanse egale la educație. Mai mult decât atât, costurile semnificative asociate învățământului în format fizic, precum cele de transport, de masă sau de cazare, sunt complet eliminate. Astfel, părinții au posibilitatea de a investi mai mult în pasiunile și interesele copiilor lor sau în activități de învățare non-formală.

Prezența în sala de clasă, alături de colegi și profesori, contribuie semnificativ la dezvoltarea elevilor în plan social, oferind contextul ideal pentru deprinderea unui set complet de abilități interpersonale. Socializarea directă cu alți copii de aceeași vârstă îi ajută pe cei mici să comunice mai eficient, să își exprime în cuvinte emoțiile și să se obișnuiască cu munca în echipă.

Lipsa interacțiunii directe cu profesorii și colegii poate avea un impact negativ asupra copiilor, întrucât formarea competențelor sociale depinde fundamental de relaționarea directă cu cei din jur, îndeosebi la nivelul claselor primare. Mai mult decât atât, absența oportunităților de socializare create de învățământul tradițional, precum serbările sau spectacolele, poate genera sentimente de singurătate, neliniște și tristețe.

Deși socializarea directă nu poate fi suplinită în totalitate de canalele de comunicare asociate cu educația online, e important să luăm în considerare oportunitățile inedite de relaționare din mediul digital. Platformele care sprijină educația online, precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Zoom, au creat instrumente inovative care încurajează elevii să se implice activ în procesul de învățare, recreând sentimentul de comunitate în spațiul virtual.

Lipsa de automotivare în rândul elevilor continuă să fie unul dintre motivele principale pentru care performanțele asociate cu educația online nu sunt percepute ca fiind la fel de ridicate. În sălile de clasă tradiționale, există numeroși factori care împing constant elevii spre a-și atinge obiectivele proprii de învățare. Comunicarea față în față cu profesorii, activitățile de la egal la egal între colegi și programele stricte funcționează la unison pentru a împiedica studenții să se îndepărteze de programul de studiu.

Prin organizarea unor conversații unu la unu, atât cu elevii, cât și cu părinții, se creează contextul perfect pentru un feedback bidirecțional, care să contribuie atât la educația individuală a fiecărui copil, cât și la calitatea procesului educațional în ansamblu. La Didacto, organizăm sesiuni de feedback constante cu fiecare părinte, pentru a asigura perfecționarea continuă a metodelor de predare și comunicare.

BIBLIOGRAFIE

Revista Învățământului preșcolar, Editura Arlechin, nr.1-2/2012

Revista Învățământului preșcolar, Editura Coresi, nr.3/2007

SOMOGYI ANA MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEHNOLOGIC NR 1

LOCALITATE: SUPLACU DE BARCAU

Rolul probioticelor în afecțiunile digestive

Ce sunt probioticele?

Probioticele sunt microorganisme vii care aduc beneficii sănătății omului prin echilibrarea florei intestinale. Flora intestinală este reprezentată de totalitatea microorganismelor ce trăiesc în cadrul intestinelor.

Sursele din care omul își poate lua probiotice variază. De la alimente (iaurtul, laptele acru, kefir, brânzeturi fermentate, murături, legume fermentate), până la suplimente probiotice, care pot fi găsite în formă de capsule, tablete, pulberi sau lichide.

Cele mai întâlnite probiotice sunt: Lactobacilul (bacterie anaerobă care produce acid lactic), Bifidobacteria (bacterii benefice care ajută la digerarea fibrelor alimentare) și Saccharomyces boulardii (drojdie cu efect probiotic).

Cum acționează probioticele în sistemul digestiv?

Probioticele restabilesc echilibrul florei intestinale după administrarea de antibiotic. Împiedică dezvoltarea bacteriilor dăunătoare (ex: Clostridium difficile- bacterie ucigașă transmisă prin intermediul mâinilor murdare).

De asemenea, probioticele favorizează absorbția nutrienților și întărirea mucoasei intestinale. Stimulează imunitatea locală la nivelul intestinului, dar și reduce inflamațiile peretelui intestinal.

Efectul probioticelor în afecțiuni:

Sindromul de intestin iritabil: probioticele reduc balonarea, durerile abdominale și normalizează tranzitul.

Diareea acută: probioticele scurtează durata și severitatea diareei, mai ales la copii.

Diareea cauzată de antibiotice: probioticele previn distrugerea florei intestinale.

Boala Crohn (boală inflamatorie intestinală): probioticele susțin menținerea unei perioade în care boala se află sub control.

Infecția cu Helicobacter pylori (bacterie care atacă mucoasa stomacului): probioticele ajută la reducerea efectelor ale tratamentului cu antibiotice.

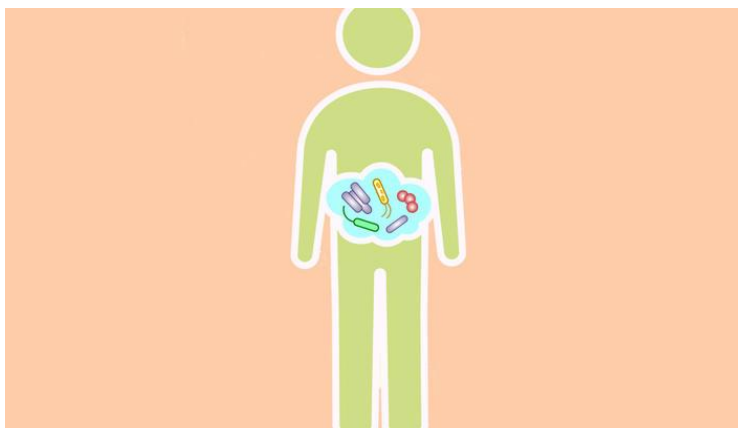
Intoleranța la lactoză: anumite probiotice produc enzima lactază, ajutând la digestia lactozei.

În concluzie:

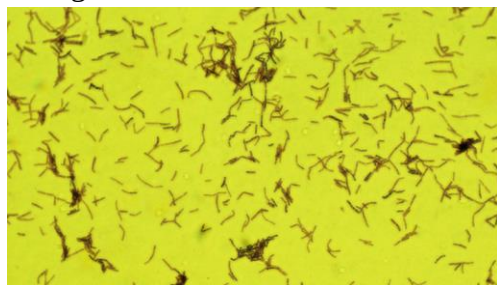
Probioticele au un rol esențial în menținerea sănătății sistemului digestiv. Prin echilibrarea florei intestinale, acestea contribuie la ameliorarea și la prevenirea multor afecțiuni digestive, de la diaree și constipație, până la boli inflamatorii intestinale.

Administrare corectă, probioticele pot îmbunătăți digestia, pot întări imunitatea intestinului și pot sprijini refacerea organismului după tratamente, precum antibioticele. Integrarea lor în alimentație este o măsură eficientă și sigură pentru protejarea sănătății digestive.

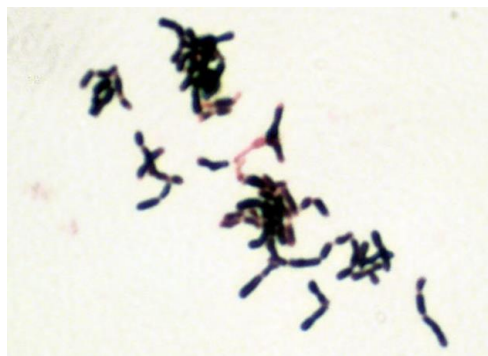
*imagini generice

*imagini

imagine cu LACTOBACIL

BIFIDOBACTERIA

ceva supliment probiotic

SURSE:

<https://comenzi.farmaciatei.ro/info-tei/ingrediente-active/lactobacillus-ssp->

<https://www.secom.ro/blogs/ghidul-secom/ce-sunt-probioticele-si-de-ce-sunt-importante-pentru-organism>

https://biogena.com/ro-ro/cunoastere/ghid/probiotice_bba_4724104

<https://www.synevo.ro/clostridium-difficile-bacterie-flora-intestinului/>

<https://www.drmax.ro/suplimente-alimentare/sistemul-digestiv/probiotice-si-prebiotice>

https://www.sfatulmedicului.ro/arhiva_medicala/probiotic-cu-6-tulpini

LAZEA MARIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 GURBEDIU

LOCALITATE:GURBEDIU

În așteptarea sărbătorilor de iarnă prin colinzi și urări

Autor: Prof.înv.primar Lazea Mariana

Școala Gimnazială Nr1 Gurbediu

1.Se aud din depărtare,
Clinchete de zurgălăi,
Totu-i alb pe deal și vale,
Și surâsuri de copii.
2.Toți așteaptă-n sărbătoare,
Bradul cu podoaba sa,
Și doresc să-l pregătească,
Că-i Ajunul mult dorit.
3.Bradul e primit în case,
Și îi place-mpodobit,
Nuci, bomboane, acadele
Toate strălucesc sub el.

Sărbătoarea Crăciunului este o datină la români, prin care ne arată acuratețea ei ,mirajul sărbătorii prin colindele tradiționale. Elevii clasei a II-a de la Școala Gimnazială Nr.1 Gurbediu sub coordonarea cadrului didactic Lazea Mariana au pregătit, o activitate practică prin care ne arată ce semnificație are Crăciunul , realizând confecționarea Bradului care reprezintă spiritul sărbătorii de iarnă. Bradul prin culoarea sa ,verdele ne arată tinerețea și bucuria. Elevii descriu prin această activitate ce rol are sărbătoarea Crăciunului: familia, copiii, bucuria și veselia darurilor, colindătorii, biserica.Toate acestea la un loc fac ca datinile să nu dispară , ele păstrându-și locul an de an în sânul familiei. Școala și familia sunt rădăcinile care duc pe mai departe tradiția pentru a păstra creștinismul ortodox.

Orice sărbătoare ar fi ea, sărbătoarea Crăciunului este și va rămâne cea mai importantă tradiție la poporul român, iarna fiind anotimpul care ne arată bucuria de pe chipul copiilor , sănuița care îi duce pe zăpada pufoasă și oamenii de zăpadă care sunt construiți de ei. Culoarea anotimpului Iarna albul zăpezii și verdele Bradului sunt culorile ce ne aduc oamenilor și copiilor bogăția .
Motto: „ Sărbătoarea Crăciunului este tradiția păstrării culturii , un ritual ce rămâne veșnic în rândul omenirii. „

MATIUȚA MARA – VALENTINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "NESTOR PORUMB"

LOCALITATE: TULCA

Jocurile educative la clasele primare

Jocul reprezintă una dintre cele mai importante activități din viața copiilor și un instrument valoros în procesul de predare-învățare. La clasele primare, jocurile educative contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevilor, la stimularea creativității și la consolidarea cunoștințelor într-un mod plăcut și natural. Prin joc, elevii învață mai repede, sunt mai motivați și participă cu entuziasm la activitățile propuse de profesor.

1. Importanța jocului în procesul de învățare

Jocul este o modalitate firească prin care copiii explorează lumea din jur. El dezvoltă imaginația, atenția, memoria și gândirea logică. La vârsta școlară mică, elevii au nevoie de activități dinamice și atractive, iar jocurile educative răspund perfect acestei nevoie.

Prin intermediul jocurilor, copiii își exersează competențele de comunicare, învață să respecte reguli, să lucreze în echipă și să își gestioneze emoțiile. De asemenea, jocul îi ajută să se exprime liber, să își dezvolte încrederea în sine și să se implice activ în lecții.

2. Tipuri de jocuri educative utilizate la clasele primare

Profesorii pot integra în activitățile de la clasă numeroase jocuri cu scop educativ, adaptate vârstei și nivelului de înțelegere al elevilor. Acestea pot fi folosite la începutul lecției, pentru fixarea cunoștințelor sau pentru recapitulare.

a) Jocuri de atenție și concentrare

Aceste jocuri sunt utile pentru captarea interesului și pregătirea elevilor pentru activitatea de învățare. Exemple: „Simon spune”, „Ghicește ce lipsește!”, „Semaforul culorilor”.

b) Jocuri de comunicare și limbaj

La limba română, jocurile pot fi folosite pentru îmbogățirea vocabularului, formarea propozițiilor sau corectarea pronunției. Exemple: „Continuă povestea”, „Cuvântul ascuns”, „Șirul propozițiilor”.

c) Jocuri matematice

Acestea îi ajută pe elevi să exerseze calculele, să recunoască forme geometrice sau să dezvolte gândirea logică. Exemple: „Vânătoarea numerelor”, „Bingo matematic”, „Găsește perechea corectă”.

d) Jocuri de mișcare

Jocurile motrice sunt esențiale pentru dezvoltarea fizică și pentru menținerea atenției. Ele pot fi integrate în orice disciplină pentru scurte momente de energizare. Exemple: „Sari pe răspunsul corect”, „Atinge culoarea potrivită”, „Circuitul activ”.

e) Jocuri digitale

Tehnologia oferă numeroase aplicații și platforme interactive care transformă învățarea într-o activitate modernă și atractivă. Platforme precum Kahoot!, Wordwall sau aplicații educaționale specifice disciplinei îi motivează pe elevi să participe activ.

3. Beneficiile jocurilor educative

Integrarea jocurilor în procesul de predare-învățare aduce numeroase avantaje:

Creșterea motivației – Elevii participă cu plăcere și sunt mai implicați.

Consolidarea cunoștințelor – Informațiile sunt reținute mai ușor și pe termen mai lung.

Dezvoltarea competențelor sociale – Copiii învață să colaboreze, să respecte reguli și să își asume responsabilități.

Stimularea creativității – Jocurile oferă contexte în care elevii pot găsi soluții originale.

Îmbunătățirea climatului clasei – Activitățile ludice creează o atmosferă relaxată, prietenoasă și favorabilă învățării.

4. Rolul profesorului în organizarea jocurilor educative

Profesorul are un rol esențial în selectarea și adaptarea jocurilor la nivelul clasei. Pentru ca jocul să fie eficient, profesorul trebuie să:

explice clar regulile;

aleagă materiale potrivite;

încurajeze participarea tuturor elevilor;

ofere feedback pozitiv;

adapteze jocul în funcție de ritmul și nevoile elevilor.

Prin creativitate și implicare, profesorul poate transforma fiecare lecție într-o experiență plăcută și memorabilă.

Concluzie

Jocurile educative sunt o parte importantă din activitatea didactică la clasele primare, deoarece susțin dezvoltarea completă a elevilor și fac învățarea mai atractivă. Ele stimulează curiozitatea, imaginația, cooperarea și dorința de a învăța. Prin utilizarea lor constantă și bine organizată, școala devine un spațiu în care copiii descoperă cu bucurie lumea cunoașterii.

TUDORACHE DANIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ UNIREA

LOCALITATE: UNIREA

LAPBOOK-ul, o metodă educațională inovativă

Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, învățare care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup în cadrul demersului educațional.

CE ESTE UN LAPBOOK?

Lapbook-ul este un instrument eficient de învățare / evaluare ce încorporează activități educative care pot însoți orice lecție/ activitate, o broșură interactivă folosită pentru a revizui cunoștințele, un portofoliu ieftin de colectare de mini – cărți, clape și materiale de afișare pliate, care oferă un spațiu interactiv de desene, povești grafice, diagrame, jocuri, ghicitori, benzi desenate, întrebări și răspunsuri, curiozități din orice subiect studiat, adunate, lipite și creativ afișate, o creație originală, diferită în funcție de creator și de subiect.

Lapbook-ul este o variație a metodei proiectului. Crearea unui lapbook conține toți pașii unui proiect: 1. stabilire a obiectivelor (selectarea subiectului) 2. dezvoltarea unui lapbook (planificare) 3. implementare (partea practică) 4. Rezumat Lapbook este un instrument de implementare a metodei de activitate de predare. Atunci când creează un laptop, copiii nu primesc cunoștințe într-o formă finită, ci le extrag ei înșiși în procesul propriei cercetări și activități cognitive.

DE CE LAPBOOK?

- Permite copiilor să își asume roluri active în proiectarea aspectului, astfel încât produsul să devină personal.
- Formabili pot alege componentele dosarului, având posibilitatea să se concentreze pe un anumit aspect specific subiectului.
- Îi ajută pe formabili să-și amintească ceea ce au învățat, pentru că ei se implică vizual, într-o activitate complexă.
- Conținutul vine de la subiecte de interes pentru formabili, constituind astfel motivația internă pentru implicare în realizarea produsului finit.
- Dezvoltă creativitatea și gândirea critică.
- Nu există variantă corectă sau greșită de realizare

Aplicabilitate:

Titlul activității : „Micul Prinț” - LAPBOOK

Data desfășurării:

Grupul țintă : elevii clasei a IV –a

Locul de desfășurare: sala de clasă

Disciplina : Limba și literatura română

Dezvoltarea competențelor - cheie:

comunicare în limba maternă;

dezvoltarea abilității de a organiza propria învățare conform nevoilor proprii, și de a conștientiza metodele și oportunitățile.

Obiective ale activității:

citirea și înțelegerea unui text ;

exprimarea de opinii argumentate legate de mesajul textelor citite ;
folosirea corectă, eficientă și adecvată a limbii române
realizarea unor prezentări orale multimodale în fața unui public, corelând elemente verbale și scrise în cadrul unor strategii de argumentare

Resurse :

Umane: elevii grupului țintă, cadrul didactic organizator;

Materiale: foarfeci, lipici, cartoane colorate, creioane colorate;

Modalități de organizare: Pe grupe (utilizând criteriul numărării, am stabilit grupele de elevi a câte 4 membri, astfel încât am alcătuit 6 grupe de elevi).

Descrierea activității:

Pentru realizarea lapbook-ului "Micul Prinț", s-au format șase grupe de elevi, fiecareia fiindu-i repartizată o anumită sarcină : să caute informații despre autor , să realizeze rezumatul cărții Micul Prinț, pe capitole, desene reprezentând personajele principale: Vulpea, Micul Prinț, vanitosul, astronomul turc, geograful, lampagiul, pilotul, neguțătorul, șarpele, bețivul, regale, trandafirul etc. Li s-a recomandat elevilor să citească integral cartea. Timp de trei săptămâni, fiecare grupă a avut de realizat sarcinile repartizate.

Membrii celor șase grupe au discutat, fiecare coechipier a explicat grupului ce dorește să creeze și astfel au fost stabilite sarcinile fiecărui elev. Toți elevii s-au implicat în planificarea sarcinilor, au respectat termenele-limită, au colaborat, au propus soluții și a fost găsit locul fiecărui material în vederea completării lapbook-ului. Elevii și-au dovedit creativitatea prin așezarea materialelor realizate și au realizat lapbook-ul, pe care l-au prezentat oral, în fața clasei.

Așadar, aplicarea la clasă a metodelor inovative, de cooperare, determină în rândul elevilor rezultate superioare, relaționări pozitive, motivație intrinsecă mai mare, respect de sine mai crescut și le dezvoltă abilități sociale deosebite.

Bibliografie:

- Oprea, Crenguța (2008), Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- [www.google.ro-how to make a lapbooking](http://www.google.ro-how-to-make-a-lapbooking).

DINULESCU ALEXANDRA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA PP NR. 48 „LUCEAFĂRUL”

LOCALITATE: BRĂILA

Preșcolaritatea – fundamentul dezvoltării copilului modern

Perioada preșcolarității, cuprinsă în general între **3 și 6 ani**, reprezintă una dintre cele mai intense etape de dezvoltare din viața copilului. Este o perioadă în care curiozitatea, nevoia de explorare și dorința de a înțelege lumea din jur se împletesc într-un ritm uimitor, dând formă unor abilități care vor sta la baza întregii vieți școlare și sociale.

Timpul marilor descoperiri

La vârsta preșcolară, copilul devine un mic cercetător. Fiecare obiect, fiecare situație și fiecare interacțiune devin oportunități de învățare.

În această etapă:

vocabularul se dezvoltă exploziv,
gândirea simbolică începe să se contureze,
imaginația devine un motor puternic al jocului,
apar primele încercări de rezolvare a problemelor.

Copilul nu învață „ca la școală”, ci **prin joc**, imitație și repetare. De aceea, joaca rămâne principalul instrument educațional al preșcolarității.

Joaca – limbajul universal al copilăriei

Prin joc, copilul învață să colaboreze, să negocieze, să aștepte un rând și să respecte reguli simple. Fiecare tip de joc contribuie la formarea unei abilități:

jocul simbolic sprijină limbajul și imaginația,
jocurile de construcție dezvoltă motricitatea fină și gândirea logică,
jocurile de rol construiesc empatia și competențele sociale,
jocurile senzoriale stimulează explorarea și autoreglarea emoțională.

Joaca este, în fond, munca serioasă a copilului preșcolar.

Dezvoltarea socio-emoțională – inima procesului

Perioada preșcolară este momentul în care copilul învață:

să își gestioneze emoțiile,
să recunoască emoțiile altora,
să creeze primele prietenii,
să se desprindă treptat de familie și să se adapteze unui colectiv.

Rolul adulților este esențial: **validarea emoțiilor**, răbdarea și crearea unui climat sigur îi dau copilului încredere în sine și în ceilalți.

Primele rutine educaționale

Grădinița aduce primele structuri organizate ale zilei: momente de joc, activități tematice, rutine de masă, somn și igienă. Pentru copil, aceste rutine:

construiesc predictibilitate,
reduc anxietatea,

facilitează autonomia,
îl pregătesc pentru etapă școlară.

Tot acum se formează deprinderile de bază: ținerea corectă a creionului, urmărirea instrucțiunilor, interacțiunea în grup și participarea la activități dirijate.

Rolul familiei și al educatorilor

Un preșcolar are nevoie de un parteneriat solid între familie și educatori. Comunicarea constantă și sprijinul reciproc sporesc eficiența procesului educațional.

Părinții oferă siguranță și continuitate, iar educatorii creează contexte structurate de învățare și dezvoltare. Împreună, formează o echipă care ghidează copilul spre independență, curiozitate și bucuria descoperirii.

Preșcolaritatea – un început, nu o etapă de trecut în grabă

Deși uneori privită ca o perioadă „de pregătire” pentru școală, preșcolaritatea este mult mai mult decât atât. Este etapa în care se pun bazele personalității, ale încrederii în sine, ale abilităților sociale și emoționale.

Este perioada în care copilul descoperă nu doar litere, culori sau forme, ci **cine este și cum funcționează lumea.**

În concluzie, perioada preșcolară nu este doar despre activități educative, ci despre formarea unei fundații solide pentru întreaga dezvoltare umană. Investind în această etapă – cu timp, răbdare și un mediu bogat în oportunități – investim în viitorul copilului.

HANGANU OANA MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA PP NR. 37

LOCALITATE: BRĂILA

Alături de copiii noștri spre drumul cunoașterii

Proiect educațional

Grădinița și familia sunt doi factori primordialii în educația copiilor. În grădiniță se pun bazele unei personalități care mai târziu va fi parte integrantă a unei societăți a cărei cerințe se diversifică în permanență. Grădinița trebuie să găsească o punte de legătură cu familia, prezentând părinților noi căi spre educație în beneficiul copiilor.

Nivelul educațional preșcolar pune bazele formării psihosociale a copilului. Din micul individualist și timid, sau invers, introvertit, preșcolarul se formează după cerințele societății, grupului din care face parte, pregătindu-se pentru viața „adultă”. Noi ca educatori avem un rol foarte important în a-l îndruma pe preșcolar în formarea propriei personalități într-un mediu social corespunzător și propice lui. Dar realizăm că nu suntem doar noi cele care au acest rol. Familia trebuie să îl sprijine în continuare chiar dacă petrece majoritatea timpului la grădiniță, departe de casă. Pentru o formare cât mai armonioasă și benefică propriului copil părintele trebuie să-și exercite dreptul de părinte și la grădiniță. Sunt multe familii care spun că sunt mult prea ocupate pentru asemenea lucruri, bucurându-se știind că, copilul lor este într-un mediu sigur, hrănit și îngrijit. Aici intervine educatoarea care trebuie să aducă la cunoștință părintelui că e mai mult de atât și că misiunea lui de a-l forma pe preșcolar nu s-a încheiat fiind preluată de grădiniță. Rolul grădiniței este de fapt de a-i ajuta pe părinți în formarea și educarea propriilor copii. *Rolul principal rămânând tot familie.*

SCOPUL PROIECTULUI :

Familiarizarea părinților cu regimul zilnic din grădiniță și implicarea acestora în activitatea de educare și formare a propriilor copii în grădiniță;

Cunoașterea și educarea copiilor preșcolari prin influența pozitivă atât a grădiniței, cât și a familiei;

Stabilirea unor principii de bază ce trebuie respectate în formarea personalității copiilor, precum și a unor procedee de corectare a unor devieri comportamentale;

OBIECTIVE :

Cunoașterea individuală a copiilor, urmărind manifestarea lor în familie și grădiniță;

Folosirea unor metode eficiente pentru dezvoltarea psiho-afective;

Inițierea unor acțiuni comune prin contactul direct al grupului de părinți cu persoane abilitate să desfășoare un proces educațional;

Exprimarea opiniei participanților cu privire la acțiunile întreprinse în cadrul acestui parteneriat.

GRUP ȚINTĂ: preșcolari; părinți; bunici; educatori.

LOCUL DE DESFĂȘURARE

Gădinița cu program prelungit NR.37 Brăila

- **3 ani școlari-** 2025-2026, 2026-2027, 2027-2028 Cu mențiunea că **în fiecare an** se va realiza un **act adițional la parteneriat** și un grafic al activităților ce urmează a fi desfășurate în acel an școlar.

RESURSE

UMANE: - educatori, părinții copiilor, bunicii copiilor, asistentele medicale, îngrijitoare, bucătărese

MATERIALE: - cărți, reviste, pliante, tablă smart, cărți de specialitate, caiete de lucru

FINANCIARE: bugetul minim alocat derulării parteneriatului, care provine din sponsorizările realizate de părinții copiilor;

MODALITATI DE REALIZARE

Ședințe cu părinții ;

Lectorate pe diverse teme;

Activități desfășurate împreună cu părinții;

Expoziții cu lucrările copiilor;

Serbările realizate în diferite momente ale anului

IMPLEMENTAREA PROIECTULUI :

Cu ocazia desfășurării ședinței cu părinții , am pregătit un material vizând câteva particularități de varstă ale copilului de 3-5 ani. Părinții au ascultat cu interes expunerile și și-au exprimat dorința de a organiza întâlniri pe teme similare. Împreună am realizat o planificare orientativă a temelor desfășurate pe parcursul parteneriatului, mizând pe cunoașterea și educarea copiilor prin influența pozitivă a celor doi factori educaționali: grădinița și familia

MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PROIECTULUI :

Întâlnirile se vor desfășura bilunar, cu o durată de aproximativ o ora, timp în care se vor transmite informații și se vor împărtăși experiențe proprii. La finele unei întâlniri se va prezenta tematica viitoare pentru a oferi părinților posibilitatea de a medita și de a aduna informații din sfera cotidiană, din experiențele personale.

Se va pune accent pe o activitate interactivă; se vor oferi chestionare, fișe de evaluare pentru copii și de autoevaluare pentru părinți; se vor pune la dispoziție publicații de specialitate etc. Totodată se vor realiza evaluări pe parcursul întâlnirilor și la finele acestora.

DISEMINAREA REZULTATELOR :

Beneficiarii proiectului vor fi invitați să opteze pentru alcătuirea unui „Jurnal al părinților”. Pentru a immortaliza întâlnirile, vom realiza înregistrări foto, culminând cu realizarea unui album. Parteneriatul se va face cunoscut întregii grădinițe, popularizând experiența pozitivă.

FINALIZAREA PARTENERIATULUI :

Părțile implicate în parteneriat vor concluziona întreaga activitate desfășurată pe parcursul anului școlar și se vor face cunoscute aspectele pozitive evidențiate în cadrul întâlnirilor.

BIBLIOGRAFIE

****Convenția cu privire la Drepturile Copilului – Reprezentanța UNICEF în România*, 2004
Revista – *Învățământul preșcolar* – nr. 3-4 / 2004, nr. 3-4 / 2005, nr. 3-4 / 2006, nr. 4 / 2007
Vrăsmaș, E., *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2002
Bunescu Gheorghe, *Democratizarea educației și educația părinților*, www.leducat.ro
A, Cosmovici, și L, Iacob *Psihologia generală*, Ed.Polirom, Iași, 1996.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR/GRAFIC ACTIVITĂȚI

Nr. crt.	ACTIVITATEA	Perioada de desfășurare	Coordonatori de activitate	Locul de desfășurare
1.	„Familia la grădiniță” – masă rotundă- ♦ informarea părinților asupra necesității derulării acestui proiect; ♦ stabilirea acțiunilor și a modului de desfășurare a acestora;	Septembrie	Educatori	Sala de grupă
2.	„În așteptăm pe Moș Crăciun!” ♦ Program artistic cu prilejul Crăciunului la care participă familiile copiilor;	Decembrie	Educatori	Sala de grupă
3.	Jucările și sala noastră de grupă – activitate cu tăticii ♦ amenajarea sălii de grupă cu ajutorul tăticilor ♦ „Joacă-te cu mine” – jocuri cu tăticii	Februarie	Educatori	Sala de grupă
4.	Mama mea, dragă și bună!! – activitate cu mămicile ♦ realizarea unei activități cu copii și mămici (pe arii de stimulare); ♦ prezentarea unui mic program artistic de către copii, dedicat „Zilei de 8 Martie” pentru mămici;	Martie	Educatori	Sala de grupă
5.	“Astăzi este ziua mea!” – carnaval cu ocazia zilei de 1 Iunie. ♦ parada costumelor realizate de familie pentru copiii lor; (personaje din basme) ♦ jocuri și cântece pentru copii în aer liber;	Iunie	Educatori	Sala de grupă

ARAMĂ CRISTINA-LOREDANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 47

LOCALITATE: BRĂILA

Creativitatea în activitățile din Domeniul Estetic și Creativ

Domeniul Estetic și Creativ ocupă un loc central în educația preșcolarilor, deoarece oferă copiilor libertatea de a se exprima prin artă, mișcare și muzică. Activitățile din acest domeniu contribuie la dezvoltarea imaginației, a sensibilității estetice și a personalității copilului, valorificând creativitatea naturală a fiecărui preșcolar.

Exprimarea liberă prin activități artistico-plastice

Activitățile de desen, pictură, colaj și modelaj le oferă copiilor posibilitatea de a-și exprima gândurile, emoțiile și trăirile într-un mod liber și personal. Creativitatea este stimulată prin utilizarea diverselor materiale (culori, hârtie, plastilină, materiale reciclabile) și prin libertatea de a alege forme, culori și tehnici. Accentul nu este pus pe realizarea unui produs „corect”, ci pe procesul de creație și pe originalitatea fiecărui copil.

Creativitatea în activitățile muzicale

Muzica reprezintă un mijloc important de dezvoltare a creativității în grădiniță. Prin cântece, jocuri muzicale și audiții, copiii își dezvoltă auzul muzical, ritmul și expresivitatea. Creativitatea este stimulată atunci când copiii sunt încurajați să improvizeze mișcări pe muzică, să creeze sunete folosind obiecte sau să interpreteze cântecele în mod personal, prin gesturi și expresii faciale.

Rolul educatoarei în stimularea creativității

Educatoarea are rolul de ghid și facilitator, creând un climat de siguranță și încurajare. Aceasta propune activități atractive, oferă materiale variate și îi încurajează pe copii să experimenteze fără teama de a greși. Prin aprecierea efortului și a originalității, educatoarea contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și la formarea unei atitudini pozitive față de creație.

Concluzie

Creativitatea în activitățile din Domeniul Estetic și Creativ reprezintă o componentă esențială a educației preșcolare. Prin artă, muzică și joc dramatic, copiii își dezvoltă imaginația, sensibilitatea și capacitatea de exprimare, punând bazele unei dezvoltări armonioase și echilibrate.

BUZOIANU MIRELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 47

LOCALITATE: BRĂILA

Incluziunea copiilor cu tulburări de comportament și de învățare în grădiniță – provocări, soluții și perspective

Incluziunea copiilor cu tulburări de comportament și de învățare în învățământul preșcolar reprezintă una dintre cele mai importante și sensibile teme ale educației moderne. Grădinița este primul mediu instituțional în care copilul intră în contact cu reguli, rutine, interacțiuni sociale structurate și activități de învățare organizate. Pentru unii copii, acest proces este unul firesc, însă pentru alții poate scoate la iveală dificultăți semnificative de adaptare, de relaționare sau de învățare.

Educația incluzivă pornește de la premisa că toți copiii au dreptul la educație de calitate, indiferent de particularitățile lor cognitive, emoționale sau comportamentale. Cu toate acestea, aplicarea principiilor incluziunii în practică ridică numeroase provocări, atât pentru cadrele didactice, cât și pentru părinți și instituții.

Tulburările de comportament și de învățare în perioada preșcolară

Tulburările de comportament la preșcolari se pot manifesta prin impulsivitate, dificultăți de respectare a regulilor, agresivitate verbală sau fizică, opoziționism ori dificultăți de autoreglare emoțională. Tulburările de învățare, deși mai greu de diagnosticat la vârste mici, pot fi observate prin întârzieri în limbaj, dificultăți de atenție, probleme de memorie sau de coordonare.

Un aspect important este faptul că nu toți părinții recunosc sau acceptă existența acestor dificultăți. Din dorința de a-și proteja copilul sau din lipsă de informare, unii părinți consideră că manifestările copilului sunt „doar o etapă”, „răsfăț” sau „lipsă de disciplină”. Această negare poate întârzia intervenția timpurie, care este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copilului.

Rolul grădiniței și al educatoarei în procesul de incluziune

Educatoarea are un rol-cheie în identificarea timpurie a dificultăților și în crearea unui mediu educațional sigur, empatic și flexibil. Integrarea copiilor cu tulburări de comportament și de învățare nu presupune scăderea nivelului activităților, ci adaptarea metodelor și a strategiilor didactice, astfel încât toți copiii să beneficieze de procesul educativ.

Un mediu incluziv încurajează toleranța, cooperarea și acceptarea diversității, valori care se formează încă din primii ani de viață.

Metode inovative de integrare în grupa mică

1. Colțul emoțiilor – autoreglare prin joc simbolic

Colțul emoțiilor este un spațiu special amenajat în sala de grupă, unde copilul poate merge voluntar atunci când se simte copleșit emoțional. Acesta conține imagini cu fețe care exprimă emoții (bucurie, furie, tristețe), jucării senzoriale, pernuțe moi și carduri simple cu soluții („respir adânc”, „cer ajutor”).

Astfel, un copil care manifestă comportamente impulsive este învățat, prin joc și rutină zilnică, să meargă la colțul emoțiilor atunci când se enervează. Educatoarea nu întrerupe activitatea grupei, iar copilul revine după câteva minute, calm, fără a perturba colectivul.

Beneficii:

dezvoltă inteligența emoțională
reduce comportamentele disruptive
nu afectează ritmul activității celorlalți copii

2. Învățarea prin sarcini diferențiate mascate în joc

Sarcinile diferențiate sunt integrate discret în activitățile de joc, astfel încât copilul cu dificultăți să nu se simtă exclus sau etichetat.

Într-un joc de sortare a fructelor după culoare, majoritatea copiilor primesc sarcina de a denumi culoarea și fructul, iar copilul cu dificultăți de învățare primește sarcina de a încercui fructele de aceeași culoare, fără a verbaliza. Toți copiii participă la aceeași activitate, dar nivelul de dificultate este adaptat.

Beneficii:

crește stima de sine a copilului
menține coeziunea grupului
asigură progres individual fără perturbări

Colaborarea cu familia – o condiție esențială

Succesul incluziunii depinde în mare măsură de relația dintre educatoare și familie. Comunicarea empatică, bazată pe observații concrete și exemple din activitatea zilnică, poate ajuta părinții să înțeleagă nevoile reale ale copilului. Acceptarea dificultăților nu este un eșec, ci primul pas spre sprijin eficient.

Integrarea copiilor cu tulburări în învățământul de masă este benefică atunci când este susținută de sprijin specializat adecvat, dar poate deveni dificilă în lipsa resurselor umane și educaționale necesare.

Această integrare prezintă numeroase beneficii, precum dezvoltarea empatiei și a toleranței în rândul tuturor copiilor, asigurarea accesului egal la educație, facilitarea socializării și oferirea unor modele pozitive de comportament, precum și posibilitatea realizării unei intervenții timpurii eficiente. Totuși, acest proces implică și provocări, deoarece necesită resurse suplimentare, formare continuă a cadrelor didactice, poate conduce la suprasolicitarea educatoarei și devine dificil de realizat în absența sprijinului specializat.

În concluzie, integrarea copiilor cu tulburări de comportament și de învățare în învățământul de masă este benefică, atunci când este realizată responsabil, cu adaptări pedagogice, colaborare interdisciplinară și susținerea familiei. Educația incluzivă nu este doar o obligație legală, ci o investiție în viitorul unei societăți echilibrate și echitabile.

Bibliografie

UNESCO (2020), *Educația incluzivă – politici și practice*;
Vrășmaș, T. (2015), *Educația copiilor cu cerințe educaționale speciale*. Editura Aramis;
Glava, A., Glava, C. (2019), *Pedagogia învățământului preșcolar*. Editura Didactică și Pedagogică.

TIMPURIE CHIRITA DANIELA-ANDREEA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 47

LOCALITATE: BRĂILA

PROFILUL VÂRSTEI PREȘCOLARE

Vârsta simbolică, ” vârsta de aur ”a copilăriei, ”vârsta micului faur”, toate acestea sunt etichete sugestive, atașate în literatura de specialitate perioadei de vârstă preșcolară, între 3 și 7 ani. Este vârsta unor achiziții psiho-comportamentale fundamentale a căror calitate va influența în mare măsură nivelul de adaptare și integrare a copilului în fazele următoare ale evoluției și dezvoltării lui.

Pentru a descrie o imagine de ansamblu a vârstei de 3-6/7 ani, câteva trăsături sunt definitorii:

Vârsta preșcolară este o perioadă a descoperirii. Depășind poate pentru prima dată spațiul restrâns, familiar, al casei, copilul învață că există o lume interesantă dincolo de acesta, dorește să se implice în cunoașterea și transformarea ei, se descoperă pe sine ca o persoană care are abilitatea de a face să se întâmple anumite lucruri, câștigă astfel autonomie în cunoaștere și inițiativă.

Este perioada conturării primelor elemente ale conștiinței de sine și a socializării.

Procesul devenirii ca persoană unică, independentă și perfect funcțională își are rădăcinile în copilăria timpurie. Lărgirea câmpului relațional și diversificarea tipurilor de relații cu co-vârșnicii, rudele, alți adulți îi permit copilului descoperirea de sine, cunoașterea propriilor capacități și limite, conturarea unor capacități de reflecție intrapersonală, dezvoltare unui comportament social care să respecte cerințele impuse din exterior, dar și nevoile și caracteristicile individuale.

Este perioada apariției competențelor, și acestea țin de implicarea în explorarea, explicarea, procesarea realității, dar și de acțiunea asupra ei. Acest proces complex de dezvoltare, presupune, pe de-o parte, parcurgerea mai multor stadii, fiecare având o serie de caracteristici specifice și, pe de altă parte, obținerea unor achiziții în cadrul diferitelor laturi ale personalității (cognitivă, afectiv-motivațională, atitudinală, relațională).

Preșcolaritatea aduce schimbări importante în viața unui copil, atât în planul dezvoltării somatice, cât și a celei psihice, dar și în ceea ce privește planul relațional.

La sfârșitul acestei perioade ne întâlnim cu expresia ”cei șapte ani de-acasă” , ce reflectă tocmai importanța constituirii bazelor dezvoltării activității psihice și conturarea trăsăturilor de personalitate ce își pun amprenta pe comportamentele viitoare.

Copilul preșcolar traversează etapa cunoașterii, prin lărgirea contactului cu mediul social și cultural, din care asimilează modele de viață ce determină o integrare tot mai activă la condiția umană.

În urma documentării teoretice prin consultarea diverselor surse bibliografice am identificat următoarele caracteristici specifice ale acestei vârste:

- Diversificarea conduitelor psiho-motrice;
- Particularitatea caracteristică acestei vârste este marea sa mobilitate, prin predominarea proceselor excitative asupra celor inhibitive;

- „Complicarea și adâncirea proceselor de cunoaștere, la schimbarea atitudinii față de mediul înconjurător”, după Golu, P., Zlate, M., Verza, E., 1994, p.74.
 - Adâncirea contradicțiilor dintre solicitările externe și posibilitățile interneale copilului;
 - Lărgirea cadrului relațional (cu obiecte, cu alții, cu sine), constituie una dintre premisele dezvoltării psihice pe toate planurile;
 - Exhuberanța motorie și senzorială specifică acestei etape se va asocia cu îmbogățirea și flexibilitatea limbajului, cu dezvoltarea gândirii care câștigă coerență, claritate, comunicativitate și se emancipează într-o oarecare măsură de dominanța afectivă și activă care o frâna în etapa anterioară, după Golu, P., Zlate, M., Verza, E., 1994, p.75;
 - Conturarea imagini și conștiinței de sine, dezvoltarea conștiinței morale;
 - Creșterea gradului de autonomie;
 - În unele situații poate apărea așa numita ”dedublare comportamentală”;
 - Maturizarea posibilităților cognitiv-operaționale;
 - Intensificarea și creșterea capacităților sale adaptive;
 - Regularizarea planului relațional interpersonal;
 - Atitudinile imaginative și subiective asupra lumii vor fi înlocuite treptat cu atitudini realiste și obiective;
 - Mimarea unei acțiuni va fi înlocuită cu învățarea și efectuarea reală a acțiunii respective.
- Așadar, cunoașterea specificului perioadei preșcolare trebuie înțeleasă în dublu sens. Pe de-o parte, cei implicați în formarea copiilor preșcolari trebuie să cunoască modelul normal, ideal al dezvoltării psihocomportamentale, respectiv care sunt ”pietre de încercare”, momente cheie ale dezvoltării la diverse sub-etape ale vârstei, iar pe de altă parte, care sunt posibilitățile de investigare și testare care să surprindă profilul real de dezvoltare al fiecărui copil în parte. Considerarea ambelor aspecte ale cunoașterii va asigura adaptarea ca atare a intervenției educaționale și diferențierea sau individualizarea practicilor de instruire și formare.

ALECU IONELA PETRONELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.13

LOCALITATE: BOTOȘANI

Stimularea gustului pentru lectură a elevilor

De la geniala invenție a lui Gutenberg, cartea a devenit o componentă intimă și inseparabilă a civilizației noastre. Ne-a devenit atât de familiară, încât aproape nu o mai observăm, nu-i mai acordăm atenția meritată.

Cartea trece poate mai neobservată și din cauza altor componente informative ale zilelor noastre, cum sunt radioul, televiziunea, cinematografia, care au unele avantaje față de tăcerea adâncă a cărții. Dar discreția acestui prieten tăcut, ce vorbește doar când îl întrebi, nu este o dovadă de slăbiciune. Nu poți fi mare producător de bunuri ale civilizației actuale, fără carte.

Cartea reprezintă, mai întâi, cel mai complet depozit al inteligenței omenești, înmagazinând cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Uitate între file, de sute de ani, par moarte, dar ele reprezintă de fapt o stare cataleptică a istoriei omului, pe care, fiecare dintre noi o poate risipi, înviind o lume nebănuită.

Una dintre marile virtuți ale cărții o constituie însă caracterul de utilitate individuală și permanentă. O carte o citești când vrei, cum vrei și ori de câte ori vrei. Acest prieten tăcut ne oferă când e nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă cu nesfârșită răbdare până îl înțelegem. Înțelegător și atunci când nu l-ai înțeles, nu se supără, nu te jignește, te așteaptă să revii. Îl regăsești oricând la fel de credincios și discret, nu te face să roșești de propria ignoranță.

O carte bună e o călătorie prin care descoperi și te redescoperi, te raportezi la ceilalți, la un ideal. O carte îți ridică întrebări care te ajută să te cunoști mai bine, să analizezi, să compari și să-i înțelegi și pe alții. Interesul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali, o muncă ce presupune răbdare, perseverență și voință.

Pentru ca apropierea de carte să devină o deprindere zilnică, iar plăcerea de a citi o necesitate dorită și trăită, e potrivit ca familia să se implice activ în apropierea copilului de miracolul cărții. Familia constituie primul mediu de viață socială și culturală, iar prin valorile pe care le transmite copilului asigură premisele dezvoltării intelectuale, morale și estetice ale acestuia.

Selectarea lecturii suplimentare revine profesorului care cunoaște cel mai bine afinitățile sufletești ale elevilor, precum și conținutul educativ necesar într-o anumită etapă a dezvoltării lor. Dacă elevul începe a citi din curiozitate și insistă motivat fiind și de aprecierile primite la clasă, el va realiza mari progrese.

Cu trecerea anilor, nevoia de frumos devine imperativă la elevii cu înclinații spre lectură și singuri își vor selecta lecturile în care vor căuta eroi. Acești elevi vor merge de bunăvoie și de plăcere la bibliotecă. Mai există însă destui elevi care nu sunt atrași de lectură, iar cu aceștia „lupta”, noastră, a profesorilor, trebuie dusă continuu. Trebuie să găsim „armele” potrivite pentru a determina creșterea numărului de cititori ai bibliotecii școlare și nu numai.

În primul rând, profesorul va apela la programa școlară unde lectura suplimentară și nu obligatorie, îi oferă elevului o paletă bogată de texte. Din această listă profesorul alege scriitorii și operele pe care le acceptă și elevii. Înainte face un sondaj asupra preferințelor elevilor, asupra cunoștințelor pe care le au despre anumiți scriitori și îi însoțește la biblioteca școlii să ia contact

direct cu cartea. Elevii pot fi influențați prin imaginile din carte, prin colorit și prin dezbateri incitante realizate cu câțiva elevi care au cunoștințe despre scriitorul respectiv sau o operă a acelui scriitor. Profesorul trebuie să lase impresia elevilor că au optat ei pentru cartea propusă.

Din cărți copiii află multe lucruri despre viața animalelor și a plantelor, despre descoperirile geografice, despre evenimentele istorice, despre frumusețile și bogățiile patriei. În același timp, cărțile le vorbesc despre sentimentele omenești, despre dragoste și ură, prietenie, cinste, omenie. Citirea unor cărți îi face pe școlari să fie curajoși și fermi, iar eroii cărților – prin viața lor – devin exemple de fapte înalte, de viață și caracter și lasă urme adânci în conștiința elevilor.

Ca să-și îndeplinească rolul său formator, lectura cere muncă organizată de îndrumare și evaluare. Folosind caracterul divers al lecturii, învățătorul trebuie să dezvolte gusturile și înclinațiile, să-i atenționeze pe elevi asupra operelor cu importanță deosebită și să coreleze lectura cu celelalte obiecte de învățământ și cu evenimentele curente.

Metode și tehnici de lucru folosite la opționalul de literatură pentru copii, la clasa a IV-a, care au contribuit la formarea priceperilor și deprinderilor de a înțelege cărțile citite și la stimularea interesului pentru lectură. Am folosit povestirea alegând basme, povești, povestiri în care personajele sunt înfățișate viu iar succesiunea acțiunilor este clară. Captivați și stimulați de o astfel de povestire, copiii manifestă dorința să recitească ceea ce li s-a povestit în clasă, precum de a citi și alte lecturi recomandate. Am utilizat citirea expresivă, citind povești scurte care se terminau într-o oră. Întreruperea într-un moment interesant al desfășurării acțiunii îi determină pe elevi să continue în mod independent citirea lecturii.

Am recomandat întregii clase să citească 1 – 2 lecturi până la o anumită dată și să știe să le povestească. (am folosit termenul de o săptămână). Prin acest procedeu fiecare elev se străduia să prezinte cât mai frumos lectura citită. După povestire se angajază discuții colective care educă deprinderea citirii atente, exprimării frumoase, corecte. Îi stimulează și pe alții să redea povești sau episoade analoage și să solicite să li se recomande și lor cărțile din care au citit colegii.

Aceste activități au creat în cadrul clasei un spirit de întrecere: care să citească mai multe cărți, care să povestească mai frumos și să prezinte în fața colegilor povestiri mai frumoase, mai interesante.

Pentru stimularea interesului pentru lectură am realizat un panou intitulat „Prietenii cărții”, pe care au fost scrise cărțile recomandate pentru a fi citite într-un semestru. Pe acest panou am fixat și plicuri în care elevii au fost obișnuiți să introducă bilețele în care să arate ce le-a plăcut din cărțile citite. În acest fel am putut cunoaște preocupările elevilor, iar lectura a putut fi orientată spre ceea ce le place.

Am popularizat întotdeauna cărțile nou apărute, elevii manifestând interesul de a le avea și de a le aduce la școală, îmbogățindu-și astfel biblioteca personală.

Am organizat jocul „Cartonașele amestecate”, dintre care unele cuprindeau numele autorului iar altele titlul unei cărți. S-a cerut participanților să-și găsească cât mai repede perechea.

lacunare i-a îndemnat pe elevi să rețină citate semnificative din lecturi.

Completarea rebusurilor a trezit interesul pentru citire și cunoașterea a cât mai multor opere literare, precum și a scriitorilor.

Am căutat ca învățăturile din proverbe și zicători să constituie un imbold pentru activitatea din orele de limba și literatura română. La fiecare oră am găsit momentul potrivit

pentru a enunța proverbe sau zicători care să-și aducă contribuția la motivația necesității. Introducerea elementului de concurs le stimulează dorința de a câștiga întrecerea, îndemnându-i să citească cât mai mult. Concursul „Cine știe mai multe” le cere să numească cât mai repede opere scrise de un scriitor, dar citite de ei. Câștigă cel care enumeră și cunoaște mai multe opere. Lecțiile de sinteză sub formă de concurs („Recunoaște personajul”, „Cine știe câștigă”), concentrând în conținutul lor literatura citită anterior, a dus la înțelegerea în ansamblu a operelor mai multor scriitori.

Realizarea sarcinilor lecturii depinde și de devotamentul, priceperea și măiestria învățătorului, de metodele, procedeele și formele de activitate folosite, ținând seama.....„Că nu este alta și mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților”. (Miron Costin).

MITOCEANU MINODORA-MARINELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL CU PROGRAM SPORTIV

LOCALITATE: BOTOȘANI

ABORDAREA DE TIP INTEGRAT – DIMENSIUNE A ÎNVĂȚĂRII ÎN CICLUL PRIMAR –

Dinamica socială a ultimelor decenii aduce în fața lumii contemporane o serie de provocări față de care educația nu poate rămâne indiferentă. Niciodată omenirea nu s-a confruntat simultan cu atâtea probleme complexe care implică analize și rezolvări la scară planetară, cum ar fi: globalizarea, interculturalitatea, protecția mediului, sărăcia, explozia informațională, conflictele. Toate acestea revendică o abordare integrată și în sfera educației.

Pentru a face față schimbărilor caracteristice lumii contemporane, elevii au nevoie de competențe strategice ca: abilitatea de a învăța cum să învețe, abilitatea de evaluare și rezolvare de probleme. Profunde transformări din cadrul societății afectează direct și sensul învățământului românesc. Este nevoie de o abordare modernă, de un nou mod de gândire pentru depășirea unor granițe rigide între disciplinele de învățământ în vederea explicării mai în profunzime a fenomenelor. Activitățile pe discipline trebuie să alterneze cu cele transdisciplinare pentru crearea unui context al predării integrate în care întreaga activitate să fie centrată pe elev, pe demersurile intelectuale și afective ale acestuia.

La nivel curricular, **integrarea** înseamnă stabilirea de relații clare între cunoștințele, capacitățile, competențele, atitudinile și valorile care aparțin unor discipline școlare distincte.

Abordarea integrată/cross-curriculară propune o viziune holistă și constructivistă asupra procesului de predare-învățare, prin stabilirea unor grade diferite de integrare la nivelul obiectivelor, conținuturilor, metodologiei, conceptelor etc., urmărind atingerea unor rezultate pentru care nu mai sunt suficiente cadrele unei anumite discipline.

Shoemaker subliniază că prin abordarea integrată educația este astfel organizată încât traversează barierele obiectelor de studiu, aducând împreună diferitele aspecte ale curriculum-ului, în asociații semnificative care să se centreze pe arii mai largi de studiu. Predarea și învățarea sunt văzute într-o perspectivă holistă, reflectând lumea reală, care este interactivă.

Argumente ale integrării: la nivelul unor programe pentru învățământul preuniversitar se operează cu “teme”, cu “orientări tematicе” de fapt, care semnifică faptul că profesorul are o anumită libertate de a alege sau de a propune conținuturi.

Dificultăți și limite: dificultatea pregătirii cadrelor didactice care să predea într-o asemenea manieră; imposibilitatea aprofundării de către elevi a cunoașterii științifice specializate; lipsa de tradiție pedagogică a integrării; opoziția latentă sau activă a cadrelor didactice privind tendințele integratoare.

Niveluri ale integrării conținuturilor

Integrarea conținuturilor vizează stabilirea de relații strânse, convergențe între elemente, precum: concepte, abilități, valori aparținând disciplinelor școlare distincte.

Din acest punct de vedere, literatura de specialitate identifică următoarele posibilități: integrare intradisciplinară, integrare multidisciplinară, integrare pluridisciplinară, integrare interdisciplinară, integrare transdisciplinară.

CONCLUZII

Integrarea conținuturilor școlare este o necesitate și un deziderat;

Strategiile de predare/ învățare integrată, precum și nivelurile la care acestea se realizează sunt condiționate de o multitudine de factori, de natură obiectivă și subiectivă;

Aceste modalități de integrare au avantaje, dar și dezavantaje;

În dorința noastră de a fi moderni, de a inova practica școlară, trebuie prudență, deoarece echilibrul dintre extreme (diferențiere pe discipline vs integrare totală) se pare că este soluția cea mai eficientă.

Integrarea este, așadar, un proces divers și complex, care merge progresiv de la modelul clasic disciplinar până la disoluția totală a barierelor disciplinare.

Activitatea integrată trebuie să vizeze antrenarea de abilități disciplinare și/sau transferabile, oferind copiilor ocazii de comunicare, cooperare, utilizare a unor surse variate de informații, investigație, experimentare, identificare de soluții, testare de ipoteze etc.

Abordarea integrată a curriculum-ului are ca deziderat apropierea școlii de viață reală, aplicarea teoriei în practică, suplinirea abstractului de către concret. Accentul se pune pe formarea unor competențe, atitudini, valori transversale și transferabile utile pentru dezvoltarea personală și socială a elevilor.

În concluzie, putem spune că organizarea învățării pe criteriul disciplinelor formale clasice devine insuficientă într-o lume dinamică și complexă, caracterizată de explozia informațională și de dezvoltarea fără precedent a tehnologiilor. O învățare dincolo de discipline, de rigiditatea canoanelor academice tradiționale poate fi mai profitabilă din perspectiva nevoilor omului contemporan.

Reușita predării integrate a conținuturilor ține în mare măsură de gradul de structurare a conținutului proiectat, într-o viziune unitară, ținând anumite finalități. Învățarea într-o manieră cât mai firească, naturală pe de-o parte și, pe de altă parte, învățarea conform unei structuri riguroase sunt extreme care trebuie să coexiste în curriculum-ul integrat.

De reținut este faptul că elevii mici trebuie să învețe într-o manieră integrată, fiecare etapă de dezvoltare fiind strâns legată de cealaltă. Activitățile integrate sunt oportune în acest sens, prin ele aducându-se un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare-învățare, punând accent deosebit pe joc ca metoda de baza a acestui proces.

Activitățile integrate lasă multă libertate de acțiune și exprimare atât învățătorului, cât și elevilor. Ele s-au dovedit a fi o modalitate plăcută și eficientă de învățare, au favorizat o învățare activă integrată, au fost un bun prilej de verificare și testare a capacităților intelectuale, a aptitudinilor creatoare ale elevilor, oferindu-le în același timp posibilitatea de a se exprima pe ei înșiși.

Bibliografie

1. Curs formare „*Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici*”- program de formare continuă de tip „blended learning” pentru cadrele didactice din învățământul primar;
2. Ciolan, L, „*Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*”, Editura Polirom, Iași, 2008;

3. Bocoș, M., „Teoria și practica cercetării pedagogice”, Ediția a –II-a, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2005;
4. Ionescu, M., Radu, I., „Didactica modernă”, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001;
5. Ciolan, L., „Demersuri integrate în învățământul primar”, curs P.I.R 2006.

BULZAN ANNAMARIA CRISTINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 „GHEORGHE CRĂCIUN”
LOCALITATE: ZĂRNEȘTI

Transformarea practicii didactice prin tehnologie: perspective cross-curriculare în învățământul primar

În peisajul educațional al ultimilor, integrarea tehnologiei în sala de clasă a încetat să fie o simplă opțiune, devenind o necesitate pedagogică fundamentală. Pentru cadrul didactic modern, această tranziție a marcat o schimbare de paradigmă: transformarea din furnizor de informații în facilitator de experiențe de învățare. Utilizarea „Platformei Viitorului” a reprezentat catalizatorul acestei evoluții, oferind instrumentele necesare pentru a aborda teme vitale, precum poluarea, într-o manieră integrată și aplicată. Cele mai importante schimbări sunt: digitalizarea conceptelor abstracte (de la teorie la vizualizare)

La nivelul învățământului primar , concepte precum „microplasticul” sau „particulele în suspensie” pot părea abstracte. Tehnologia elimină această barieră prin simulări interactive și resurse multimedia. În loc să asculte o prelegere, elevii explorează vizual modul în care deșeurile se descompun la scară microscopică. Această „imersiune digitală” nu doar scurtează timpul de înțelegere, dar creează și un impact emoțional puternic, transformând o lecție de Științe ale Naturii într-o explorare activă care fundamentează ulterior toate activitățile practice.

Abordarea cross-curriculară

Unul dintre cele mai mari avantaje ale digitalizării este capacitatea de a „țese” un subiect complex prin diverse discipline, fără a fragmenta învățarea. Tema poluării a fost integrată armonios în curriculum prin activități complementare:

Matematică (elevii utilizează aplicații de monitorizare a calității aerului pentru a citi și compara date reale. Astfel, operațiile matematice (adunări, scăderi în concentrul 0-10.000) și noțiunile de raport sau măsurare capătă sens prin analiza ratelor de degradare a materialelor.

Limba și literatura română și Arte Vizuale și Abilități Practice elevii, pornind de la aplicații video extrag date concrete (ex: „un filtru de țigară poluează 500L de apă”) pentru a crea postere cu tema „Stop Poluarea!”. Trecerea de la instrumente clasice la editare grafică transformă un simplu desen într-un manifest vizual cu rigoare științifică.

Educație Civică: Campania „O zi fără plastic” a mutat învățarea în sfera acțiunii sociale. Elevii au monitorizat consumul familiei în tabele digitale, înțelegând că cifrele au puterea de a argumenta o cauză și de a schimba comportamente

.3. Dinamica Clasei (autonomie și colaborare)

Tehnologia a redefinit rolurile în ecosistemul clasei. Elevul a devenit un actor al propriei învățări, beneficiind de parcursuri personalizate care îi permit să progreseze în ritm propriu. În acest context, rolul profesorului a evoluat spre cel de mentor și observator. Utilizarea platformelor digitale a eliminat „frica de greșeală”. Un experiment virtual despre filtrarea apei poate fi reluat instant, încurajând perseverența. Mai mult, colaborarea pe proiecte comune a înlocuit competiția individualistă cu spiritul de echipă, elevii învățând să ofere feedback constructiv în spațiul digital cât și în cel real

.4. Echilibrul între virtual și real (provocări și soluții)

Deși digitalizarea oferă posibilități vaste, ea necesită un management riguros al clasei și un echilibru între ecrane și activități „hands-on”. O practică eficientă presupune corelarea imediată: după simularea digitală a poluării pânzei freatice, elevii ies în natură pentru observații directe.

Un alt exemplu foarte bun este participarea elevilor din clasă la explorarea cu ochelari VR a Bisericii Negre din Brașov și a Pieții Sfatului.

Activitatea desfășurată	Emoțiile/starea resimțită	Ce am învățat din această activitate	Aspecte pozitive și momente valoroase	Dificultăți întâmpinate	Reflecție pentru dezvoltare (Abordări diferite)	Resurse necesare
Explorarea VR a Bisericii Negre din Brașov și a Pieții Sfatului	Entuziasm și uimire. M-am simțit ca un explorator într-o mașină a timpului.	Legenda băiatului de pe acoperișul bisericii Primul tramvai tras de cai a legat centrul de Săcele	Momentul în care am putut „atinge” virtual detaliile de pe pereți și am văzut incendiul	La început mi-a fost puțin amețitor cu ochelarii VR și mi-a fost greu să mă orientez	Data viitoare voi sta așezat pe scaun de la început pentru a nu-mi pierde echilibrul	Ochelari VR, conexiune internet stabilă, aplicația „Istoria în 3D”.
Crearea paginii de jurnal despre Biserica Neagră din Brașov și Piața Sfatului	Mândrie, dar și puțină tristețe când am aflat despre accidentul calfei	Am aflat că Biserica se numea la început Sfânta Maria	Mi-a plăcut foarte mult să desenez biserica	Mi-a fost greu să aleg ce este mai important	Aș vrea să încerc să adaug și un mesaj audio (vocea mea) care să explice ce am desenat, nu doar text.	Telefon, tabletă

În momentul în care am vizitat aceste două monumente au început să fie ghizi și să reproducă informații din timpul activității, să indice detalii reprezentative pentru arhitectura clădirilor (un singur turn, statuia băiatului, clădirea sfatului, etc). Am fost surprinsă de nivelul ridicat de retenție a informațiilor atunci când acestea sunt ancorate în experiențe senzoriale. Atunci când elevul devine creator de conținut, si nu doar consumator, transdisciplinaritatea funcționează cel mai bine.

Școala Viitorului nu este doar despre tablete, ci despre dărâmarea zidurilor dintre materii, despre găsirea echilibrului între tehnologie și emoția autentică a descoperirii, despre pregătirea elevilor nu doar să „știe”, ci să acționeze, transformându-i în cetățenii responsabili de care lumea de mâine are nevoie, prin interactivitate și empatie.

CORNEA MIHAELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 30

LOCALITATE: BRAȘOV

Rolul și beneficiile implicării părinților și comunității locale în activitățile educaționale din cadrul proiectului „Go, Reuse, Educate for Environment and Nature!”

Proiectele educaționale centrate pe dezvoltarea competențelor ecologice presupun o abordare interdisciplinară și colaborativă în care școala, familia și comunitatea devin parteneri activi.

Materialul de față analizează impactul implicării părinților și al comunității locale în activitățile implementate în cadrul proiectului Erasmus+ „Go, Reuse, Educate for Environment and Nature!”, pe baza indicatorilor de participare și a evidențelor consemnate în tabelul de impact al proiectului.

Rezultatele evidențiază beneficii semnificative asupra dezvoltării competențelor elevilor, asupra consolidării relației familie–școală și asupra întăririi parteneriatelor comunitare.

În același timp, proiectele cu tematică ecologică necesită o mobilizare colectivă care depășește spațiul școlii, valorificând resursele comunitare și expertiza organizațiilor locale.

În acest context, proiectul Erasmus+ „Go, Reuse, Educate for Environment and Nature!” integrează activități nonformale și ateliere practice care stimulează participarea activă a tuturor actorilor educaționali. Datele analizate în acest articol provin din documentul intern de monitorizare a impactului proiectului.

Analiza se bazează pe evaluarea formativă realizată pe parcursul proiectului, prin:

- observații sistematice ale profesorilor;
- monitorizarea participării la activități;
- analiza produselor realizate de elevi;
- feedback-ul elevilor și părinților;
- date furnizate de către partenerii comunitari.

Aceste evidențe sunt sistematizate în tabelul de impact furnizat de echipa de proiect, care a servit drept sursă primară pentru interpretarea rezultatelor.

Impactul asupra elevilor

Implicarea elevilor în atelierele dedicate reciclării și reutilizării materialelor a condus la dezvoltarea competențelor ecologice, aspect evidențiat prin participarea activă și prin realizarea de produse creative din materiale reciclate. Datele colectate indică și o consolidare a competențelor sociale: cooperarea în grup, comunicarea eficientă și asumarea responsabilităților au fost stimulate prin activități colaborative cu sarcini distribuite.

Mai mult, caracterul nonformal și experiențial al atelierelor a generat un nivel crescut de motivație pentru învățare. Participarea constantă și interesul sporit pentru temele de mediu confirmă eficiența acestui cadru pedagogic.

Impactul asupra părinților

Documentul de impact relevă o consolidare a parteneriatului familie–școală, părinții manifestând o implicare directă în activitățile proiectului (ex.: participarea la ateliere, sprijinirea copiilor, contribuții logistice). Această implicare a facilitat o mai bună comunicare cu instituția școlară și a crescut nivelul de conștientizare ecologică în rândul familiilor.

De asemenea, profesorii au observat o susținere mai intensă a elevilor în activitățile educative, ceea ce confirmă rolul colaborativ al părinților în facilitarea proceselor de învățare.

Impactul asupra comunității și partenerilor locali

Participarea ONG-urilor și a companiilor locale a dus la consolidarea colaborării dintre școală și mediul comunitar, reflectată în numărul partenerilor implicați și în resursele puse la dispoziție de aceștia. Activitățile comune au crescut vizibilitatea inițiativelor ecologice la nivel local, prin promovare online și materiale vizuale realizate în cadrul proiectului.

Transferul de expertiză – precum oferirea de exemple de bune practici sau intervențiile specializate în ateliere – a contribuit la îmbogățirea experienței educaționale a elevilor și la întărirea rolului școlii ca actor comunitar.

Analiza datelor evidențiază că implicarea părinților și a comunității locale în proiectul „Go, Reuse, Educate for Environment and Nature!” a generat un impact educațional multiplu și coerent.

Elevii și-au dezvoltat competențele ecologice și sociale, părinții au devenit parteneri activi în educație, iar comunitatea a consolidat relațiile instituționale și a contribuit prin expertiză și resurse.

Rezultatele întăresc ipoteza conform căreia proiectele educaționale cu componentă comunitară sunt mai eficiente, mai sustenabile și creează un mediu de învățare extins, în care responsabilitatea ecologică devine un demers colectiv.

BĂLAN CAMELIA CRISTINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRADINIȚA CU P.P. NR. 1

LOCALITATE: BRASOV

Rolul poveștilor la vârsta preșcolară

Poveștile sunt una dintre cele mai simple și puternice „unelte” din grădiniță. Nu pentru că îi fac pe copii mai cuminiți, ci pentru că le organizează mintea și emoțiile într-un mod armonios. În educația timpurie, dezvoltarea limbajului și a comunicării, este un obiectiv central, iar poveștile sunt drumul cel mai natural până acolo.

Când un copil ascultă o poveste, întâlnește cuvinte noi, expresii, structuri de propoziții și ritmuri de limbaj pe care nu le aude mereu în conversația zilnică. Diferența se vede imediat: nu doar că cel mic spune cuvinte, ci începe să le folosească mai clar și mai bogat. Povestea îi aduce îmbogățeste vocabularul, îi arată cum se leagă ideile și cum se explică o întâmplare. Cu timpul, copiii repovestesc, adaugă detalii și pun întrebări, exact exercițiul care îi pregătește pentru citit și scris

Poveștile așază gândirea în ordine

Preșcolarii au multe idei, dar încă nu au mereu „structura” ca să le lege. Povestea îi învață natural cum arată o succesiune: început, problemă, încercări, final. Jerome Bruner explică diferența dintre gândirea logică și gândirea narativă și spune că, pe lângă raționament, există un tip de gândire specific poveștilor, folosit pentru construirea de narațiuni, nu de argumente. De aici vin lucruri foarte practice: copilul înțelege mai bine cauză-efect, anticipează „ce urmează”, își formează atenția susținută și memoria de lucru.

Poveștile ajută la reglarea emoțiilor și la empatie

Poveștile sunt un spațiu sigur în care copilul poate „împrumuta” emoțiile personajelor fără să fie expus direct. Poate trăi frică, rușine, gelozie, curaj, pierdere și reparație, apoi poate vorbi despre ele. NAEYC subliniază că storytelling-ul poate oferi informație și reasigurare copiilor mici în perioade dificile.

Când discutăm personajele cu întrebări simple („Cum crezi că s-a simțit?”, „Ce altă alegere avea?”), copilul exersează perspectiva celui alt. Asta e empatie în formare, nu morală spusă de adult.

Poveștile întăresc relația adult-copil

Cititul împreună nu este doar “activitate frumoasă”. Academia Americană de Pediatrie arată că lectura împărtășită este o practică pozitivă de parenting care sprijină dezvoltarea socio-emoțională, cognitivă, de limbaj și alfabetizare și are beneficii pe termen lung.

În grădiniță, funcționează același mecanism: o poveste citită atent, constant, creează siguranță și încredere, iar copilul învață mai bine când se simte în siguranță.

Cum folosim poveștile ca să nu le stricăm?

Poveștile funcționează cel mai bine când rămân vii, nu când devin test. În loc de întrebări de control la fiecare frază, merg mai bine intervențiile scurte: „De ce crezi?”, „Ce ar fi făcut tu?”,

„Ce urmează?”. Apoi, partea care face diferența: povestea continuă în joc. Copiii refac scena cu păpuși, construiesc decorul din cuburi, inventează alt final. Aici se prinde limbajul, se vede înțelegerea și crește creativitatea

Concluzie

Poveștile sunt puntea dintre joc și învățare: cresc limbajul, ordonează gândirea, susțin emoțiile și întăresc relația cu adultul. Dacă vrei un copil care vorbește mai clar, se concentrează mai bine, înțelege emoții și cooperează mai ușor, poveștile sunt una dintre cele mai sigure investiții zilnice.

Bibliografie

Curriculum pentru educația timpurie (2019).

American Academy of Pediatrics (AAP). Shared Reading Starting at Birth Offers Lifelong Benefits (2024).

NAEYC. The Power of Storytelling in Early Childhood: Helping Children Process Crisis (blog).

BULARCA ANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU P. P. JUNIOR NR. 26 BRAȘOV

LOCALITATE: BRAȘOV

Târgul Toamnei – o experiență de învățare autentică pentru copiii de vârstă preșcolară

Educația prin experiență – de la piață la târg

La finalul proiectului tematic „Toamna darnică”, desfășurat la grupa de preșcolari, am organizat o activitate integrată cu un puternic caracter practic și experiențial: **Târgul de toamnă**, destinat părinților. Activitatea a reprezentat sinteza cunoștințelor dobândite pe parcursul proiectului și a avut ca scop principal formarea unor deprinderi de viață esențiale, adaptate vârstei copiilor, prin implicarea lor directă în situații reale de învățare.

Târgul nu a fost doar un eveniment festiv, ci rezultatul unui proces educativ complex, desfășurat pe mai multe etape, în care copiii au avut ocazia să învețe prin acțiune, observație și implicare activă.

Excursia la piață – primul pas spre viața reală

Activitatea a debutat cu o **excursie la piață**, moment deosebit de valoros din punct de vedere educativ. Copiii au fost însoțiți de cadrele didactice și au folosit transportul în comun, experiență care a contribuit la formarea unor comportamente civice corecte. Pe parcursul deplasării, preșcolarii au învățat reguli de circulație, cum să meargă pe stradă în siguranță, cum să traverseze corect și cum să cedeze locul persoanelor vârstnice în autobuz.

Ajunși la piață, copiii au participat activ la procesul de cumpărare: au cerut produsele dorite, au interacționat cu vânzătorii, au plătit, au primit rest și au observat diversitatea fructelor și legumelor de toamnă. Astfel, noțiuni abstracte precum **banii, schimbul, munca și valoarea produselor** au devenit concrete și ușor de înțeles pentru ei.

Pregătirea produselor – muncă, colaborare și responsabilitate

Întorși la grădiniță, copiii au început etapa de **pregătire a produselor pentru târg**, sub îndrumarea educatoarei. Activitățile au fost adaptate nivelului lor de dezvoltare și au pus accent pe colaborare, respectarea regulilor de igienă și asumarea responsabilităților.

Au fost realizate produse specifice sezonului de toamnă: suc de mere, plăcintă cu mere, mere coapte, castane, ceai, cafea pentru părinți, dar și dovleci și alte produse decorative sau alimentare. Copiii au observat și au înțeles **drumul alimentelor de la natură la produs finit**, conștientizând efortul depus pentru obținerea hranei.

Târgul cu vânzare – învățare prin rol și emoție

Momentul culminant al proiectului a fost **Târgul de toamnă**, la care au participat părinții. Copiii au avut roluri bine stabilite: vânzători, organizatori, gazde. Pentru a simula procesul de vânzare, aceștia au oferit părinților **bonuri**, pe care le-au primit în schimbul produselor achiziționate. Deși suma plătită a fost simbolică și la libera alegere a fiecărui părinte, copiii au înțeles mecanismul de bază al schimbului economic.

Banii strânși au fost puși într-o **pușculiță**, iar ulterior părinții, împreună cu copiii, au decis utilizarea lor pentru achiziționarea de **jocuri educative destinate grupei**, consolidând astfel ideea de comunitate, solidaritate și responsabilitate colectivă.

Valențe educative și competențe formate

Prin această activitate, copiii au dobândit numeroase competențe, atât cognitive, cât și socio-emoționale:

au învățat reguli de comportament în societate;

au exersat comunicarea verbală și interacțiunea cu adulții;

au înțeles noțiuni elementare despre bani, muncă și producerea hranei;

și-au dezvoltat autonomia, încrederea în sine și spiritul de inițiativă;

au trăit emoția reușitei printr-o activitate reală, cu finalitate concretă.

Concluzii

Târgul de toamnă a demonstrat că **învățarea autentică**, realizată prin experiențe directe, are un impact profund asupra dezvoltării copilului preșcolar. Implicarea activă a copiilor, colaborarea cu părinții și valorificarea contextelor reale de viață transformă procesul educativ într-un demers atractiv, eficient și memorabil.

Astfel de activități contribuie nu doar la consolidarea cunoștințelor, ci și la formarea unor viitori adulți responsabili, empatici și integrați social, confirmând rolul esențial al educației timpurii în dezvoltarea armonioasă a copilului.

SASU CRISTINA ELENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGT JUNIOR NR.26.
BRASOV

LOCALITATE: BRASOV

Navigând prin Universul Emoțiilor: Dezvoltarea Competențelor Socio-Emoționale la Preșcolari de 5-6 Ani

În peisajul educațional contemporan, paradigma s-a deplasat semnificativ de la focusul exclusiv pe dezvoltarea cognitivă (IQ) către cultivarea inteligenței emoționale (EQ) și sociale. Pentru preșcolarul de 5-6 ani, aflat în pragul școlarității, aceste competențe nu sunt doar dezirabile, ci devin predictorii esențiali ai adaptării școlare și ai succesului ulterior în viață (Goleman, 1995). Vârsta de 5-6 ani marchează o etapă de tranziție complexă. Din punct de vedere emoțional, copilul începe să depășească reacțiile impulsive primare. Conform teoriei inteligențelor multiple a lui Howard Gardner (1983), inteligența intrapersonală începe să se rafineze; copiii devin capabili nu doar să simtă, ci să *eticheteze* emoțiile („sunt furios”, „sunt dezamăgit”). Cu toate acestea, autoreglarea emoțională rămâne o provocare. Rolul educatorului este de a valida trăirile copilului și de a oferi strategii de coping. Cercetările arată că preșcolarii care își pot recunoaște și gestiona emoțiile demonstrează o capacitate de concentrare superioară și o reziliență crescută în fața sarcinilor academice (Denham, 1998).

Palierul social cunoaște o expansiune remarcabilă. Piaget descria această vârstă ca fiind momentul începerii „descentrării cognitive”. Copilul începe să înțeleagă că ceilalți pot avea gânduri, dorințe și sentimente diferite de ale sale – premisa fundamentală a empatiei. La grupa mare, jocul asociativ este înlocuit treptat de jocul cooperativ. Relațiile cu deopotrivă devin mai stabile, apar primele prietenii bazate pe preferințe comune și loialitate, nu doar pe proximitate spațială. Dezvoltarea inteligenței interpersonale implică negocierea conflictelor, împărțirea resurselor și, crucial, capacitatea de a oferi și a primi feedback emoțional pozitiv.

Educatorul devine un facilitator al interacțiunilor, creând contexte în care copiii să exerseze comportamente pro sociale: generozitatea, lauda sinceră și recunoștința. Absența acestor exerciții dirijate poate duce la carențe în integrarea socială, manifestate prin agresivitate sau izolare.

Conceptele inteligenței socio-emoționale devin relevante doar în momentul în care sunt transpuse în acțiuni concrete. Pentru a ilustra modul în care conceptele abstracte (empatie, prietenie, stima de sine) pot fi operaționalizate la grupa mare, prezentăm activitatea ce poate fi desfășurată cu preșcolarii denuimită „Felicitarea Prieteniei”.

Activitatea a fost integrată în cadrul Domeniului Om și Societate (DOS), având ca temă secundară educația pentru valori. Scopul a fost dublu: dezvoltarea motricității fine (prin confecționare) și stimularea comunicării asertive și afective.

Validarea conceptelor teoretice s-a realizat prin printr-un exercițiu de socializare bazat pe afinități electivă, în cadrul căruia preșcolarii au fost invitați să își constituie echipe de câte doi, având totodată sarcina esențială de a verbaliza motivația alegerii partenerului prin evidențierea calităților sale reale de prieten. Acest moment de interacțiune directă și sinceră a fost ancorat într-o discuție preliminară despre „profilul unui bun prieten”, etapă ce a permis copiilor să definească și să recunoască trăsăturile morale valoroase în colectivitate, pregătind astfel terenul emoțional pentru demersul artistic propriu-zis. Activitatea a continuat cu transpunerea acestor

sentimente în formă materială prin confecționarea felicitărilor intitulate „Floarea prieteniei”, lucrări care au găzduit un mesaj profund, accesibilizând pentru nivelul lor de înțelegere metafora relațiilor interumane prin textul inserat: „Prietenia este ca o floare: crește încet, înflorește frumos și îți umple viața de culoare”. Astfel, prin îmbinarea dialogului despre valori cu actul creației, copiii au internalizat nu doar aprecierea față de colegul ales, ci și ideea fundamentală că o prietenie autentică, asemenea unei flori, necesită timp, răbdare și grijă pentru a se dezvolta armonios.

Dezvoltarea inteligenței emoționale și sociale la vârsta de 5-6 ani nu este un proces automat, ci unul care necesită ghidaj intenționat. Prin variate activități educatorul transformă grupa într-o micro-comunitate de învățare afectivă. Copiii prin jocuri și contexte variate create de educator învață lecția fundamentală a conviețuirii: să privească, să asculte și să valorizeze persoana de lângă ei. Aceste competențe sunt fundația pe care se va construi ulterior întregul parcurs academic și social al viitorului școlar.

Curriculum pentru educația timpurie (2019). Ministerul Educației Naționale, București.

Gardner, H. (1983). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. Basic Books. (Ediția în limba română: *Teoria inteligențelor multiple*).

Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence*. Bantam Books. (Ediția în limba română: *Inteligența Emoțională*, Ed. Curtea Veche, București).

Ștefan, C., & Kallay, E. (2007). *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari. Ghid practic pentru educatori*. Editura ASCR, Cluj-Napoca.

SULTAN DORINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU P. P. JUNIOR NR. 26

LOCALITATE: BRAȘOV

O călătorie cu trenul la Sinaia – învățare prin experiență în proiectul „Mijloace de transport”

În activitatea didactică din învățământul preșcolar, experiențele trăite direct de copii au un rol esențial în consolidarea cunoștințelor și în formarea deprinderilor de viață. Proiectul tematic „Mijloace de transport” a oferit cadrul ideal pentru a aborda aceste aspecte într-un mod atractiv și accesibil, iar ca activitate de final am ales organizarea unei **călătorii cu trenul la Sinaia**, menită să transforme informațiile teoretice în trăiri reale și semnificative pentru copii.

Pe parcursul proiectului, copiii au explorat diferite mijloace de transport, au discutat despre rolul acestora, despre regulile de utilizare și importanța respectării normelor de siguranță. Călătoria cu trenul a venit firesc ca o continuare a activităților desfășurate la grupă, oferindu-le copiilor posibilitatea de a aplica în mod concret ceea ce au învățat.

Înainte de excursie, am acordat o atenție deosebită pregătirii copiilor. În cadrul activităților zilnice, am discutat despre tren, gară, bilet, peron și despre comportamentul adecvat într-o călătorie. Copiii au fost implicați în jocuri de rol, în care au interpretat rolul de călători sau conductor, ceea ce a contribuit la familiarizarea lor cu situațiile pe care urmau să le întâlnească. De asemenea, au fost stabilite reguli clare privind deplasarea, ascultarea indicațiilor și respectarea celorlalți.

Ziua excursiei a fost așteptată cu emoție și entuziasm. Ajunși în gară, copiii au observat cu interes activitatea din jur: trenuri care soseau și plecau, călători grăbiți, personal feroviar. Au recunoscut elementele discutate anterior și au realizat legătura dintre jocul de la grupă și realitatea din jurul lor. Urcarea în tren s-a desfășurat organizat, iar copiii au înțeles importanța biletului și a respectării locului ocupat.

Pe parcursul călătoriei, copiii au fost încurajați să observe peisajele, să descrie ceea ce văd și să își exprime emoțiile. Drumul cu trenul a devenit astfel un prilej de dialog, de dezvoltare a limbajului și de exersare a regulilor de comportament în spațiul public. Copiii au învățat să aștepte, să vorbească pe un ton potrivit și să manifeste grijă față de ceilalți pasageri.

Ajunși la Sinaia, copiii au descoperit un mediu diferit de cel obișnuit, specific zonei montane. Plimbarea și observarea naturii au completat experiența călătoriei, oferindu-le ocazia de a face conexiuni între mediul natural, mijloacele de transport și rolul acestora în viața de zi cu zi.

Această activitate a avut un impact deosebit asupra copiilor, contribuind la dezvoltarea autonomiei, a încrederii în sine și a spiritului de observație. Totodată, a facilitat formarea unor comportamente sociale adecvate și a consolidat cunoștințele despre mijloacele de transport într-un mod natural și atractiv.

Călătoria cu trenul la Sinaia a reprezentat o **finalitate valoroasă a proiectului tematic „Mijloace de transport”**, demonstrând încă o dată că învățarea prin experiență este una dintre cele mai eficiente modalități de educație la vârsta preșcolară. Prin astfel de activități, copiii nu doar învață, ci trăiesc, experimentează și își construiesc treptat propriile repere pentru viață.

Privind în ansamblu, această experiență a demonstrat cât de important este ca activitățile desfășurate în grădiniță să depășească spațiul clasei și să se conecteze la realitatea cotidiană a copilului. Călătoria cu trenul nu a fost doar o activitate recreativă, ci un context autentic de

formare a unor deprinderi esențiale, precum respectarea regulilor, adaptarea la situații noi și relaționarea cu persoane din afara mediului familiar.

Implicarea emoțională a copiilor a fost evidentă, iar bucuria descoperirii s-a împletit armonios cu procesul de învățare. Experiențele trăite au rămas vii în memoria copiilor, fiind ulterior valorificate prin discuții, desene și activități de recapitulare la grupă. Astfel, proiectul tematic „Mijloace de transport” și-a atins scopul, transformând cunoașterea într-o experiență personală, semnificativă și durabilă, cu efecte pozitive asupra dezvoltării globale a copilului preșcolar.

PĂTRĂȘCAN GEORGETA MONICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3 „POMPILIU DAN”

LOCALITATE: ZĂRNEȘTI

Bullying-ul la vârsta timpurie

Bullying-ul reprezintă una dintre cele mai întâlnite forme de violență în rândul copiilor și afectează în mod direct climatul educațional, dezvoltarea socio-emoțională și echilibrul psihologic al celor implicați. Deși adesea asociat cu vârstele mai mari, bullying-ul poate apărea încă din perioada timpurie a copilăriei, atunci când abilitățile de comunicare, empatie și autoreglare emoțională sunt încă în formare. Înțelegerea cauzelor, formelor și consecințelor acestui fenomen în rândul copiilor mici este esențială pentru a preveni escaladarea comportamentelor agresive și pentru a construi un mediu educațional sigur și incluziv.

Cum prevenim bullying-ul la vârsta timpurie?

A. În mediul educațional (grădiniță/școală)

crearea unui **climat sigur emotional**;
stabilirea unor **reguli clare** privind comportamentul;
supravegherea constantă a activităților;
încurajarea **jocurilor cooperative**;
modelarea comportamentelor pozitive de către adulți;
intervenții rapide și calme la orice conflict.

Activități recomandate:

jocul “**Cum m-aș simți dacă?**” – dezvoltarea empatiei;
“**Roata emoțiilor**” – recunoașterea emoțiilor;
povești și desene despre **prietenie și respect**;
“**Cutia complimentelor**” – promovarea respectului;
teatru de păpuși cu scenarii anti-bullying.

B. În familie

stabilirea unui stil de parenting echilibrat (firm + empatic);
evitarea pedepselor dure sau agresive;
comunicare deschisă despre emoții;
oferirea de modele de gestionare calmă a conflictelor;
limitarea expunerii la conținut agresiv.

Exemple de activități pentru prevenirea bullying-ului

A. Activități pentru dezvoltarea empatiei

“În pantofii altcuiva”

Elevii analizează situații (fișe cu scenarii) și discută cum s-ar simți dacă ar fi în locul personajelor.

Dezvoltă: empatia, gândirea reflexivă.

Role-play (joc de rol)

Copiii interpretează scenarii de conflict și găsesc soluții pașnice.

Dezvoltă: înțelegerea emoțiilor, comunicarea, soluționarea problemelor.

“Roata emoțiilor”

Folosirea imaginilor pentru recunoașterea și numirea emoțiilor.

Dezvoltă: identificarea emoțiilor, empatia emoțională.

Povești terapeutice

Citirea de povești despre prietenie și acceptare, urmată de discuții.

Dezvoltă: moralitatea, acceptarea diferențelor.

B. Activități pentru promovarea respectului

“Cutia complimentelor”

Elevii scriu mesaje pozitive colegilor.

Dezvoltă: aprecierea reciprocă, respectul.

“Regulile respectului”

Clasa creează un set de reguli, cu implicarea tuturor copiilor.

Dezvoltă: responsabilitatea, implicarea activă.

Jocuri de cooperare (ex.: construirea unui turn, puzzle comun)

Fără competiție, doar colaborare.

Dezvoltă: spiritul de echipă, comportamentul prosocial.

“Copacul prieteniei”

Fiecare copil adaugă o frunză cu un comportament de respect observat la un coleg.

Dezvoltă: consolidarea grupului, încurajarea comportamentelor pozitive.

C. Activități de conștientizare a bullying-ului

Discuții ghidate despre ce înseamnă bullying-ul

Explicarea diferenței dintre conflict și bullying.

Campanii tematice

“Săptămâna empatiei”, “Ziua fără bullying”, afișe, desene, videoclipuri.

Antrenarea “martorului activ”

Preșcolarii învață ce pot face dacă văd un incident:

cer ajutorul unui adult;

stau lângă copilul afectat;

dezamorsează situația prin calm și cooperare.

Concluzie

Prevenirea și combaterea bullying-ului sunt esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și pentru crearea unui mediu educațional sănătos. Empatia și respectul sunt instrumentele cele mai puternice în acest proces, deoarece îi ajută pe copii să înțeleagă emoțiile altora, să respecte diversitatea și să reacționeze responsabil în situații conflictuale. Prin activități educaționale structurate, modelare pozitivă și implicarea constantă a adulților, bullying-ul poate fi redus semnificativ, iar climatul de învățare poate deveni unul pozitiv, sigur și incluziv.

Bibliografie

• Olweus, D. (2013). *Bullying at School: What We Know and What We Can Do*. Blackwell Publishing.

- Rigby, K. (2017). School Bullying: Evidence-Based Practices. Australian Council for Educational Research.
- Salmivalli, C. (2018). Bullying and the Peer Group: A Review. Aggression and Violent Behavior.
- UNICEF România (2020). Ghid pentru prevenirea și combaterea bullying-ului în școli.

CANTA NICOLETA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA PN VOINICELUL NR 2 (STRUCTURA ȘCOLII GIMNAZIALE NR 3 POMPILIU DAN)

LOCALITATE: ZĂRNEȘTI

Importanța prevenirii și combaterii bullyingului prin promovarea empatiei și respectului în grădiniță

Grădinița reprezintă primul mediu educațional organizat în care copiii învață să relaționeze, să comunice și să coopereze cu ceilalți. În această etapă timpurie a dezvoltării, pot apărea comportamente precum tachinarea, excluderea sau agresivitatea verbală și fizică, care pot constitui forme incipiente de bullying. De aceea, prevenirea și combaterea bullyingului încă din grădiniță este esențială pentru formarea unor relații sănătoase și pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Bullyingul la vârsta preșcolară se manifestă prin comportamente repetate de intimidare, jignire, lovire, amenințare sau excludere a unui copil de către alți copii. De multe ori, aceste comportamente nu sunt intenționate, ci apar din lipsa abilităților de comunicare, a empatiei sau a autocontrolului emoțional. Chiar și așa, efectele asupra copilului victimă pot fi semnificative, afectând stima de sine, siguranța emoțională și dorința de a participa la activitățile de grup.

Empatia reprezintă capacitatea copilului de a înțelege și de a simți emoțiile celorlalți. Dezvoltarea empatiei în grădiniță ajută copiii să devină mai atenți la sentimentele colegilor lor și să învețe să reacționeze cu bunătate și grijă. Prin activități precum jocurile de rol, poveștile educative, discuțiile despre emoții și încurajarea exprimării sentimentelor, copiii pot învăța să recunoască durerea sau tristețea celuilalt și să evite comportamentele care pot răni.

Respectul față de sine și față de ceilalți este o valoare fundamentală care trebuie cultivată încă de la vârste fragede. În grădiniță, respectul se manifestă prin acceptarea diferențelor, ascultarea celorlalți, folosirea unui limbaj adecvat și respectarea regulilor de grup. Educatoarele au un rol esențial în modelarea comportamentelor pozitive, oferind exemple concrete și stabilind reguli clare de conviețuire. Atunci când copiii învață să se respecte reciproc, riscul apariției bullyingului scade considerabil.

Prevenirea și combaterea bullyingului este un efort comun al educatoarei și al familiei. Educatoarea creează un climat sigur și prietenos în grupă, intervine prompt în situațiile de conflict și promovează comportamentele pozitive. Familia, la rândul ei, trebuie să susțină valorile empatiei și respectului acasă, oferind copilului un model de comportament adecvat. Comunicarea constantă între grădiniță și familie contribuie la o abordare unitară și eficientă.

Promovarea empatiei și respectului în grădiniță reprezintă o metodă eficientă de prevenire și combatere a bullyingului. Prin activități educative adaptate vârstei, prin implicarea activă a educatorilor și a familiei și prin crearea unui mediu sigur și prietenos, copiii pot învăța să relaționeze pozitiv și să dezvolte comportamente prosociale. Astfel, grădinița devine un spațiu al bucuriei, al înțelegerii și al respectului reciproc, punând bazele unei societăți mai tolerante și mai empatică.

CHIRIAC ALINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „CĂSUȚA BUCURIEI” NR. 11

LOCALITATE: BRAȘOV

IMPORTANȚA JOCULUI LIBER ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI PREȘCOLAR

Jocul liber reprezintă una dintre cele mai importante forme de activitate ale copilului în perioada antepreșcolară și preșcolară, având un rol esențial în dezvoltarea sa cognitivă, emoțională, socială și fizică. Dincolo de caracterul său aparent recreativ, jocul liber constituie un context fundamental de învățare, prin intermediul căruia copilul explorează lumea, își exprimă emoțiile și își construiește identitatea. Cercetările din domeniul educației timpurii subliniază faptul că jocul liber este o activitate indispensabilă pentru dezvoltarea armonioasă a copilului, fiind un instrument esențial în procesul educativ.

Jocul liber se diferențiază clar de activitățile dirijate prin câteva trăsături esențiale. În primul rând, acesta este o activitate voluntară și spontană, inițiată de copil, fără constrângeri externe. Copilul alege să se joace din motivație intrinsecă, fiind ghidat de curiozitate, interes și plăcerea descoperirii. Jocul liber este, de asemenea, structurat de jucători, copiii fiind cei care stabilesc regulile, rolurile și scenariile de joc, adultul având un rol secundar, de observator. O altă caracteristică importantă a jocului liber este lipsa unui scop prestabilit. Activitatea nu urmărește obținerea unui rezultat impus din exterior, ci se dezvoltă pe parcursul desfășurării lui, în funcție de nevoile și interesele copilului. În acest context, jocul devine un mijloc natural de învățare socială, prin care copiii învață să interacționeze, să lege prietenii, să își gestioneze fricile și să găsească soluții la problemele apărute spontan.

Jocul liber are un impact semnificativ asupra dezvoltării globale a copilului. Prin experiențe autodirijate, copiii își dezvoltă capacitatea de organizare, învață să coopereze și să își autoregleze comportamentul. Interacțiunile din timpul jocului contribuie la formarea competențelor sociale și la înțelegerea regulilor de conviețuire în grup. Un alt beneficiu important este dezvoltarea sentimentului de valoare personală. Jocul reprezintă modul natural prin care copilul descoperă că este capabil, competent și important. Prin succesul obținut în propriile activități de joc, copilul își consolidează stima de sine și își formează o imagine pozitivă despre sine, prevenind apariția sentimentelor de inutilitate sau neputință. Jocul liber susține, totodată, dezvoltarea autonomiei și a controlului personal. Deoarece activitatea este gestionată de copil și nu de o autoritate externă, acesta dobândește puterea de a lua decizii, de a alege și de a-și asuma responsabilitatea propriilor acțiuni. Libertatea de a greși în timpul jocului contribuie la dezvoltarea rezilienței, transformând erorile în oportunități de învățare și reducând anxietatea. Astfel, copilul capătă încredere în propriile forțe și își dezvoltă capacitatea de adaptare.

Jocul liber este o componentă obligatorie a programului zilnic în educația timpurie, fiind planificat în diverse momente ale zilei. Acesta poate avea loc la primirea copiilor, în intervalul 08:00–09:00, sub forma unor activități de explorare individuală sau pe grupuri mici. De asemenea, jocul liber este integrat în cadrul jocurilor și activităților liber-alese, atât dimineața, cât și în perioadele de tranziție. După-amiaza, jocul liber poate fi desfășurat în momentele de relaxare sau în cadrul activităților recuperatorii, în special pentru copiii care nu dorm. O implicare excesivă a adultului poate fi percepută de copii ca fiind nepotrivită și poate afecta

dinamica naturală a jocului. Din acest motiv, intervenția cadrului didactic trebuie să fie atent dozată și structurată pe trei niveluri. Primul nivel este observarea. Profesorul urmărește jocul copiilor fără a interveni, pentru a înțelege nevoile individuale, relațiile dintre copii și dinamica grupului. Al doilea nivel este asigurarea siguranței, cadrul didactic având responsabilitatea de a crea un mediu lipsit de pericole, în care copiii să poată explora liber, fără restricții inutile. Cel de-al treilea nivel presupune oferirea de sprijin la cerere, profesorul intervenind doar atunci când copiii solicită ajutorul sau când apare o situație care necesită ghidare sau mediere. Pentru a stimula creativitatea în timpul jocului liber, se recomandă utilizarea unor materiale simple, fără o funcție clară, care pot fi reinterpretate prin imaginație. Un exemplu este „Cutia cu Nimic”, care conține obiecte banale precum dopuri, cutii, bețișoare sau materiale textile. Acestea pot deveni, în imaginația copilului, obiecte cu semnificații variate, precum un castel, o navă spațială sau o casă.

Jocul liber este recunoscut ca fiind un instrument fundamental în cunoașterea și dezvoltarea copilului antepreșcolar și preșcolar. Acesta oferă informații valoroase despre nivelul de dezvoltare al copilului și reprezintă un punct central de reflecție în activitatea metodică a cadrelor didactice. Prin respectarea libertăților copilului și prin crearea unui mediu educațional securizant, jocul liber contribuie decisiv la formarea unei personalități echilibrate, autonome și creative.

Bibliografie:

- Simion, M., N. (2010). *Rolul jocului în dezvoltarea personalității copilului*. Editura Rovimed Publishers
- Catalano, H., și Albușescu, I. (2022). *Pedagogia jocului și a activităților ludice*. Editura DPH, București.

ROTARU ELENA FLORENIȚA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „CĂSUȚA BUCURIEI”, NR.11, BRAȘOV

LOCALITATE: BRAȘOV

EXPUNEREA LA ECRAN ȘI INFLUENȚA ASUPRA ABILITĂȚILOR DE COMUNICARE LA PREȘCOLARII MICI

În secolul XXI, utilizarea ecranelor a devenit omniprezentă în viața cotidiană, sub forma telefoanelor, tabletelor, televizoarelor sau calculatoarelor. Aceste dispozitive, denumite generic gadgeturi, sunt integrate cu ușurință în activitățile zilnice ale oamenilor, facilitând comunicarea, informarea, divertismentul și studiul. Spre deosebire de secolul trecut, când utilizarea tehnologiei era limitată, astăzi ecranele sunt folosite pentru aproape orice activitate, inclusiv de către copii de vârste foarte mici.

Expunerea la ecran se referă la timpul pe care o persoană îl petrece în fața unui dispozitiv digital. În cazul copiilor preșcolari, acest timp este influențat de mai multe variabile, precum numărul de gadgeturi din familie, statutul socio-economic, nivelul de educație al părinților, mediul de proveniență și obiceiurile familiale legate de utilizarea tehnologiei.

Numeroase studii evidențiază faptul că expunerea la ecran începe foarte devreme. Cercetări realizate în Statele Unite arată că o mare parte dintre sugari și copiii mici sunt expuși regulat la ecrane încă din primul an de viață. Majoritatea copiilor cu vârste între 2 și 4 ani folosesc zilnic dispozitive digitale, adesea fără ajutorul unui adult, iar unii sunt implicați în multitasking media. Această expunere timpurie și excesivă este asociată cu efecte negative asupra dezvoltării cognitive, socio-emoționale și fizice a copilului.

Un aspect esențial în utilizarea ecranelor de către preșcolari îl reprezintă **calitatea conținutului vizionat**. Accesul necontrolat la materiale neadecvate vârstei este tot mai frecvent, iar părinții folosesc adesea dispozitivele digitale ca metode de calmare, distragere a atenției sau ocupare a copilului. Aceste practici sunt considerate greșite, deoarece pot duce la dependență, dificultăți de autoreglare emoțională și diminuarea interacțiunii directe părinte-copil. Specialiștii recomandă evitarea ecranelor înainte de culcare și înlocuirea acestora cu activități precum cititul sau conversațiile, care sprijină dezvoltarea limbajului și relația afectivă.

Atunci când conținutul digital este de calitate și este utilizat împreună cu un adult, acesta poate avea efecte pozitive asupra dezvoltării vocabularului și comunicării. Învățarea este mai eficientă atunci când copilul este implicat activ și există interacțiune verbală cu părintele sau educatorul. Cu toate acestea, simpla expunere pasivă la ecran, fără dialog și ghidare, nu favorizează achiziția limbajului.

Rolul părinților în gestionarea timpului petrecut în fața ecranului este esențial. Relația părinților cu tehnologia influențează direct comportamentul copiilor. Stilurile parentale diferite determină niveluri diferite de control și reguli privind utilizarea dispozitivelor. Părinții autoritari, care stabilesc limite clare, reușesc mai eficient să prevină utilizarea excesivă a tehnologiei. În schimb, părinții permisivi sau neimplicați pierd adesea controlul asupra timpului petrecut de copii în fața ecranelor.

Perioada preșcolară este una deosebit de importantă pentru **dezvoltarea limbajului și a comunicării**. Între 3 și 6 ani, vocabularul copilului crește semnificativ, iar limbajul devine principalul instrument de exprimare și relaționare. Dezvoltarea vorbirii este influențată de factori precum maturizarea aparatului fonator, mediul familial, prezența fraților, frecventarea grădiniței și, în mod special, implicarea părinților în stimularea comunicării. Lipsa interacțiunii verbale directe, cauzată de utilizarea excesivă a tehnologiei, poate conduce la întârzieri în dezvoltarea limbajului.

Studiile arată că expunerea îndelungată la ecran este asociată cu vocabular limitat, dificultăți de exprimare, abilități sociale slabe și probleme de atenție. Copiii care petrec mult timp în fața ecranelor sunt adesea tăcuți, au dificultăți în a răspunde la întrebări și manifestă comportamente de tip sedentar. De asemenea, relația părinte-copil poate fi afectată negativ, deoarece timpul petrecut împreună este înlocuit de interacțiunea cu dispozitivele digitale.

Grădinița reprezintă primul mediu formal de învățare pentru copil și are un rol important în compensarea lacunelor de dezvoltare. Educatoarea trebuie să fie atentă la diferențele individuale dintre copii și să acorde sprijin suplimentar celor cu dificultăți de comunicare. Activitățile de educare a limbajului, precum conversația, povestirea și jocurile verbale, sunt esențiale pentru stimularea exprimării orale. Copiii cu vocabular sărac sau întârziere în vorbire trebuie încurajați, apreciați pentru efort și implicați treptat în dialog.

În concluzie, expunerea excesivă la ecran în perioada preșcolară are efecte negative semnificative asupra dezvoltării limbajului și comunicării. Deși tehnologia poate avea un rol educativ atunci când este utilizată corect și moderat, interacțiunea directă dintre copil și adult rămâne fundamentală pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. **Atât părinții, cât și cadrele didactice au responsabilitatea de a gestiona utilizarea ecranelor și de a crea contexte favorabile comunicării, pentru a preveni și corecta dificultățile de limbaj apărute la copiii preșcolari.**

Bibliografie:

- Canadian Paediatric Society. (2017). Screen time and young children: Promoting health and development in a digital world. *Paediatrics & Child Health*, 857–865.
- Crețu, T. (2016). *Psihologia vârstelor*. Iași: Polirom.
- Gold, J. (2016). *Părinte în era digitală*. București: Editura TREI.
- Kabali, H. K., Irigoyen, M. M., Nunez-Davis, R., Budacki, J. G., Mohanty, S. H., Leister, K. P., & Bonner, R. L. Jr. (2015). Exposure and use of mobile media devices by young children. *Pediatrics*, 136(6), 1044–1050.
- Nugraha, A., Izah, N., Hidayah, S. N., Zulfiana, E., & Qudriani, M. (2019). The effect of gadget on speech development of toddlers. *Journal of Physics: Conference Series*, 1175, 1–7.

RĂPIȚEANU FLORINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRADINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIR „CĂSUȚA BUCURIEI” NR. 11

LOCALITATE: BRAȘOV

Predarea bazată pe atașament în învățământul preșcolar

Teoria atașamentului este un model psihologic care explică parțial dinamica relațiilor dintre oameni. Atașamentul se referă la un tipar de relaționare de lungă durată pe care o persoană o stabilește cu o altă persoană apropiată. Această teorie a fost dezvoltată de **John Bowlby** care a explorat cum stabilește copilul o relație de încredere cu îngrijitorul primar (în general mama). Conform teoriei lui Bowlby (1988), bebelușul este programat genetic să formeze relații de atașament cu cei din jurul său, deoarece acest lucru îi va oferi condițiile optime pentru a supraviețui. Până la vârsta de 18 luni, prima relație de atașament ar trebui să fie stabilită și aceasta oferă o bază sigură de explorare a lumii, iar ulterior, copilul va forma și alte relații de atașament cu alte persoane implicate în creșterea lui.

În mediul educațional, copiii pot manifesta diferite tipare de atașament, precum atașamentul sigur, evitant, ambivalent sau dezorganizat, acestea reflectând experiențele relaționale timpurii. Copiii cu atașament sigur manifestă încredere și deschidere în relația cu educatoarea, în timp ce cei cu atașament nesigur pot evita contactul sau pot prezenta reacții emoționale intense.

Primul mediu formal în care copilul pătrunde în primii 7 de ani viață este, de regulă, grădinița. Grădinița reprezintă, pentru majoritatea copiilor preșcolari, prima experiență de viață în afara familiei, într-un mediu de tip instituțional, în cadrul căruia aceștia au oportunitatea de a se dezvolta global, deoarece tot ce se întâmplă în primii ani de viață este esențial atât pentru progresul pe termen scurt, cât și pentru cel pe termen lung. Astfel, în primii ani de viață, educatoarea devine o figură semnificativă de atașament secundar, oferind copilului un cadru relațional stabil în afara mediului familial. Prin disponibilitatea emoțională, coerența reacțiilor și predictibilitatea comportamentelor, educatoarea poate funcționa ca o bază sigură, facilitând adaptarea copilului la mediul instituțional. Relația bazată pe încredere și siguranță emoțională susține nu doar starea de bine a copilului, ci și implicarea sa activă în activitățile educaționale, contribuind la dezvoltarea autonomiei și a competențelor socio-emoționale

Copilul își dezvoltă propria identitate atunci când primește atenția, grija, protecția, și sprijinul nostru. Învăță cine este și cum este el ca persoană în primii ani de viață, în funcție de mesaje pe care noi, ca adulți, i le transmitem, deoarece la aceasta vârstă ei învață prin repetiție și asociere. Prin formarea unor relații de atașament sigur cu copiii din grupă, se vor dezvolta empatia, înțelegerea, comunicarea nonagresivă și cooperarea. Atașamentul sigur se formează prin constanța și consistența comportamentelor educatoarei față de fiecare preșcolar, prin impunerea fermă de reguli și prin validarea emoțională a trăirilor celor mici.

Așadar, educatoarele, ca figuri de atașament în mica copilărie, trebuie să fie atente la nevoile copiilor, la reacțiile lor emoționale și, prin propriul exemplu, să le ofere baze sigure pentru a-și putea crea percepții și reprezentări sănătoase despre ce înseamnă relaționarea cu ceilalți. *Cel mai important aspect este validarea emoțiilor și oglindirea acestora pe termen lung, nu doar în anumite momente.* Pentru formarea unui atașament sigur le vom fi alături celor mici prin reacții

de tipul: „*Sunt aici dacă ai nevoie de mine. E ok să plângi... înțeleg că ești trist....este normal să simți și astfel de emoții...*”. Este nevoie de apreciere reală, sinceră și specifică pentru a le forma încrederea în sine. Feedback-urile generale de tipul „*Bravo, foarte frumos!*”, pot fi înlocuite cu unele specifice momentului/ acțiunii ca de exemplu:

„*M, m-ai făcut să mă simt bine atunci când ai împărțit jucăriile cu colegul tău!*”; „*D, apreciez că ai dus la coș șervețelul pe care ai mâncat gustarea*”; „*R, este foarte bună ideea ta de a ne îmbrățișa colegii atunci când suntem triști*”. Prin astfel de aprecieri îi putem face conștienți de comportamentele lor și de modul în care ei trebuie să relaționeze și să comunice. Real trebuie să fie și feedback-ul negativ. Nu trebuie atenționați/ pedepsiți că nu au realizat X sarcină, fără să le fie explicat ce au greșit, de ce l-au făcut pe celălalt să se simtă într-un anumit fel. Le putem spune, de exemplu: „*Să știi că m-a durut când l-ai lovit pe colegul tău/ când i-ai luat jucăria fără să o ceri/ când ai aruncat culorile pe jos și nu ai lucrat alături de colegii....Mi-ar face plăcere dacă data viitoare ai spune ce te-a deranjat în relația cu colegul tău/ mi-ai comunica motivul pentru care nu vrei să lucrezi. Poate găsim o soluție împreună.*”

Starea de bine a copilului e o temelie trainică pentru fericire prin siguranță de sine. Când copiii devin fericiți, crește respectul lor de sine, încrederea în propria persoană iar beneficiul nu va fi numai al lor ci și al familiilor lor, al grupurilor socio-educative în care conviețuiesc, al comunității, al societății în general. Apartenența copiilor la un grup și respectarea angajamentelor morale față de acest grup ușurează considerabil învățarea.

Creierul uman, afirmă Luis Cozolino, „este programat pentru viața socială, iar capacitatea copiilor de a învăța este profund influențată de calitatea legăturii de atașament pe care aceștia o stabilesc cu educatorii și colegii lor” (2017, p.38). Un atașament securizant nu doar că va garanta o stare de bine în grupă, ci va optimiza tot procesul de învățare, prin întărirea motivației și prin reglarea anxietăților. Atașamentul securizant va crea o grupă plină de compasiune, empatie și înțelegere, iar cel mai important efect al atașamentului sigur pe termen lung este faptul că preșcolarii vor avea relații sănătoase cu cei pe care în vor întâlni, adulți fiind. Astfel, predarea bazată pe atașament nu reprezintă doar o abordare educațională centrată pe relație, ci o condiție esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. Prin relații sigure, validate emoțional și construite pe consecvență, educatoarea contribuie la formarea unor baze solide pentru învățare, autonomie și relaționare sănătoasă pe termen lung. Investiția în relația educatoare-copil este, în esență, o investiție în viitorul emoțional și social al copilului.

Bibliografie:

- Cozolino, L. J. (2017). *Predarea bazată pe atașament. Cum să creezi o clasă tribală* (C. Dumitru, Trad.). Editura Trei.
- Bowlby, J. (1988). *A secure base: Parent-child attachment and healthy human development*. Basic Books.
- Verza, E., & Verza, F. E. (2017). *Psihologia vârstelor*. Editura Pro Humanitate.
- Bergin, C., & Bergin, D. (2009). Attachment in the classroom. *Educational psychology review*, 21(2), 141-170.

MICU VICORIȚA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ MEREI

Tehnici inovative de predare(joc on-line Wordwall: *Fulgul de zăpadă* de Nichita Stănescu și Gheorghe Tomozei)

1. Introducere

În contextul digital actual, integrarea tehnologiei în activitățile didactice nu mai este un trend, ci o necesitate pedagogică. Tehnicile inovative de predare urmăresc nu doar transmiterea de cunoștințe, ci și **creșterea motivației, implicării active și autoevaluării elevilor**, aspecte validate de literatura de specialitate privind gamificarea în educație.

În acest articol voi prezenta necesitatea utilizării platformei **Wordwall** prin intermediul activității specifice – *Fulgul de zăpadă* – ca instrument inovator de predare-învățare.

2. Activitatea Wordwall: *Fulgul de zăpadă*

Activitatea *Fulgul de zăpadă* de Nichita Stănescu și Gheorghe Tomozei este un exemplu de joc tip **Spin the Wheel** în care elevii răspund la o serie de întrebări referitoare la textul liric analizat - <https://wordwall.net/resource/104766260>

Această activitate combină **evaluarea formativă** cu elemente ludice, încurajând concentrarea, reflecția și înțelegerea textului literar într-un mod interactiv. Eu aplic des aceste tipuri de joc (după ce parcurgem textele de lectură din manual), deoarece elevii dau dovadă de interes și implicare comparativ cu metodele tradiționale.

3. Structura activității

Întrebările vizează atât **competențe de înțelegere a textului**, cât și **elemente de vocabular și ortografie**.

Tipul de răspuns este de tip **alegere multiplă**, ceea ce permite autoevaluarea imediată și oferă feedback rapid elevului.

Deoarece jocul este realizat după manualul de comunicare în limba română, clasa a II-a, al editurii ArtKlett, și acolo sunt introduse și noțiunile de scriere corectă a ortogramelor s-au/sau și textul liric, se regăsesc în jocul wordwall și întrebări referitoare la aceste concepte.

4. Tehnici inovative de predare evidențiate

4.1 Gamificarea lecturii

Activitatea folosește elemente de joc – roată interactivă, întrebări sub formă de provocare – ceea ce transformă lectura într-o experiență ludică. Gamificarea crește implicarea și motivația elevilor, conform conceptelor pedagogice moderne.

4.2 Personalizarea și diferențierea instrucțională

Profesorul poate adapta activitatea în funcție de nivelul clasei sau de nevoile elevilor, schimbând întrebările sau nivelul de dificultate. Această flexibilitate sprijină învățarea diferențiată și adresarea nevoilor individuale.

4.3 Feedback imediat și evaluare formativă

Datorită mecanicii jocului, elevii primesc feedback imediat asupra răspunsurilor, ceea ce sprijină autoreglarea învățării și consolidarea cunoștințelor într-un mod non-amenințător.

4.4 Integrarea digitală activă

Elevii folosesc dispozitive digitale individuale sau resurse colective de clasă, ceea ce dezvoltă nu doar competențe de literatură, ci și **competențe digitale transversale** – navigare, interacțiune și comunicare într-un mediu digital.

5. Beneficii didactice observate

Implementarea acestei activități poate aduce următoarele avantaje:

Creșterea motivației elevilor prin joc și provocări interactive.

Îmbunătățirea competențelor de lectură și analiză textuală într-un mod diversificat.

Stimularea gândirii critice prin întrebări care cer justificare și reflecție.

Dezvoltarea colaborării dacă activitatea este utilizată în grupuri sau echipe de elevi.

6. Concluzie

Utilizarea platformei Wordwall și a activităților interactive, precum *Fulgul de zăpadă*, reprezintă o tehnică inovativă de predare ce îmbină educația literară cu elemente ludice, tehnologie și evaluare formativă. Această abordare oferă un cadru pedagogic dinamic și motivant, adaptat nevoilor generației digitale.

Bibliografie

Stănescu, Nichita – *Poezii*, Editura Humanitas, București.

Tomozei, Gheorghe – *Poezii pentru copii*, Editura Ion Creangă, București.

Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română, Ministerul Educației.

Wordwall – platformă educațională online, disponibilă la: <https://wordwall.net>

Prensky, Marc – *Digital Natives, Digital Immigrants*, Editura MCB University Press

TOMA LILIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ” NICOLAE EFRIMESCU”

LOCALITATE: SĂGEATA, JUDEȚUL BUZĂU

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIE

Creativitatea este capacitatea de a genera idei noi, originale și valoroase, de a aborda probleme în moduri neconvenționale și de a produce lucruri sau soluții care nu au mai fost văzute sau încercate înainte. Creativitatea este o abilitate complexă și implică atât procese cognitive, cum ar fi gândirea divergentă și asociativă, cât și abilități practice, cum ar fi experimentarea și explorarea. Creativitatea poate fi aplicată într-o gamă largă de domenii, de la arte și design, până la știință și tehnologie, și poate fi dezvoltată prin practică și antrenament.

În lumea modernă, în care industrii întregi se nasc și mor în fiecare deceniu, nu există nicio îndoială că însușirea de a fi creativ este un atu din ce în ce mai important. Creativitatea este, așadar, o componentă critică pentru tipul de gândire divergentă necesară inovației. Extinderea capacității lor creative îi poate face pe elevi mai abili în formarea de idei originale, precum și în exercitarea abilităților de gândire critică. Creativitatea este, de asemenea, o abilitate de viață, care îi poate ajuta pe elevi să deblocheze noi căi în exprimarea lor personală.

În învățarea școlară creativitatea este importantă deoarece îi ajută pe elevi să gândească critic, să exploreze și să experimenteze noi idei și abordări. Prin intermediul creativității, elevii își pot dezvolta gândirea divergentă, ceea ce le permite să genereze o gamă largă de soluții la probleme și să abordeze problemele din diferite perspective.

Tot creativitatea îi ajută pe elevi să învețe într-un mod mai plăcut și motivant. Atunci când elevii sunt încurajați să-și folosească imaginația și să-și exploreze ideile, ei devin mai angajați în procesul de învățare și își dezvoltă mai multe abilități cognitive și emoționale. Din experiență pot spune că următoarele exemple de activități pot activa creativitatea în rândul elevilor:

Jocuri de rol în activități precum „La magazin”, „La doctor” sau „La școală”, le oferă posibilitatea de a crea diferite scenarii;

Povești colective;

Sesizarea detaliilor îi ajută să observe și să interpreteze lumea înconjurătoare în mod diferit;

Sesizarea simțurilor să descrie sau să deseneze ce simt atunci când ating un obiect;

Explorarea naturii pentru a crea colaje sau proiecte artistice;

Jocuri de cuvinte precum ghicitori, cuvinte încrucișate;

Teatrul și dramatizare (să inventeze propriile povești pe care să le prezinte celorlalți colegi).

Creativitatea copiilor trebuie să fie în permanență stimulată și apreciată de cadrul didactic.

Oferirea de feedback constructiv și încurajare joacă un rol crucial în hrănirea încrederii creative a elevilor. În loc să se concentreze doar pe rezultatul final, educatorii ar trebui să sublinieze procesul de explorare și iterație. Evidențind valoarea perseverenței, rezilienței și învățării din greșeli, educatorii pot insufla elevilor o mentalitate de dezvoltare, dându-le puterea să îmbrățișeze provocările și să persevereze în fața adversității.

Dincolo de sala de clasă, parteneriatele cu lideri din industrie, organizații comunitare și instituții culturale pot oferi elevilor oportunități valoroase de a-și aplica abilitățile de creativitate și inovare în contexte reale. Prin colaborarea cu profesioniști din diverse domenii, elevii pot câștiga o perspectivă asupra tendințelor emergente, pot descoperi căi profesionale și pot dezvolta o apreciere mai profundă pentru rolul creativității în abordarea provocărilor globale complexe.

Bibliografie

Popescu-Neveanu P. et al., Psihologie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1991;
<https://youlearnit.com/ro/blog/creativity-in-education-encouraging-innovation-curiosity-and-confidence-in-the-classroom>;
<https://tribunainvatamantului.ro/creativitatea-in-procesul-educational/>

COJOCARU FLORICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRADINITA PP MUGURASII

LOCALITATE: RAMNICU SARAT

Importanța creativității în educație

„Creativitatea copilului preșcolar se dezvoltă în special prin joc, deoarece jocul îi permite să exploreze, să imagineze și să reconstruiască realitatea.”- Emilia Vaida

Creativitatea își are originea în cuvântul latin « creare » care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Vârsta preșcolară (3–6 ani) reprezintă una dintre cele mai dinamice perioade de dezvoltare ale copilului, caracterizată prin curiozitate intensă, imaginație bogată și dorință de explorare. Creativitatea, definită ca abilitatea de a genera idei noi, originale și adecvate situațiilor, se manifestă spontan în jocul preșcolarului. Stimularea și cultivarea acestei creativități devine esențială, deoarece contribuie la dezvoltarea gândirii divergente, a limbajului, a încrederii în sine și a abilităților socio-emoționale. Copilul preșcolar este o continuă sursă creativă datorită imensei sale curiozități, este totdeauna preocupat de ce și cum se petrece în jurul său. Copiii își exprimă liber emoțiile prin desen, cântec, joc de rol, dans sau povestire, iar activitatea didactică trebuie înțeleasă ca un act de creație nu ca un șir de reguli, de rutine. Educatoarea devine astfel, facilitator al procesului creativ, nu doar furnizor de cunoștințe. La grădiniță este un mediu stimulator, sunt experiențe multiple de învățare (activități artistice, cognitive, de socializare), o relație afectivă pozitivă care îi conferă copilului siguranță în explorare.

Modalități de stimulare a creativității la preșcolari

Jocul simbolic ocupă un rol important în strategia de educare a creativității, este dominant și servește drept motor al imaginației. Experimentarea cu materiale diferite (culori, lut, obiecte din natură) stimulează curiozitatea și inventivitatea. În jocul său, preșcolarul crează lumi fictive, personaje și situații inventate.

Jocul de rol stimulează și el creativitatea, dezvoltă empatia, capacitatea evaluativă, încurajează relațiile interpersonale de cooperare și competiție. Jocul de rol este o formă de joc simbolic în care copilul interpretează personaje, imită comportamente, reproduce situații din viața reală sau creează scenarii imaginare. Dezvoltă abilitatea de adaptare la diferite comportamente, situații. Creează situații care îi permit copilului să exploreze emoții, relații și reguli.

Activitățile artistico - plastice reprezintă activități prin care copilul își exprimă emoțiile, ideile și percepțiile despre lume folosind mijloace vizuale: desen, pictură, modelaj, colaj, construcții artistice etc. Ele stimulează în mod direct creativitatea, imaginația și sensibilitatea estetică. La vârsta preșcolară jocul și desenul constituie un cadru pentru antrenarea virtuților muncii și creației. Manipularea pensulelor, creioanelor, plastilinei sau a foarfecelor ajută la formarea coordonării oculo-manuale, esențială pentru scris.

Activități muzicale și ritmice- muzica favorizează creativitatea prin improvizație vocală sau instrumentală, dans liber sau jocuri muzicale interactive. Pentru copilul preșcolar, muzica este o formă naturală de exprimare și o modalitate plăcută de învățare. Mișcările în ritm muzical, dansul și jocurile muzicale dezvoltă coordonarea corporală, echilibrul și orientarea în spațiu.

Povestirea și inventarea de povești- Copiii pot continua o poveste, pot schimba finalul sau pot inventa personaje. Își exprimă liber emoțiile și experiențele, învață să comunice în fața

grupului, capătă încredere în sine. Își dezvoltă gândirea narativă și limbajul expresiv. Educatoarea trebuie să folosească un ton cald, expresiv, să încurajeze participarea tuturor copiilor să nu corecteze excesiv, pentru a nu inhiba creativitatea.

Stimularea creativității la vârsta preșcolară este un proces complex, dar esențial pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. Prin activități variate, explorare liberă, joc, artă și încurajare afectivă, copiii își dezvoltă imaginația, încrederea în sine, capacitatea de a rezolva probleme și gândirea divergentă. Atât educatorii, cât și familia au un rol major în cultivarea acestei aptitudini, care va influența pozitiv întregul traseu educațional al copilului.

Bibliografie:

Vaida, E. (2010). *Psihologia copilului preșcolar*. Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca.

Biriș, G. (2015). *Psihopedagogia educației timpurii*. Editura Corint.

Bontas, I., (2007) *Tratat de pedagogie* Editura Bic All, Bucuresti.

*** (3-4/2008), *Revista învățământului prescolar*, Bucuresti.

VLĂȘCEANU IOANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEORETIC „AVRAM IANCU”

LOCALITATE: CLUJ-NAPOCA

Formular de raportare a activităților desfășurate în perioada **1 – 10 octombrie 2025**, în cadrul proiectului AstroȘTIAM - „**Comunicări științifice pentru elevi și profesori – 100 de ore de astronomie și Săptămâna Mondială a Spațiului**”, comunicări care sunt cuprinse în **Calendarul Concursurilor Naționale Școlare 2025 - fără finanțare M.E.C.**, aprobat prin ordinul nr. 24184/5/15.01.2025, la secțiunea „**Concursuri școlare interdisciplinare și transdisciplinare**”, **poziția 18**, organizat de Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui.

Titlul activității: „Universul – un spațiu deschis tuturor”

Acronim : #WSW2025, #100UAE

Nivel :

Preșcolar

Primar ☒ X

Gimnazial

Liceal

CCD/părinți

Numele și prenumele profesorului coordonator/profesorilor coordonatori :

Profesor învățământ primar Vlășceanu Ioana

Unitatea de învățământ : Liceul Teoretic „Avram Iancu”

Localitatea: Cluj- Napoca

Județul: Cluj

Activitatea s-a desfășurat:

Individual ☒ X

În echipă

Numărul elevi participanți: 17

Număr cadre didactice participante: 1

Tipuri de activități care au avut loc :

Ateliere tematice

Focus-grupuri

Expoziții tematice (desene, afișe, machete etc.) ☒ X

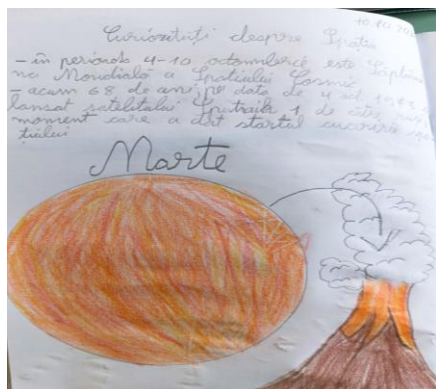
Sesiuni de comunicări științifice/simpozioane pentru elevi și cadre didactice

Rezumatul activității :

Elevii clasei au realizat un poster cu tema :” **Univers pentru toată lumea**”, în care au transpus viziunea lor despre un viitor- un Univers deschis spre vizitare și chiar locuire, tuturor oamenilor

Am privit la stele, am explorat cunoașterea prin intermediul unor enciclopedii și cărți despre Univers și Spațiu, am adus Universul mai aproape de noi, am fost curioși și pasionați de știință și explorarea spațiului , am desenat tot ceea ce ne-a impactat, adică am dedicat timpul lui... Știați că?

După ce am explorat viața pe alte planete și în stațiile spațiale, ne-am creat un Univers al clasei noastre, cu originalitate, sub forma literei 8 culcată (simbolizând infinitul), la ora de arte vizuale.

MERA ALINA IOANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEORETIC LIVIU REBREANU

LOCALITATE: TURDA

Experimentul, metodă activă de explorare a naturii înconjurătoare

Mediul apropiat copilului trebuie să joace un rol decisiv în învățare la vârsta școlară mică.

„Învățătorul poate folosi o plimbare în natură pentru a aduna cu ușurință materiale utile pentru învățarea prin experimentare, în sala de clasă. În plus, aceste ieșiri în natură stimulează curiozitatea copiilor, dau posibilitatea să-și împărtășească idei, păreri și experiențe proprii, să examineze liberi ceea ce văd sau

găsesc, în așa fel încât experimentarea și procesul de învățare desfășurat în sala de clasă să fie mai flexibil și mai ușor de realizat, iar învățarea să fie durabilă.”

Experimentul se definește ca o metodă bazată pe acțiune, prin care un anumit fenomen este provocat, în scopul prezentării lui, pentru a ilustra, demonstra anumite adevăruri. Acesta familiarizează elevii cu metodele experimentale, îi pune în contact cu fenomene și procese ce se desfășoară în natura înconjurătoare.

Această metodă are darul să asigure o bună asimilare a cunoștințelor, precum și dezvoltarea unui mod de a gândi științific, dezvoltarea capacității de cercetare-investigare, a spiritului critic și constructiv, a unor aptitudini de creație, și chiar de invenție. Alături de celelalte metode active stimulează dezvoltarea capacității intelectuale, gândirea creatoare, imaginația constructivă, capacitatea de evaluare critică a informațiilor și personalitatea elevului.

Este considerat metodă activă deoarece rezervă o pondere crescândă elevilor și interacțiunii lor cu obiectele învățării, determină un maxim de activism al structurii operațional mintale în raport cu sarcinile de învățare în care este angajat acesta. Deci, numai o acțiune efectivă care include interesul, curiozitatea, trebuința de cunoaștere și trăire emotivă poate duce cu adevărat la dezvoltarea operațiilor intelectuale.

Dascălul care predă științele folosind metoda experimentului urmărește:

- să dezvolte capacitățile și curiozitatea elevilor prin angajarea lor în acțiuni concrete de explorare- investigare;
- să dirijeze discuțiile dintre elevi în scopul descoperirii semnificațiilor unor fenomene științifice;
- să determine elevii să-și asume responsabilități și să fie cooperanți;
- să asigure materialul didactic necesar investigațiilor;
- să identifice și să folosească resurse din afara sălii de clasă;
- să se familiarizeze cu tehnici simple de cercetare experimentală, de mănuiere a unor instrumente.

Exemple de activități experimentale utilizate la obiectul Științe, la lecția Proprietăți ale corpurilor

- *Experiența numărul 1: Dizolvarea sării și a zahărului*
- *Experiența numărul 2: Insolubilitatea unor corpuri; Decantarea*
- *Experiența numărul 3: Difuzia; Fenomenul de difuziune, la temperaturi diferite*
- *Difuzia la corpuri gazoase*

Astfel, cred că pot afirma că metodele didactice experimentale, activ-participative sunt indispensabile în predarea-învățarea- evaluarea obiectului Științe, la ciclul primar. În acest fel elevii participă cu o mai mare motivare la actul învățării, ei fiind ajutați să-și satisfacă curiozitatea prin activități proprii de investigare.

Toate acestea duc la o eficientizare sporită a procesului de învățare, la realizarea obiectivelor instructiv-educative specifice disciplinei Științe. Un pas important care ar înlesni desfășurarea cu succes a acestor activități constă în asigurarea în școli a unei baze materiale adecvate.

Bibliografie: V. Preda- Învățământul primar, nr. 1/2002 Editura Discipol Nicolae Ploscariu- Științe ale naturii, Editura Art, 2014

MAEREANU ANIȘOARA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEORETIC „MIHAI EMINESCU”

LOCALITATE: CĂLĂRAȘI

JOCUL DIDACTIC ȘI IMPLICAȚIILE SALE PEDAGOGICE ÎN DEZVOLTAREA PROCESELOR PSIHICE LA ELEVI

Jocul ajută la dezvoltarea psihică a copiilor dezvoltând imaginația și creativitatea. El poate fi considerat un sprijin în educația copiilor în special în momentul când are ca finalitate dezvoltarea personalității. În sistemul de educație, acesta ocupă un loc central, fiind elementul esențial în dezvoltarea psihică a copilului, în satisfacerea cerințelor vitale ale acestuia. Este implicată activitatea senzorială, intelectuală și afectivă. Jocul presupune un plan, stabilirea unui scop, fixarea regulilor, toate acestea având o finalitate ce poate să producă satisfacție sau nu. Elevul va învăța să suporte eșecul cu demnitate sau se va bucura de succesul său.

Considerat principalul stimulent al dezvoltării psihice, jocul are un rol deosebit de important în dezvoltarea gândirii deoarece copilul este constrâns să raționalizeze, să găsească soluții. Atenția elevului este captată și menținută de desfășurarea jocului didactic. Elevul depune un efort fizic și mental chiar și atunci când jocul este unul simplu. Unele sunt complicate, altele nu. În funcție de acest lucru și eforturile pe care elevii le canalizează sunt amplificate. Unii depun eforturi pentru a înțelege cerințele jocului și pentru a face față, pentru alții jocul poate părea foarte simplu și automat își pierde interesul. Copiii cu personalitatea mai puternică sunt antrenați și dornici să-ți etaleze puterile cu ceilalți participanți. Aceștia consideră lecțiile interesante, materialele puse la dispoziție, atractive. Astfel de activități dezvoltă spiritul de competiție și, în aceeași măsură, dezvăluie noi trăsături de caracter. Competiția generează întrajutorarea în cadrul echipei. Aceste relații din cadrul grupului contribuie la o bună socializare, la dezvoltarea limbajului și a relațiilor interpersonale.

Se dezvoltă prin joc atitudini față de muncă și învățare, dar și trăsături de caracter precum hărnicia, capacitatea de a învinge obstacole și simțul datoriei care este cel mai important. Luarea deciziilor și asumarea responsabilităților contribuie la dezvoltarea personalității elevului. De asemenea, jocul contribuie la perfecționarea senzațiilor și percepțiilor, dezvoltarea spiritului de inițiativă, de echipă, de competiție, exersarea atenției și a imaginației. Totodată, conduita civilizată a elevilor este modelată prin respectarea regulilor jocului. Astfel este influențat comportamentul copiilor.

Utilizat în cadrul lecțiilor, jocul dobândește funcții psihopedagogice importante, sporind interesul elevilor pentru cunoaștere, pentru nou, asigurând participarea activă a celor implicați. Jocul sporește atractivitatea lecției, asigură bună dispoziție și sentimentul de destindere. El fortifică energiile intelectuale și fizice, constituind o variabilă indispensabilă în munca cu școlarul. Jocul didactic nu are un rol foarte însemnat în transmiterea noilor cunoștințe, ci accentuat în prezentarea, consolidarea, adâncirea, sistematizarea și verificarea cunoștințelor. El furnizează multiple situații de învățare, care sunt deosebit de eficiente pentru achizițiile elevului.

Jocurile formează creativitatea copiilor, dezvoltă spiritul de observație, de analiză, de judecată, comunicarea devine permisivă. Ele înlătură rutina, monotonia, stereotipia. În joc, copilul devine mai curajos, mai relaxat, spiritul de inițiativă se dezvoltă mult mai mult.

VOINEA LUCIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRADINITA PN DICHISENI

LOCALITATE: DICHISENI

Creativitate în Educația Timpurie: Piatră de Temelie a Dezvoltării Copilului

Creativitatea nu este un simplu atribut artistic, este una dintre cele mai importante abilități pe care copilul le poate dezvolta în primii ani de viață. În educația timpurie, aceasta joacă un rol esențial în formarea competențelor cognitive, emoționale și sociale ale copiilor, oferind fundația pentru un parcurs educațional armonios și o adaptare flexibilă la provocările lumii contemporane.

***ce este creativitatea și de ce contează**

Creativitatea poate fi definită ca abilitatea de a genera idei originale, adecvate contextului și capabile să rezolve probleme într-un mod nou. În primii ani de viață, mintea copilului este un teren fertil: o mare parte din conexiunile neuronale se formează în primii cinci ani, iar experiențele creative stimulează creșterea intelectuală și emoțională. La această vârstă, copiii sunt curioși din fire, explorează, pun întrebări, improvizează și descoperă sensuri noi în fiecare clipă. A le oferi spațiu și timp pentru exprimare creativă nu este un lux pedagogic, ci o investiție fundamentală în dezvoltarea lor.

***impactul creativității asupra dezvoltării copilului**

- Sprijină gândirea critică și rezolvarea de probleme. Prin joc liber sau organizat, copiii experimentează, eșuează, încearcă din nou și descoperă soluții originale, proces esențial pentru dezvoltarea flexibilității cognitive.
- Îmbunătățește comunicarea și exprimarea emoțională. Activitățile de povestire, desen sau teatru permit copiilor să-și exprime trăirile și gândurile într-un mod natural și liber.
- Dezvoltă abilități sociale. Colaborarea în proiecte creative îi învață pe copii să asculte, să negocieze și să aprecieze perspective diferite.
- Ridică stima de sine și autonomia. Succesul în explorare și realizarea unor idei proprii le oferă copiilor încredere în propriile forțe.

***rolul pedagogului în stimularea creativității**

Un educator conștient de importanța creativității creează un mediu sigur, stimulativ și bogat în materiale și experiențe diverse. Pentru aceasta:

- Amenajează spații deschise stimulative, cu materiale variate (artă, construcții, muzică) ce invită la explorare liberă.
- Formula întrebări deschise, care stimulează gândirea critică și invită la exprimare liberă.
- Integrează artele în activitățile zilnice, subliniind că creativitatea nu se limitează la artă, ci se regăsește în toate domeniile de învățare.
- Valorizează efortul și procesul mai mult decât produsul final, încurajând curiozitatea și perseverența.

***integrarea creativității în curriculum**

În educația timpurie de calitate, creativitatea nu este tratată ca o materie separată, ci ca o abordare transversală. Aceasta înseamnă că fiecare activitate, indiferent de domeniul său, poate fi un prilej de explorare creativă. Astfel, competențele cognitive, limbajul, mișcarea, dezvoltarea socio-emoțională și artele se dezvoltă în mod integrat, armonios și adaptat ritmului fiecărui copil.

***provocări și perspective**

În practică, uneori cadrele didactice întâmpină dificultăți în implementarea strategiilor creative: resurse limitate, programe rigide sau lipsa formării continue pot reduce eficiența demersului pedagogic. Formarea continuă și schimbul de bune practici rămân esențiale pentru ca atitudinea pozitivă față de creativitate să se transforme în practică efectivă.

***concluzie**

Creativitatea în educația timpurie nu este doar o „activitate plăcută”, este un mod fundamental de a învăța și de a gândi. Într-o societate aflată într-o permanentă transformare, stimularea creativității de la cea mai fragedă vârstă pregătește copiii să devină adulți adaptabili, inovatori și empatici. Investiția în educația creativă reprezintă, în esență, o investiție în viitorul nostru colectiv.

HOLICI ANGELICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ VADU IZEI

CLASĂ/GRUPĂ: A II-A

LOCALITATE: VADU IZEI

PROIECT EDUCATIV DE EXCURSIE CU CARACTER DIDACTIC

ORGANIZATORI:

ITINERAR:

DATA ȘI DURATA EXCURSIEI:, o zi.

PARTICIPANȚI:

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

TEMA VIZITEI: În cadrul programului „Săptămâna verde”,, la sugestia elevilor și cu acordul părinților s-a stabilit de comun acord să organizăm o excursie cu caracter didactic la Casa Memorială....., Clinica Stomatologică....., Mănăstirea

SCOPUL: Realizarea activității „Dinți sănătoși, un zâmbet frumos”

Vizită la Clinica Stomatologică parteneră, în cadrul Proiectului educativ „Prietenii lui dințișor”.

Explorarea contextului istoric și cultural al Casei Memoriale....., cunoașterea vieții și operei poetului;

Experiență turistică recreativă:

Excursia impune următoarele obiective:

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ :

Să parcurgă un traseu turistic în condiții civilizate;

Să se comporte civilizată și responsabil într-o locație turistică, mijloc de transport;

Să respecte regulile igienico-sanitare și de comportament responsabil într-o unitate medicală;

Să respecte regulile și normele de comportament civic în cadrul grupului;

OBIECTIVE CADRU:

Stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea de locuri turistice;

Formarea unor deprinderi igienico-sanitare corecte și permanente de îngrijire a dinților;

Consolidarea spiritului de echipă, a relațiilor de prietenie, stabilirea unui climat de încredere, favorabil comunicării;

DATA ȘI ORA PLECĂRII:

DATA ȘI ORA ÎNTOARCERII:

PREGĂTIREA EXCURSIEI:

Stabilirea itinerarului și a obiectivelor;

Aducerea la cunoștință a părinților a intenției de realizare a excursiei, cu 30 de zile înainte de plecare.

Ședința cu părinții pentru informare și semnarea acordurilor, cu 10 zile înainte de plecare;

NORME DE COMPORTAMENT ȘI SECURITATE PE TIMPUL DEPLASĂRII:

Organizatorii aduc la cunoștință elevilor următoarele:

se va respecta întocmai programul stabilit (traseu, repere orare);

în timpul deplasării, în mijlocul de transport, elevii au următoarele îndatoriri:
să se ia de mână 2 câte 2, iar unu după altul să se urce în autocar, ocupând locurile tot în perechi.
să nu deschidă geamurile și să nu se aplece în afară în timpul mersului;
să nu-și schimbe sau să-și părăsească locurile;
să păstreze ordinea și curățenia;
să nu deterioreze scaunele și instalațiile cu care este utilat mijlocul de transport;
să nu-l deranjeze pe conducătorul auto, distragându-i atenția;

În timpul vizitării obiectivelor turistice elevii trebuie:

să meargă în perechi; fiecare elev să se asigure că, colegul de lângă el este în siguranță;
să se deplaseze în grup, însoțiți de organizatori;
să fie atenți la semnele de circulație;
să traverseze străzile numai prin locuri marcate, sub supravegherea și la indicația însoțitorilor;
să nu alerge, să nu se îmbrâncească și să nu atingă exponatele din locurile vizitate;
să păstreze liniștea și să asculte explicațiile ghizilor turistici;
să se comporte politicos cu alte persoane străine grupului cu care se vine în contact;
să nu se îndepărteze de grup;

În timpul popasurilor în natură elevii trebuie:

să nu se îndepărteze de grup;
să nu efectueze activități care să le pună în pericol sănătatea, integritatea corporală;
să nu se joace periculos, să nu folosească obiecte ascuțite, tăioase etc.;
să lase curat locul, unde s-au jucat;

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII:

Activitatea va consta într-o vizită la Clinica Stomatologică....., Vizită la Casa Memorială, Vizitarea Mănăstirii Elevii vor beneficia de activități variate adaptate nivelului lor de vârstă:

Vizită la La Clinică și familiarizare cu medicul, consultația, instrumentele, regulile.

Vizită la Casa Memorială

Jocuri în aer liber în Parcul Central din

Servirea mesei de prânz la

Vizitarea Mănăstirii

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

Întocmirea unui album cu fotografii;

Inițierea de discuții și propuneri pentru alte excursii.

Se aprobă,

Data.....

Director.....

MIHAI OANA-MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA P.N. LICEUL TEOLOGIC BAPTIST REȘIȚA
LOCALITATE: REȘIȚA

Toamna și culorile ei

Toamna este anotimpul care transformă natura într-o adevărată galerie de artă. Frunzele copacilor îmbracă nuanțe de galben, arămiu, roșu și brun, iar lumina blândă a soarelui creează un cadru ideal pentru reflecție, creativitate și învățare. Din perspectivă educațională, toamna oferă numeroase oportunități de explorare artistică și dezvoltare a imaginației copiilor.

Culorile toamnei pot deveni un punct de plecare pentru activități interdisciplinare. În cadrul orelor de arte vizuale, elevii pot observa și reproduce paleta cromatică a naturii folosind acuarele, colaje din frunze uscate sau tehnici de pictură neconvenționale. Aceste activități nu doar stimulează creativitatea, ci dezvoltă și motricitatea fină, spiritul de observație și exprimarea emoțiilor prin artă.

În educația timpurie, toamna este un prilej excelent pentru învățarea prin joc. Plimbările în aer liber, colecționarea frunzelor, castanelor sau ghindelor pot fi transformate în activități didactice atractive. Copiii învață să clasifice, să compare culori și forme, să creeze povești sau tablouri inspirate din natură, consolidând astfel cunoștințe despre mediul înconjurător.

De asemenea, literatura pentru copii este bogată în texte care descriu farmecul toamnei. Poeziile, poveștile și ghicitorile despre acest anotimp pot fi folosite pentru a îmbogăți vocabularul și pentru a dezvolta sensibilitatea estetică. Citirea expresivă și dramatizarea unor fragmente contribuie la formarea abilităților de comunicare și la stimularea imaginației.

Toamna și culorile ei ne învață că schimbarea poate fi frumoasă și plină de sens. Prin activități creative inspirate din acest anotimp, educația devine mai vie, mai apropiată de natură și mai atractivă pentru copii.

Astfel, toamna nu este doar un anotimp al trecerii, ci și unul al descoperirii, al creației și al bucuriei de a învăța.

CÎLNICEAN OLIVERA MILIȚA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEORETIC TATA OANCEA BOCȘA-
STRUCTURĂ ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 BOCȘA

LOCALITATE: BOCȘA, CS

Metoda clasei inversate

Descoperă o metodă inovatoare care transformă învățarea tradițională într-o experiență interactivă și personalizată.

Metoda clasei inversate presupune schimbarea rolurilor tradiționale ale activităților:

Acasă: elevii învață noile noțiuni (din videoclipuri, prezentări, texte).

La clasă: se fac aplicații, exerciții, discuții, experimente, rezolvări de probleme.

Profesorul nu mai este doar „transmițător de informații”, ci **ghid și sprijin**.

Profesorul pregătește materialele

videoclip explicativ

prezentare PowerPoint

fișă de lectură

Elevii studiază acasă

urmăresc materialele

notează întrebări sau nelămuriri

La clasă

se discută ce nu a fost înțeles

se rezolvă exerciții

se lucrează în echipă

se aplică teoria în practică

Lecție: Texte vechi și texte moderne – cum s-a schimbat felul în care spunem povești?

Disciplina: Limba și literatura română

Clasa: a IV-a

Desfășurarea lecției prin metoda clasei inversate

1. Activitatea ACASĂ (învățarea noilor cunoștințe)

Profesorul oferă elevilor:

un **fragment dintr-un text vechi** (ex.: basm popular – „Prâslea cel voinic”);

un **fragment dintr-un text modern** (ex.: povestire contemporană pentru copii);

un **material video scurt** sau o prezentare simplă cu explicații:

ce este un text vechi;

ce este un text modern;

diferențe de limbaj și stil.

Sarcina elevilor:

citesc cele două texte;

completează un tabel simplu:

Text vechi

Limbaj mai vechi Limbaj actual

Formule de început Acțiune rapidă

Personaje fantastice

Text modern

Personaje apropiate de realitate

2. Activitatea LA CLASĂ (aplicare și consolidare)

a) Reactualizarea cunoștințelor

Discuție ghidată:

Ce ați observat la textele citite?

Care v-a plăcut mai mult? De ce?

b) Activitate pe grupe

Elevii lucrează în echipe și primesc sarcini diferite:

Grupa 1: limbajul textelor

Grupa 2: personajele

Grupa 3: începutul și finalul poveștii

Grupa 4: mesajul textelor

Rezultatele sunt prezentate oral.

c) Activitate creativă

Rescrierea începutului unui **text vechi într-un mod modern**
sau

Transformarea unei povești moderne într-una „ca pe vremuri”.

3. Evaluare

evaluare orală prin întrebări;

fișă scurtă de lucru;

autoevaluare: „Ce am învățat azi?”

Concluzia lecției

Elevii formulează concluzia:

„Poveștile s-au schimbat în timp, dar dorința de a spune și asculta povești a rămas aceeași.”

Avantajele metodei clasei inversate în această lecție

elevii vin pregătiți la clasă;

timpul de la clasă este folosit pentru analiză și creație;

crește interesul pentru lectură;

învățarea este activă și atractivă.

Transformă-ți ora într-o experiență activă!

Învățare activă-Valorifică timpul în clasă pentru activități colaborative și aplicații practice care consolidează cunoștințele

Autonomie și aplicare-Elevii devin independenți și învață să aplice conceptele în contexte reale, dezvoltându-și gândirea critică.

Profesor facilitator-Profesorul evoluează într-un mentor care ghidează și susține procesul educațional personalizat.

Adoptă clasa inversată pentru o predare modernă, eficientă și captivantă care pregătește elevii pentru provocările secolului XXI!

BĂLĂNESCU CAMELIA LEONTINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MARIUS ȘANDRU”

LOCALITATE: REȘIȚA

Dezvoltarea auzului fonematic la clasa pregătitoare-metode, activități și evaluare

Auzul fonematic (sensibilitatea fonemică) este abilitatea de a percepe, distinge și manipula sunetele individuale (foneme) din cuvinte. Este o componentă esențială a alfabetizării timpurii: copii cu o bună conștiință fonemică învață mai ușor corespondența sunet-literă, decodarea și scrierea. La clasa pregătitoare (vârste ~6 ani) intervențiile formative, ludice și frecvente sunt cele mai eficiente.

Principii pedagogice

Progresivitate - se pleacă de la sarcini simple (discriminare auditivă sunet-sunet, rime) spre sarcini mai analitice (segmentare, manipulare fonemică).

Multisenzorialitate - combină auditivul cu vizualul, kinestezicul și verbalul.

Ludicitate - jocurile și mișcarea cresc motivația și atenția.

Repetiție distribuită - scurte activități frecvente (5–10 min/zi) dau rezultate mai bune decât lecțiile ocazionale lungi.

Feedback imediat și diferențiat - adaptare la ritmul fiecărui copil (intervenții remediale pentru cei care întâmpină dificultăți).

Metode și tehnici (cu exemple practice)

1. Jocuri de discriminare auditivă

„Ascultă și arată”: educatorul spune două cuvinte aproape identice (ex.: „masă” – „mașă” sau „carte” – „parte”) iar elevii ridică cartonașul corect sau ies la tablă să marcheze pe o linie dreaptă.

Variantă cu sunete inițiale/finale: profesorul pronunță cuvinte care diferă printr-un singur sunet (ex.: „pat” / „bat”) și copiii ridică degetul dacă aud sunetul /p/.

2. Jocuri cu rime și ritm

„Gaseste rima”: profesorul spune un cuvânt, copiii caută alte două-trei cuvinte care rimează.

Cântece rimante și poezii scurte — stimulează percepția structurii silabice și fonemice.

3. Segmentare și combinare (blending)

Exerciții de „unire a sunetelor”: profesorul pronunță sunetele separate (ex.: /p/ – /a/ – /t/) și copiii trebuie să le unească și să spună cuvântul („pat”).

Carduri cu foneme: asociază fiecare sunet cu o imagine/figură pentru a facilita unirea auditivă.

4. Izolare și identificare a fonemelor

„Unde îl auzi?”: profesorul spune un cuvânt; elevii arată dacă sunetul țintă apare la început, mijloc sau sfârșit. (ex.: sunetul /m/ în „măr”: început).

Jocuri cu bile/monede: dacă sunetul apare la început, pui o bilă în caseta „început” etc.

5. Manipularea fonemelor (avansat)

Adăugă / elimină / schimbă: elevii modifică un cuvânt prin schimbarea unui sunet (ex.: schimbă /b/ în /p/ din „ban” → „pan”). În clasa pregătitoare se introduce treptat, pe suport multisenzorial.

Jocuri „ce rămâne?”: profesorul spune „dacă scoatem sunetul /s/ din «soare», ce rămâne?” — activitate facilă cu suport vizual.

6. Pași de dezvoltare prin activități multisenzoriale

Activități motorii: copii bat din palme sau sar la fiecare sunet auzit (segmentare în silabe).

Litere tactile: scriere cu degetul în nisip/pasta de modelat în timp ce se emite sunetul (/s/, /m/), întărind legătura sunet-literă.

Carduri pictogramă + sunet: fiecare fonem are un simbol; copiii aranjează simbolurile pentru a construi cuvinte.

7. Minimal pairs (perechi minimale)

Exerciții care contrapun cuvinte ce diferă printr-un singur fonem (ex.: „par” – „bar”, „pin” – „bin”) pentru a antrena discriminarea fină.

8. Activități computerizate și aplicații (opțional)

Jocuri educative care antrenează segmentarea, blending-ul și recunoașterea sunetelor — utile ca supliment, nu ca înlocuitor al interacțiunii umane.

Exemple de lecție scurtă (10 minute) — rutine zilnice

Încălzire (2 min) — cântecel rimat (ex.: 2 versuri rimante).

Exercițiu central (5 min) — „Ascultă și ridică” cu sunet țintă /p/ (10 itemi).

Consolidare (2 min) — segmentare în silabe pe carduri ilustrate (copiii bat la fiecare silabă).

Reflecție / temă scurtă (1 min) — familie: găsiți 2 cuvinte care încep cu /p/.

Evaluare și monitorizare

Screening inițial la începutul anului: sarcini simple de discriminare auditivă, identificare de sunet inițial și rime.

Evaluări formative: observație zilnică, fișe scurte (3–5 itemi) aplicate săptămânal.

Portofoliu: înregistrări (audio/video) cu activitățile copilului, exemple de lucrări.

Criterii: atenție la numărul de greșeli în sarcini de segmentare/blending, abilitatea de a izola sunete, progres în recunoașterea sunet-literă.

Adaptări pentru copii cu dificultăți

Reduce complexitatea (mai puține sunete), folosește suport vizual mai intens, repetare crescută, sesiuni individuale scurte. Colaborează cu consilierul școlar/logopedul pentru strategii țintite.

Implicarea familiei

Sugerează activități scurte de 5 minute: jocuri cu rime, „ghicește sunetul”, citirea de poezii ritmate, spunerea unor cuvinte și rugarea copilului să le segmenteze în silabe.

Resurse și materiale

Cartonașe cu imagini, jetoane pentru poziții (început-mijloc-sfârșit), nisip/pastă pentru scris, planșe cu simboluri fonemice, fișe scurte de evaluare și cântece rimante.

Dezvoltarea auzului fonematic la clasa pregătitoare trebuie să fie structurală, frecventă, ludică și multisenzorială. Intervențiile scurte și repetate, combinate cu evaluare formativă și implicarea familiei, asigură fundația pentru citire și scriere fluente. Identificarea timpurie a copiilor cu dificultăți permite intervenții eficiente.

Bibliografie:

National Reading Panel. (2000). *Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction*. U.S.

Department of Health and Human Services.

Snow, C. E., Burns, M. S., & Griffin, P. (Eds.). (1998). *Preventing Reading Difficulties in Young Children*. National Academy Press.

Programa școlară pentru învățământul primar / Ghiduri metodologice pentru clasa pregătitoare
— Ministerul Educației

CODILĂ MONICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "MARIUS ȘANDRU"

LOCALITATE: REȘIȚA

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ A COPIILOR ÎNCĂ DIN CLASELE MICI

În contextul actual al schimbărilor climatice, al poluării și al degradării mediului, educația ecologică devine o prioritate esențială în formarea tinerelor generații. Școala primară reprezintă un cadru ideal pentru cultivarea unei atitudini responsabile față de natură, deoarece în această perioadă se formează valorile de bază, obiceiurile și comportamentele durabile. Rolul învățătorului este fundamental în modelarea conștiinței ecologice a copiilor și în transformarea grijii pentru mediu într-o componentă firească a vieții cotidiene.

Copiii din clasele primare sunt receptivi, curioși și dornici să exploreze lumea din jur. Prin activități adecvate vârstei, aceștia pot învăța nu doar fapte despre natură, ci și modalități practice de protejare a mediului: colectarea selectivă a deșeurilor, economisirea resurselor, îngrijirea plantelor sau respectarea animalelor.

Educația ecologică timpurie contribuie la:

Dezvoltarea empatiei față de ființele vii și față de mediul natural;

Formarea responsabilității civice, prin implicarea în acțiuni de voluntariat ecologic;

Învățarea prin experiență directă, care stimulează gândirea critică și creativitatea;

Dezvoltarea spiritului comunitar, prin activități colective de îngrijire și protejare a mediului.

Educația ecologică la nivelul claselor primare trebuie să fie **interactivă, experiențială și integraționistă**, adică să combine diverse discipline și forme de învățare. Printre cele mai eficiente metode se numără:

- **Învățarea prin descoperire** – observarea directă a fenomenelor naturale (ex. ciclul plantelor, anotimpurile, poluarea apei).
- **Proiectele tematice** – organizarea de proiecte precum „Săptămâna verde”, „Școala Altfel – Copiii și natura” sau „Reciclează pentru un viitor curat”.
- **Jocurile ecologice** – concursuri de tip „Vânătoarea ecologică”, puzzle-uri cu animale, experimente simple despre reciclare.
- **Ateliere de creație din materiale reciclabile** – transformarea deșeurilor în obiecte utile sau artistice.
- **Campaniile locale** – plantarea de copaci, colectarea deșeurilor, vizite la muzee ale naturii, grădini botanice sau stații de epurare.

Învățătorul este modelul comportamental al elevilor. Prin propriul exemplu — folosirea rațională a resurselor, respectarea curățeniei, implicarea în activități ecologice — el transmite elevilor valorile unei vieți în armonie cu natura. De asemenea, familia trebuie implicată activ, pentru ca principiile învățate la școală să fie consolidate acasă. Comunicarea constantă dintre școală și familie, activitățile comune și promovarea unei culturi a responsabilității ecologice asigură continuitatea procesului educativ.

Educația ecologică nu se reduce la informații despre natură, ci implică formarea unei **mentalități durabile**, a unei **culturi a responsabilității** față de mediul înconjurător. Învățătorii au un rol esențial în cultivarea acestei conștiințe ecologice, încă din primii ani de școală. Prin activități

creative, interdisciplinare și colaborative, copiii pot deveni cetățeni responsabili, capabili să protejeze planeta pentru generațiile viitoare.

Bibliografie:

- Bîrzea, C. (2005). *Educația pentru dezvoltare durabilă: un cadru conceptual și de acțiune*. București: UNESCO – Comisia Națională pentru UNESCO.
- Miclea, M. (coord.) (2011). *Educația pentru mediu și dezvoltare durabilă*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

CHIRILĂ RAMONA-MARIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MARIUS ȘANDRU” REȘIȚA
LOCALITATE: REȘIȚA

Ce putem face pentru a ajuta planeta?

Protejarea mediului este singura modalitate prin care viața poate continua să prospere pe această planetă.

Planeta poate supraviețui fără oameni, însă noi nu putem supraviețui dacă ne distrugem singuri casa. Cei mai mulți sperăm ca generația noastră să nu fie martoră la schimbările climatice cauzate de om. Din păcate, acestea sunt evidente încă de acum. Cu toate acestea, se crede că nu e prea târziu pentru a îmbunătăți situația, atât pentru noi, cât și pentru generațiile viitoare și miliardele de animale care mai locuiesc aici.

Motivele principale pentru care trebuie să protejăm mediul sunt:

- protejarea ecosistemului
- protejarea omenirii

obligația morală

Soluții eficiente pentru protejarea mediului

Colectarea separată și reciclarea deșeurilor

Începem lista măsurilor de protejare a mediului împotriva poluării cu colectarea separată și reciclarea. Odată ajunse la groapa de gunoi, deșeurile nu au condițiile necesare procesului de biodegradare. În schimb, putrezesc și eliberează metan, care contribuie la încălzirea globală. În plus, anumite materiale, precum plasticul, nu se biodegradează, ci se descompun în fragmente mai mici – însă chiar și acest proces durează sute de ani. Atunci când colectăm și reciclăm deșeurile, eliberăm groapa de gunoi și permitem materialelor respective să fie refolosite. În felul acesta reușim și să limităm consumul de resurse naturale atât de prețioase.

Putem recicla hârtia, cartonul, plasticul, sticla, aluminiul și alte metale, dar și textilele sau uleiul. Fiecare material se reciclează diferit, însă ce trebuie să știi e că deșeurile trebuie curățate și/sau spălate înainte de colectare. Ține cont de acest lucru pentru a nu contamina întreg containerul!

Folosirea energiei alternative

Sursele convenționale de energie precum cărbunele, petrolul sau gazul natural sunt finite și poluează puternic. Energia verde, în schimb, precum cea preluată de la apa rapidă, căldura soarelui sau vânturile puternice, reprezintă cheia pentru un viitor mai optimist. Beneficiul principal al energiei alternative este faptul că nu poate fi epuizată niciodată. Mai mult, ne poate ajuta să economisim bani pentru că astfel de centrale au nevoie de mai puțină întreținere și nu trebuie realimentate.

Limitarea consumului energetic

Reducerea consumului de energie are beneficii directe pentru mediu. În primul rând, se limitează cantitatea de toxine eliberate de centralele electrice. Apoi, resursele naturale sunt conservate. Schimbările pot porni chiar din propria gospodărie, astfel:

- stinge lumina atunci când ieși din cameră;
- scoate din priză electronicele și electrocasnicele atunci când ești plecat de acasă mai mult timp;
- profită de lumina naturală, poziționând biroul lângă fereastră;

- scurtează durata dușurilor și închide apa cât timp te speli pe dinți sau speli vasele;
- pornește aerul condiționat doar când este absolut necesar;
- alege să îmbraci un pulover înainte de a decide să dai căldura mai tare;
- folosește mașina de spălat doar când este plină și alege un program cu temperatură scăzută.

Bineînțeles, e util să aduci în discuție reducerea consumului de energie și la birou. Clădirile mari consumă mai mult decât un simplu apartament, iar managerii ar putea fi bucuroși să afle că pot economisi bani.

Folosirea mijloacelor de transport în comun

Transportul public folosește mai puțină energie și produce mai puțină poluare decât automobilele personale. Astfel, cantitatea de gaze cu efect de seră care ajunge în atmosferă este redusă.

Această schimbare este cu atât mai importantă în orașele mari și aglomerate, unde poluarea este ridicată. În plus, dacă suficienți oameni ar renunța la mașina personală, multe parcuri ar putea fi desființate, fiind înlocuite cu zone de verdeață.

Stilul de viață fără risipă

Reducerea cantității de deșeuri este unul dintre cele mai utile lucruri pe care le poți face pentru protejarea mediului. Începutul poate fi copleșitor pentru că vei observa cât de mult gunoi produci, însă schimbarea nu trebuie să aibă loc peste noapte. Pașii mici, dar siguri, sunt cheia succesului. Beneficiile unui astfel de stil de viață includ:

- reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cauzate de producția bunurilor;
- conservarea resurselor naturale;
- îmbunătățirea sănătății prin evitarea produselor procesate din magazine;
- economisirea banilor, mai ales dacă optezi pentru produse second hand;

Reducerea consumului de produse animale

Cercetătorii de la Universitatea din Oxford au descoperit că amprenta de carbon a unui individ poate fi redusă cu până la 73% prin tranziția de la o dietă omnivoră la una bazată pe plante, arată un studiu. Însă nu este nevoie să faci această schimbare integral pentru a ajuta planeta. Chiar și reducerea consumului are efecte benefice importante. Poți încerca, de exemplu, să consumi carne, ouă și lactate doar 3-4 zile pe săptămână. Alte persoane aleg dieta bazată pe plante pentru 1 dintre cele 3 mese din zi. Indiferent de varianta pe care o alegi, mediul îți va mulțumi.

Mediul înconjurător este văzut ca o mare locuință a tuturor oamenilor și, din acest motiv, trebuie păstrat cât mai curat pentru a duce o viață sănătoasă și pentru promisiunea unui loc mai bun generațiilor viitoare. Multă vreme planeta a fost considerată mult prea mare încât omul prin acțiunile lui să îi aducă daune, dar realitatea a arătat că echilibrul natural este foarte fragil și că fără eforturi susținute nu se va putea asigura un mediu propice unei vieți sănătoase în viitor.

STANCI ELENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ BREZOAEELE

LOCALITATE: BREZOAEELE

Lectura la școlarii mici – fundamentul formării unui cititor pentru viață

Introducere

Lectura reprezintă una dintre cele mai importante competențe formate în perioada miciei școlarități. În clasa I, momentul în care copilul descifrează primele cuvinte semnificative generează o transformare esențială: trecerea de la lumea imaginată la lumea înțeleasă prin propriul efort. Cititul devine, astfel, nu doar o abilitate tehnică, ci un instrument de dezvoltare intelectuală, emoțională și socială.

Pentru școlarul mic, lectura nu se reduce la actul mecanic al parcurgerii literelor, ci reprezintă o **experiență formativă**. În acest context, rolul învățătorului devine esențial: acela de a cultiva o relație pozitivă cu textul, de a stimula curiozitatea și de a transforma fiecare întâlnire cu cartea într-un moment de descoperire și bucurie.

Lectura – o punte între cunoaștere, emoție și imaginație

La vârsta de 6–7 ani, lectura este un teritoriu nou, fascinant, în care copilul pătrunde cu uimire și entuziasm. Prin povești, basme și texte adecvate nivelului de dezvoltare, elevii își construiesc treptat **universul interior**: își formează repere morale, descoperă modele de comportament, înțeleg consecințele faptelor și dezvoltă empatia.

Lectura nu este doar un act cognitiv, ci și o **experiență afectivă**. Personajele devin prieteni, situațiile din text trezesc emoții autentice, iar finalurile morale contribuie la conturarea unei gândiri sănătoase. De aceea, selecția textelor, modul de prezentare și atmosfera creată în timpul lecturii influențează semnificativ atitudinea viitoare a copilului față de carte.

Prin activități precum citirea expresivă, dramatizările, conversația după text, ilustrarea poveștii sau jocurile de rol, lectura se transformă într-o experiență activă, plăcută și memorabilă.

Beneficiile lecturii în dezvoltarea copilului de clasa I

Lectura exercită o influență profundă asupra tuturor dimensiunilor dezvoltării școlarului mic:

- * **Dezvoltarea limbajului** – copilul își îmbogățește vocabularul, își perfecționează exprimarea, învață structuri corecte și variate ale limbii române.
- * **Stimularea gândirii** – prin text, elevul analizează, face predicții, formulează concluzii și pune întrebări.
- * **Dezvoltarea creativității** – poveștile oferă modele, dar stimulează și imaginația proprie, copiii continuând adesea povestea sau inventând altele noi.
- * **Formarea caracterului** – valorile precum curajul, bunătatea, prietenia, perseverența sunt integrate prin intermediul personajelor și situațiilor literare.
- * **Îmbunătățirea capacității de concentrare** – lectura solicită atenția și disciplina interioară, aspect esențial în procesul de învățare.

Strategii moderne de stimulare a interesului pentru lectură

Formarea unui cititor nu se realizează prin obligație, ci prin **atracție și modelare pozitivă**. În clasa I, câteva metode se dovedesc deosebit de eficiente:

„**Colțul lecturii**” – un spațiu special amenajat în sala de clasă, cu cărți ilustrate, reviste pentru copii și volume scurte, accesibile, stimulează explorarea independentă.

„**Povestea zilei**” – o scurtă lectură zilnică, urmată de discuții, ilustrații sau jocuri, creează o rutină afectivă pozitivă.

Lectura în perechi sau lectura cu părinții – implicarea familiei consolidează relația copilului cu textul și transformă lectura într-o activitate comună.

Dramatizările și citirea pe roluri – ajută elevii să înțeleagă mai bine textul și să se implice activ în proces.

Cartea preferată – fiecare elev are posibilitatea de a prezenta colegilor cartea favorită, stimulând motivația intrinsecă și schimbul de idei.

Prin aceste activități, lectura devine **atractivă, firească și accesibilă**, iar copilul începe să perceapă cartea ca pe un aliat în procesul de învățare.

Concluzie

Lectura la școlarii mici reprezintă fundamentul dezvoltării unei gândiri sănătoase și al formării unui adult echilibrat, capabil să înțeleagă, să analizeze și să comunice eficient.

În clasa I, cartea devine primul instrument al autonomiei intelectuale, iar rolul dascălului este acela de a deschide larg porțile către lumea literaturii, cu răbdare, înțelepciune și sensibilitate.

A educa un copil în spiritul lecturii înseamnă a-i dăru **i o resursă pentru viață** – o sursă de cunoaștere, emoție, liniște și libertate interioară.

Într-o lume în continuă schimbare, cititul rămâne ancora esențială care îl ajută pe elev să crească frumos, să gândească profund și să viseze fără limite.

NIȚĂ GEORGIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEHNOLOGIC UDREA BĂLEANU

LOCALITATE: BĂLENI

Profesorul pasionat

Descriere: Profesorul pasionat este dedicat și entuziast în predarea materiei sale, aducând o energie și un angajament deosebit în clasă. Acești profesori iubesc subiectul pe care îl predau și doresc să însușească aceeași pasiune și elevilor lor. Ei sunt adesea văzuți ca modele de dedicare și devotament, reușind să inspire și să motiveze prin exemplu personal.

Caracteristici:

Entuziasm și energie: Profesorii pasionați intră în clasă cu o energie pozitivă și contagioasă. Ei sunt entuziasmați de fiecare lecție și se bucură să împărtășească cunoștințele lor cu elevii.

Cunoaștere profundă a subiectului: Au o înțelegere profundă și extinsă a subiectului pe care îl predau. Sunt mereu la curent cu ultimele descoperiri și dezvoltări din domeniu. Răspund cu ușurință la întrebările elevilor și oferă explicații detaliate și clare.

Implicare personală: Profesorii pasionați adesea petrec timp suplimentar pregătind lecții și activități care să facă materialul mai interesant și relevant pentru elevi. Sunt dispuși să ofere sprijin suplimentar elevilor care au nevoie de ajutor și sunt disponibili pentru consultații individuale.

Creativitate în predare: Utilizează metode inovative și creative pentru a face lecțiile mai atractive și interactive. Pot include jocuri, proiecte, experimente și discuții în clasă. Integrează tehnologia și resursele multimedia pentru a îmbogăți experiența de învățare.

Relații pozitive cu elevii: Construiesc relații solide și pozitive cu elevii, bazate pe respect reciproc și încredere. Elevii simt că profesorii pasionați sunt interesați sincer de progresul lor. Creează un mediu de învățare în care elevii se simt motivați și încurajați să își exprime ideile și să participe activ.

Influență și inspirație: Profesorii pasionați sunt adesea văzuți ca modele de urmat. Elevii îi respectă și îi admiră pentru dedicarea și entuziasmul lor. Inspiră elevii nu doar să învețe materia, ci și să-și dezvolte propriile interese și pasiuni.

Impactul pe termen scurt:

Asupra elevilor: Elevii sunt mai implicați și motivați să participe activ la lecții și să învețe. Ei simt că subiectul este relevant și interesant, datorită modului în care este prezentat. Dezvoltă o atitudine pozitivă față de învățare și pot deveni mai curioși și dornici să exploreze în profunzime subiectele studiate.

Asupra mediului de învățare: Creează un mediu de învățare dinamic și stimulat, unde elevii se simt încurajați să își exprime ideile și să colaboreze. Contribuie la o atmosferă de respect reciproc și de suport, unde fiecare elev se simte valorificat și important.

Concluzie:

Profesorul pasionat este un factor cheie în succesul educațional al elevilor. Prin entuziasmul și dedicarea lor, acești profesori reușesc să transforme lecțiile într-o experiență captivantă și semnificativă, inspirând elevii să își dezvolte propriile pasiuni și să își atingă potențialul maxim.

Impactul pe termen lung:

Asupra elevilor:

- Dezvoltarea pasiunii: Elevii preiau pasiunea pentru subiectul studiat, ceea ce poate duce la alegeri de carieră inspirate de aceste lecții. Un elev inspirat de un profesor de chimie pasionat poate alege să devină cercetător sau medic.
- Îmbunătățirea performanțelor: Elevii sunt adesea mai motivați să învețe și să exceleze, obținând rezultate academice superioare.
- Dezvoltarea abilităților soft: Elevii dezvoltă abilități critice de gândire, creativitate, și abilități interpersonale, beneficiind de un model de comportament dedicat și entuziast.

Asupra mediului de învățare:

- Cultură pozitivă: Profesorii pasionați contribuie la crearea unei culturi școlare pozitive, în care învățarea este văzută ca un proces plăcut și valoros.
- Colaborare și comunicare: Ei promovează colaborarea între elevi și între cadrele didactice, încurajând un schimb constant de idei și bune practici.
- Inovație și progres: Introduc metode de predare inovative și îmbunătățesc continuu procesul educațional, fiind deschiși la noi idei și tehnologii.

Asupra comunității școlare:

- Crearea de lideri: Profesorii pasionați formează elevi care devin lideri în comunitate, inspirați să facă schimbări pozitive în jurul lor.
- Impulsionarea progresului: Prin exemplul lor, acești profesori pot influența și alți colegi să-și dezvolte metodele de predare și să adopte o atitudine mai entuziastă și dedicată.

Concluzie:

Profesorul pasionat este un element esențial al sistemului educațional, având capacitatea de a transforma experiențele de învățare ale elevilor și de a lăsa o amprentă pozitivă de durată asupra vieților acestora. Prin dedicarea și entuziasmul lor, acești profesori nu doar transmit cunoștințe, ci inspiră și motivează generații întregi să exploreze, să învețe și să contribuie la societate.

BUCURICĂ LOREDANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA PP RAZA DE SOARE

LOCALITATE: TÂRGOVIȘTE

Importanța jocurilor de mișcare în educația timpurie

Educația timpurie reprezintă o etapă esențială în dezvoltarea copilului, punând bazele formării sale fizice, cognitive, emoționale și sociale. În această perioadă, jocul constituie principala modalitate de învățare, iar jocurile de mișcare ocupă un loc central în activitățile desfășurate cu copiii preșcolari. Prin mișcare, copilul își explorează propriul corp, mediul înconjurător și relațiile cu ceilalți, dobândind experiențe fundamentale pentru dezvoltarea armonioasă.

Jocurile de mișcare sunt activități ludice care implică acțiuni motrice precum mersul, alergarea, săritura, rostogolirea, aruncarea sau prinderea obiectelor. Acestea pot fi organizate sau libere, individuale sau de grup și sunt adaptate nivelului de vârstă și dezvoltare al copiilor. Caracterul lor atractiv și dinamic stimulează participarea activă, entuziasmul și dorința de implicare a copiilor.

Unul dintre cele mai importante beneficii ale jocurilor de mișcare este contribuția lor la dezvoltarea fizică a copilului. Practicarea regulată a acestor jocuri favorizează dezvoltarea musculaturii, îmbunătățirea coordonării, a echilibrului și a mobilității articulare. De asemenea, jocurile de mișcare contribuie la formarea unei posturi corecte, la creșterea rezistenței organismului și la prevenirea sedentarismului, tot mai frecvent întâlnit în societatea contemporană.

Pe lângă beneficiile fizice, jocurile de mișcare au un impact semnificativ asupra dezvoltării cognitive. Prin respectarea regulilor jocului, copilul învață să fie atent, să anticipeze acțiuni, să rezolve probleme simple și să ia decizii rapide. Jocurile care implică orientarea în spațiu, recunoașterea formelor, culorilor sau direcțiilor sprijină dezvoltarea gândirii logice și a capacității de concentrare.

Jocurile de mișcare desfășurate în grup oferă copilului oportunități valoroase de interacțiune socială. În timpul acestora, copiii învață să coopereze, să respecte reguli, să accepte câștigul sau pierderea și să își gestioneze emoțiile. Sentimentul de reușită obținut prin participarea activă la jocuri contribuie la creșterea stimei de sine și la dezvoltarea încrederii în propriile capacități.

Curriculumul pentru educație timpurie pune accent pe dezvoltarea globală a copilului, organizată pe domenii de dezvoltare. Jocurile de mișcare pot fi corelate eficient cu aceste domenii, contribuind la atingerea obiectivelor educaționale specifice.

Jocul „Ursul doarme”

Acest joc presupune deplasarea copiilor în jurul unui coleg care interpretează rolul ursului. La semnal, ursul se trezește și îi urmărește pe copii. Jocul contribuie la dezvoltarea motricității grosiere, a vitezei de reacție și a atenției, fiind corelat cu domeniul Dezvoltare fizică, sănătate și igienă personală.

Jocul „Sărim ca animalele”

Copiii sunt invitați să imite mișcările diferitelor animale (săritura iepurașului, mersul ursului, zborul păsării). Jocul stimulează imaginația, coordonarea și controlul corporal, fiind corelat atât cu domeniul Dezvoltare fizică, cât și cu Dezvoltare cognitivă.

Jocul „Semaforul”

Educatorea utilizează culori sau semnale verbale pentru a indica tipul de mișcare:

verde – alergare, galben – mers, roșu – oprire. Jocul dezvoltă capacitatea de concentrare, respectarea regulilor și autocontrolul, fiind aliniat domeniului Dezvoltare socio-emoțională.

Jocul „Parcursul aplicativ”

Copiii parcurg un traseu cu obstacole simple (ocolire, săritură, târâre), adaptat vârstei. Acest joc contribuie la dezvoltarea echilibrului, coordonării și perseverenței și este în concordanță cu obiectivele domeniului Dezvoltare fizică și motrică.

Educatorea are un rol esențial în selectarea și organizarea jocurilor de mișcare, adaptându-le vârstei, nivelului de dezvoltare și intereselor copiilor. Aceasta trebuie să asigure un mediu sigur, să explice clar regulile jocului și să încurajeze participarea tuturor copiilor. Prin observație atentă, educatoarea poate identifica nevoile individuale ale copiilor și poate interveni pentru a sprijini dezvoltarea acestora.

Conform Curriculumului pentru educație timpurie, învățarea trebuie să fie integrată, centrată pe copil și realizată prin joc. Jocurile de mișcare pot fi corelate cu toate domeniile de dezvoltare, inclusiv cu Limbaj și comunicare sau Dezvoltare cognitivă, prin utilizarea comenzilor verbale, a numărărilor, a poeziilor ritmate sau a cântecelor cu mișcare.

Prin integrarea jocurilor de mișcare în activitățile zilnice, educatoarea sprijină formarea competențelor-cheie prevăzute de Curriculum, asigurând un demers educațional coerent și atractiv pentru copil.

Jocurile de mișcare pot fi integrate cu succes în activități interdisciplinare, contribuind la atingerea obiectivelor educaționale din diverse domenii. De exemplu, prin jocuri care implică numărarea pașilor sau recunoașterea unor elemente din mediul înconjurător, se pot consolida noțiuni matematice și de cunoaștere a mediului. Astfel, învățarea devine atractivă și eficientă.

În concluzie, jocurile de mișcare reprezintă un element indispensabil în educația timpurie, având un rol complex în dezvoltarea copilului. Prin intermediul acestora, copilul își dezvoltă abilitățile fizice, cognitive, emoționale și sociale într-un mod natural și plăcut. Integrarea constantă a jocurilor de mișcare în activitățile educative contribuie la formarea unei personalități echilibrate și la promovarea unui stil de viață activ încă din primii ani de viață.

DRAGNE VASILICA RALUCA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA RAZA DE SOARE TÂRGOVIȘTE
LOCALITATE: TÂRGOVIȘTE

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Gradinita Raza de Soare Targoviste

NIVELUL: I -grupa mica „Buburuzele vesele”

PROFESOR: Dragne Raluca

SUBTEMA : „*CĂLĂTORIM DIN COLORE DE NORI-MIJLOACE DE TRANSPORT ÎN AER*”

TEMA ZILEI: „*CINE FACE ȘI CUM FACE*”

DURATA: o zi

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată :DLC+DOS(Activitate practica)

TIPUL ACTIVITĂȚII: însușire de cunoștințe

SCOPUL: Însușirea cunoștințelor referitoare la mijloacele de transport prin aer

Formarea unei exprimări corecte gramaticale prin utilizarea corectă a pluralului și singularului

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri, individual

► **ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):**

Rutine: primirea copiilor, deprinderi de igienă personală, servirea mesei, **Întâlnirea de dimineață:** Printre nori

Tranziții: Jocuri – Sus, jos, în lateral-exerciții de mișcare; Era odată un oraș; Zburam ca avioanele;

► **ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA):**

1. Știință: Puzzle: „Avionul” „Elicopterul”, „Balonul”

Joc de rol: „De-a pilotii

Construcții: Pista pentru avioane

Aeroportul

2. Joc de mișcare: Avioane în mișcare

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA):

▪sa îmbine piesele puzzle-ului pentru a reda imaginea diferitelor mijloace de transport în aer;

▪sa descrie imaginile găsite;

▪sa se transpună în joc respectând tema propusă;

▪sa coopereze cu ceilalți colegi în redarea temei propuse;

▪sa redea prin construcție modele din realitatea înconjurătoare;

▪sa interacționeze cu ceilalți copii în cadrul jocului pentru a realiza tema propusă

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):

Domeniul limba și comunicare: „Hai să vorbim despre”-joc didactic

Obiective operaționale:

- sa identifice mijloacele de transport în aer din imaginile prezentate;
- sa se exprime corect din punct de vedere gramatical;
- sa formuleze propoziții simple pe baza imaginilor prezentate;
- sa folosească corect în propoziții singularul și pluralul cuvintelor;
- sa participe activ la activitate;

Strategii didactice:

Metode și procedee: explicația, conversația, demonstrația, exercițiul, metoda piramidei;

Mijloace și materiale didactice: jetoane, imagini mijloace de transport în aer, panouri, piramida carton.

Sarcina jocului:

- asocierea structurilor verbale cu imaginile sugestive ;

Regulile jocului:

- sa se exprime în propoziții conform cerințelor, evitând răspunsurile scurte;
- sa asocieze propoziției formulate imaginea corespunzătoare;

Elemente de joc: surpriza, aplauzele, recompensele.

► **Domeniul om și societate:** „Avionul”-lipire

Obiective operaționale:

- sa identifice partile componente ale avionului din hartie;
- sa lipească corespunzător partile componente ale avionului;
- sa folosească corespunzător instrumentele de lucru;

Strategii didactice:

Metode și procedee: explicația, conversația, demonstrația, exercițiul;

Mijloace și materiale didactice: bucăți de carton albastru, bucăți de hartie glase reprezentând partile componente ale avionului, lipici, servetele umede;

IBĂNESCU CORINA - ANDREEA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PP RAZA DE SOARE

LOCALITATE: TÂRGOVIȘTE

JOCUL INOVATIV ÎN GRĂDINIȚĂ

În activitatea desfășurată la grupa mea, jocurile inovative ocupă un loc central în procesul instructiv-educativ, deoarece răspund nevoilor reale de dezvoltare ale copiilor. Consider că, la vârsta preșcolară, jocul este principalul mijloc de învățare, prin care copilul se implică activ, experimentează și își formează deprinderi esențiale.

În practica zilnică, urmăresc ca jocurile propuse să fie adaptate intereselor copiilor și nivelului lor de dezvoltare. Jocurile inovative pe care le realizez la grupă nu presupun doar utilizarea unor materiale noi, ci o organizare a activităților care pune accent pe explorare, cooperare și învățare prin acțiune directă. Rolul meu este de a ghida copiii, de a le oferi contexte de învățare și de a-i sprijini în descoperirea soluțiilor.

Un exemplu concret de joc inovativ utilizat la grupa mea este jocul de explorare cu materiale naturale. Am organizat un centru de activitate în care copiii au lucrat cu frunze, pietre, conuri și semințe. Copiii au fost încurajați să observe, să compare formele, culorile și dimensiunile, să sorteze materialele și să creeze compoziții proprii. Prin această activitate, copiii și-au dezvoltat atenția, limbajul și capacitatea de concentrare, iar interesul lor a fost evident pe tot parcursul jocului.

De asemenea, folosesc frecvent jocurile de rol adaptate situațiilor din viața reală. La grupa mea, jocurile de rol sunt organizate astfel încât fiecare copil să aibă un rol clar și să fie implicat activ. Prin aceste jocuri, copiii învață să comunice, să colaboreze și să își exprime emoțiile. Observ în mod constant progrese în comportamentul copiilor, în capacitatea lor de a coopera și de a respecta reguli simple. Integrarea elementelor digitale se face într-un mod echilibrat, cu scop educativ bine stabilit. Utilizez materiale audio-video sau aplicații educative ca suport pentru joc, fără a înlocui activitățile practice. Copiii rămân implicați, iar tehnologia devine un instrument care completează experiența de învățare.

Un aspect important în activitatea mea este realizarea materialelor didactice împreună cu copiii. Folosesc materiale reciclabile, ușor de procurat, care sunt transformate în resurse de joc. Acest proces stimulează creativitatea copiilor și le oferă sentimentul de apartenență și mândrie față de propriile realizări.

Prin utilizarea jocurilor inovative la grupa mea, am observat o creștere a motivației pentru activitățile desfășurate, o implicare activă a copiilor și o dezvoltare armonioasă a competențelor cognitive, emoționale și sociale. Copiii vin cu plăcere la grădiniță, iar jocul devine un mijloc natural de învățare.

În concluzie, consider că jocurile inovative reprezintă o direcție esențială în educația timpurie. Experiența de la grupa mea confirmă faptul că, prin joc, copilul învață eficient, se dezvoltă armonios și își formează o atitudine pozitivă față de învățare.

PANAIT DIANA ELENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PP RAZA DE SOARE
LOCALITATE: TÂRGOVIȘTE

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Grupa: Mică „Ștrumpfii”

Tema anuală de studiu: Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?

Tema proiectului: “De ce ne place iarna?”

Tema zilei: “Călătorie în atelierul Moșului”

Forma de realizare: Activitate integrată ADP+ ADE (DLC + DEC)+ ALA

Tipul de activitate: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

Scopul:

Consolidarea deprinderilor preșcolarilor de a formula propoziții simple, corecte din punct de vedere gramatical, stimulând exprimarea verbală, în contexte variate.

Consolidarea unor deprinderi practice de lucru pentru realizarea unor jucării(lipire).

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

Activități de dezvoltare personală(ADP)

ADP: Întâlnirea de dimineață: salutul, prezența, calendarul naturii “*Bună dimineța, spiridușilor!*”- dezvoltarea abilităților de comunicare

Noutatea zilei: Mesajul spiridușului “*Piciu*”

Rutină: “*Suntem ordonați*”- deprinderi specifice de autoservire

Tranziții:

“*Cinci degețele*” - joc muzical

“*Iar acum c-am terminat/mâinile le-am ridicat*”- recitativ

“*Spiridușii veseli*” - joc de mișcare

“*Haideți să ne adunăm*”- mers în coloană

Activități liber alese (ALA)

- **Joc de rol:** “*De-a cofetarii*” – interpretarea rolului de cofetar (pregătirea unor fursecuri de iarnă pentru spiriduși);

- **Construcții:** “*Cutii pentru cadouri*”- construcție prin alăturarea și suprapunerea cuburilor;

- **Arte:** “*Jucăriile din atelierul Moșului*”- lipire.

- **Joc de masă:** “*Cutii magice*”- descoperirea unor siluete cu ajutorul luminii(Elemente din abordarea Reggio Emilia)- masa luminoasă.

Activități pe domenii experiențiale (ADE):

Domeniul Limbă și comunicare(DLC)

Categoria de activitate - Educarea limbajului

Tema: „ Jucăriile din atelierul Moșului ”

Mijloc de realizare: Joc didactic

Activități liber alese(ALA)

-Joc de mișcare - „ Spiridușii lui Moș Crăciun la treabă! ”;

- ” Dansul spiridușilor ”- euritmie.

Dimensiuni ale dezvoltării:

C. Capacități și atitudini de învățare;

D. Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a citirii și scrierii;

Comportamente vizate:

1.1 Manifestă curiozitate pentru activități, persoane și obiecte noi;

2.2 Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității, copiii vor fi capabili:

O1-să denumească jucăria descoperită pe raft;

O2-să formuleze propoziții simple în contexte de joc;

O3-să utilizeze materialele puse la dispoziție (lipici, forme din carton) pentru realizarea unor jucării;

O4-să interpreteze rolul de cofetar, cu respectarea regulilor de igienă;

O5-să construiască prin suprapunere, îmbinare și alăturare, „Atelierul Moșului”, din cuburi.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, observația, exercițiul, lucrul individual, aprecierea verbală.

Materiale didactice: căsuță, jucării, decupatoare prăjituri, șorturi și bonete, pandișpan, bomboane colorate, cuburi, ochi mobili, materiale textile, nasturi, coală buretată, felii de lemn, zăpadă artificială, video-proiector.

Forma de organizare: frontal, pe grupuri mici, individual.

Forme de evaluare: aprecieri verbale asupra răspunsurilor, observarea comportamentului copiilor, analiza produselor activității, aprecieri pozitive.

Durata: o zi

Bibliografie:

Curriculum pentru educatia timpurie OMEN 4694/02.98.2019;

Proiecte didactice învățământ preșcolar, Alexandra Elena Fulaș, editura Rentrop &Straton, 2022;

Elemente de didactică a activităților de educarea limbajului, Angelica Hobjila, Editura Institutul European, 2008.

Resurse T.I.C- Wordwall <https://wordwall.net/ro/resource/102289530>

www.pinterest.ro

Chatter pix

STOICULESCU SIMONA RALUCA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU P.P. RAZA DE SOARE

LOCALITATE: TÂRGOVIȘTE

Evaluarea finală la preșcolari

Evaluarea reprezintă o componentă esențială a procesului educațional, având rolul de a urmări progresul copiilor și de a sprijini dezvoltarea armonioasă a acestora. În învățământul preșcolar, evaluarea finală are un caracter formativ și orientativ, fiind adaptată particularităților de vârstă ale copiilor și având ca scop principal cunoașterea nivelului de dezvoltare atins la finalul unui an sau ciclu educațional.

Evaluarea finală la preșcolari nu urmărește clasificarea sau ierarhizarea copiilor, ci oferă educatorului și părinților o imagine de ansamblu asupra competențelor dobândite de copil. Aceasta vizează mai multe domenii de dezvoltare, precum: dezvoltarea cognitivă, limbajul și comunicarea, dezvoltarea socio-emoțională, dezvoltarea fizică, precum și capacitatea de a interacționa cu ceilalți și de a respecta reguli simple.

Un aspect important al evaluării finale este faptul că aceasta se realizează prin metode specifice vârstei preșcolare. Observarea sistematică a comportamentului copilului, jocul didactic, conversația, fișele de lucru și activitățile practice sunt principalele modalități prin care educatorul colectează informații relevante. Jocul rămâne instrumentul de bază, deoarece prin intermediul acestuia copilul se exprimă liber, fără presiunea unui examen sau a unei note.

Evaluarea finală urmărește să identifice atât achizițiile copilului, cât și eventualele dificultăți întâmpinate. Astfel, educatorul poate observa dacă preșcolarul recunoaște culorile și formele, dacă poate număra în limitele specifice vârstei, dacă se exprimă corect verbal, dacă manifestă autonomie în activitățile zilnice sau dacă respectă regulile de grup. Toate aceste informații sunt esențiale pentru pregătirea copilului pentru etapa următoare, respectiv învățământul primar.

Un rol deosebit în evaluarea finală îl au și părinții, care sunt informați cu privire la evoluția copilului lor. Comunicarea dintre educator și familie contribuie la înțelegerea nevoilor copilului și la susținerea acestuia atât în mediul educațional, cât și acasă. Evaluarea nu trebuie percepută ca o etichetare, ci ca un mijloc de sprijin și orientare.

În concluzie, evaluarea finală la preșcolari este un proces complex, adaptat particularităților de vârstă, care pune accent pe dezvoltarea globală a copilului. Prin metode adecvate și printr-o abordare pozitivă, evaluarea contribuie la asigurarea unui parcurs educațional echilibrat și la formarea unei atitudini pozitive față de învățare. Scopul principal rămâne acela de a sprijini copilul în devenirea sa și de a-i oferi cele mai bune condiții pentru dezvoltarea viitoare.

BARALIU GEORGETA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ BISTREȚ

LOCALITATE: BISTREȚ

COMUNICAREA EFICIENTĂ DINTRE PĂRINȚI ȘI CADRE DIDACTICE

"Cuvântul este sunet și culoare, e mesagerul gândului uman." (T. Vianu)

Cel mai important rol în socializarea copilului cu vârsta cuprinsă între 3-6 ani (vârsta preșcolară), îl are grădinița și mediul educațional al acesteia. Pentru realizarea unității exigențelor educative este necesară o colaborare permanent între familie și grădiniță. În cadrul acestei colaborări grădiniței îi revine sarcina de a dirija legătura stabilită între factorii (membrii) direct implicați în relația grădiniță-familie. Educatoarei îi revine sarcina de a selecta și valorifica influențele pozitive ce se exercită în familie, și de a îndruma familia în vederea exercitării unor acțiuni educative care să fie în concordanță cu idealul educațional.

Cunoscând foarte bine copilul și familia sa (relațiile dintre aceștia, mediul climatic, bunăstarea lor), educatoarea poate să-și formeze un set de cerințe specifice fiecărui copil pe care apoi să le aplice părinților

Comunicarea poate permite relația în condiții de schimbare și de aceea atunci când apar defecte de comunicare acestea se resimt la nivelul relației interpersonale, tinzând să modifice imaginea celuilalt în mintea noastră. De ce depinde succesul în munca grădiniței de copii cu familia? Un rol însemnat îl are stilul corect de comunicare a cadrului didactic cu părinții, ce presupune îmbinarea respectului, tactului, bunăvoinței și exigenței față de ei. Numai pe o așa bază pedagogii și părinții pot deveni aliați în procesul complicat de educație a copiilor. (1, p. 33)

Cea mai eficientă comunicare este cea bi-direcțională – părintele comunică educatorului situația copilului, dacă acesta trece prin perioade mai dificile, dacă i s-a întâmplat ceva și atunci educatorul știe cum să acționeze și comunică la rândul său evoluția copilului. Este necesar ca părintele să întrebe și ce poate face el acasă, în continuarea acțiunilor de la grădiniță, pentru a facilita dezvoltarea copilului. Este importantă comunicarea părintelui cu educatorul, a părintelui cu copilul, dar la fel de importantă și comunicarea din interiorul grădiniței, între educatoare.

În comunicarea cu grădinița este foarte important modul în care părintele pune întrebarea, pentru a primi răspunsurile relevante pentru el. De asemenea, este important ca educatorii să cunoască obiectivele părintelui cu privire la educația copilului său, cu ce așteptări vine.

Stabilirea unui mediu în care comunicarea directă, încrederea și respectul înfloresc, reprezintă un pas important în sprijinirea participării efective a familiei. (5, p. 186)

Deși educatoarele observă importanța pe care o are familia în educația copilului, părinții consideră că ceea ce învață în grădiniță este de ajuns pentru educația copilului. Acest lucru duce la rezultate slabe ale copiilor, raporturi părinți-educatoare mai mult în aparență, iar cadrele didactice tratează această legătură grădiniță-familie într-un plan secundar. Dacă părinții și educatoarele descoperă eficiența conlucrării permanente: copiii au de câștigat, colaborarea

devine permanentă și performantă, părinții sunt puși în situația de a lua decizii pentru copii lor în cadrul grădiniței, se organizează cursuri pentru educatoare și părinți, cadrele didactice recunosc și încurajează activitățile comune de orice tip cu părinții. Odată ce părinții conștientizează rolul implicării lor în activitatea grădiniței, aceștia devin mai responsabili în educația propriilor copii și crește calitatea rezultatelor școlare.

Relația dintre părinte și educatoare se sprijină pe respectul reciproc și conștientizarea importanței celuilalt pentru munca proprie: educatoarea realizează susținerea părintelui și părintele apreciază implicarea educatoarei în devenirea copilului său. Relația dintre părinți și educatoare este subsumată unui scop comun care a făcut-o posibilă și care o menține. Dacă relația tinde să evolueze în alta, scopul comun are de suferit. De aceea este bine să nu se realizeze prea multe combinații de relaționare în acest sector.

Pentru a evita aspectele negative, educatoarele au nevoie de anumite măsuri precum: informări periodice despre activitatea copilului în cadrul unor contacte directe cu părinții, explicarea desfășurării procesului instructiv-educativ părinților de către educatoare, pentru a nu da naștere unor divergențe de opinii, evaluarea corectă a copilului, chiar dacă nu este pe placul părintelui și explicarea evaluării în așa fel încât să nu creeze conflicte.

Factorii de modelare a personalității umane trebuie să interacționeze ca un tot unitar, sub forma unui sistem bine încheiat, pentru atingerea țelului comun: educarea copilului. Pentru aceasta, este nevoie de un schimb permanent de informații, de completare și valorificare a influențelor dirijate spre micul preșcolar.

Este esențial să creăm mecanisme de feedback clare și accesibile pentru familii astfel încât acestea să își poată exprima opiniile, îngrijorările și așteptările. Odată ce aceste mecanisme au fost stabilite, trebuie să ne asigurăm că funcționează, pentru a păstra nivelul de încredere și implicare. Este important să comunicăm în mod sistematic cu părinții, nu numai la nevoie. În felul acesta se va crea un mecanism clar, comunicarea va fi așteptată, iar părinții se vor simți încurajați să participe și să se implice mai mult în viața școlară a copiilor lor.

Referințe bibliografice:

1. Dumitrana M. Copilul, familia și grădinița. București: Compania, 2000.
2. Ghidul cadrelor didactice pentru educația timpurie și preșcolară/Min.Educației și Tineretului al Rep.Moldova, UNICEF. - Chișinău: Elan Poligraf, 2008.
3. Socoliuc N. Conlucrarea grădiniței de copii cu familia, Chișinău: Lumina, 1994.
4. Vrașmaș E. Consilierea și educația părinților, Editura Aramis, București, 2002.
5. 1001 idei pentru educație timpurie de calitate: Ghid pentru educatori /coord.: M. Vrâncănu. Chișinău: Tipogr. Centrală, 2010.

DAN ALINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ SECU

LOCALITATE: SECU, JUD. DOLJ

Dezvoltarea personală a elevilor din medii defavorizate prin concursuri de stimulare a creativității

Participarea elevilor din medii defavorizate la concursuri care stimulează creativitatea are un impact semnificativ asupra dezvoltării lor personale. Astfel de activități le-am desfășurat cu mare interes de câțiva ani în cadrul Școlii gimnaziale Secu, astfel că au contribuit la:

Creșterea încrederii în sine; elevii se simt valoroși și capabili atunci când le este recunoscut talentul și efortul, mai ales în contexte competitive.

Dezvoltarea gândirii critice și a expresivității; concursurile creative (desen, scriere, teatru, creație hand made etc.) stimulează imaginația, exprimarea emoțiilor și ideilor într-un mod liber și personalizat

Stimularea motivației pentru învățare; succesul și aprecierea obținute în cadrul acestor activități pot deveni factori motivaționali pentru implicarea activă în școală.

Dezvoltarea spiritului de echipă și a cooperării; multe dintre concursuri implică activități de grup, în care elevii învață să colaboreze și să respecte opiniile altora.

Reducerea riscului de abandon școlar¹, implicarea în activități extra curriculare le oferă elevilor un sentiment de apartenență și valorizare în cadrul comunității școlare.

FLAIMOC OANA CAMELIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 1
LOCALITATE: NEGOMIR

Serbările școlare.

Moș Crăciun: tradiție sau imaginație?

Serbările școlare reprezintă momente speciale în viața elevilor, a profesorilor și a părinților, având un rol important în formarea personalității copiilor și în consolidarea spiritului comunitar. Dintre toate serbările organizate în școli, cele dedicate sărbătorilor de iarnă ocupă un loc aparte, fiind încărcate de emoție, simboluri și tradiții. Personajul central al acestor manifestări este, de cele mai multe ori, Moș Crăciun, o figură îndrăgită de copii, care aduce daruri și bucurie.

Rolul serbărilor școlare în educație

Serbările școlare nu sunt simple spectacole, ci activități educative cu multiple valențe. Ele contribuie la dezvoltarea creativității, a abilităților de comunicare și a spiritului de echipă. Prin poezii, cântece, scenete și dansuri, elevii își exersează memoria, dicția și capacitatea de a-și controla emoțiile în fața publicului.

De asemenea, serbările școlare întăresc legătura dintre școală și familie. Părinții devin martori ai progresului copiilor. Pentru cadrele didactice, aceste momente reprezintă ocazia de a valorifica potențialul fiecărui elev și de a promova valori precum respectul, toleranța și spiritul de echipă. În cazul serbărilor de iarnă, atmosfera este una specială, dominată de valori precum bunătatea, generozitatea, solidaritatea și respectul față de tradiții. Serbările de iarnă au o semnificație aparte, deoarece ele transmit tradiții și obiceiuri specifice culturii românești. Colindele, costumele populare și simbolurile specifice contribuie la formarea identității culturale a copiilor încă de la vârste fragede.

În acest context, Moș Crăciun devine un simbol educativ, folosit pentru a transmite mesaje morale. Copiii sunt încurajați să fie cuminți, harnici și buni, nu din teamă, ci din dorința de a primi apreciere și de a face parte din magia sărbătorilor.

Originea și semnificația lui Moș Crăciun

Moș Crăciun este un personaj cu rădăcini adânci în tradiția creștină și în folclorul european. Originea sa este adesea asociată cu Sfântul Nicolae, episcop cunoscut pentru generozitatea sa față de cei săraci și pentru darurile oferite copiilor. De-a lungul timpului, imaginea acestui sfânt s-a transformat, îmbinând elemente religioase cu cele populare și comerciale.

În cultura românească, Moș Crăciun este perceput ca un bătrân blând, cu barbă albă, îmbrăcat în haine groase de iarnă, care vine în noaptea de Ajun pentru a aduce daruri copiilor cuminți. El este însoțit de simboluri specifice: sania trasă de reni, sacul cu daruri și clopoțelii, toate contribuind la crearea unei atmosfere magice.

Din această perspectivă, Moș Crăciun poate fi considerat o tradiție, deoarece este prezent în obiceiurile de iarnă de foarte mult timp. El apare în colinde, povești, cântece și, bineînțeles, în serbările școlare, unde este așteptat cu emoție de cei mici.

Moș Crăciun – produs al imaginației copilărești

Pe de altă parte, Moș Crăciun este și o creație a imaginației, adaptată nevoilor și universului copilăriei. Pentru copii, el nu este doar un personaj, ci o prezență reală, care le cunoaște faptele și

le răsplătește comportamentul. Această credință stimulează imaginația, fantezia și capacitatea de a visa.

Imaginația joacă un rol esențial în dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin intermediul poveștilor despre Moș Crăciun, copiii învață să distingă între bine și rău, să spere, să aștepte și să se bucure de lucruri simple. Chiar dacă, odată cu înaintarea în vârstă, copiii descoperă adevărul din spatele personajului, amintirea magiei trăite rămâne vie și contribuie la formarea unor emoții pozitive legate de sărbători. Moș Crăciun devine un instrument educativ valoros, prin care se transmit valori morale și culturale într-un mod accesibil și plăcut.

Concluzie

Serbările școlare de iarnă, avându-l ca personaj central pe Moș Crăciun, reprezintă momente deosebite în viața copiilor. Ele îmbină educația cu tradiția și imaginația, contribuind la dezvoltarea emoțională și socială a elevilor. Moș Crăciun nu trebuie privit exclusiv ca o iluzie sau doar ca o tradiție rigidă, ci ca un simbol al copilăriei și al valorilor umane universale.

Prin păstrarea acestor serbări și prin implicarea activă a cadrelor didactice și a părinților, magia sărbătorilor de iarnă poate continua să inspire generații întregi. Astfel, Moș Crăciun rămâne viu în inimile copiilor, fie ca tradiție, fie ca imaginație, sau, cel mai adesea, ca o frumoasă combinație a celor două.

Bibliografie:

<https://edict.ro/serbarile-scolare-si-importanta-lor/>

<https://edituraarabela.ro/wp-content/uploads/2025/01/MAGIA-SARBATORILOR-DE-IARNA-EDITIA-2024.pdf>

SÎRBU CORNELIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NUMĂRUL 1 URDARI,
GRĂDINIȚA FÎNTÎNELE, JUDEȚUL GORJ

LOCALITATE: URDARI

Introducere

În contextul dinamic al societății contemporane, educația timpurie reprezintă un pilon fundamental în dezvoltarea armonioasă a individului. Mai mult decât simpla transmitere de cunoștințe, procesul educațional la vârste mici trebuie să vizeze cultivarea unor competențe esențiale, printre care creativitatea ocupă un loc central. Creativitatea, definită ca abilitatea de a genera idei noi, originale și valoroase, este o resursă inestimabilă care permite copiilor să exploreze, să inoveze și să se adapteze la provocările viitoare. Această lucrare își propune să analizeze importanța fundamentală a creativității în educația timpurie, evidențiind rolul crucial al educatoarei în stimularea și dezvoltarea acestei capacități la preșcolari.

Creativitatea: O Perspectivă Teoretică și Practică în Educația Timpurie

Creativitatea nu este doar un talent înăscut, ci o competență care poate fi cultivată și dezvoltată sistematic, în special în anii preșcolarității. La vârsta preșcolară, copiii manifestă o curiozitate naturală, o imaginație bogată și o tendință spre fabulație și explorare prin joc, elemente care constituie premise excelente pentru dezvoltarea creativității. Această perioadă este considerată critică, deoarece creierul copilului este extrem de plastic și receptiv la noi experiențe, iar intervențiile educaționale timpurii pot avea un impact semnificativ asupra potențialului creativ pe termen lung.

Dezvoltarea creativității în educația timpurie transcende simpla activitate artistică, integrându-se în toate ariile curriculare și contribuind la o dezvoltare holistică. Studiile subliniază că artele creative, de exemplu, sprijină o dezvoltare durabilă, oferind copiilor oportunități de a-și exprima istoria, cultura și spiritul.

Impactul Creativității asupra Dezvoltării Preșcolarilor

Importanța creativității în educația timpurie se reflectă în multiple beneficii pentru dezvoltarea copiilor, acoperind aspecte cognitive, socio-emoționale și adaptative.

Dezvoltarea Cognitivă

Stimularea creativității contribuie semnificativ la dezvoltarea cognitivă a preșcolarilor. Prin activități care încurajează gândirea divergentă, copiii învață să exploreze diverse perspective și să genereze soluții inovatoare la probleme. Aceasta include dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor, a gândirii critice și a capacității de a face conexiuni neașteptate între concepte.

Dezvoltarea Socio-Emoțională

Creativitatea oferă copiilor un canal puternic de exprimare a emoțiilor și sentimentelor. Prin desen, pictură, modelaj, muzică sau dramatizare, preșcolarii își pot comunica trăirile interioare, chiar și atunci când limbajul verbal este încă în dezvoltare. Această exprimare artistică contribuie la reglarea emoțională și la dezvoltarea inteligenței emoționale. De asemenea, implicarea în activități creative de grup, cum ar fi jocurile de rol sau proiectele artistice comune, favorizează dezvoltarea abilităților sociale, precum colaborarea, negocierea și empatia.

Adaptabilitate și Pregătirea pentru Viitor

Într-o lume caracterizată de schimbări rapide și incertitudine, adaptabilitatea devine o competență crucială. Creativitatea echipează copiii cu instrumentele necesare pentru a face față

provocărilor viitoare, încurajându-i să gândească flexibil și să găsească soluții inovatoare. Bîrgăoanu (2025) evidențiază importanța creativității și inovației în era digitală, sugerând că aceste abilități sunt esențiale pentru succesul în societatea modernă.

Rolul Educatoarei în Stimularea Creativității

Educatoarea deține un rol esențial în procesul de stimulare și dezvoltare a creativității la preșcolari. Abordarea sa pedagogică, mediul pe care îl creează și interacțiunile cu copiii influențează în mod direct potențialul creativ al acestora.

Crearea unui Mediu Propice

Un mediu educațional stimulant și sigur este fundamental pentru înflorirea creativității. Acesta implică asigurarea unui spațiu fizic flexibil, cu acces la o varietate de materiale nestructurate (ex: blocuri, materiale reciclabile, plastilină, acuarele) care să încurajeze explorarea și experimentarea liberă. Mai mult, un climat psihologic de siguranță, în care copiii se simt liberi să-și exprime ideile fără teama de judecată sau eșec, este crucial.

Educatoarea poate adopta diverse strategii pedagogice pentru a cultiva creativitatea:

Jocul liber și dirijat: Jocul este principala formă de activitate la vârsta preșcolară și cel mai eficient instrument de stimulare a creativității. Educatoarea poate iniția jocuri de rol, jocuri de construcție sau jocuri simbolice, oferind copiilor libertatea de a-și imagina și de a-și construi propriile scenarii.

Întrebări deschise: Formularea de întrebări care nu au un singur răspuns corect încurajează gândirea divergentă și explorarea de multiple posibilități (ex: „Ce altceva am putea face cu acest obiect?”, „Cum crezi că s-ar simți personajul?”).

Modelarea comportamentului creativ: Educatoarea însăși poate fi un model de creativitate, demonstrând flexibilitate în gândire, deschidere către nou și o atitudine pozitivă față de experimentare.

Concluzii

Creativitatea în educația timpurie nu este un lux, ci o necesitate. Prin cultivarea acestei competențe esențiale, educatoarele contribuie la formarea unor generații de copii capabili să gândească critic, să rezolve probleme, să se adapteze la schimbare și să-și exprime potențialul unic. Investiția în dezvoltarea creativității la vârste mici reprezintă o investiție în viitorul individual și colectiv, asigurând premisele pentru o societate inovatoare și prosperă. Prin urmare, este imperativ ca sistemul educațional să continue să prioritizeze și să sprijine eforturile educatoarelor în promovarea unui mediu educațional care celebrează și nutrește spiritul creativ al fiecărui copil.

Referințe

1. Florea, R. (n.d.). *Creativitate în educație*. Micii Olimpici.
https://miciiolimpici.ro/magazines_images/605c99ba62778923.pdf
2. Florea, R. (n.d.). *Creativitate în educație*. Micii Olimpici.
https://miciiolimpici.ro/magazines_images/605c99ba62778923.pdf
3. Importanta Artelor Creative in Educatia Timpurie. (n.d.). *Scribd*.
<https://ro.scribd.com/document/570885080/Importanta-Artelor-Creative-in-Educatia-Timpurie>

4. Yildirim, Y. (2023). Promoting creativity in early childhood education. *PLoS ONE*, 18(12), <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0294915>
5. Bîrgăoanu, C. (2025). *Creativitate și inovație în era digitală*. Editura CCDIS. [https://ccdis.ro/images/Editura/Creativitate si inovatie 2025 site.pdf](https://ccdis.ro/images/Editura/Creativitate_si_inovatie_2025_site.pdf)

LĂCĂTUȘU-RADOSU IONELA-LOREDANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANTONIE MOGOȘ” CEAURU
LOCALITATE: BĂLEȘTI

Importanța tranzițiilor în activitatea zilnică a preșcolarilor didactice

Tranzițiile contribuie semnificativ la buna organizare a activității din grădiniță. Ele ajută la menținerea disciplinei, la reducerea comportamentelor dezorganizate și la optimizarea timpului educațional. Prin intermediul tranzițiilor, copiii învață să respecte regulile, să răspundă la semnale verbale sau nonverbale și să anticipateze desfășurarea activităților zilnice.

Educația timpurie reprezintă o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului, având un rol decisiv în formarea competențelor cognitive, socio-emoționale și comportamentale. Activitatea din grădiniță este organizată pe baza unui program zilnic care presupune alternarea diferitelor tipuri de activități: jocuri libere, activități de învățare, activități recreative, rutine și momente de odihnă. Trecerea de la o activitate la alta se realizează prin intermediul **tranzițiilor**, care constituie un element esențial în asigurarea continuității și coerenței procesului educațional.

Conceptul de tranziție în educația timpurie

Tranzițiile sunt definite ca momentele de legătură dintre activitățile desfășurate pe parcursul zilei în grădiniță, având rolul de a facilita adaptarea copilului la schimbările de ritm, spațiu sau tip de sarcină. Acestea pot fi planificate sau spontane și pot îmbrăca forme variate: cântece, jocuri de mișcare, rime, exerciții de relaxare sau scurte conversații. Din perspectivă pedagogică, tranzițiile nu trebuie privite ca timp pierdut, ci ca oportunități educative cu impact formativ.

Rolul tranzițiilor în organizarea activității previzibil, iar sentimentul de siguranță al copilului este consolidat.

Importanța tranzițiilor în dezvoltarea copilului preșcolar

Tranzițiile au un impact semnificativ asupra dezvoltării globale a preșcolarului. La nivel cognitiv, acestea contribuie la dezvoltarea atenției și a capacității de concentrare. Din punct de vedere socio-emoțional, tranzițiile sprijină dezvoltarea autocontrolului, a răbdării și a adaptabilității la schimbare. Totodată, ele favorizează dezvoltarea competențelor sociale, întrucât copiii învață să coopereze, să aștepte rândul și să interacționeze pozitiv cu ceilalți membri ai grupului.

Tranzițiile ca instrument pedagogic

Educația are un rol esențial în valorificarea tranzițiilor ca instrument pedagogic. Prin creativitate și adaptare la particularitățile de vârstă ale copiilor, tranzițiile pot fi transformate în momente atractive și educative. Utilizarea jocului, a muzicii sau a mișcării contribuie la captarea atenției copiilor și la crearea unui climat pozitiv în grupă. În acest mod, tranzițiile devin parte integrantă a procesului instructiv-educativ.

Concluzie

În concluzie, tranzițiile reprezintă un element indispensabil în activitatea zilnică a preșcolarilor, având un rol important atât în organizarea eficientă a programului educațional, cât și în sprijinirea dezvoltării armonioase a copilului. Printr-o planificare atentă și o valorificare pedagogică adecvată, tranzițiile contribuie la crearea unui mediu educațional stabil, stimulat și adaptat nevoilor copilului preșcolar.

Bibliografie (orientativă)

- Breben, S. (2019). *Didactica educației timpurii*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
- Glava, A., Glava, C. (2020). *Psihologia educației timpurii*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.
- Ministerul Educației. (2019). *Curriculum pentru educația timpurie*.

POENARU CARMEN-ALEXANDRA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ANTONIE MOGOȘ" CEAURU –
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT BĂLEȘTI
LOCALITATE: BĂLEȘTI

Importanța activităților outdoor în educația timpurie

Educația timpurie reprezintă etapa fundamentală în formarea personalității copilului, având un rol decisiv în dezvoltarea sa fizică, cognitivă, emoțională și socială. În această perioadă, copilul învață prin experiență directă, explorare și interacțiune cu mediul înconjurător. Activitățile outdoor, desfășurate în aer liber, constituie un cadru educațional valoros, care completează și îmbogățește procesul de învățare formală realizat în spațiul grădiniței.

În contextul actual, marcat de utilizarea excesivă a tehnologiei și de reducerea timpului petrecut în natură, activitățile outdoor capătă o importanță deosebită. Ele oferă copilului oportunitatea de a se conecta cu mediul natural, de a-și consuma energia într-un mod sănătos și de a-și dezvolta competențe esențiale pentru viață.

Beneficiile activităților outdoor asupra dezvoltării fizice

Activitățile desfășurate în aer liber contribuie semnificativ la dezvoltarea armonioasă a corpului copilului. Jocurile de mișcare, alergarea, cățărutul, mersul pe diferite suprafețe sau activitățile sportive adaptate vârstei stimulează dezvoltarea musculaturii, coordonarea motrică, echilibrul și rezistența fizică. Prin mișcare, copilul își dezvoltă schema corporală și își formează deprinderi motrice de bază, indispensabile pentru etapele ulterioare ale dezvoltării.

De asemenea, expunerea la aer curat și la lumina naturală favorizează sănătatea generală a copilului, contribuind la întărirea sistemului imunitar și la prevenirea unor afecțiuni. Activitățile outdoor susțin adoptarea unui stil de viață activ și sănătos, formând obiceiuri pozitive încă din primii ani de viață.

Rolul activităților outdoor în dezvoltarea cognitivă

Mediul exterior oferă contexte autentice de învățare, care stimulează curiozitatea naturală a copilului și dorința de a explora. Prin observarea directă a fenomenelor naturale – schimbările de anotimp, creșterea plantelor, comportamentul animalelor – copilul dobândește cunoștințe prin experiență directă, nu doar prin transmitere verbală.

Activitățile outdoor favorizează învățarea prin descoperire și experimentare, contribuind la dezvoltarea gândirii logice, a capacității de analiză și a rezolvării de probleme. De exemplu, activitățile de explorare a mediului, jocurile de orientare spațială sau observarea relațiilor cauză-efect din natură sprijină dezvoltarea cognitivă într-un mod natural și atractiv pentru copil.

Dezvoltarea socio-emoțională prin activități outdoor

Un alt beneficiu major al activităților outdoor este impactul pozitiv asupra dezvoltării socio-emoționale a copilului. Jocurile desfășurate în aer liber oferă numeroase oportunități de interacțiune socială, cooperare și comunicare. Copiii învață să colaboreze, să respecte reguli, să aștepte rândul și să își gestioneze emoțiile în situații diverse.

Contactul cu natura contribuie la reducerea stresului și a anxietății, favorizând starea de bine emoțională. Libertatea de mișcare și explorare oferită de spațiul exterior sprijină dezvoltarea

autonomiei, a încrederii în sine și a capacității de adaptare. Astfel, activitățile outdoor devin un instrument eficient pentru formarea competențelor socio-emoționale esențiale în viața copilului.

Stimularea creativității și a imaginației

Natura reprezintă un mediu deschis, lipsit de constrângeri rigide, care stimulează creativitatea și imaginația copilului. Materialele naturale – frunze, pietre, bețe, nisip, apă – pot fi utilizate în jocuri simbolice, activități artistice sau construcții imaginative. Prin jocul liber în aer liber, copilul își exprimă ideile, emoțiile și trăirile, dezvoltându-și gândirea creativă.

Activitățile outdoor permit copilului să creeze, să inventeze și să experimenteze fără teama de greșeală, contribuind la dezvoltarea unei personalități echilibrate și încrezătoare.

Rolul educatoarei în organizarea activităților outdoor

Educatoarea are un rol esențial în valorificarea potențialului educativ al activităților outdoor. Prin planificarea atentă a activităților, adaptarea acestora la nivelul de vârstă și la nevoile individuale ale copiilor, precum și prin asigurarea unui mediu sigur, educatoarea poate transforma spațiul exterior într-un veritabil mediu de învățare.

Concluzie

Activitățile outdoor reprezintă un element esențial al educației timpurii, având un impact pozitiv asupra dezvoltării globale a copilului. Prin integrarea sistematică a activităților desfășurate în aer liber în programul educațional, se creează premisele formării unor copii sănătoși, echilibrați, creativi și conectați la mediul înconjurător. Educația outdoor nu este doar o completare a activităților desfășurate în interior, ci o componentă fundamentală a unui proces educațional de calitate.

Bibliografie

1. Curriculum pentru educația timpurie (2019). Ministerul Educației Naționale, București.
2. Bredekamp, S., & Copple, C. (2009). Developmentally Appropriate Practice in Early Childhood Programs. NAEYC.
3. Gherguț, A. (2016). Psihologia dezvoltării copilului. Editura Polirom, Iași.
4. Nicolescu, O. (2018). Educația timpurie – repere teoretice și aplicații practice. Editura Didactică și Pedagogică, București.
5. White, R. (2004). Young Children's Relationship with Nature. White Hutchinson Leisure & Learning Group.

VÎLCEANU MARIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „TUDOR VLADIMIRESCU”
ANDREEȘTI
LOCALITATE: VLADIMIR

FESTIVALUL TOAMNEI

Toamna este anotimpul culorilor, al belșugului, al bogăției, al diversității, al bucuriei și al recunoștinței. În fiecare an ni se dezvăluie același anotimp, dar cu altă haină. Câteodată mai blândă, cu soare și parfum de fructe, alteori mai aspră, cu miros de brumă și vânt puternic sau cu ploi reci, melancolice, dar întotdeauna colorată cum nici nu îți poți imagina. Frumosul din natură, știm bine că are o influență aparte, benefică asupra tuturor copiilor, de aceea am ales să-i învăț cum să observe și să se apropie și mai mult cu emoție de acest spectacol sublim al naturii, astfel încât rațiunea să armonizeze cu sensibilitatea.

Am ales și în acest an școlar, pe 24 octombrie 2025, ca școala noastră să fie gazda unui eveniment important al comunității, eveniment numit Festivalul Toamnei, care a pus în valoare fiecare elev prin participarea la activitățile recreative, dar și educative.

Programul artistic a fost un moment de maximă bucurie, moment început în sala de clasă prin recitarea poeziilor dedicate toamnei, realizarea unor picturi și descrierea costumelor purtate de către toți elevii, apoi a continuat în curtea școlii prin realizarea unui stand unde au fost expuse toate produsele creative și originale realizate de către elevi și părinți.

Crearea costumelor a demonstrat ingenioase idei ale elevilor și părinților , rezultând frumoase personaje din poveștile tradiționale, o combinație perfectă de culori ale frunzelor multicolore .

Programul a fost completat de dansurile specifice zonei , urmat de concursuri tematice precum și premierea tuturor participanților cu diplome și aplauze.

Obiectivele principale în realizarea întregului program au fost : promovarea tradițiilor și obiceiurilor de toamnă, dezvoltarea spiritului comunitar prin implicarea tuturor părinților , valorificarea produselor agricole, stimularea creativității elevilor și tinerilor prin participarea la atelierile și concursurile tematice susținute în cadrul festivalului.

Festivalul Toamnei nu a fost doar o ocazie de distracție , ci și un prilej de a învăța despre importanța muncii agricultorilor și despre bogățiile pe care ni le oferă natura în fiecare an . Toată atmosfera creată a fost atât de caldă și prietenoasă , consolidând astfel legăturile dinte toți participanții.

Festivalul Toamnei a fost , nu doar o celebrare a recoltei , ci și crearea unor amintiri de neuitat . Așteptăm cu nerăbdare următoarea ediție care cu siguranță va aduce noi surprize plăcute și bucurii pentru toți participanții !

CHIȚESCU DANIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”

LOCALITATE: GALAȚI

LAPBOOK-ul – Metodă inovativă

Școala este un laborator în care elevii descoperă, experimentează, cercetează, anchetează, crează și evaluează prin intermediul propriului filtru de gândire, al ritmul individual de învățare, iar profesorul este cel care îi ajută să-și descopere aspirațiile, așteptările, motivațiile și îi îndrumă spre adevărul practic al vieții prin implicarea în contexte sau scenarii reale de învățare. Profesorii sunt artiștii care cu răbdare, talent, responsabilitate, curaj și dragoste transformă „pata galbenă” în „soare”, deci,... *elevii în oameni!*

Ora tradițională necesită schimbări majore, în care elevul să fie activ continuu, să fie în permanență atras de și în activitățile educative. Strategiile didactice interactive promovează o învățare activă, implică o colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea și optimizarea demersului educațional.

Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup

Lapbook-ul este o metodă educațională interactivă, practică și simplă, care stârnește interesul și creativitatea oricărui copil sau adult. Totul începe cu alegerea unui subiect din practică având la bază dosare din carton. Cu cât sunt mai diversificate și colorate materialele de lucru, cu atât este mai atractiv produsul finit. Copiii au libertatea de a-și alege singuri modalitatea de expunere a informațiilor și își pot manifesta creativitatea în diverse moduri.

APLICAȚII

1. Primul proiect-lapbook pe care l-am realizat a fost **Rățușca**, un proiect individual. (Elevii erau Clasa Rățuștelor). El conținea: litera R de la rățușcă, colorată și frumos decupată, un semn de carte introdus într-un buzunar, familia rățuștei, câteva exerciții de matematică, ghicitori și poezii despre rățuște, desene și decupaje, imagini și câteva informații despre rățuște.

2. La clasa a II-a, am aplicat această metodă în cadrul unui proiect de grup:

Anotimpurile. S-au format 4 echipe de câte 7 elevi, fiecărei echipe revenindu-i câte un anotimp. Membrii echipelor au discutat, fiecare coechipier a explicat grupului ce dorește să creeze și astfel au fost stabilite sarcinile fiecărui elev. Timp de 3 săptămâni elevii au lucrat atât la clasă (în special la orele de AVAP), dar și acasă, căutându-și informațiile necesare și pregătind materialele în vederea completării lapbook-ului. Elevii au pregătit informații despre caracteristici generale ale anotimpului, flori, fructe, îmbrăcăminte, activitatea oamenilor. S-au realizat desene, lucrări din diferite materiale, s-au căutat poezii și ghicitori specifice fiecărui anotimp. Elevii și-au dovedit creativitatea prin așezarea materialelor realizate și au realizat lapbook-urile, pe care le-au prezentat oral.

Prin intermediul lapbook-urilor create, copiii s-au familiarizat cu toate aspectele ce țin de anotimpuri.

3. Un alt lapbook plin de imagini și culoare, cu elemente esențiale ale temei propuse a fost cel realizat în clasa a IV-a cu titlul “**Dunărea**”, tot în cadrul unui proiect de grup. Toate activitățile propuse au condus la realizarea unui spațiu interactiv de desene, ghicitori, întrebări și răspunsuri, curiozități, imagini, povești în legătură cu subiectul studiat. Tema a fost abordată transdisciplinar: s-au realizat compuneri cu titluri incitante (“*Legenda Dunării*”, “*Dunărea ne povestește*”, “*De-aș fi apa Dunării, cum aș ajuta oamenii?*”), s-au realizat desene (“*Delta Dunării – țărâm de vis*”), s-au realizat postere cu mesaje ECO privind Dunărea și Delta Dunării, s-au realizat reclame care să promoveze turismul în deltă, s-au căutat informații despre formele de relief pe care le străbate Dunărea, despre orașele, obiectivele turistice și realizările ingineresti de pe malurile Dunării, despre evenimente istorice legate de Dunăre, dar și despre importanța fluviului, s-au realizat îndoituri din hârtie (origami): vaporul, broscuța, cormoranul, lebăda, peștele etc;

Atmosfera de lucru a fost plăcută, detensionată, fiind creat un climat ambiental adecvat, observându-se responsabilizarea pentru proiectarea și organizarea activităților în perspectivă novatoare.

Tot în clasa a IV-a și realizate tot în grup au fost lapbook-urile **Hârtia** și **Stil de viață sănătos**.

4. O creație originală, un lapbook prietenos, realizat în culori și forme variate în funcție de creator, a fost lapbook-ul realizat în clasa a III-a, **Totul despre mine**, un proiect individual. A fost un lapbook atractiv datorită activităților diverse din momentul realizării: decupat, colorat, lipit; un lapbook în care s-au folosit foarte multe instrumente de lucru – puzzle, cartonașe, cărțile etc.; un proiect în care copiii și-au ales singuri modalitatea de expunere putând astfel să își manifeste creativitatea cât mai intens.

Așadar, aplicarea la clasă a metodelor inovative determină în rândul elevilor rezultate superioare, relaționări pozitive, motivație intrinsecă mai mare, respect de sine mai crescut și le dezvoltă abilități sociale deosebite.

Bibliografie:

- www.google.ro-how to make a lapbooking.
- Oprea, Crenguța (2008), Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București.

CIACĂRU MIHAELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.26, STRUCTURĂ A ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 24

LOCALITATE: GALAȚI

„Omul sfințește locul”

- disciplină opțională la nivelul învățământului primar-

Fiecare dintre noi este un actor pe scena vieții, fie că e vorba despre relații de prietenie, de familie sau profesie. Dar indiferent de rolul jucat, reprezentarea noastră este întotdeauna pusă în valoare de bunele maniere. Însușirea comportamentului civilizat, precum și a manierelor, are o semnificație aparte, deoarece contribuie la promovarea autocontrolului și sporirea respectului față de cei din jur. Bunele maniere reflectă și un anumit rafinament, care ne ajută să câștigăm încrederea celorlalți. Ele sunt o investiție sigură în cea mai valoroasă „unealtă” ce poate fi mânăuită zi de zi. Experiența și pregătirea constantă sunt foarte importante, dar întotdeauna vom fi judecați în funcție de cât de bine relaționăm sau de cum ne comportăm în societate. Rolul bunelor maniere este de a îmbunătăți calitatea vieții noastre.

În acest secol „uimitor”, în care schimbările abia reușesc să fie asimilate, este greu să dăm rețete sau măcar îndemnuri statornic valabile. Chiar dacă timpurile se schimbă și odată cu ele și regulile de comportament, principiile fundamentale de conduită în societate rămân mereu aceleași. Baza tuturor relațiilor noastre o constituie respectul și atenția față de cei de lângă noi. Deși bunele maniere nu sunt specificate în „contractul de muncă” și nici nu se predau la școală, ele joacă un rol crucial în dezvoltarea socio-culturală a fiecăruia dintre noi. Bunul-simț, buna-cuviință și comportamentul civilizat în societate nu pot fi separate de moralitate, căci o conduită frumoasă este și morală și ceea ce este moral este frumos.

În prezent, bunele maniere înseamnă mult mai mult decât modul în care folosim tacâmurile, șervetul sau telefonul. „Stăpâni” bunelor maniere, care își creează o imagine elegantă și știu să se prezinte, generează în jurul lor un sentiment de încredere. Așadar, prima impresie are o importanță capitală, deoarece studiile arată că peste 90% din comunicare ține de domeniul vizual. Experții susțin, în unanimitate, că bunele maniere sunt „preludiul unor afaceri bune”. A avea bune maniere înseamnă să știi să conviețuiești fără să-i ofensezi și să-i jignești pe ceilalți și de a le arăta o politețe și o considerație care să-i determine să aibă o atitudine favorabilă față de lume, în general.

Despre relațiile dintre oameni, despre bunele maniere, despre buna-cuviință și comportarea corectă în societate s-au scris foarte multe cărți. Chiar dacă majoritatea oamenilor știu să se comporte civilizat, orice supliment de învățătură este binevenit, indiferent de vârstă, deoarece „repetitio est mater studiorum” și avem, astfel, confirmarea unor reguli cunoscute din copilărie. Dacă prin lege, ca act de voință al statului, se impun cetățenilor reguli obligatorii de comportare, prin „coduri de bune maniere” se exprimă cerințe pe care societatea le „recomandă”, în privința comportării, individului sau grupului social.

PĂUN FLORENTINA NICOLETA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ MILCOVUL
LOCALITATE: MILCOVUL

ANTET MUZEU

ANTET ȘCOALA

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

DESCOPERIM ISTORIA

Încheiat între Școala cu sediul în, strada, nr. județul reprezentată legal prin director, **prof.**

ȘI

Muzeul Vrancei cu sediul în, Str., nr.8, Județul, telefon e-mail:, reprezentat legal prin, manager.

COORDONATORI:

PARTICIPANȚI:

ARGUMENT:

Apartenența elevului la o identitate locală și națională, trebuie să-l responsabilizeze încunoașterea, păstrarea și promovarea tradițiilor și valorilor culturale românești. Concepută ca o prelungire a activității didactice (de cunoaștere științifică), activitatea extracurriculară poate avea efecte benefice asupra elevilor care derulează activități de timp liber, de cunoaștere interdisciplinară și transdisciplinară.

Muzeul este considerat a fi o sursă de învățare esențială, o oportunitate de formare și dezvoltare a unei prietenii de durată între școală și arealul înconjurător. Elevii ce vizitează un muzeu sunt implicit membrii unei comunități, aflați într-o etapă importantă a evoluției lor, marcată de dorința de a învăța. Familiarizarea lor cu experiențele de tip cognitiv oferite de rețeaua muzeală, permite o constientizare a patrimoniului cultural local, național sau universal, o înțelegere estetică și științifică, apartenența la o identitate locală. Învățarea în muzeu pentru a fi eficientă trebuie să fie centrată pe elevul vizitator și să fie activă.

SCOPUL PROIECTULUI:

Constituirea unui grup partenerial care să promoveze valori comune la nivelul partenerilor implicați: decidenți, oameni ai școlii, elevii, reprezentanți ai Muzeului prin muzeografii

Inițierea elevului în diverse domenii culturale, de a-i forma o personalitate complexă, de a-i ocupa timpul în mod util și plăcut.

OBIECTIVE:

Dezvoltarea abilităților de comunicare;

Cunoașterea istoriei naționale și formarea atitudinii de patriotism;

Conștientizarea și responsabilizarea elevului la nivelul comunității locale prin implicare activă și directă;

Cunoașterea interculturalității;

Promovarea esteticului și autenticului în defavoarea inesteticului și a kitsch-lui.

Ocuparea timpului liber cu activități de tip recreativ, informativ, competițional, menite să valorifice disponibilitățile și abilitățile elevilor în diverse domenii.

BENEFICIARI PROIECTULUI:

elevii și personalul Școlii

Muzeul

CALENDAR DE ACTIVITĂȚI

NR. CRT.	ACTIVITĂȚI	PERIOADA	RESPONSABIL	MODALITĂȚI DE REALIZARE ȘI EVALUARE
1.	16 noiembrie - Ziua Mondială pentru Toleranță 25 noiembrie - Ziua internațională pentru eliminarea Violenței asupra Femeilor	Noiembrie 2025	Prof. înv. primar Păun Florentina Prof. înv. primar Tonu Corina Diriginți	Dezbateri pe tema violenței în familie și a modalităților de ajutorare a persoanelor abuzate.
2.	1 Decembrie, Ziua Națională a României	Decembrie 2025	Comisia pentru activități educative Prof. înv. primar Muzeografi:	Acțiuni specifice zilei de 1 Decembrie. Vizitarea Mausoleului Eroilor din Focșani
3.	24 Ianuarie – Ziua Unirii Principatelor Române	Ianuarie 2026	Prof. înv. primar Prof. înv. primar Muzeograf	Acțiuni specifice zilei de 24 Ianuarie Explicarea prin dezbateri a importanței istorice a acestei zile de mare sărbătoare Vizitarea Muzeului Unirii din Focșani
4.	9 mai Ziua Europei 9 mai Ziua Independenței de Stat a României	Mai 2026	Prof. înv. primar Prof. înv. primar Muzeograf	Prezentări PPT a evenimentelor

				Vizitarea Muzeului Unirii din Focșani
--	--	--	--	--

EVALUAREA PROIECTULUI:

observarea sistematică a comportamentului patriotic al elevilor în situații concrete; fișe de evaluare;
 expoziții cu lucrările elevilor;
 acordare de diplome pentru contribuții deosebite și originalitate;
 mediatizarea mesajului proiectului prin postere realizate de elevi;
 realizarea unui CV cu aspecte din derularea proiectului;
 prezentarea proiectului pe pagina de Facebook a școlii și a muzeului;
 filmul desfasurarii proiectului;

Prezentul protocol a fost încheiat astăzi, într-un număr de 2 exemplare, toate cu valoare de original, câte unul pentru fiecare parte.

Muzeul

Școala Gimnazială.....

Manager,

.....

Director,

prof.

CĂIMĂCANU MARINELA MĂDĂLINA LUMINIȚA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ MIRCEA CEL BĂTRÂN
LOCALITATE: GIURGIU

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAȚIA COPILOR

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.”
(Maria Montessori – ”Descoperirea copilului”)

Educația copiilor reprezintă un proces complex, care nu se desfășoară exclusiv în cadrul formal al școlii. Pe lângă activitățile didactice prevăzute în curriculum, activitățile extrașcolare au un rol deosebit de important în formarea și dezvoltarea armonioasă a copilului. Acestea completează educația formală, oferind contexte variate de învățare, în care copilul își poate valorifica potențialul, își poate descoperi interesele și își poate dezvolta competențe esențiale pentru viața socială și profesională.

Activitățile extrașcolare sunt acele activități organizate în afara orelor de curs, desfășurate fie în școală, fie în afara acesteia, care au caracter educativ, cultural, sportiv sau recreativ. Prin natura lor, acestea sunt mai flexibile și mai atractive pentru copii, fiind centrate pe învățarea prin experiență, joc și explorare. Participarea la astfel de activități creează un mediu relaxat, în care copilul se poate exprima liber, fără presiunea evaluării formale, fapt ce contribuie la creșterea motivației și a încrederii în sine.

Un rol esențial al activităților extrașcolare este acela de a sprijini dezvoltarea socială și emoțională a copilului. În cadrul acestor activități, copiii interacționează cu alți copii și cu adulți în contexte diferite de cele din clasă, învață să coopereze, să respecte reguli, să își exprime opiniile și să accepte diferențele dintre oameni. De asemenea, activitățile extrașcolare contribuie la formarea empatiei, a spiritului de echipă și a responsabilității, aspecte esențiale pentru integrarea socială armonioasă. Prin succesul obținut în astfel de activități, copiii își consolidează stima de sine și își dezvoltă sentimentul de competență personală.

Pe plan cognitiv și creativ, activitățile extrașcolare oferă oportunități valoroase de stimulare a gândirii critice și imaginative. Copiii au posibilitatea de a aplica cunoștințele dobândite la școală în situații practice, de a experimenta și de a descoperi lucruri noi. Acest tip de învățare contribuie la dezvoltarea curiozității intelectuale și a dorinței de cunoaștere, elemente fundamentale pentru succesul școlar. Totodată, activitățile artistice și culturale permit exprimarea creativității și a emoțiilor, sprijinind dezvoltarea limbajului, a sensibilității estetice și a capacității de comunicare.

Un rol important în valorificarea activităților extrașcolare îl au atât cadrele didactice, cât și familia. Profesorii sunt responsabili de identificarea intereselor și nevoilor copiilor și de organizarea unor activități atractive și adaptate vârstei acestora. Familia, la rândul ei, are rolul de a susține și încuraja participarea copilului, de a valoriza efortul depus și de a colabora cu școala în vederea dezvoltării armonioase a copilului.

În concluzie, activitățile extrașcolare reprezintă o componentă esențială a educației moderne, contribuind la dezvoltarea globală a copilului din punct de vedere cognitiv, emoțional, social și fizic.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.Ciubuc Iuliana, Armonia naturii , Editura Aureo, Oradea, 2011
- 2.Mangri, F., Elisei, E., Dorobeti, T., Bucovală, G., Experiențe didactice și pedagogice de succes, Poarta Albă, 2010

CARACONCEA CRISTINA-ELENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN”
LOCALITATE: GIURGIU

Creativitatea ca sprijin în tranziția de la clasa a IV-a la clasa a V-a

Trecerea de la ciclul primar la cel gimnazial reprezintă un moment important în parcursul școlar al elevilor. Pentru elevii de clasa a IV-a, această tranziție aduce schimbări semnificative: profesori diferiți, cerințe academice mai ridicate, un ritm de lucru mai alert și un grad sporit de autonomie. În acest context, creativitatea devine un instrument educațional valoros, care sprijină adaptarea elevilor și facilitează continuitatea în învățare.

La nivelul ciclului primar, cadrul didactic are un rol esențial în pregătirea elevilor pentru această etapă, prin aplicarea unor bune practici care dezvoltă încrederea în sine, capacitatea de organizare și gândirea flexibilă. Articolul de față prezintă modalități concrete prin care activitățile creative desfășurate la clasa a IV-a pot susține tranziția armonioasă către clasa a V-a.

Tranziția școlară, o provocare educațională

Pentru mulți elevi, schimbarea mediului educațional poate genera nesiguranță și anxietate. De aceea, este important ca învățătorul să introducă treptat situații de învățare care să îi apropie pe elevi de cerințele gimnaziului. Activitățile creative permit exersarea competențelor într-un mod accesibil și motivant, reducând presiunea evaluării clasice.

Prin implicarea elevilor în sarcini variate, care solicită inițiativa și responsabilitatea personală, aceștia dobândesc experiențe de învățare relevante pentru etapa următoare.

Bune practici creative pentru pregătirea elevilor

Proiecte interdisciplinare cu grad crescut de autonomie

O bună practică utilizată la clasa a IV-a este realizarea proiectelor interdisciplinare, care presupun documentare, organizarea informațiilor și prezentarea unui produs final. De exemplu, un proiect intitulat "Eu, elev de gimnaziu" poate include redactarea unor texte, realizarea unor afișe sau jurnale de reflecție despre așteptările și temerile legate de clasa a V-a.

Elevii învață să își gestioneze timpul, să colaboreze și să își asume responsabilitatea pentru sarcinile primite, competențe necesare în ciclul gimnazial.

Scrierea reflexivă și creativă

Scrierea creativă poate fi utilizată ca mijloc de exprimare a emoțiilor legate de schimbarea mediului școlar. Elevii pot fi invitați să redacteze scrisori adresate propriei persoane din viitor sau să creeze compuneri despre "O zi din viața mea în clasa a V-a".

Aceste activități contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare scrisă și îi ajută pe elevi să conștientizeze schimbările care urmează, într-un cadru securizat.

Simularea situațiilor de învățare specifice gimnaziului

Pentru a reduce impactul tranziției, pot fi introduse activități care simulează stilul de lucru din gimnaziu. De exemplu, elevii pot participa la lecții organizate sub forma unor ateliere tematice, cu sarcini diferențiate și timp limitat de rezolvare.

Prin jocuri de rol, elevii pot experimenta situații precum schimbarea profesorilor sau lucrul cu mai multe manuale, dezvoltând adaptabilitatea și autonomia.

Evaluarea prin produse creative

Evaluarea creativă reprezintă o alternativă eficientă la evaluarea tradițională, mai ales în perioada de final a clasei a IV-a. Produsele realizate de elevi pot include portofolii personale, postere sau prezentări scrise care reflectă progresul și competențele dobândite.

Accentul se pune pe procesul de învățare și pe capacitatea elevilor de a reflecta asupra propriului parcurs, aspect esențial pentru succesul în gimnaziu.

Dezvoltarea competențelor socio-emoționale prin activități creative

Activitățile creative de grup contribuie la consolidarea relațiilor dintre elevi și la dezvoltarea empatiei. Discuțiile ghidate, jocurile de cooperare și activitățile artistice tematice ajută elevii să își exprime emoțiile și să gestioneze mai bine schimbările.

Un climat pozitiv, bazat pe încurajare și respect reciproc, facilitează adaptarea elevilor la noile cerințe școlare.

Impactul asupra pregătirii pentru clasa a V-a

Aplicarea acestor bune practici la clasa a IV-a are un impact direct asupra modului în care elevii percep tranziția către gimnaziu. Elevii devin mai încrezători, mai organizați și mai deschiși către provocările academice.

Creativitatea sprijină nu doar achizițiile cognitive, ci și echilibrul emoțional al elevilor, contribuind la formarea unor atitudini pozitive față de învățare.

Colaborarea cu familia și cu profesorii de gimnaziu

Pregătirea pentru tranziția către clasa a V-a este mai eficientă atunci când există o colaborare constantă între școală și familie. Activitățile creative pot fi extinse și în mediul familial, prin sarcini de reflecție sau mini-proiecte realizate acasă, care implică discuții cu părinții despre schimbările ce urmează.

De asemenea, un rol important îl are dialogul cu profesorii de gimnaziu. Vizitele, întâlnirile sau activitățile comune contribuie la familiarizarea elevilor cu stiluri diferite de predare și cu așteptările viitoare. Creativitatea facilitează această apropiere, deoarece pune accent pe proces, nu exclusiv pe rezultat.

Rolul învățătorului în gestionarea tranziției

Învățătorul este figura de referință pentru elevii de clasa a IV-a și are un impact major asupra modului în care aceștia percep schimbarea. Printr-o abordare echilibrată, bazată pe activități creative și pe comunicare deschisă, cadrul didactic poate diminua temerile și poate încuraja o atitudine pozitivă față de gimnaziu.

În această etapă, este important ca elevii să fie încurajați să își exprime opiniile, să își formuleze întrebări și să participe activ la organizarea propriului proces de învățare. Astfel, tranziția nu mai este percepută ca o ruptură, ci ca o continuare firească a parcursului educațional.

Impactul pe termen mediu asupra parcursului școlar

Experiențele creative trăite în clasa a IV-a au efecte vizibile și în primii ani de gimnaziu. Elevii care au fost obișnuiți să lucreze pe proiecte, să reflecteze asupra propriei învățări și să își asume responsabilitatea se adaptează mai ușor la cerințele academice.

Aceștia manifestă o mai bună capacitate de organizare, o deschidere crescută față de sarcini noi și o relaționare mai eficientă cu profesorii. Creativitatea contribuie astfel la formarea unor elevi autonomi și flexibili.

Concluzii

Pregătirea elevilor pentru clasa a V-a nu se rezumă la consolidarea cunoștințelor, ci presupune și dezvoltarea competențelor necesare adaptării la un nou mediu educațional. Prin integrarea creativității în activitățile didactice, cadrul didactic oferă elevilor sprijin real în acest proces. Bunele practici prezentate demonstrează că tranziția poate fi abordată într-un mod echilibrat și constructiv, contribuind la continuitatea și succesul parcursului școlar.

Bibliografie

Cucoș, C. (2023). *Pedagogie*. Iași, Editura Polirom.

Joița, E. (2024). *Didactica pentru învățământul primar*. București, Editura Didactică și Pedagogică.

Pânișoară, I. O. (2023). *Învățarea eficientă*. București, Editura Polirom.

Ministerul Educației (2024). *Profilul de formare al absolventului ciclului primar*. București.

BAROȘI VERONICA IONICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PP CĂSUȚA FERMECATĂ-

STRUCTURA GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR. 9

LOCALITATE: GIURGIU

„GRĂDINIȚA- UN TĂRÂM FERMECAT,,

Grădinița este o componentă importantă în dezvoltarea unui copil, atât în ceea ce privește socializarea, formarea unor deprinderi dar și în pregătirea pentru școală. La început copiii pășesc timizi sau plâng la grădiniță pentru ca mai apoi să îndrăgească atât de mult educatoarea, colegii și activitățile încât nu mai vor să plece acasă. Și totul depinde de măiestria și de vocația fiecărei educatoare, de cât de mult iubește această meserie, pentru că, nu trebuie să uităm, de cele mai multe ori suntem numite „Cenușăresele,, sistemului educațional. Cu toate acestea, majoritatea „Cenușăreselor,, vin în fiecare zi la grădiniță cu drag și caută sau crează resurse pentru ca cei mici să fie încântați de fiecare clipă petrecută aici, să vină zi de zi cu bucurie dar să și învețe lucruri noi și deosebite.

Metaforic vorbind, grădinița poate fi definită ca un „tărâm fermecat”, în care jocul, imaginația și descoperirea se împletesc armonios cu procesul educativ.

Educația timpurie are un rol determinant în dezvoltarea globală a copilului, iar grădinița este mediul în care acesta învață să se cunoască pe sine și pe ceilalți. Activitățile desfășurate sunt adaptate particularităților de vârstă, ritmului individual de învățare și nevoilor fiecărui copil. Prin joc, copilul își dezvoltă gândirea, limbajul, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor. Jocul didactic, jocul de rol sau jocul liber reprezintă modalități eficiente prin care învățarea devine atractivă și accesibilă.

Relația educatoare–copil se bazează pe încredere, empatie și respect reciproc. Educatoarea are rolul de ghid și facilitator al învățării, stimulând curiozitatea naturală a copilului și încurajând exprimarea liberă a emoțiilor și ideilor. Prin atitudinea sa, cadrul didactic contribuie la formarea stimei de sine și a autonomiei personale.

Grădinița este, de asemenea, un spațiu al socializării, în care copilul învață reguli de conviețuire, cooperare și respect față de ceilalți. Interacțiunile cu alți copii îl ajută să își dezvolte abilități sociale esențiale, precum comunicarea, negocierea și gestionarea conflictelor. În acest context, copilul învață să împartă, să aștepte rândul, să ofere ajutor și să accepte diferențele dintre indivizi.

Dimensiunea educativă a grădiniței este completată de cea formativă, care urmărește dezvoltarea armonioasă a personalității copilului. Activitățile artistice, muzicale și practice stimulează creativitatea și sensibilitatea estetică, oferind copilului posibilitatea de a se exprima liber. Prin desen, pictură, modelaj sau cântec, copilul își exteriorizează emoțiile și își dezvoltă imaginația, transformând grădinița într-un spațiu al bucuriei și autenticității.

Colaborarea dintre grădiniță și familie reprezintă un factor esențial pentru succesul educației timpurii. Comunicarea constantă între educatoare și părinți asigură continuitatea procesului educativ și sprijină dezvoltarea echilibrată a copilului. Familia și grădinița trebuie să acționeze complementar, având ca obiectiv comun binele și progresul copilului.

În concluzie, grădinița este mult mai mult decât un simplu loc de supraveghere a copiilor; este un adevărat „tărâm fermecat” al copilăriei, în care se pun bazele educației viitoare și ale dezvoltării

personale. Prin activitățile desfășurate, prin relațiile construite și prin experiențele oferite, grădinița contribuie decisiv la formarea unor viitori adulți echilibrați, creativi și responsabili. Investiția în educația timpurie reprezintă, astfel, o investiție în viitorul societății.

Fotografii de la activitățile zilnice:

PEIU ANAMARIA SIMONA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA PP "DUMBRAVA MINUNATA"

LOCALITATE: GIURGIU

Jocurile didactice și rolul lor în formarea și dezvoltarea preșcolarului

Prin joc și prin exercițiu, copilul de fapt își valorifică potențialul ludic, creativ, cognitiv și nu numai, copilul devine mult mai dotat, mai apt de a face lucruri, mai informat și, mai ales, mai capabil de interacțiune cu ceilalți coechipieri. La vârsta preșcolară, jocul didactic are o pondere foarte mare în rândul activităților desfășurate la grupă, pe toate domeniile de activitate și pe toate sectoarele deschise zi de zi, în grădiniță.

Grădinița este locul propice unde jocul didactic își găsește cea mai eficientă utilitate, iar noi educatorii trebuie să apelăm la imaginația noastră, pentru a selecta cele mai pragmatice jocuri didactice, mai plăcute de copii, care să aducă o dată cu ele: plăcere, deprindere, abilitate și eficiență. De aici putem deduce faptul că jocul este un mijloc de instruire și educare a copiilor, mai ales a celor mici, prin joc copilul își pune în mișcare tot bagajul psihic și intelectual, dorind mereu să rezolve sarcinile, să fie cel mai bun, să răspundă cel mai bine, de aceea jocul este considerat un element de bază în educarea copiilor, de joc depinzând o mulțime de aptitudini, abilități și deprinderi ale copilului mic.

Jocul didactic este atât mijloc de realizare a activității didactice, cât și metodă didactică interactivă, folosită cu succes atât în activitățile de învățare-consolidare, dar și în cele de verificare a cunoștințelor preșcolarilor, pe o temă anume, au rolul de a forma și dezvolta personalitatea copilului.

Prin intermediul jocului didactic, copilul preșcolar face trecerea de la jocul oarecare, la jocul bine structurat, cu reguli, cu sarcini și pași siguri de realizat, care duc la o dezvoltare plenară a preșcolarului implicat în el. Prin intermediul jocului didactic, copilul preșcolar își dezvoltă gândirea logică, limbajul și comunicarea orală, atenția, memoria dar își dezvoltă și spiritul de echipă, de competiție, inter relaționare.

De aceea, putem afirma că jocul didactic este una dintre activitățile cele mai eficiente din grădiniță, pentru că odată propus un joc didactic, se impun reguli ale jocului, sarcini de rezolvat, elemente surpriză, joc de probă, care disciplinează copilul, disciplinează echipele.

Organizat și coordonat cu inteligență, jocul didactic produce schimbări deosebite în dezvoltarea copilului preșcolar, pe toate planurile. De fiecare dată când ne propunem să desfășurăm un joc didactic, avem în vedere dezvoltarea psihopedagogică a copilului preșcolar, de aceea vom ține cont de nivelul de vârstă pentru a selecta un joc adecvat, cu grad de complexitate mic la grupă mică, mediu la grupa mijlocie și cu complexitate mare la copiii de grupă mare. Așa au luat naștere jocurile didactice „Tu spui una, eu spun multe!”, „Răspunde repede și bine”, „Spune, care e vecinul?”, „Când se întâmplă?” etc., prin intermediul cărora copiii se concentrează în a găsi soluții, își manifestă dorința de a da răspunsuri corecte, de a folosi un vocabular adecvat, de a selecta materialele conform cerințelor, de a face corespondențe între elemente matematice, cele din mediul înconjurător, în a folosi materialul de manipulat corespunzătoare, dezvoltându-și astfel abilități și capacități intelectuale, motrice și emoționale, care duc la o cimentare a personalității în formare a copilului preșcolar.

De aici facem legătura cu ceea ce afirma Jean Chateau – „*Cine spune joc spune totodată efort și libertate, o educație prin joc trebuie să fie o sursă atât de efort fizic, cât și de bucurie morală. Tocmai această plăcere morală trebuie să o transpunem, în educația noastră, dacă vrem ca ea să completeze activitatea spontană a copilului, în acest scop trebuie să-i propunem copilului obstacole pe care să vrea să le învingă.*”

Jocul didactic trebuie gândit în vederea dezvoltării intelectuale a copilului, a grupului de copii, prin împletirea cu strictețe a elementului instructiv educativ cu activitatea de joc.

Activitatea de joc didactic, de regulă trebuie planificată după activități de observare, demonstrație, conversație, povestire, memorizare, deoarece are mai mult caracter de verificare, consolidare, fiind un liant între activitățile de sistematizare-consolidare și evaluare, verificare.

Luat ca metodă didactică, putem spune că jocul didactic este o metodă activă de învățare-evaluare, bazată pe reacția unor funcții, relații, acțiuni, fenomene, cu rol de a dezvolta comportamentul uman, capacitatea intelectuală a copiilor și de a transforma copilul dintr-un pion static într-unul mobil, cu implicare fizică, intelectuală, cognitivă, comportamentală și socio-emoțională. Jocul didactic, conform teoriei și practicii preșcolare contemporane, presupune o activitate ce contribuie foarte mult la formarea profilului intelectual și moral al viitorului școlar, dar și la lărgirea orizontului copiilor spre cunoaștere.

Jocul didactic satisface trebuințele copilului: de mișcare, de exprimare, de colaborare, de adaptare la realitate, dar în același timp informează copilul pe subiecte date și formează la copii anumite deprinderi, abilități, dezvoltă stima de sine, curajul și elimină inhibarea, tracul, pentru cei timizi fiind o rampă de lansare, dându-le curajul de a acționa, de a fi parte din joc, de a se exprima liber și fără impedimente. În același timp, jocul didactic produce relaxare, recreere, dând copiilor o altă atmosferă, mai confortabilă, decât cea a muncii directe cu cartea sau fișa de lucru, oferă plăcere și multă implicare ludică, ce duce la transformări în comportamentul copilului vis a vis de educator și colegi.

Jocul didactic a fost, este și va fi activitatea cea mai des folosită în învățământul preșcolar, cea mai eficientă și cea mai dorită de către copii, care prin abordarea ei largă, face activitatea din grădiniță mai incitantă, mai plină de surprize și inedit.

MIHU NINA-CARMEN

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ “ANTONIE MOGOȘ” CEAURU –
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT BĂLEȘTI
LOCALITATE: BĂLEȘTI

Rolul rutinei zilnice în educația timpurie

Rutina zilnică ocupă un loc esențial în educația timpurie, având un impact semnificativ asupra dezvoltării emoționale, sociale și cognitive a copilului. Pentru preșcolari, rutina oferă stabilitate, siguranță și predictibilitate, elemente indispensabile pentru o adaptare armonioasă la mediul educațional. Prin activitățile repetitive și bine structurate, copilul învață să anticipeze evenimentele zilnice și să se raporteze cu încredere la mediul înconjurător.

Importanța rutinei pentru dezvoltarea emoțională

Pentru copilul de vârstă preșcolară, rutina zilnică reprezintă un reper important, care contribuie la formarea sentimentului de siguranță emoțională. Cunoașterea succesiunii activităților zilnice reduce anxietatea și stresul, facilitând adaptarea la grădiniță. Copilul se simte protejat atunci când știe ce urmează, iar acest lucru îi permite să își gestioneze mai bine emoțiile și comportamentele.

Rutina sprijină dezvoltarea autonomiei, deoarece copilul învață treptat să își asume responsabilități și să participe activ la activitățile zilnice. Prin repetare, copilul dobândește încredere în propriile capacități și își consolidează stima de sine.

Rolul rutinei în dezvoltarea socială

Rutina zilnică facilitează integrarea copilului în grup și dezvoltarea competențelor sociale. Activitățile desfășurate în mod constant creează contexte de interacțiune, cooperare și comunicare între copii. Prin respectarea rutinei, copilul învață să respecte reguli, să aștepte rândul și să colaboreze cu ceilalți membri ai grupului.

De asemenea, rutina contribuie la formarea unor comportamente sociale adecvate, precum respectul, empatia și responsabilitatea. Prin participarea constantă la activitățile de grup, copilul își dezvoltă capacitatea de adaptare și relaționare cu cei din jur.

Influența rutinei asupra dezvoltării cognitive

Rutina zilnică are un rol important și în dezvoltarea cognitivă a copilului. Activitățile repetitive și bine structurate facilitează formarea deprinderilor de bază și consolidarea cunoștințelor dobândite. Prin repetare, copilul își dezvoltă atenția, memoria și capacitatea de concentrare.

Rutina oferă un cadru favorabil pentru învățarea activă, permițând copilului să își organizeze gândirea și să anticipeze succesiunea activităților. Astfel, copilul învață să își gestioneze timpul și să se adapteze cerințelor educaționale într-un mod eficient.

Rolul educatoarei în stabilirea rutinei zilnice

Educatoarea are un rol esențial în stabilirea și menținerea unei rutine zilnice echilibrate. Prin organizarea atentă a activităților și adaptarea acestora la nevoile și particularitățile de vârstă ale copiilor, educatoarea contribuie la crearea unui mediu educațional sigur și predictibil.

De asemenea, este important ca rutina să fie flexibilă, permițând ajustări în funcție de ritmul și nevoile individuale ale copiilor. O rutină bine gestionată sprijină dezvoltarea armonioasă a copilului și favorizează un climat educațional pozitiv.

Concluzie

Rutina zilnică reprezintă un element fundamental al educației timpurii, având un impact pozitiv asupra dezvoltării emoționale, sociale și cognitive a copilului. Prin oferirea unui cadru stabil și predictibil, rutina contribuie la formarea autonomiei, a încrederii în sine și a comportamentelor adecvate. Integrarea unei rutine zilnice bine structurate în programul educațional susține adaptarea copilului la grădiniță și creează premisele unei dezvoltări echilibrate și armonioase.

Bibliografie

1. Curriculum pentru educația timpurie (2019). Ministerul Educației, București.
2. Bredekamp, S., & Copple, C. (2009). Developmentally Appropriate Practice in Early Childhood Programs. National Association for the Education of Young Children (NAEYC).
3. Gherguț, A. (2016). Psihologia dezvoltării copilului. Editura Polirom, Iași.
4. Nicolescu, O. (2018). Educația timpurie – repere teoretice și aplicații practice. Editura Didactică și Pedagogică, București.
5. Pânișoară, I.-O. (2015). Psihologia copilului. Editura Polirom, Iași.

COTÎRȚĂ CAMELIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „I.G.DUCA”

LOCALITATE: PETROȘANI, JUD. HUNEDOARA

METODE INOVATIVE ȘI CREATIVE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Învățământul primar reprezintă o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului, perioadă în care se formează deprinderile de bază, atitudinea față de învățare și dorința de cunoaștere. În acest context, utilizarea metodelor inovative și creative de învățare–predare–evaluare devine esențială pentru adaptarea procesului educațional la nevoile elevilor, transformarea acestuia într-o experiență atractivă și pentru crearea unui climat de învățare plăcut și eficient. Metodele moderne pun accent pe activitatea elevului, pe învățarea activă și pe adaptarea demersului didactic la particularitățile de vârstă.

Metodele inovative și creative de predare-învățare-evaluare se concentrează pe elev, utilizând tehnologii, abordări active, gamificare și învățare experiențială, transformând educația dintr-un proces pasiv într-unul interactiv, colaborativ și personalizat, ce stimulează creativitatea, gândirea critică și dezvoltarea de aptitudini esențiale. Metodele de învățare centrate pe elev fac lecțiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăți de substanță și fundamente, sprijină elevul în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabil să le aplice în viața reală.

Metodele activ-participative pun accent pe învățarea prin cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiționale de învățare. Educația pentru participare îi ajută pe elevi să-și exprime opțiunile în domeniul educației, culturii, timpului liber, pot deveni coparticipanți la propria formare. Elevii nu sunt doar un receptor de informații, ci și un participant activ la educație. În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăța” la a „învăța să fii și să devii”, adică pregătirea pentru a face față situațiilor, dobândind dorința de angajare și acțiune. Principalul avantaj al metodelor activ-participative îl reprezintă implicarea elevilor în actul didactic și formarea capacității acestora de a emite opinii și aprecieri asupra fenomenelor studiate.

Una dintre cele mai eficiente metode moderne este **învățarea prin joc**, care valorifică nevoia naturală a copilului de a se juca. Jocurile didactice contribuie la consolidarea cunoștințelor, dezvoltă atenția, memoria și spiritul de competiție pozitivă. Exemple de astfel de activități sunt jocurile de rol, concursurile pe echipe sau jocurile interactive. De exemplu, activitatea „**Roata cunoștințelor**” poate fi utilizată la diferite discipline. Învățătorul realizează o roată cu sarcini sau întrebări, iar elevii, pe rând, o învârt și rezolvă cerința. Această activitate crește motivația, reduce anxietatea față de evaluare și stimulează participarea activă.

Învățarea colaborativă este o metodă inovativă ce presupune lucrul în grupuri mici. Metode precum „**Mozaicul**”, „**Turul galeriei**” sau „**Think–Pair–Share**” stimulează comunicarea, cooperarea și respectul reciproc. Elevii învață să lucreze împreună și să își asume roluri diferite. Activitatea „**Lucrăm împreună**” presupune împărțirea clasei în echipe, fiecare având o sarcină clară, precum realizarea unui poster sau rezolvarea unei probleme. La final, elevii își prezintă rezultatele, dezvoltându-și abilitățile de comunicare, cooperare și respect reciproc.

Metoda „**Schimbă Perechea**” este o metodă de predare-învățare interactivă de grup care constă în rezolvarea sarcinii de lucru în pereche. Stimulează învățarea în perechi activizând întreg colectivul. Se aplică cu ușurință la vârsta școlară, la toate categoriile de activitate. Dezvoltă inteligențele multiple, gândirea și operațiile ei, limbajul, atenția.

O altă metodă eficientă este **învățarea prin descoperire**, care transformă elevul într-un partici-pant activ la procesul de învățare. Această metodă presupune implicarea activă a elevilor în procesul de învățare, prin observare, experimentare și formularea de concluzii proprii. Elevii sunt încurajați să exploreze și să găsească soluții, iar cadrul didactic are rol de ghid. Metoda contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a autonomiei în învățare.

Metoda storytelling. Predarea prin povești valorifică imaginația și emoțiile elevilor. Utilizarea personajelor și a narațiunii facilitează înțelegerea conținuturilor și crește gradul de implicare afectivă. Metoda este eficientă în special la limba română și educația civică.

Tot mai importantă este și **utilizarea tehnologiei și a inteligenței artificiale**. Prin activitatea „**Lecția interactivă**”, elevii folosesc aplicații educaționale, jocuri digitale sau prezentări interactive, care permit învățarea în ritm propriu și cresc interesul pentru lecție. Tehnologia contribuie astfel la personalizarea învățării și la dezvoltarea competențelor digitale.

Evaluarea modernă pune accent pe progresul elevului, nu doar pe rezultate. **Evaluarea alter-nativă** completează evaluarea tradițională și oferă o imagine mai clară asupra progresului elevului. Portofoliul, proiectele, posterele sau colajele permit aprecierea creativității și a efortului depus. Activitatea „**Portofoliul elevului**” presupune colectarea lucrărilor realizate pe parcursul unui semestru, permițând elevului să își observe evoluția și să își dezvolte încrederea în sine.

De asemenea, **autoevaluarea și evaluarea reciprocă** joacă un rol important în formarea responsabilității față de propria învățare. Prin **autoevaluare**, elevii sunt încurajați să reflecteze asupra propriei activități. **Evaluarea reciprocă** dezvoltă spiritul critic și capacitatea de a oferi feedback constructiv. Instrumente simple, precum fișele de reflecție sau „semaforul învățării”, sunt ușor de utilizat la clasele primare. Activitatea „**Semaforul învățării**” îi ajută pe elevi să își exprime nivelul de înțelegere folosind culori simbolice, oferind cadrului didactic feedback imediat pentru adaptarea demersului didactic.

Evaluarea prin joc reduce stresul asociat testării și transformă evaluarea într-o activitate atractivă. Quiz-urile, jocurile educaționale sau activitățile de tip „escape room” contribuie la verificarea cunoștințelor într-un mod plăcut.

Evaluarea formativă se realizează pe parcursul activităților didactice și are rolul de a sprijini progresul elevului. Feedback-ul pozitiv și observația sistematică sunt esențiale pentru adaptarea demersului didactic.

În contextul utilizării metodelor inovative, cadrul didactic devine un facilitator al învățării. Învățătorul creează situații de învățare atractive, încurajează participarea activă și susține dezvoltarea emoțională a elevilor. Un climat pozitiv și deschis contribuie la creșterea stării de bine și a motivației pentru învățare.

Utilizarea metodelor inovative și creative de predare-învățare-evaluare la învățământul primar contribuie semnificativ la creșterea motivației pentru învățare și la dezvoltarea armonioasă a elevilor. Aceste metode transformă procesul educațional într-o experiență plăcută, activă și eficientă, centrată pe elev și pe nevoile sale de dezvoltare.

Metodele inovative și creative de învățare-predare-evaluare sunt indispensabile în învățământul primar. Prin joc, colaborare, descoperire și evaluare alternativă, școala devine un spațiu prietenos, în care elevii învață cu plăcere și își dezvoltă competențele necesare pentru

viitor. Adaptarea strategiilor didactice la nevoile elevilor contribuie la formarea unor copii echilibrați, creativi și încrezători.

Bibliografie

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.

Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Polirom.

Oprea, C. L. (2010). *Strategii didactice interactive*. București: Ed. Didactică și Pedagogică.

BOGDAN ILDIKO

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: COLEGIUL NAȚIONAL “ MIHAI EMINESCU”.

LOCALITATE: PETROȘANI

Creativitate în educație pentru grădiniță

1. Argument

Creativitatea reprezintă o componentă esențială a dezvoltării copilului preșcolar, având un rol major în formarea personalității și în stimularea gândirii independente. În grădiniță, activitățile creative oferă copilului libertatea de a explora, de a experimenta și de a-și exprima emoțiile și ideile într-un mod natural și atractiv.

2. Scopul proiectului

Scopul acestui proiect este dezvoltarea creativității copiilor de vârstă preșcolară prin activități educative variate, adaptate nivelului de vârstă și particularităților individuale, care stimulează imaginația, originalitatea și exprimarea liberă.

3. Obiective generale și specifice

Obiective generale:

- Dezvoltarea capacității de exprimare creativă
- Stimularea imaginației și a gândirii divergente

Obiective specifice:

- Exersarea abilităților artistice prin activități practice
- Dezvoltarea limbajului prin povestiri și jocuri de rol
- Îmbunătățirea relațiilor de colaborare în grup
- Creșterea încrederii în sine

4. Importanța creativității în educația timpurie

Creativitatea contribuie la dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a copilului. Prin activități creative, copilul învață să rezolve probleme, să ia decizii și să se adapteze situațiilor noi. De asemenea, creativitatea sprijină exprimarea emoțiilor și dezvoltarea empatiei.

5. Activități creative propuse

- Desen și pictură liberă, folosind diferite tehnici
- Modelaj cu plastilină, lut sau materiale naturale
- Jocuri de rol și dramatizări de povești cunoscute
- Activități muzicale: cântece, ritm, mișcare
- Crearea de povești pornind de la imagini sau obiecte

6. Metode și strategii didactice utilizate

- Învățarea prin joc
- Metoda conversației
- Brainstorming adaptat vârstei
- Observarea și experimentarea
- Lucrul individual și pe grupuri mici

7. Materiale didactice necesare

Hârtie colorată, acuarele, pensule, creioane colorate, plastilină, lut, costume simple, instrumente muzicale, materiale reciclabile.

8. Evaluarea activităților

Evaluarea se realizează prin observarea sistematică a comportamentului copiilor, a gradului de implicare și a progresului individual, fără a crea presiune sau competiție între copii.

9. Concluzii

Creativitatea în educația preșcolară contribuie la formarea unei personalități echilibrate, autonome și încrezătoare. Prin activități creative, copilul învață cu plăcere, își dezvoltă abilități esențiale și își construiește baza pentru învățarea pe tot parcursul vieții.

Bibliografie

Cucoș, C. Pedagogie. Iași: Editura Polirom.

Roco, M. Creativitate și inteligență emoțională. București: Editura Polirom.

Curriculum pentru educația timpurie, Ministerul Educației.

POPA CARMEN CRISTINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: COLEGIUL NAȚIONAL “ MIHAI EMINESCU”.

LOCALITATE: PETROȘANI

Parteneriatul grădiniță-școală-familie-societate în dezvoltarea copilului

Parteneriatul educațional grădiniță-școală-familie este determinant atât pentru copil în mod individual cât și pentru dezvoltarea socială și culturală a comunității locale din care acesta face parte. Ideea de a folosi școala în folosul comunității locale își are originile din America anilor '90 când s-a concretizat convingerea că școlile pot fi folositoare comunităților prin furnizarea diverselor servicii după orele de curs (activități culturale, sportive, recreative, artistice, ș.a.). În context actual parteneriatul școală-comunitate reprezintă o modalitate pentru atragerea fondurilor și resurselor către școală, pentru gestionarea eficientă a resurselor locale investite precum și pentru valorificarea resurselor școlii în beneficiul comunității.

Educația reprezintă procesul prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității umane a fiecărui individ, precum și procesul de transmitere a civilizației generațiilor ulterioare, realizat în contextul existenței sociale a omului, fiind o condiție necesară pentru dezvoltarea, perpetuarea și progresul societății așa cum o cunoaștem. Astfel, educația nu se raportează doar la individ ci la întreaga societate.

Educația începe de la primele momente ale vieții și se continuă pe tot parcursul acesteia. Primul mediu cu care copilul intră în contact și care îi trasează primele direcții ale educației îl reprezintă familia. Achizițiile însușite de copil în primii ani de viață în cadrul familiei sunt fundamentale pentru dezvoltarea ulterioară a acestuia. Așa cum afirma A.S. Makarenko, unul dintre teoreticienii cei mai de seamă ai pedagogiei rusești, un inovator al timpurilor sale, ce a promovat încă din anii '20 principii democratice în teoria și practica educațională, ” Familia este un factor important și de răspundere al educației. Părinții o conduc și răspund de ea în fața societății, a fericirii lor și a vieții copiilor.” Modelele de comportament oferite de părinți și membrii apropiați din familie, precum și climatul socio-afectiv în care se realizează aceste influențe educaționale reprezintă primul model social cu influență hotărâtoare asupra modului de comportare și relaționare al copiilor în societate.

”Familia este cea mai elementară formă de organizare. Fiind prima comunitate de care se atașează un individ cât și prima autoritate sub care acesta învață să trăiască, familia este cea care stabilește valorile cele mai fundamentale ale unei societăți.” (Charles Colson) De aceea la intrarea în cadrul primului colectiv al copiilor - grădinița, strategiile educative fac apel la sprijinul și colaborarea părinților în adaptarea preșcolarilor cu noul mediu social și educațional. Perioada preșcolară presupune achiziții psiho-comportamentale fundamentale pentru adaptarea, integrarea și dezvoltarea copilului. În grădiniță se pun bazele parteneriatelor educaționale realizate în sprijinul dezvoltării societății prin prisma educației. Importanța participării familiei în educație ca partener activ este subliniată de necesitatea implicării părinților în diverse activități alături de cadrele didactice, pe lângă obișnuitele ore de consiliere. Vizând dezvoltarea armonioasă a personalității preșcolarilor și pregătirea acestora pentru viață, activitățile desfășurate în grădiniță pun accent pe socializare, integrare dar și pregătirea pentru școală – cel de-al doilea mediu educațional al copilului, dar cu un sistem de reguli mai strict definite, programe mai încărcate și implicit o încărcătură afectivă și cognitivă mai mare. Parteneriatul educațional grădiniță-școală-familie este determinant atât pentru copil în mod individual cât și pentru dezvoltarea socială și

culturală a comunității locale din care acesta face parte. Ideea de a folosi școala în folosul comunității locale își are originile din America anilor '90 când s-a concretizat convingerea că școlile pot fi folosite de comunități prin furnizarea diverselor servicii după orele de curs (activități culturale, sportive, recreative, artistice, ș.a.). În context actual parteneriatul școală-comunitate reprezintă o modalitate pentru atragerea fondurilor și resurselor către școală, pentru gestionarea eficientă a resurselor locale investite precum și pentru valorificarea resurselor școlii în beneficiul comunității.

Atât școala cât și grădinița sunt instituții puternic ancorate în comunitate, care prin statutul pe care îl au, prin cadrul legislativ, activitățile desfășurate și multitudinea resurselor implicate, în special cele umane pot deveni promotori ai parteneriatului comunitar. Familia intervine în acest parteneriat grădiniță-școală-comunitate ca fiind factor cheie, importanță rezultată în urma rolului ca și factor de educație informală dar și a drepturilor și obligațiilor care îi revin.

Copilul nu trebuie privit doar ca beneficiar al educației, ci și ca participant. Educația copiilor nu se poate realiza fără colaborarea dintre toți acei factori care la un moment dat intervin în viața, respectiv educația acestora. Copilul este astfel un produs social în care se reflectă valorile sociale. Acțiunea asupra copilului este mediată de familie, însă acumulează eforturile tuturor celorlalți factori. Comunitatea locală, școala, familia, grădinița reprezintă instituții ale educației prin intermediul cărora se cultivă responsabilizarea socială și se perpetuează valorile sociale.

BIBLIOGRAFIE

***Revista Învățământul Preșcolar și Primar, nr. 1-2, Editura Arlequin, 2014.

***Curriculum pentru învățământul preșcolar, Editura Didactica Publishing House, București, 2009.

RADU IOANA ROXANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA „LUMEA COPIILOR”

LOCALITATE: LUPENI

Integrarea copiilor cu Cerințe Educaționale Speciale (CES) în grădiniță

Integrarea copiilor cu Cerințe Educaționale Speciale (CES) în grădiniță reprezintă un obiectiv esențial al sistemului de educație incluzivă din România. La nivel preșcolar, grădinița devine primul spațiu formal de învățare, dar și mediul în care copilul experimentează apartenența la un grup. Asigurarea unei educații accesibile, echitabile și de calitate pentru toți copiii implică adaptarea procesului instructiv-educativ și formarea unei mentalități incluzive la nivelul comunității educaționale.

Conceptul de educație incluzivă și CES

Educația incluzivă se bazează pe ideea că toți copiii, indiferent de particularitățile lor, au dreptul la participare deplină și egală la procesul educativ. Copiii cu CES pot prezenta dificultăți de învățare, deficiențe senzoriale, motrice, tulburări de comportament sau tulburări din spectrul autist, necesitând intervenții specifice și individualizate.

La vârsta preșcolară, integrarea timpurie are efecte pozitive asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale, contribuind la prevenirea marginalizării și la dezvoltarea unui climat de acceptare în rândul tuturor copiilor.

Beneficiile integrării copiilor cu CES în grădiniță

Pentru copilul cu CES:

- dezvoltarea abilităților sociale prin interacțiunea cu grupul;
- stimularea comunicării și dezvoltarea limbajului;
- formarea autonomiei și încurajarea comportamentelor adaptative;
- creșterea încrederii în sine și a sentimentului de apartenență.

Pentru ceilalți copii:

- formarea empatiei și a toleranței;
- dezvoltarea competențelor socio-emoționale;
- înțelegerea și acceptarea diversității.

Pentru comunitate și sistemul educațional:

- reducerea stigmatizării;
- promovarea unei culturi a respectului și echității;
- consolidarea practicilor educaționale moderne centrate pe copil.

Rolul educatoarei și al echipei multidisciplinare

Educația incluzivă necesită o abordare colaborativă. Educatoarea are un rol esențial în: identificarea nevoilor individuale ale copilului; adaptarea curriculumului la particularitățile copilului; implementarea planului educațional personalizat (PEI); comunicarea cu familia; crearea unui climat pozitiv în grupă.

Sprijinul profesorului de sprijin/itinerant, al psihologului și al specialistului în terapie este crucial pentru evaluare, intervenție și monitorizare.

Adaptarea mediului educațional și a activităților

Pentru o integrare reală, grădinița trebuie să ofere:

un mediu accesibil și sigur;

materiale didactice variate și adaptate;

organizarea flexibilă a activităților;

rutine clare și previzibile;

metode interactive și diferențiate;

jocuri senzoriale, vizuale, motrice sau de stimulare cognitivă.

Activitățile trebuie să asigure participarea fiecărui copil, iar evaluarea să fie individualizată, orientată către progres și nu către performanță comparativă.

Atitudinea familiei față de integrare influențează disponibilitatea copilului de a participa și de a coopera.

Provocări în procesul de integrare

Integrarea copiilor cu CES poate întâmpina provocări precum:

insuficiența resurselor materiale și umane;

numărul mare de copii în grupă;

lipsa formării specifice a cadrelor didactice;

preconcepții sau reticență din partea unor părinți;

dificultăți de comunicare cu copilul sau familie.

Depășirea acestor obstacole necesită politici educaționale coerente, formare profesională continuă și implicare comunitară.

Concluzii

Integrarea copiilor cu CES în grădiniță nu reprezintă doar o obligație legală, ci și o investiție în viitorul unei societăți incluzive. Prin adaptări adecvate, sprijin specializat și o atitudine deschisă, grădinița devine un spațiu în care toți copiii pot crește, învăța și se pot dezvolta armonios. O educație incluzivă autentică este posibilă atunci când fiecare copil este văzut ca o resursă, iar diversitatea devine o valoare.

SCORTĂR LARISA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA "LUMEA COPIILOR"

LOCALITATE: LUPENI

Sărbătoarea Crăciunului

Sărbătoarea Crăciunului reprezintă unul dintre cele mai îndrăgite momente din an, atât pentru adulți, cât și pentru copii. În grădiniță, luna decembrie aduce cu sine o atmosferă de basm, plină de emoție, lumină și bunătațe. Copiii trăiesc cu intensitate magia Crăciunului, iar activitățile tematice desfășurate în această perioadă contribuie la dezvoltarea trăirilor afective, la cultivarea empatiei și a spiritului de dăruire.

În cadrul activităților preșcolare, tema „**Sărbătoarea Crăciunului**” este abordată prin povești, poezii, cântece, jocuri de rol și activități artistico-plastice. Copiii confecționează felicitări, globuri, ghirlande și decorațiuni pentru brad, iar sala de grupă se transformă într-un mic colț de poveste. În centrul acestor activități se află **Moș Crăciun**, personajul magic care aduce bucurie și zâmbete pe chipurile celor mici.

În cadrul serbării de Crăciun, copiii devin adevărați **Crăciunei și Crăciunițe**, îmbrăcați în costume roșii și albe, purtând căciulițe, panglici și clopoței. Prin cântecele și poeziile dedicate Moșului, ei transmit emoție, inocență și dragoste. Pentru mulți dintre ei, aceasta este prima experiență scenică, iar serbarea devine o ocazie minunată de a-și manifesta bucuria, curajul și creativitatea.

Așteptarea lui Moș Crăciun este trăită intens. Copiii vorbesc zilnic despre darurile dorite, despre sania trasă de reni, despre spiridușii harnici care îl ajută pe Moșul în atelierul său. Prin aceste povești, educatoarea stimulează imaginația, limbajul și comunicarea copiilor, dar și dorința de a fi buni și generoși.

Serbarea de Crăciun este momentul culminant al întregii perioade. Copiii cântă colinde, dansează, recită poezii și participă la scenete tematice. Atmosfera este plină de lumină și emoție, iar apariția lui Moș Crăciun aduce strigăte de bucurie și aplauze sincere. Fiecare copil primește un mic dar, dar mai presus de toate, primește bucuria de a dăru și de a primi iubire.

Prin intermediul acestor activități, copiii învață valorile autentice ale Crăciunului – bunătața, prietenia, ajutorul reciproc și recunoștința. Educatoarea are un rol esențial în a transforma această perioadă într-o experiență educativă complexă, dar și într-o trăire sufletească de neuitat. În încheiere, serbarea de Crăciun rămâne una dintre cele mai frumoase amintiri din copilărie.

Costumați în **Crăciunei și Crăciunițe**, cu chipurile luminate de emoție, copiii trăiesc magia sărbătorii și descoperă că adevărata minune a Crăciunului este **bucuria de a fi împreună**.

SCORTĂR LARISA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA "LUMEA COPIILOR"

LOCALITATE: LUPENI

*~ Magia sărbătorilor de iarnă în cultura românească ~
tradiții și obiceiuri valoroase pentru formarea copiilor*

Sărbătorile de iarnă reprezintă un moment special în viața comunității, plin de semnificații culturale, tradiționale și spirituale. Pentru copii, această perioadă aduce bucurie, emoție și oportunități de a descoperi lumea tradițiilor românești prin activități adecvate nivelului lor de înțelegere. În grădiniță, educatoarele valorifică atmosfera sărbătorească pentru a promova socializarea, creativitatea și respectul pentru patrimoniul cultural, prin activități specifice legate de obiceiurile de Crăciun, Anul Nou și Bobotează.

Tradiții și obiceiuri întreținute în jurul Crăciunului

Crăciunul este una dintre cele mai așteptate sărbători pentru copii. În tradiția populară, pregătirile încep odată cu Ignatul, zi în care, în gospodăriile rurale, se sacrifică porcul. Deși acest obicei nu este reprezentat în contextul educațional, el este deseori povestit copiilor în forme adaptate, pentru a înțelege tradițiile familiilor de odinioară.

Un obicei esențial în preajma Crăciunului îl reprezintă **colindatul**. În multe grădinițe, copiii învață colinde tradiționale precum „O, ce veste minunată!” sau „Moș Crăciun cu plete dalbe”, dezvoltându-și astfel memoria auditivă, expresivitatea și spiritul de echipă. Prin colindat, copiii descoperă semnificațiile generozității și ale bucuriei de a da.

Un alt moment îndrăgit este reprezentat de **împodobirea bradului**, activitate care simbolizează unitatea familiei și a comunității. În mediul educațional, această activitate este folosită pentru a dezvolta creativitatea prin confecționarea unor decorațiuni simple, din hârtie, carton sau materiale naturale.

De asemenea, apariția lui **Moș Crăciun** este un prilej de entuziasm. Sărbările și activitățile tematice îi ajută pe copii să își exprime emoțiile și să se implice în roluri artistice. Prin poezii, cântece și jocuri de rol, se stimulează limbajul, încrederea în sine și participarea activă.

Tradiții legate de Anul Nou

Trecerea dintre ani este însoțită de o serie de obiceiuri populare specifice diferitelor regiuni ale țării. Printre cele mai cunoscute se numără **Sorcova**, **Plugușorul**, **Capra** și **Ursul**. În grădinițe, aceste tradiții sunt adaptate într-o formă ludică, potrivită copiilor de vârstă mică.

Sorcova este simbolul sănătății și al urărilor de bine pentru anul care vine. Copiii pregătesc sorcove din hârtie colorată sau flori artificiale, iar prin recitarea textului tradițional își dezvoltă capacitățile de memorare, ritm și dicție.

Plugușorul, cu origini agrare, este prezentat copiilor prin povestiri și jocuri de rol. Educatoarele explică semnificația muncii, a fertilității și a speranței pentru un an bun. În anumite situații, copiii pot confecționa simbolic un „plug” din materiale reciclabile, însușindu-și noțiuni despre tradiția muncilor câmpului.

Capra și **Ursul**, obiceiuri spectaculoase prin costumație și ritmurile dinamice, sunt transformate în activități de joc muzical sau mișcare creativă. Copiii învață forme simple de dans, folosesc instrumente de percuție și descoperă specificul folcloric al diferitelor zone românești.

Epifania și Boboteaza

Încheierea sărbătorilor de iarnă este marcată de **Bobotează**, sărbătoare ce evocă ideea de purificare și binecuvântare. Deși anumite tradiții religioase nu sunt prezentate în mod direct copiilor preșcolari, educatoarele pot povesti despre obiceiurile legate de apă și semnificația acestora în cultură. Activități precum jocuri cu apă (în limite sigure), experimente simple sau povești tematice fac legătura între tradițiile populare și învățarea experiențială. Copiii sunt familiarizați astfel cu simboluri ale purității, ale bunătății și ale începutului de an.

Valorificarea tradițiilor de iarnă în activitățile educative

Integrarea tradițiilor de iarnă în activitățile cu copiii aduce multiple beneficii:

Dezvoltarea limbajului și a comunicării prin colinde, poezii, urături și jocuri de rol.

Stimularea creativității în activități artistico-plastice legate de decoruri, podoabe și costume tradiționale.

Învățarea cooperării prin participarea la serbări și activități de grup.

Cunoașterea culturii naționale, ceea ce susține formarea identității culturale.

Valorificarea emoțiilor pozitive, a bucuriei și a spiritului comunitar.

Educatoarea are rolul de mediator cultural, adaptând informațiile la nivelul de înțelegere al copiilor și creând contexte ludice care transformă tradițiile în experiențe plăcute și memorabile.

Concluzie

Sărbătorile de iarnă constituie un prilej de a transmite copiilor valori precum generozitatea, solidaritatea, respectul față de tradiție și importanța familiei. Prin activități diverse – de la colindat și împodobirea bradului până la sorcovit și jocuri tematice – copiii descoperă bogăția culturală a iernii într-o manieră accesibilă și atractivă. În context educațional, tradițiile devin nu doar elemente de cultură populară, ci instrumente pedagogice valoroase, ce contribuie la dezvoltarea armonioasă și la formarea identității culturale a copilului.

Proiect educațional „ASISTENTUL SOS! ”

MOTTO: „Copilul se dezvoltă prin relația cu adultul și comunitatea sa.” – Lev Vygotsky

Titlul proiectului	Tehnologia cu sens – parteneriat educațional Familie–Grădiniță prin Asistentul SOS
Nivel de învățământ	Preșcolar
Coordonator proiect	DAMIAN AURA ELENA-Prof. Pt. Educație Timpurie, Tel 0744847132
Unitatea de învățământ	Grădinița RIȚA GĂRGĂRIȚA-Structura nr. 2, Pasărea
Categorie:	Educație
Durata:	1 an
Argument	În contextul actual, copiii preșcolari au acces tot mai timpuriu la tehnologie, ceea ce poate conduce la comportamente inadecvate dacă nu este supravegheată corespunzător. Folosirea controlată și educativă a tehnologiei sprijină dezvoltarea cognitivă, stimulează creativitatea și facilitează învățarea prin joc.

	Pentru atingerea acestui echilibru, parteneriatul Familie–Grădiniță devine cheia succesului. Grădinița introduce copilul în activități digitale educative, prin cadre didactice formate în domeniul „Pedagogie Digitală – Clasa Viitorului”. Familia, prin implicarea zilnică a unui părinte ca Asistent SOS, are oportunitatea de a observa copilul în mediul educațional și de a înțelege beneficiile tehnologiei controlate, continuând acasă regulile exersate la grădiniță.
Scop	Dezvoltarea unei culturi digitale sănătoase la nivel preșcolar, prin implicarea părinților (Asistenți SOS) în activitățile educative, pentru a înțelege beneficiile tehnologiei controlate și cu valențe educative.
Obiective	O1: Prevenirea comportamentelor inadecvate cauzate de folosirea necontrolată a tehnologiei. O2: Sprijinirea copiilor în utilizarea responsabilă a instrumentelor digitale. O3: Implicarea zilnică a unui părinte ca Asistent SOS pentru a observa copilul și a conștientiza impactul educației digitale. O4: Crearea unui parteneriat activ între cadre, părinți și copii. O5: Valorificarea formării cadrelor didactice în domeniul pedagogiei digitale.
Activități	- Activități didactice integrate cu utilizarea tehnologiei educative. - Implicarea zilnică a unui părinte (Asistent SOS) în activități. - Ateliere comune copii–părinți–educatoare: „Cum învățăm prin tehnologie?”. - Crearea unor materiale educative digitale adaptate vârstei preșcolare. - Schimburi de experiență între părinți și cadre privind controlul tehnologiei acasă. - Monitorizarea și reflectarea progresului copilului.
Resurse necesare	- Umane: cadre didactice, părinți (Asistenți SOS), consilier școlar. - Materiale: tablete educaționale, aplicații interactive, fișe digitale. - Financiare: resurse proprii, sponsorizări, ONG-uri.

Parteneri	Părinții copiilor, CJRAE , ONG-uri pentru educație digitală.
Modalități de evaluare	- Observația sistematică a comportamentului copiilor. - Fișe de progres pentru copil și implicarea părintelui. - Feedback de la părinți (chestionare, discuții). - Portofoliu digital cu lucrări realizate de copii.
Rezultate așteptate / Impact	- Formarea unor deprinderi de utilizare responsabilă a tehnologiei. - Conștientizarea de către părinți a rolului tehnologiei educative. - Îmbunătățirea comunicării între educatoare și părinți. - Prevenirea comportamentelor inadecvate legate de utilizarea excesivă a tehnologiei.
Concluzii	Proiectul răspunde unei nevoi reale: orientarea copiilor către o utilizare sănătoasă a tehnologiei, prin parteneriat strâns Familie–Grădiniță. Modelul Asistentului SOS asigură suport direct pentru copil și experiență de învățare pentru părinți, consolidând principiile educației incluzive și digitale.

PÎRVU MONICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA NR 1 LICEUL TEORETIC RADU POPESCU
LOCALITATE:POPESTI-LEORDENI

ROLUL ȘI BENEFICIILE GRĂDINIȚEI PENTRU COPIL

Grădinița reprezintă un pas important în viața oricărui prichindel. Deși pare la prima vedere doar un loc în care se distrează, se joacă, mănâncă și uneori doarme cât timp părinții sunt la serviciu, de fapt, rolul grădiniței este mult mai important, deoarece aici copilul își și perfecționează diverse abilități, se dezvoltă fizic și psihic, socializează cu persoane de aceeași vârstă și află mai multe lucruri. Specialiștii în educație și dezvoltare a copilului recomandă ca micuții să meargă la grădiniță în loc să rămână acasă cu părinții, bona sau cu bunicii. Grădinița ajută la dezvoltarea copilului mai mult decât ar face-o simplă comunicare cu cei din familie, este un loc în care orice copil învață să socializeze cu persoane de aceeași vârstă și află mai multe lucruri, mai ales că micuțul se află la vârsta la care mintea sa absoarbe foarte rapid orice informație. Nu trebuie să privim grădinița ca pe un mediu agresiv și nociv, în care copilul mai mult se îmbolnăvește, se lovește și se bate cu alți prichindei. Acestea sunt temeri frecvente ale părinților și unul dintre motivele pentru care dau copilul cât mai târziu la grădiniță sau deloc.

Copilul: *8 abilități pe care numai grădinița i le poate dezvolta :*

1. Socializarea

Protecția prea mare din partea părinților, alături de lipsa socializării, determină dezvoltarea unui comportament timid, introvertit, al celui mic. Grădinița este locul în care copiii își fac primul prieten și în care descoperă ce înseamnă prietenia, îl ajută să facă cunoștință cu copii de vârsta lui, cu aceeași gândire și aceleași moduri de joacă și interacțiune, să coopereze și să colaboreze în echipe, să împartă lucruri și jucării cu alți copii, adică să dobândească abilități esențiale de socializare. Cu cât ia contact mai timpuriu cu persoane noi, cu atât el se va purta mai degajat, mai natural și nu va întâmpina probleme de timiditate.

2. Comunicarea

Grădinița este un mediu interactiv care stimulează dezvoltarea procesului comunicării. Rolul educatoarei este să îl determine pe cel mic să își exprime ideile, gândurile, trăirile, chiar dacă ele sunt benefice sau nu. Îl va ajuta în acest fel să comunice mult mai ușor cu ceilalți colegi, să lucreze în echipă, dezvoltându-i, în același timp, ambiția, provocarea și dorința de a câștiga.

3. Respectul și generozitatea

La grădiniță copilul învață ce înseamnă respectul prin prisma faptului că micuții sunt apostrofați de fiecare dată când spun sau fac ceva nepotrivit față de altcineva. De asemenea, micuții sunt învățați la grădiniță să facă jucării și le este indusă ideea de generozitate. Chiar dacă cunoaște bunele maniere, cel mic are ocazia de a învăța reguli noi de politețe, de comunicare și comportament.

4. Baza de cunoștințe solide

Grădinița este primul mediu ce îi oferă copilului posibilitatea de a-și pune bazele unor cunoștințe viitoare solide precum alfabetul, culorile, animalele, țările, orașele, zilele săptămânii. Și pentru că aceasta este vârsta la care învață foarte repede și foarte ușor limbile străine, se poate opta pentru o grădiniță cu program intensiv de limbi străine.

5. Crearea și dezvoltarea abilităților

În timpul orelor petrecute la grădiniță, cel mic are parte de joculețe special adaptate vârstei lui, care îi creează noi abilitați sau care le dezvoltă pe cele deja existente. Dans, desen, limbi străine, utilizarea calculatorului, pasiunea pentru muzică, acestea pot fi doar câteva dintre abilitățile pe care și le poate descoperi și îmbogăți.

6. Independența

Grădinița este locul ideal pentru a-l dezvăța să fie tot timpul în preajma părinților, să fie cocoloșit peste măsură, este cea care marchează momentul declanșării anxietății de separare. Este momentul copleșitor în care copilul se desprinde cu greu de mama sau părinți, timp de câteva ore bune, și rămâne în compania educatoarei. Însă după depășirea acestei etape, copilul este pus de multe ori în situația de a se descurca pe cont propriu și de a deveni, astfel, mai independent. Este provocat să gândească soluții proprii la diverse probleme, să se îmbrace sau să mănânce singur și să învețe astfel să-și poarte de grijă.

7. Creativitatea

Jocurile și activitățile propuse de educatoare au menirea de a-i dezvolta gândirea, creativitatea, inteligența. Jocuri precum Lego, activități colective, desenatul și chiar învățarea alfabetului, precum și recitarea poeziilor și citirea poveștilor pentru copii îi solicită copilului atenția, creativitatea și inteligența umanistă sau realistă.

8. Abilitățile motorii ale copilului

Copilul are de beneficiat nu doar din punct de vedere intelectual, emoțional sau social de pe urma înscrierii la grădiniță, ci și fizic. Este un mediu care stimulează copilul să fie activ, să exploreze mediul înconjurător și să se joace cu alți copii. În plus, programa educațională a multor grădinițe include și ore speciale de sport, care stimulează dezvoltarea fizică a copilului, îl ajută să crească sănătos și să se mențină în formă.

STANCIU MARIANA - CORNELIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGTI JUNIOR
LOCALITATE: SLOBOZIA

CULORILE DIN SUFELT

În suflet am culoare mică,
Când râd, e galben ca o florică.
Când sunt trist, devin albastru,
Ca norul singur peste astru.
Când mă mir, scipesc în roz,
Ca un fluturaș sfios.
Iar când mă supăr uneori,
Se face roșu-n mici fiori.
Dar dacă-i loc de îmbrățișare,
Sufletul meu devine soare.

STANCIU MARIANA - CORNELIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGTI JUNIOR
LOCALITATE: SLOBOZIA

CULORILE DIN SUFELT

În suflet am culoare mică,
Când râd, e galben ca o florică.
Când sunt trist, devin albastru,
Ca norul singur peste astru.
Când mă mir, scipesc în roz,
Ca un fluturaș sfios.
Iar când mă supăr uneori,
Se face roșu-n mici fiori.
Dar dacă-i loc de îmbrățișare,
Sufletul meu devine soare.

TĂTĂRUȘ GEORGIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT JUNIOR
LOCALITATE: SLOBOZIA

ZÂNA ȘI PRINȚUL

A venit o zână albă peste toată dimineața,
Ea atinge ramurile și le schimbă-n gheață.
Un prinț al fulgilor coboară și el din zare,
Aduce iernii cântul ei cel plin de sărbătoare.
Zâna suflă-n lume magia ei minunată,
Și zăpada moale cade lin, îndată.
Copiii râd și aleargă pe ulița lucioasă,
Fulgii cad ușor pe haina lor frumoasă.
Iarna spune povești la fiecare casă,
Cu zâna și prințul ei în lumea lor geroasă

BÎRSAN PETRONELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ CONSTANTIN ERBICEANU
LOCALITATE: ERBICENI

Rolul activităților extrașcolare în dezvoltarea creativității la școlarii mici

În primii ani de școală, copilul se află într-o perioadă importantă de formare intelectuală, emoțională și socială. Pe lângă activitățile desfășurate în cadrul orelor de curs, activitățile extrașcolare au un rol esențial în dezvoltarea creativității școlarilor mici. Aceste activități oferă copiilor libertatea de a se exprima, de a-și descoperi talentele și de a învăța prin joc și experiență directă.

Activitățile extrașcolare sunt acele activități organizate în afara programului obligatoriu de la clasă. Ele pot avea loc în școală sau în afara acesteia și includ: cercuri de desen, muzică, dans, teatru, sport, activități practice, concursuri, excursii, vizite la muzee, bibliotecă sau participarea la serbări și spectacole. Aceste activități nu pun accent pe note, ci pe implicare, plăcerea de a participa și dezvoltarea personală.

Activitățile extrașcolare creează un mediu relaxant, diferit de cel formal al clasei, unde copilul nu se teme să greșească. Prin desen, pictură sau modelaj, elevii își exprimă emoțiile și imaginația. Activitățile artistice, precum teatrul sau dansul, îi ajută să fie mai expresivi, să comunice mai bine și să-și dezvolte imaginația.

De asemenea, activitățile extrașcolare încurajează lucrul în echipă, schimbul de idei și respectarea opiniilor celorlalți. Copiii învață să colaboreze, să fie creativi împreună și să găsească soluții originale la diferite sarcini. Excursiile și vizitele culturale stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere, oferind experiențe care îmbogățesc imaginația copiilor.

În concluzie, activitățile extrașcolare au un rol foarte important în dezvoltarea creativității la școlarii mici. Ele completează activitățile de la clasă și contribuie la formarea unor copii încrezători, creativi și dornici să învețe. Prin participarea la astfel de activități, copiii își descoperă pasiunile, își dezvoltă imaginația și se pregătesc pentru o dezvoltare armonioasă.

Bibliografie

- Cucoș, C.** (2008). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
- Jinga, I., Istrate, E.** (2010). *Manual de pedagogie*. București: Editura All.
- Cerghit, I.** (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
- Roco, M.** (2004). *Creativitatea și inteligența emoțională*. București: Editura Polirom.
- Neacșu, I.** (2015). *Psihologia educației*. București: Editura Polirom.

DOROBĂȚ PETRONELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ MOȚCA

LOCALITATE: MOȚCA

Creativitatea în educație – fundament al formării elevului în societatea contemporană

Educația se află într-un proces continuu de transformare, determinat de schimbările sociale, tehnologice și culturale ale lumii contemporane. În acest context, creativitatea nu mai reprezintă un element opțional, ci o componentă esențială a procesului educațional. Școala modernă are responsabilitatea de a forma elevi capabili să gândească critic, să rezolve probleme și să se adapteze unor situații noi, iar toate aceste competențe sunt strâns legate de dezvoltarea creativității.

Creativitatea poate fi definită ca abilitatea de a genera idei originale, soluții inovatoare și perspective noi asupra realității. În mediul educațional, creativitatea nu se limitează la domeniile artistice, ci se manifestă în toate disciplinele, de la științe exacte până la științe socio-umane. Elevul creativ este capabil să facă conexiuni, să formuleze întrebări relevante și să își exprime gândirea într-un mod personal.

Educația centrată pe creativitate presupune depășirea învățării mecanice și încurajarea explorării, a curiozității și a inițiativei. Astfel, procesul instructiv-educativ devine mai flexibil, mai atractiv și mai adaptat nevoilor reale ale elevilor.

Profesorul are un rol determinant în cultivarea creativității. Un climat educațional deschis, bazat pe încredere și respect reciproc, favorizează exprimarea liberă a ideilor și reduce teama de greșeală. Greșeala trebuie percepută ca o oportunitate de învățare, nu ca un eșec.

Utilizarea metodelor activ-participative, precum învățarea prin proiecte, brainstorming-ul, jocul de rol sau studiul de caz, contribuie semnificativ la stimularea gândirii creative. De asemenea, integrarea tehnologiei în procesul educațional oferă noi modalități de explorare și exprimare, sporind motivația elevilor.

Dezvoltarea creativității în școală are efecte pozitive pe termen lung. Elevii creativi manifestă o mai mare autonomie în învățare, au încredere în propriile capacități și sunt mai motivați să se implice activ în activitățile educaționale. În plus, creativitatea contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale, a colaborării și a empatiei.

Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, competențele creative devin esențiale pentru integrarea profesională și socială. Școala are misiunea de a pregăti elevii nu doar pentru examene, ci pentru viață, iar creativitatea reprezintă un instrument indispensabil în acest demers. În ciuda importanței sale, creativitatea este uneori limitată de factori precum accentul excesiv pe evaluarea standardizată sau lipsa resurselor. De asemenea, abordările tradiționale, centrate pe transmiterea unilaterală a informației, pot reduce inițiativa și gândirea independentă a elevilor. Depășirea acestor obstacole necesită o schimbare de perspectivă asupra actului educațional, în care accentul să fie pus pe procesul de învățare și nu exclusiv pe rezultate.

În concluzie, creativitatea în educație reprezintă un pilon fundamental al formării personalității elevului. Prin promovarea unui învățământ deschis, flexibil și centrat pe elev, școala poate deveni un spațiu al descoperirii și al inovării. Investiția în dezvoltarea creativității nu este doar o opțiune pedagogică, ci o necesitate pentru construirea unei societăți capabile să răspundă provocărilor viitorului.

Bibliografie:

Craft, A. (2005). *Creativity in schools: Tensions and dilemmas*. Routledge.

<https://doi.org/10.4324/9780203357965>

Robinson, K., & Aronica, L. (2015). *Creative schools: The grassroots revolution that's transforming education*. Viking.

Runco, M. A., & Jaeger, G. J. (2012). The standard definition of creativity. *Creativity Research Journal*, 24(1), 92–96.

<https://doi.org/10.1080/10400419.2012.650092>

Sternberg, R. J. (2006). The nature of creativity. *Creativity Research Journal*, 18(1), 87–98.

https://doi.org/10.1207/s15326934crj1801_10

VERIVEȘ VASILICA ALEXANDRA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ I. CREANGĂ – GRĂDINIȚA PN SODOMENI

LOCALITATE: GÂȘTEȘTI

Creativitatea – o resursă pentru viață

În primii ani de viață, copiii trăiesc într-o lume în care totul este nou, surprinzător și plin de posibilități. Perioada preșcolară este una dintre cele mai importante etape ale dezvoltării lor personale, iar creativitatea joacă un rol esențial în formarea viitorului adult. În esență, creativitatea reprezintă capacitatea copilului de a-și folosi imaginația pentru a genera idei noi, originale și valoroase. Nu este doar o abilitate artistică, ci un mod de a gândi și de a interacționa cu realitatea.

Creativitatea îi ajută pe copii să descopere soluții, să se adapteze și să depășească momente dificile. Atunci când un copil este încurajat să gândească liber, să experimenteze și să exploreze, el învață să gestioneze provocările cu încredere. Acest proces devine o fundație solidă pentru rezolvarea problemelor în adolescență și mai târziu în viață.

Imaginația și creativitatea reprezintă „motoarele” inovării. Prin joc, desen, povestire sau construcție, copiii își antrenează curiozitatea, ceea ce în timp poate deschide drumuri spre domenii precum știința, tehnologia, arta sau ingineria. Fiecare idee inventivă din copilărie este o sămânță care poate înflori în pasiuni puternice la maturitate.

Fiecare copil se naște cu un potențial creativ enorm. Diferența o face mediul în care crește. Fără stimulare adecvată, această resursă poate rămâne latentă, insuficient valorificată. Rolul părinților și al educatorilor este esențial: ei sunt cei care pot cultiva curajul de a încerca, de a greși, de a imagina și de a transforma ideile în acțiuni.

Activitățile precum jocul liber, pictura, dansul, poveștile inventate, jocurile senzoriale sau experimentele simple oferă terenul perfect pentru dezvoltarea creativității. Atunci când adulții oferă libertate, răbdare și încurajare, copiii se simt în siguranță să exploreze și să creeze.

Pentru un copil, creativitatea este poate cea mai sinceră formă de exprimare. Prin modul în care combină culorile, construiește lumi imaginare sau inventează situații, copilul își manifestă individualitatea, emoțiile și felul unic de a percepe lumea. Fiecare creație – fie ea un desen simplu, un colaj sau o poveste – este o fereastră către universul interior al micuțului.

În mediul preșcolar, este esențial ca educatorii să valorizeze aceste expresii, să le trateze cu respect și să încurajeze diversitatea ideilor. Când copiii simt că gândirea lor originală este apreciată, încrederea în sine crește, iar curajul de a explora noi perspective se amplifică.

Creativitatea nu este un talent rar, ci o resursă naturală, prezentă în fiecare copil. În etapa preșcolară, aceasta are nevoie de atenție, de un mediu stimulat și de adulți care să încurajeze ideile noi și explorarea. Investind în creativitate, investim în dezvoltarea personală, în bucuria cunoașterii și în viitorul copiilor – un viitor plin de imaginație, inovație și încredere.

AVADANI MARILENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRADINITA PN BOROSESTI

LOCALITATE: BOROSESTI

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„Prietenii din curtea bunicii”

Categorii de activități integrate: ADP + ALA1 + ADE(DLC și DEC1) + ALA2

Scopul activității: Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității de investigare a acestuia, dezvoltarea promptitudinii și rapidității în gândire, consolidarea deprinderilor de a aplica cunoștințele cu ajutorul pensulei.

Ziua debutează cu primirea copiilor la grădiniță. La sosire, copiii pot alege jucăriile preferate cu care să se joace, vor fi atent supravegheați, și voi nota comportamente deosebite observate în timpul jocului liber.

Pentru „*Întâlnirea de dimineață*” copiii sunt așezați în semicerc pentru a putea stabili un contact vizual cu toți membrii grupei.

Salutul între copii se va realiza prin tehnica „comunicării rotative”. Se va începe de la educatoare care va ține în mână o minge, pe care o dă copilului din dreapta pentru a-l saluta: „Bună dimineața, Nicolas!”. La final vom saluta musafirii prezenți în sala de grupă.

Prezența se va realiza de către educatoare prin numirea copiilor. Imaginea copiilor absenți va fi întoarsă. Un băiat va număra fetele și o fată va număra băieții.

Fiecare copil va veni în față și va alege un jeton care exprimă diferite stări: veselie, tristețe, bucurie etc.

Atenția copiilor este îndreptată spre **Calendarul naturii**, pentru completarea căruia sunt adresate întrebări ajutătoare: - În ce anotimp suntem?; - Care sunt lunile anotimpului de iarnă?; - În ce lună suntem?; - Ce zi este azi?; - Cum este vremea astăzi? etc.

Noutatea zilei: Educatoarea le-o prezintă copiilor pe cățelușa Bingo și îi invită pe copii să descopere care sunt prietenii ei din curtea bunicii cu ajutorul unor ghicitori despre animale domestice.

Împărtășirea cu ceilalți – fiecare copil ne va împărtăși, pe rând, care este animalul său preferat și dacă îl are acasă. Se va face gimnastica de înviorare:

Invitația la centre se va face cu ajutorul tranziției: „Bat din palme clap,clap,clap/ Din picioare trap, trap, trap/ Ne-nvârtim, ne răsucim/ Și la centre noi pornim!”

Jocurile și activitățile alese se vor desfășura pe trei centre, selecția realizându-se în funcție de preferințele copiilor.

La centru *Joc de masă* copiii vor primi planșe cu imagini din curtea bunicii și umbre ale unor animale domestice, precum și jetoane reprezentând imaginea acestora. Ei vor identifica animalele și umbra lor, și le vor suprapune.

La centrul *Artă*, copiii vor primi cartoane cu imaginea unei oi și hartie creponată albă, cu ajutorul căroră vor lipi lâna oii, prin mototolirea hartei creponate și lipirea în contur.

La centrul *Biblioteca*, copiii vor primi fișe de lucru și instrumente pentru scrierea grafismelor.

După terminarea lucrului pe centre și acordarea stimulentei, copiii merg să se spele pe mâini, apoi servesc masa.

ADE (DLC, DEC)

Tranziție: „Am la țară, la bunici” (cântec)

La activitatea de educarea limbajului, copiii vor asculta povestea educatoarei „Punguța cu doi bani” de Ion Creangă. Pentru expunerea acesteia voi folosi imagini din poveste, iar fixarea cunoștințelor se va realiza prin metoda exploziei stelare.

Trecerea la a doua activitate pe domenii experiențiale se va realiza prin tranziția: „Cum face...?” (imitare glasuri animale domestice).

La activitatea artistico-plastică preșcolarii vor picta „Cocoșul”. Vom intui materialele de lucru și modul de realizare a lucrării, etapele de lucru, urmând ca apoi copiii să lucreze individual. La sfârșitul activității vom face turul galeriei pentru a evalua lucrările realizate. Copiii vor fi apreciați cu stimulente.

Ziua se va încheia cu un joc de mișcare „Pe urmele animalelor”. Copiii vor fi împărțiți în două echipe: echipa pisicilor și echipa câștelor. Se va pleca de la linia de start. Fiecare copil va sări pe urmele animalului reprezentat pe ecuson, respectând poziția urmelor. Când va ajunge la linia de final, copilul se va întoarce pe aceleași urme până la colegii săi. După ce ajunge din nou la linia de start, îl va atinge pe umăr pe următorul copil care va pleca pe traseu. Echipa care termină prima va fi declarată câștigătoare. Vom dansa pe melodia „Animale colorate”.

La finalul zilei copiii vor primi recompense pentru activitățile desfășurate.

BALINT KLARA-BIANCA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „OCTAVIAN GOGA”

LOCALITATE: BAI A MARE

Importanța predării dezvoltării personale la ciclul primar

Dezvoltarea personală este un proces continuu prin care indivizii își îmbunătățesc abilitățile și conștiința de sine. În cadrul ciclului primar, acest proces devine esențial, deoarece copiii încep să își formeze identitatea și să își dezvolte abilități sociale și emoționale. Introducerea unor lecții de dezvoltare personală în școală poate influența pozitiv dezvoltarea holistică a copiilor.

Dezvoltarea personală include aspecte precum autocunoașterea, gestionarea emoțiilor, stabilirea de obiective și îmbunătățirea abilităților sociale. Aceste competențe sunt fundamentale pentru formarea unor adulți responsabili și integrați în societate. Predarea acestor concepte la ciclul primar ajută copiii să își descopere pasiunile, să dezvolte empatia și să construiască relații sănătoase.

Beneficiile predării dezvoltării personale:

- Îmbunătățirea stimei de sine, lecțiile de dezvoltare personală ajută copiii să își cunoască valorile și abilitățile, sporind astfel încrederea în sine.
- Dezvoltarea abilităților interumane, copiii învață să comunice eficient, să facă față conflictelor și să colaboreze cu ceilalți, abilități esențiale în viața de zi cu zi.
- Gestionarea emoțiilor, educația în domeniul inteligenței emoționale îi ajută pe copii să recunoască și să își gestioneze propriile emoții, promovând un mediu școlar mai armonios.
- Promovarea gândirii critice, lecțiile de dezvoltare personală încurajează copiii să gândească critic și să își formuleze propriile valori și convingeri.

Pentru a integra dezvoltarea personală în curriculumul școlar, educatorii pot utiliza diverse metode:

Activități interactive: jocuri de rol, discuții în grup și exerciții de team-building sunt metode excelente pentru a încuraja participarea activă și învățarea colaborativă.

Materiale didactice creative: cărți, videoclipuri și povești inspirative pot fi folosite pentru a ilustra concepte legate de dezvoltarea personală.

Ateliere de dezvoltare: organizarea de ateliere de creativitate, mindfulness și gândire pozitivă poate ajuta copiii să exploreze diferite aspecte ale dezvoltării personale într-un mediu relaxat.

Cadrelle didactice joacă un rol esențial în predarea dezvoltării personale. Este important ca profesorii să fie bine pregătiți și să aibă o înțelegere profundă a conceptelor de dezvoltare personală. De asemenea, ei trebuie să fie exemple de modelare a comportamentului dorit, demonstrând empatie, respect și deschidere.

Integrând dezvoltarea personală în educația primară, nu doar că pregătim copiii pentru a face față provocărilor vieții, dar contribuim și la formarea unor cetățeni responsabili și conștienți de sine. Această abordare holistică nu numai că sprijină dezvoltarea personală, dar și îmbunătățește mediul de învățare și relațiile interumane din cadrul școlilor.

BIBLIOGRAFIE:

Programa școlară pentru disciplina DEZVOLTARE PERSONALĂ, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Aprobata prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

Dezvoltare personală clasa a II-a, Editura Litera , Aprobata de Ministerul Educației prin ordinul de ministru nr. 3884/08.06.2021

LEUDEAN MELINDA ANDREEA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: SCOALA GIMNAZIALA VASILE ALECSANDRI
LOCALITATE: BAIJA MARE

Proiect didactic

Clasa: a IV-a

Unitatea tematică: Sărbători de iarnă

Aria curriculară: Tehnologii

Disciplina dominantă: Arte vizuale și abilități practice

Subiectul lecției: Tablou de sărbătoare

Tipul lecției: Formare de priceperi și deprinderi

Scopul lecției: Stimularea interesului pentru decorarea cu nisip.

Discipline integrate: Muzică și mișcare, Educație civică

COMPETENȚE GENERALE:

AVAP:

Explorarea de mesaje exprimate în limbaj vizual într-o diversitate de contexte

Realizarea de creații funcționale și/sau estetice folosind materiale și tehnici adecvate

MM:

Receptarea unor cântece pentru copii și a unor elemente simple de limbaj musical

Educație civică:

1. Aplicarea unor norme de conduită în viața cotidiană

COMPETENȚE SPECIFICE:

AVAP:

Exprimarea de opinii proprii referitoare la mesajele comunicate prin limbaj vizual

2.1. Valorificarea unor materiale și tehnici adecvate, pentru exprimarea clară a unui mesaj intenționat

2.2. Realizarea de compoziții la alegere, valorificând potențialul expresiv al limbajului plastic

MM:

1.1. Receptarea unor cântece din folclorul copiilor, colinde, a unor lucrări accesibile din patrimoniul cultural, cu sesizarea unor diferențe de natură muzicală și de mișcare corporală/scenică

Educație civică:

1.3. Explorarea unor norme morale care reglementează relațiile cu ceilalți oameni

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

să identifice materiale care se vor folosi ;

să analizeze lucrarea model cu atenție;

să execute exercițiile de încălzire a mușchilor mâinii, corespunzător;

să realizeze lucrarea individual, respectând indicațiile;

să evalueze și să-și autoevalueze lucrările pe baza criteriilor date;

să păstreze acuratețea lucrării.

STRATEGII DIDACTICE :

Metode și procedee didactice : conversația, explicația, observația, instructajul, demonstrația, brainstorming, exercițiul, turul galeriei

Mijloace didactice: rame cu sticlă, lipici, pensule, nisip colorat, servetele umede, lucrare model, boxă cu muzică.

Forma de organizare: frontală, individuală.

Nr. crt.	Evenimente didactice	Activitatea învățătoarei	Strategii didactice		
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare
1.	Moment organizatoric	Asigur condițiile optime <u>și materialele</u> necesare pentru buna desfășurare a lecției.			Individual
	Captarea atenției	Se realizează prin audierea cântecelului „Eroii generozității”	Conversația	boxă	Frontal
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Astăzi, la ora de arte vizuale și abilități practice vom realiza decor pe sticlă, adică vom crea un tablou de sărbătoare ajutându-ne de nisip colorat.	Conversația		Frontal
3.	Dirijarea învățării	Vă aduceți aminte care este titlul cântecelului audiat? (Eroii generozității) <u>Ce înseamnă să fii generos?</u> <u>Este bine să fim generosi?</u> Cu ce asociați cuvântul generozitate? Vreți să fiți și voi eroi?	Conversația euristică		Frontal
4.		Urmează să avem Târgul de Crăciun al școlii. Vom crea tablouri decorate cu nisip colorat pe care le vom vinde la târg. Bănuții adunați de pe tablouri o să îi donăm în scopuri caritabile. Sunteți de acord? Întuirea materialului: Ce material ați primit pe băncuțe? Cu ajutorul acestor materiale vom realiza lucrarea de astăzi.	Explicația	Rame Pensule Lipici Nisip colorat Planșă	Frontal
		Prezentarea modelului: Sub formă de surpriză voi prezenta modelul, făcând o succintă analiză pe bază de criterii simple. Menționez faptul că în realizarea acestei lucrări necesită răbdare și atenție sporită.	Instructajul		Frontal
		Explicarea și demonstrarea tehnicilor de lucru: Pe bănci aveți toate elementele necesare realizării <u>lucrării</u> . Se explică elevilor pas cu pas modul de executare al lucrării. Apoi se explică și se demonstrează etapele de lucru: Scoatem cu grijă sticla din ramă; Așezăm planșa cu modelul sub sticlă; Punem la loc capacul pe ramă; Se ia lipici cu pensula și se aplică pe părticica ce urmează a fi decorate cu nisip; Se presară nisipul colorat pe suprafața cu lipici;			Frontal

5	Executarea lucrării	Așteptăm să se usuce; Înainte de a trece la realizarea lucrării li se cere să execute diverse exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii. Voi urmări realizarea lucrărilor: -se ajută elevii mai puțin îndemânatici; -se dau indicații individuale suplimentare; -se fac observații acolo unde este cazul. Pe fundal vom asculta cântece cu tematică de iarnă pentru a spori creativitatea elevilor.	Observația		
6.	Evaluarea lucrărilor	Voi expune lucrările realizate de elevi într-o expoziție, apoi voi evalua cu ajutorul elevilor lucrările după următoarele criterii: Corectitudinea execuției; Aspectul îngrijit; Gradul de finalizare.		Cântecele Boxă	
7.	Încheierea activității	Se fac aprecieri generale și individuale asupra modului de execuție a lucrărilor.			

LOREDANA DANCI

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ VASILE ALECSANDRI

LOCALITATE: BAIIA MARE

Proiect de lecție

CLASA: a IV-a

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și științe ale naturii;

DISCIPLINA: Matematică

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Rezolvare de probleme

SUBIECTUL LECȚIEI: Recapitulare- Probleme care se rezolvă prin metoda figurativă

TIPUL LECȚIEI: recapitulare și sistematizare de cunoștințe și abilităților, priceperilor și deprinderilor matematice;

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată;

COMPETENȚE SPECIFICE

Matematică

5.1. Utilizarea terminologiei specifice și a unor simboluri matematice în rezolvarea și/sau compunerea de probleme cu raționamente simple

5.3. Rezolvarea de probleme cu operațiile aritmetice studiate, în centrul 0 - 1 000 000

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

să utilizeze corect terminologia matematică specifică operațiilor matematice în rezolvarea de exerciții și probleme (factor, produs, sumă, termen, diferență, cât,,de...ori mai mare, a câte ...", dublu, triplu, împătrit , etc.,)

să efectueze corect calculele cu operațiile matematice studiate ;

să rezolve corect problema, utilizând tehnici variate prin respectarea algoritmului de rezolvare al problemelor prin metoda figurativă ;

să compună corect o problemă pornind de la o reprezentare grafică dată.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, jocul didactic, exercițiul, problematizarea, observația, demonstrația;

MIJLOACE DIDACTICE: calculator, video-proiector, tablă, marker, caiete, instrumente de scris, bilețele ,prezentare PPT, planșe.

FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală, în perechi;

FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE: observarea curentă, chestionare orală ,aprecieri verbale;

RESURSE:

UMANE: 18 elevi;

TEMPORALE: 50 minute;

SPAȚIALE: sala de clasă;

BIBLIOGRAFICE:

Scenariul didactic

Nr. crt.	Etapele lecției/ timp	Ob. Op.	Desfășurarea lecției	Strategii didactice			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace didactice	Forma de organizare	
1.	Moment organizatoric 1'		Se creează condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a lecției : aerisirea sălii de clasă pregătirea materialelor didactice necesare așezarea elevilor în bănci	Conversația		Frontal	Observarea sistematică a elevilor
2.	Verificarea temei 1'		Se verifică tema cantitativ și calitativ.	Conversația	Caiet	Frontal	
3.	Verificarea cunoștințelor anterioare + captarea atenției 8	O1 O2	Reactualizarea cunoștințelor se va face printr-un joc: Într-un bol sunt 15 bilețele cu câte un enunț. Fiecare elev va extrage un bilețel pe care îl va citi cu voce tare, apoi va răspunde. (Anexa 1)	Joc didactic Conversația Explicația	Bilețele	Frontal	Aprecieri verbale Evaluare orală
4.	Anunțarea subiectului și a obiectivelor operaționale 1'		Se notează titlul lecției pe tablă ,Recapitulare. Problemelor care se rezolvă prin metoda figurativă' , iar obiectivele	Conversația Explicația	Tablă Caiete	Frontal	Aprecieri verbale

			operaționale se atașează pe tablă.				
5.	Recapitularea, sistematizarea cunoștințelor 32'		Elevii vor lucra în perechi. Fiecare pereche de elevi va primi o fișă de lucru , apoi pe caiet vor realiza planul de rezolva. (Anexa 2) O2 Problema nr 1. O3 <i>Suma a două numere este 896. Știind că al doilea număr este de 7 ori mai mare decât primul, află cele două numere.</i> Echipa care finalizează prima sarcină de lucru, va ridica mânuța, iar apoi, cei doi elevi, vor explica modul de rezolvare a problemei. Se face verificarea la tablă. Echipa câștigătoare va fi recompensată. O1 (Anexa 3) O2 Problema 2. O3 <i>În acest an, George și-a cumpărat o trotinetă electrică nouă care a costat</i>	Conversația Explicația Problematizarea Exercițiul Demonstrația Conversația Explicația Problematizarea Exercițiul Demonstrația	Instrumente de scris Caiet Tablă Fișă probleme PPT- rezolvarea problemei Recompense Instrumente de scris Caiet Tablă Fișă probleme PPT- rezolvarea problemei Recompense	În perechi Frontal Individual În perechi Frontal Individual	Evaluare scrisă și orală Observarea sistematică a elevilor Evaluare scrisă și orală Observarea sistematică a elevilor

		1287 lei. Pentru aceasta el a economisit în trei luni astfel: în luna februarie a economisit de 3 ori mai mult decât în luna decembrie, iar în luna ianuarie cu 97 lei mai mult decât în luna februarie. Cât lei a economisit în fiecare lună? Elevii vor putea să rezolve și a doua sarcină. Se face verificarea la tablă de către perechea care a finalizat sarcina de lucru. Echipa câștigătoare va fi recompensată. (Anexa 3) Se distribuie elevilor și ultima problemă de rezolvat. Problema nr 3. La un magazin sportiv s-au adus mingi de fotbal și mingi de baschet. Împărțind numărul mingilor de fotbal la numărul de mingi de baschet				
--	--	---	--	--	--	--

			<i>obținem câțul 5, iar diferența 364.</i> <i>Află câte mingi sunt de fiecare fel la acel magazin?</i> Se face verificarea la tablă de către perechea care a finalizat sarcina de lucru. Echipa câștigătoare va fi recompensată. (Anexa3)				
6.	Obținerea performanței 5'	O4 O1	Se va propune elevilor să compună o problemă după următoarea reprezentare grafică:	Problematizarea Conversația Explicația	Video-proiector	Individual Frontal	Evaluare orală Aprecieri verbale
7.	Încheierea activității 2'		La final se face autocorectarea exercițiilor oral și se precizează tema. Se vor face aprecieri colective și individuale privind activitatea elevilor la clasă cât și obiectivele operaționale atinse. (Anexa 5)	Conversația Explicația	Recompense Fișa temă	Frontal	Aprecieri verbale

DEAC IOANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ BOGDAN VODĂ

LOCALITATE: BOGDAN VODĂ

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII LA ȘCOLARII MICI PRIN APLICAREA METODELOR MODERNE

Formarea personalității elevului activ, investigator, creator, participant conștient la propria sa „dăltuire” constituie nu numai un principiu, ci o orientare a educației contemporane.

Pornind de la textul „Doi prieteni”, am încercat în utilizarea metodelor active de învățare, să măresc potențialul intelectual al elevului, să cultiv atitudini euristice, investigatoare, să formez spiritul de echipă. Punctul de plecare al aplicațiilor propuse îl constituie ceea ce s-a lucrat la clasă cu elevii.

Elevii trebuie îndrumați să găsească o gândire independentă, să manifeste toleranță față de ideile noi, să acționeze liber și să utilizeze o critică de tip constructiv. Elevul se obișnuiește să abordeze fără teamă problemele, să le analizeze și să le rezolve. Este stimulat să devină curios și deschis, să îndeplinească cu plăcere sarcinile.

În continuare voi prezenta câteva dintre metodele active de învățare:

Brainstorming- este numită adesea metoda „asaltul de idei”. Discuția pornește de la un punct cheie: prieten.

Elevii vor alătura acestui cuvânt ideea, cuvântul care le trece prin minte legat de acest cuvânt.

<i>școală</i>		<i>joacă</i>
<i>plimbare</i>	PRIETEN	<i>încredere</i>
<i>sfaturi</i>		<i>ajutor</i>

Metoda predicțiilor – această metodă se poate folosi când se abordează un text necunoscut. Învățătoarea citește textul și după câte un fragment se oprește și întreabă:

Ce credeți că vorbeau cei doi?

Ce îl întreabă călătorul din copac pe celălalt?

Ce credeți că vor face cei doi?

Ce îi răspunde?

Despre ce credeți că este vorba în text?

Expoziția stelară

Elevii vor formula singuri întrebările pornind de la cuvintele: *Cine?*, *Ce?*, *Când?*, *Cum?*, *De ce?*

Cubul - se folosește în lecția de limba română cu scopul de a explora un subiect, în posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare.

Aruncând cu cubul, grupa țintă primește o sarcină pentru numărul dat.

Describe: Cum era pădurea?

Compară: Ce faceți voi când vedeți un urs?

Analizează: Cum credeți voi că a procedat cel care s-a urcat în copac?

Asociază: Ce situații plăcute sau neplăcute cunoașteți legate de vreo călătorie?

Aplică: Cum trebuie să ne comportăm cu prietenii noștri?

Argumentează_ de ce e bine să ne ajutăm prietenii?

Participând activ la lecție, elevul devine mai motivat, iar efortul depus nu i se va părea istovitor. Metodele și tehnicile interactive, motivează, activează, măresc potențialul intelectual al elevului, îl socializează și au ca rezultat o eficiență formativă maximă.

Metodele moderne au tendința de a se apropia cât mai mult de metodele cercetării științifice, antrenând elevii în activități de investigare și cercetare directă.

În concluzie, se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în școală. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire și stilul de lucru în clasă, cristalizate în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de această latură a personalității elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

B I B L I O G R A F I E

1. Bout Odarca 2006, Ghid de practică pedagogică-învățământ
primar și preșcolar, Aska Grafica Sighet
2. Neacșu Ion 1990, Metode și tehnici de învățare eficientă,
Editura militară, București

SĂPÂNȚAN ANUȚA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ BOGDAN VODĂ

LOCALITATE: BOGDAN VODĂ

Rolul educației religioase în învățământul primar

Introducere

Educația religioasă ocupă un loc important în formarea personalității copilului din învățământul primar, contribuind atât la dezvoltarea morală, cât și la cea culturală și spirituală. În contextul societății românești, disciplina Religie este parte integrantă a curriculumului școlar, având ca scop cunoașterea valorilor creștine, formarea unui comportament etic și cultivarea unei identități culturale armonioase. În primii ani de școlarizare, copilul este într-un proces intens de explorare, interiorizare și modelare a comportamentelor, iar educația religioasă poate reprezenta un sprijin important în acest proces.

1. Fundamentarea teoretică a educației religioase în ciclul primar

Educația religioasă urmărește introducerea elevului în universul valorilor spirituale, oferindu-i repere morale și culturale esențiale dezvoltării sale. Studiile pedagogice românești (I. Nicola, Ioan Cerghit, Elena Joițu ș.a.) arată că formarea conduitei morale începe devreme, iar exemplele, simbolurile și povestirile au un rol decisiv în această etapă.

Conform curriculumului național, disciplina Religie promovează dezvoltarea unor competențe precum: exprimarea recunoștinței, dezvoltarea empatiei, înțelegerea conceptelor morale de bază (bine-rău, dreptate, iubire, respect) și cunoașterea tradițiilor spirituale românești.

2. Rolul educației religioase în formarea morală a copilului

Una dintre principalele funcții ale educației religioase este **formarea morală**. Prin metode specifice — povestiri biblice, discuții, cântări, modele de comportament — elevul învață valori precum:

respectul față de familie și comunitate,
responsabilitatea pentru propriile fapte,
compasiunea și ajutorarea semenilor,
sinceritatea și disciplina interioară.

Educația morală este consolidată prin intermediul unor situații concrete, în care elevii sunt invitați să reflecteze asupra propriilor comportamente. În viziunea pedagogiei contemporane românești, moralitatea se formează prin exercițiu, model și trăire personală, iar educația religioasă oferă cadrul optim pentru toate aceste aspecte.

3. Rolul cultural și identitar al educației religioase

În România, o mare parte din tradițiile culturale sunt strâns legate de spiritualitatea creștină. Prin urmare, educația religioasă contribuie la:
cunoașterea unor elemente importante ale patrimoniului cultural (sărbători, simboluri, obiceiuri),
înțelegerea istoriei și artei religioase (icoana, arhitectura bisericească),
formarea sentimentului de apartenență la comunitatea culturală.

Pentru elevul de vârstă mică, contactul cu valorile culturale religioase reprezintă o experiență estetică și emoțională semnificativă.

4. Rolul educației religioase în dezvoltarea socio-emoțională

Activitățile de grup — cântările religioase, proiectele tematice, pregătirea sărbătorilor — favorizează coeziunea colectivului și cultivarea unor relații armonioase. Numeroase studii pedagogice arată că activitățile religioase contribuie la dezvoltarea emoțională a copilului prin: consolidarea încrederii în sine și în ceilalți, dezvoltarea capacității de autocontrol, formarea unei atitudini pozitive față de viață, promovarea cooperării și a înțajutorării.

5. Metode și strategii didactice specifice educației religioase

povestirea,
jocul didactic,
conversația euristică,
activități artistico-creatoare (desen, modelaj, colaj),
dramatizări pe teme biblice,
observarea unor elemente din mediul cultural-religios (icoane, obiecte liturgice),
proiecte tematice.

Concluzii

Educația religioasă în învățământul primar are un rol esențial în formarea holistică a elevului. Ea contribuie la dezvoltarea morală, socio-emoțională și culturală, oferind copilului repere stabile și valori durabile. Prin abordări pedagogice moderne și respectarea libertății de conștiință, educația religioasă devine un factor important în construirea unei personalități echilibrate și responsabile

Bibliografie:

Cerghit, Ioan – *Metode de învățământ*. Editura Didactică și Pedagogică, 2006, București.
Cucos, Constantin – *Educația religioasă. Repere teoretice și metodice*. Editura Polirom, 2006, Iași.
Nicola, Ioan – *Tratat de pedagogie*. Editura Didactică și Pedagogică, 2024, București.

MAGDĂU ILEANA LUCICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ BOGDAN VODĂ

LOCALITATE: BOGDAN VODĂ

Dezvoltarea socio-emoțională la elevii de clasa a II –a

Dezvoltarea socio-emoțională reprezintă un proces esențial al formării personalității copilului, având un impact direct asupra comportamentului, învățării și adaptării școlare. În clasa a II-a, copiii traversează o etapă de expansiune cognitivă și relațională, caracterizată printr-o nevoie intensă de interacțiune, apreciere, stabilitate afectivă și autonomie în îndeplinirea sarcinilor școlare. Profesorul are un rol fundamental în facilitarea acestor achiziții, prin climatul educațional, strategiile didactice și relațiile construite în clasă.

La această vârstă, elevii încep să își înțeleagă și să își gestioneze emoțiile într-un mod mai nuanțat decât în clasa I, însă controlul emoțional este încă în formare.

Copilul recunoaște emoții precum bucuria, tristețea, furia sau frica, dar are dificultăți în exprimarea adecvată a emoțiilor complexe.

Apare tendința de autocontrol, dar reacțiile impulsive pot fi încă frecvente.

Nevoia de confirmare și apreciere din partea adultului este puternică.

Înțelege consecințele emoționale ale propriilor acțiuni asupra celorlalți.

Empatia devine mai vizibilă: copilul poate consola un coleg sau poate interpreta starea afectivă a altcuiva.

Dimensiunea socială se intensifică semnificativ în clasa a II-a.

Copiii încep să formeze prietenii stabile, bazate pe interese comune și încredere.

Apar primele forme de cooperare eficientă: lucrul în perechi, în grupuri mici, negocierea rolurilor.

Conștientizează reguli sociale și se raportează la ele în mod conștient.

Deși doresc să fie independenți, încă au nevoie de ghidaj în rezolvarea conflictelor.

Competențele socio-emoționale susțin în mod direct performanța academică:

concentrare mai bună la sarcină;

toleranță la frustrare și perseverență;

reglarea emoțiilor în situații tensionate (evaluări, greșeli, conflicte);

creșterea motivației și încrederii în sine.

Relația cu învățătorul rămâne esențială: copilul caută sprijin, apreciere și securitate afectivă.

Modalități de susținere a dezvoltării socio-emoționale în clasa a II-a

discuții zilnice despre emoții („cum mă simt astăzi”);

povești terapeutice;

jocuri de rol despre situații conflictuale;

jurnalul emoțiilor pentru copii.

Activități de dezvoltare a empatiei

citirea și analizarea unor texte literare din perspectiva personajelor;

exerciții de „punere în pielea celuilalt”;
sarcini în care elevii trebuie să ajute un coleg.

Dezvoltarea abilităților sociale

jocuri de cooperare;
activități de grup cu responsabilități clare;
reguli de comunicare asertivă: „spun ce simt”, „nu jignesc”, „ascult activ”.

Gestionarea conflictelor

discutarea pașilor pentru rezolvarea unui conflict: ascultare – exprimare – negociere – soluție;
stabilirea unui „colț al împăcării”;

încurajarea profesorului de a fi mediator, nu „judecător”.

În clasa a II-a, învățătorul rămâne o figură emoțională centrală pentru elev. Prin comportament, comunicare și atitudini, cadrul didactic modelează:

modul în care copiii își exprimă emoțiile;
stilul de relaționare;
strategiile de rezolvare a conflictelor;
încrederea în propriile capacități.

Dezvoltarea socio-emoțională este un proces fundamental în etapa de vârstă 7–8 ani, influențând direct evoluția școlară și adaptarea socială. Elevii de clasa a II-a au nevoie de un climat educațional în care emoțiile să fie recunoscute, exprimate și reglate în mod sănătos, iar relațiile sociale să fie construite pe respect, empatie și cooperare. Rolul învățătorului este esențial în facilitarea acestor achiziții, prin strategii educaționale adecvate și printr-un comportament care să constituie un model pozitiv pentru copii.

Bibliografie

CASEL (Collaborative for Academic, Social, and Emotional Learning). (2020). *Core SEL Competencies*.
Goleman, D. (2007). *Inteligența emoțională*. Curtea Veche Publishing.
Imbault, C. (2012). *Copiii inteligenți emoțional*. Editura Trei.
Piaget, J. (1972). *Psihologia copilului*. Editura Didactică și Pedagogică.
Ministerul Educației (2023). *Programa școlară pentru clasa I*.
Voinea, M. (2019). *Dezvoltarea socio-emoțională în școala primară*. Editura Polirom.

CĂRBUREAN ANDREA CARMEN

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ IERNUT

LOCALITATE: MUREȘ

Școala viitorului sub presiunea prezentului: provocări și paradigme

Educația traversează astăzi una dintre cele mai complexe perioade din istoria sa recentă. Nu mai este vorba doar despre transmiterea de informații, ci despre adaptarea într-un ritm amețitor la o lume care se schimbă sub ochii noștri.

1. Integrarea Inteligenței Artificiale și a Tehnologiei

Cea mai vizibilă provocare este, fără îndoială, explozia tehnologică. Dacă în urmă cu un deceniu vorbeam despre „alfabetizarea digitală”, astăzi vorbim despre **integrarea etică și eficientă a Inteligenței Artificiale (IA)**.

Dilema evaluării: Cum mai pot profesorii să evalueze originalitatea unui eseu în era ChatGPT?

Accesul inegal: Tehnologia poate mări prăpastia dintre elevii care au acces la cele mai noi gadgeturi și cei din medii defavorizate (decalajul digital).

2. Sănătatea Mintală și Bunăstarea Elevilor

După perioada pandemiei, nivelul de anxietate, depresie și izolare în rândul tinerilor a crescut alarmant. Școala nu mai este doar un loc de învățare academică, ci a devenit un front principal pentru suportul emoțional.

Fenomenul Cyberbullying: Agresiunea s-a mutat din curtea școlii în mediul online, fiind mult mai greu de monitorizat de către adulți.

Presiunea performanței: Într-o lume hiper-competitivă, elevii resimt o presiune uriașă de a fi „perfecti”, ceea ce duce rapid la burnout școlar.

3. Relevanța Curriculumului pentru Viitor

Multe sisteme de învățământ funcționează încă pe un model creat în epoca industrială, bazat pe memorare și conformitate. Însă piața muncii de mâine cere cu totul altceva.

Competențe vs. Informații: Accentul se mută de la „ce știi” la „ce poți face cu ceea ce știi”. Gândirea critică, creativitatea și colaborarea sunt acum mai valoroase decât simpla reproducere a datelor.

Adaptabilitatea: Elevii trebuie pregătiți pentru meserii care încă nu există.

4. Criza Profesiei Didactice

Niciun sistem de educație nu poate fi mai bun decât profesorii săi. Totuși, la nivel global, asistăm la o scădere a atractivității acestei cariere.

Salarizarea și statutul social: În multe țări, inclusiv în România, remunerarea nu reflectă responsabilitatea uriașă a jobului.

Supraîncărcarea birocratică: Profesorii petrec adesea mai mult timp completând dosare decât pregătind lecții interactive.

Educația tradițională versus educația viitorului

Aspect	Modelul Tradițional	Modelul Viitorului
Rolul elevului	Receptor pasiv	Participant activ / Creator
Rolul profesorului	Sursă unică de informație	Mentor și facilitator
Evaluare	Teste standardizate (memorare)	Proiecte și competențe practice
Locul învățării	Doar în sala de clasă	Hibrid (oriunde, oricând)

Concluzie

Provocările educației de astăzi nu sunt doar obstacole, ci și oportunități de a regândi fundamental modul în care formăm noile generații. Succesul nu va mai fi măsurat doar prin note, ci prin capacitatea tinerilor de a naviga într-o lume incertă cu empatie, curiozitate și reziliență.

SZANTO ROZALIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÂNGER

LOCALITATE: SÂNGER

Activitățile extrașcolare – sprijin pentru dezvoltarea elevilor mici

Învățământul primar reprezintă o etapă esențială în dezvoltarea copilului, fiind perioada în care se formează bazele cunoașterii, ale comportamentului social și ale atitudinii față de învățare. În acest context, activitățile extrașcolare și jocurile educative au un rol deosebit de important, deoarece sprijină dezvoltarea copiilor într-un mod atractiv și adaptat vârstei lor. Activitățile extrașcolare oferă elevilor mici posibilitatea de a învăța într-un cadru relaxat, diferit de cel formal al orelor de curs. Acestea pot include activități sportive, artistice, culturale sau științifice, fiecare contribuind la dezvoltarea armonioasă a copilului.

Prin participarea la activități extrașcolare, elevii își dezvoltă încrederea în sine, descoperă talente și învață să lucreze în echipă. De exemplu, un copil implicat într-un club de teatru își îmbunătățește exprimarea verbală și emoțională, în timp ce participarea la activități sportive contribuie la dezvoltarea disciplinei și a spiritului de fair-play. De asemenea, aceste activități îi ajută pe copii să își dezvolte autonomia și responsabilitatea, deoarece învață să respecte reguli și să își asume sarcini specifice vârstei.

Jocurile educative – metoda preferată de învățare

Pentru elevii din învățământul primar, jocul este una dintre cele mai eficiente metode de învățare. Jocurile educative transformă lecțiile în experiențe plăcute, stimulând curiozitatea și dorința de a descoperi lucruri noi. Prin jocuri de matematică, jocuri de cuvinte, puzzle-uri sau jocuri de rol, copiii își dezvoltă gândirea logică, creativitatea și capacitatea de concentrare. De exemplu, jocurile de tip „învățăm prin joacă” ajută la fixarea noțiunilor de bază, precum citirea, scrierea și calculul matematic.

Jocurile educative contribuie și la dezvoltarea abilităților sociale. Jocurile de echipă îi învață pe elevi să coopereze, să respecte regulile și să accepte atât succesul, cât și eșecul. În același timp, ele îi ajută să își exprime emoțiile și să își dezvolte empatia față de colegi.

Beneficiile asupra dezvoltării elevilor

Îmbinarea activităților extrașcolare cu jocurile educative are un impact pozitiv asupra dezvoltării globale a elevilor din ciclul primar. Copiii devin mai motivați, mai implicați și mai deschiși către procesul de învățare. Aceștia își dezvoltă competențe esențiale, precum comunicarea, creativitatea și gândirea critică. Aceste activități contribuie la reducerea stresului școlar și la crearea unui mediu educațional pozitiv. Elevii învață să asocieze școala cu experiențe plăcute, ceea ce duce la o atitudine pozitivă față de educație pe termen lung.

Rolul cadrului didactic și al familiei în activitățile extrașcolare

Succesul activităților extrașcolare și al jocurilor educative depinde în mare măsură de implicarea cadrelor didactice și al părinților. Învățătorii pot integra jocurile educative în activitățile zilnice de la clasă, adaptându-le nivelului de dezvoltare al elevilor. Părinții, la rândul lor, pot susține copiii prin încurajare și prin oferirea unui mediu favorabil învățării prin joc. Este important ca activitățile alese să țină cont de interesele și nevoile fiecărui copil, pentru a asigura o experiență

educațională echilibrată și benefică.

În concluzie, activitățile extrașcolare și jocurile educative joacă un rol fundamental în dezvoltarea completă a copiilor. Ele nu doar completează educația formală, ci contribuie la formarea unor adulți echilibrați, creativi și încrezători. Investiția de timp și resurse în astfel de activități reprezintă un pas important către un viitor educațional de calitate, adaptat nevoilor și provocărilor societății moderne.

Bibliografie

Cucoș, C. – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași.

Ionescu, M., Bocoș, M. – *Didactica modernă*, Editura Paralela 45.

Piaget, J. – *Psihologia copilului*, Editura Cartier.

Ministerul Educației – *Curriculum național pentru învățământul primar*.

Bruner, J. – *Cultura educației*, Editura Didactică și Pedagogică.

BLANARIU DANIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2

LOCALITATE: PIATRA-NEAMȚ

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ- EDUCAȚIE PENTRU TOȚI

Adaptarea la permanentele cerințe schimbătoare ale unei lumi care evoluează rapid, care necesită abordări multiple ale fenomenelor naturale și/ sau sociale și care impune adoptarea de strategii eficiente în vederea atingerii tuturor obiectivelor sale, presupune implicarea activă a întregii societăți pentru a pune în centrul preocupărilor sale *OMUL*.

Printre atributele acestei societăți se pot enumera: schimbarea, transformarea, egalitatea șanselor, continua formare, cooperarea, evoluția tehnologiei, preocuparea pentru oameni și pentru nevoile lor în ceea ce privește dezvoltarea, integrarea și inovarea.

Elementul central al societății, element care poate contribui în mod valoros și radical la evoluția tuturor elementelor componente ale societății este *EDUCAȚIA*.

Educația incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor și mentalităților, dar și a politicilor și practicilor de excludere și segregare. Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă are ca scop rezolvarea câtorva dintre problemele pe care le întâmpină copiii.

Educația incluzivă a apărut ca răspuns la neajunsurile educației integrate, care nu a reușit să împiedice marginalizarea copiilor care prezentau diferențe față de “norma” generală a populației școlare.

„**Incluziunea**” se referă la faptul că oricine, indiferent de deficiența sa sau de dificultățile pe care le întâmpină în învățare, trebuie tratat ca un membru al societății, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaționale, medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății” (ap. Popovici D., 1999).

Astfel, *incluziunea* și “*educația incluzivă*” pun accentul pe necesitatea ca sistemul educațional și școlile/grădinițele să se schimbe și să se adapteze continuu pentru a răspunde diversității copiilor și nevoilor ce decurg din acestea.

Realizarea educației incluzive presupune:

existența și aplicarea principiilor incluziunii: principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării șanselor în educație, principiul centrării pe copil, principiul intervenției timpurii, principiul educației de bază pentru toți copiii,

punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive, o pedagogie a diversității, care conține în esența ei atributele de a fi: pedocentristă, progresistă, personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii.

elaborarea unui curriculum “incluziv”, care să se definescă prin flexibilitate și diversitate: curriculum-ul adaptat la nevoile copilului; diversitatea situațiilor de învățare și a materialelor suportive; metodologie didactică diversificată, interactivă, adecvată stilurilor și tipurilor de învățare diferite ale elevilor; diversitate în evaluare: forme, metode, instrumente.

crearea și funcționarea unui sistem de servicii de sprijin la toate nivelurile învățământului: asistență psiho-pedagogică (psiholog, logoped), asistență socială, medicală, sprijin în învățare (învățător/profesor de sprijin).

De ce să fim incluzivi și să realizăm o educație incluzivă?

Pentru a nu pierde calitățile și competențele acelor care sunt amenințați cu excluderea-indivizi cu valoare egală cu alții. În acest sens, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă trebuie formată și dezvoltată învățându-i că toți copiii trebuie să participe la acțiuni comune care îi ajută să crească, să se dezvolte, pentru ca atunci când vor fi mari să participe și ei la dezvoltarea comunității în care trăiesc.

Problema care se pune este deci, cât de bine sunt pregătiți copiii, părinții acestora dar și educatoarea pentru diversitatea existentă și identificată în fiecare grup preșcolar și cât de bine sunt pregătiți să o accepte. Mă refer aici la incluziunea copiilor care provin din medii sociale diferite, copii cu diferite dizabilități sau de alte etnii și pregătirea celorlalți în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală.

Educația incluzivă acoperă și problema integrării copiilor cu tulburări/deficiențe de limbaj și comunicare, care sunt cuprinși în activitatea de terapie logopedică desfășurată de profesorul logoped, invatatorul desfășurând în paralel o activitate susținută pentru:

- dezvoltarea/ exersarea auzului fonematic și a respirației verbale;
- dezvoltarea vocabularului uzual/ funcțional și exersarea comunicării.

Bibliografie:

“Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani)”, 200

“Tradițional și modern în învățământul preșcolar- O metodică a activităților instructiv-educative”, Monica Lespezeanu, Editura Omfal Esential, Bucuresti, 2007

3. “O noua provocare pentru educație: Interculturalitatea” – Teodor Cozma, Editura Polirom, Iasi, 2001

CHIFU MIHAELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "VASILE ALECSANDRI"

LOCALITATE: ROMAN

ROLUL EXERCITIILOR MATEMATICE LA CICLUL PRIMAR

Exercițiile matematice în ciclul primar nu sunt doar despre cifre, ci sunt „sala de sport” a creierului celui mic. Iată rolurile lor esențiale:

Dezvoltarea gândirii logice: Îi învață pe copii să analizeze o situație, să identifice datele importante și să găsească pașii necesari pentru a ajunge la o soluție corectă. Dezvoltarea gândirii logice în ciclul primar reprezintă procesul prin care copilul trece de la o înțelegere bazată pe intuiție și imagini concrete la capacitatea de a face raționamente abstracte.

Iată cum se manifestă acest rol prin exercițiile matematice:

Relația cauză-efect: Copiii învață că fiecare operație are o consecință precisă. Dacă schimbă un termen, rezultatul se modifică, ceea ce îi ajută să înțeleagă ordinea și structura în orice proces de gândire.

Capacitatea de clasificare și seriare: Exercițiile de sortare a obiectelor după formă, mărime sau culoare antrenează creierul să organizeze informația haotică în categorii logice.

Trecerea de la concret la abstract: Elevul pornește de la calculul cu bețișoare sau fructe și ajunge să manipuleze simboluri (cifre), dezvoltând astfel capacitatea de a vizualiza concepte care nu sunt palpabile.

Strategii de rezolvare: Gândirea logică este exersată prin alegerea celei mai eficiente metode de calcul. Copilul învață să descompună o problemă complexă în pași mai mici și gestionabili.

Formarea deprinderilor practice: Matematica devine utilă în viața de zi cu zi — de la calcularea restului la magazin până la măsurarea ingredientelor pentru o rețetă sau gestionarea timpului. Formarea deprinderilor practice prin matematică pune accent pe transformarea numerelor în instrumente utile pentru viața cotidiană a școlarului mic. Acest proces nu vizează doar memorarea, ci aplicarea imediată a cunoștințelor în contexte reale.

Iată principalele deprinderi practice vizate:

Gestionarea resurselor (Educația financiară): Prin exerciții de calcul cu unități monetare (leu, bani), elevii învață să estimeze costuri, să calculeze restul și să înțeleagă valoarea banilor în tranzacții simple de zi cu zi.

Orientarea spațio-temporală: Utilizarea ceasului și a calendarului îi ajută pe copii să își organizeze programul zilnic, să măsoare durate și să înțeleagă succesiunea evenimentelor, o abilitate esențială pentru autonomia personală.

Măsurarea și estimarea: Deprinderea de a folosi instrumente de măsură (riglă, cântar, vase gradate) în activități practice — de la bricolaj la gătit — dezvoltă capacitatea de a evalua dimensiuni, greutatea sau volume în mediul înconjurător.

Utilizarea tehnologiei în scop utilitar: Integrarea instrumentelor digitale în rezolvarea problemelor practice îi învață pe elevi să folosească tehnologia nu doar pentru divertisment, ci ca pe un suport pentru calcul și organizare.

Munca independentă: Rezolvarea sarcinilor practice consolidează încrederea în forțele proprii și formează deprinderi de muncă intelectuală care facilitează adaptarea la cerințele societății.

Antrenarea atenției și a răbdării: Rezolvarea unui exercițiu necesită concentrare și rigoare. Copilul învață că un mic detaliu (ca un semn plus sau minus) poate schimba tot rezultatul. Într-o lume dominată de stimuli digitali rapizi, matematica rămâne cel mai eficient „antrenament de anduranță” pentru creierul școlarului mic. Rezolvarea exercițiilor îi forțează pe copii să încetinească ritmul și să se concentreze pe detalii.

Iată cum se cultivă aceste trăsături:

Atenția la detalii: Un singur semn ignorat sau o cifră scrisă greșit schimbă tot rezultatul. Copilul învață să fie vigilent și să verifice fiecare etapă, dezvoltând o atenție distributivă și selectivă.

Rezistența la efort intelectual: Problemele care necesită mai mulți pași de rezolvare îi învață pe elevi să nu renunțe la primul obstacol. Răbdarea de a parcurge un proces lung pentru a ajunge la soluție este o abilitate transferabilă în orice alt domeniu.

Autocontrolul și rigoarea: Matematica cere ordine. Organizarea datelor pe caiet și respectarea algoritmilor de calcul disciplinează mintea, reducând impulsivitatea specifică vârstei.

Satisfacția reușite finale: Momentul în care „rezultatul dă” după un efort prelungit oferă o recompensă dopaminergică sănătoasă, învățându-l pe copil că răbdarea este esențială pentru succes.

Stimularea creativității: Deși pare rigidă, matematica oferă libertate. Există adesea mai multe căi de a ajunge la același rezultat, ceea ce încurajează gândirea „out of the box”.

Baza pentru viitor: Fără o fundație solidă în clasele I-IV, materiile complexe de mai târziu (fizică, informatică, chimie) vor părea mult mai grele.

BIBLIOGRAFIE:

Dumitru, A. & Logel, D. (2017), *Metodica predării matematicii pentru învățământul primar după noua programă (CP-IV)*, Editura Carminis.

Petrovici, C. (2018), *Didactica activităților matematice în învățământul preșcolar și primar*, Editura Polirom.

POENARU ELENA-DANIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GHEORGHE NICOLAU",
ROMÂNI

LOCALITATE: ROMÂNI, JUDEȚUL NEAMȚ

Creativitatea în educație la nivelul învățământului primar

În contextul actual al educației, creativitatea este considerată o competență esențială pentru formarea personalității elevilor și pentru adaptarea acestora la cerințele societății contemporane. În învățământul primar, creativitatea ocupă un loc central, deoarece această etapă de școlaritate reprezintă fundamentul dezvoltării cognitive, afective și sociale a copilului. Educația creativă contribuie la stimularea gândirii independente și a imaginației.

Creativitatea poate fi definită ca aptitudinea individului de a genera idei noi, originale și valoroase, prin combinarea cunoștințelor, experiențelor și imaginației. În domeniul educațional, creativitatea nu se limitează la realizările artistice, ci se manifestă în toate activitățile de învățare, prin gândire divergentă, flexibilitate cognitivă și inițiativă.

La nivelul învățământului primar, creativitatea este o caracteristică naturală a copilului, care trebuie susținută și valorificată printr-un demers didactic adecvat. Un curriculum centrat exclusiv pe reproducerea informațiilor poate inhiba manifestările creative ale elevilor, în timp ce strategiile didactice interactive favorizează exprimarea liberă a ideilor și dezvoltarea potențialului creativ.

Dezvoltarea creativității în ciclul primar are un impact semnificativ asupra procesului de învățare și asupra formării competențelor-cheie. Activitățile creative stimulează interesul pentru învățare, cresc motivația intrinsecă și contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de școală. Elevii care sunt implicați în sarcini creative manifestă un nivel mai ridicat de autonomie și încredere în propriile capacități.

Creativitatea sprijină, de asemenea, dezvoltarea gândirii critice și a capacității de rezolvare a problemelor. Prin abordarea unor sarcini deschise, cu soluții multiple, elevii sunt încurajați să exploreze, să experimenteze și să reflecteze asupra propriilor demersuri. Astfel, învățarea devine un proces activ și semnificativ. Cadrul didactic are un rol determinant în crearea unui mediu educațional favorabil dezvoltării creativității. Învățătorul trebuie să adopte un stil didactic flexibil, centrat pe elev, care să valorifice potențialul fiecărui copil. Un climat bazat pe încredere, respect și cooperare facilitează exprimarea liberă a ideilor și reduce teama de eșec.

Utilizarea metodelor didactice activ-participative reprezintă o condiție esențială pentru stimularea creativității. Metode precum brainstorming-ul, jocul didactic, metoda proiectului, învățarea prin descoperire sau jocul de rol permit elevilor să se implice activ în procesul de învățare. De asemenea, integrarea tehnologiei digitale și a resurselor educaționale moderne poate diversifica strategiile didactice și poate stimula interesul elevilor.

Creativitatea poate fi cultivată prin activități variate, integrate în toate disciplinele de studiu. La disciplina Limba și literatura română, elevii pot fi implicați în redactarea de compuneri creative, completarea unor texte lacunare sau inventarea unor finaluri alternative. La matematică, sarcinile deschise și problemele cu mai multe soluții stimulează gândirea flexibilă.

În cadrul disciplinelor de științe, observarea directă, experimentele simple și proiectele interdisciplinare contribuie la dezvoltarea curiozității și a spiritului investigativ. Activitățile artistice și practice completează procesul educațional, oferind elevilor posibilitatea de a-și exprima ideile și emoțiile într-un mod personal.

În activitatea didactică desfășurată la clasa I, clasă la care predau, stimularea creativității elevilor s-a realizat prin integrarea unor aplicații didactice concrete, adaptate nivelului de vârstă și particularităților individuale ale acestora. Aceste activități au avut ca scop dezvoltarea gândirii creative, a imaginației și a capacității de exprimare liberă.

Povestea creativă după imagini

În cadrul disciplinei Limba și literatura română, elevilor li s-au oferit imagini sugestive, pe baza cărora au fost încurajați să creeze scurte povești orale sau scrise. Activitatea a stimulat imaginația, vocabularul și coerența exprimării. Elevii au fost încurajați să ofere finaluri diferite aceleiași povești, ceea ce a favorizat gândirea divergentă și acceptarea diversității de idei.

Jocul didactic „Găsește mai multe soluții”

La matematică, au fost utilizate probleme deschise, care permiteau rezolvări multiple. Elevii au fost încurajați să descopere cât mai multe variante de rezolvare, folosind materiale concrete (jetoane, bețișoare, cuburi). Această activitate a contribuit la dezvoltarea flexibilității gândirii și la consolidarea noțiunilor matematice într-un mod atractiv.

Învățarea prin descoperire la Explorarea mediului

În cadrul activităților de explorare a mediului, elevii au participat la observarea directă a elementelor din natură (plante, anotimpuri, fenomene simple). Pe baza observațiilor, au formulat ipoteze și au realizat desene sau colaje reprezentative. Activitatea a stimulat curiozitatea, spiritul investigativ și capacitatea de a face conexiuni între experiențele personale și conținuturile învățate.

Jocul de rol

Jocul de rol a fost utilizat pentru dezvoltarea creativității și a competențelor de comunicare. Elevii au interpretat diferite personaje din povești sau situații de viață cotidiană, exprimându-și liber emoțiile și ideile. Această metodă a contribuit la dezvoltarea empatiei, a imaginației și a încrederii în sine.

5. Activități artistico-plastice integrate

Activitățile de desen, pictură și colaj au fost integrate în mod interdisciplinar, fiind corelate cu temele studiate. Elevii au realizat lucrări originale, utilizând materiale variate, ceea ce a favorizat exprimarea creativă și dezvoltarea motricității fine. Accentul a fost pus pe procesul de creație, nu pe produsul final, pentru a încuraja libertatea de exprimare.

Prin utilizarea acestor aplicații didactice concrete, s-a observat o creștere a interesului elevilor pentru activitățile școlare, o implicare activă în procesul de învățare și o mai bună exprimare a creativității individuale.

Bibliografie

- Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
- Gardner, H. (2006). *Minți creative*. București: Editura Sigma.
- Glăveanu, V. P. (2011). *Creativitatea. Perspective psihologice*. București: Editura Universitară.
- Oprea, C. L. (2009). *Strategii didactice interactive*. București: Didactica Publishing House.

APROFIREI CORNELIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ PR. GH. SĂNDULESCU

LOCALITATE: DRAGOMIREȘTI

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE LECTURĂ ÎN CICLUL PRIMAR

Scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om. La vârsta școlară mică se pun bazele formării personalității copilului: valorificarea capacităților intelectuale prin formarea unei motivații intrinseci pozitive, dezvoltarea intereselor, asigurarea echilibrului emoțional, formarea unei imagini despre sine și despre alții, capacitatea de a opera cu criterii morale și de adaptare normativă.

Tendința ultimilor ani, în ceea ce privește studierea limbii române în învățământul primar, înclină către inițierea elevilor în primul rând, în actul comunicării pentru formarea unui tânăr cu o cultură comunicatională, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii pentru rezolvarea unor probleme concrete în viața de zi cu zi, să poată continua în orice fază a existenței sale procesul de învățare. Atenția care se dă comunicării în clasele primare și nu numai, nu este întâmplătoare. Elevii sunt pregătiți pentru viață și în viață, în primul rând, ei comunică. Limba română, ca limbă maternă și ca obiect de studiu, ocupă locul central în ansamblul general de pregătire al elevilor, fiind principalul mijloc de comunicare și informare. A comunica este numai aparent ușor. Trebuie să cunoști și să stăpânești regulile fără de care mesajul transmis nu este perceput sau nu produce efectele dorite.

Învățarea limbii se realizează în situații simulate de viață, contribuind astfel nu numai la dezvoltarea limbajului activ, ci și la cultivarea unui simț lingvistic, la sesizarea semnificațiilor sociale și funcționale ale limbii, pregătind elevii pentru cunoașterea și întrebuintarea stilurilor funcționale ale limbii literare. Deficiențele de exprimare, care îngreunează comunicarea verbală, vizează, în general: sărăcia vocabularului, decalajul mare între vocabularul activ și cel pasiv, folosirea unor cuvinte a căror semnificație nu a fost corect înțeleasă. În societatea de azi, din cauza altor componente informative – radioul, televiziunea, cinematograful și Internetul – cartea poate trece aproape neobservată.

Fără a minimaliza importanța celorlalte mijloace moderne de informare și culturalizare, trebuie spus că nimic nu poate înlocui cartea. Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit și să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaște viața, oamenii și faptele lor. Din cărți, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viața animalelor și a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente și personalități literare, artistice, istorice, despre frumusețile și bogățiile patriei. Cărțile le vorbesc și despre sentimentele omenești, despre prietenie, cinste, omenie. Citirea cărților contribuie la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărților devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte și evenimente din cuprinsul cărții. Pe unii eroi îi iubesc, pe alții îi urăsc. Ceea ce citesc în copilărie se întipărește în amintirea lor pentru

toată viața și influențează dezvoltarea personalității. Lectura oferă copilului posibilitatea de a-și completa singur cunoștințele, de a le îmbogăți.

Gustul pentru citit se formează printr-o muncă perseverentă a factorilor educaționali (familia și școala)..

Pentru a stimula interesul și curiozitatea elevilor pentru lecturile pe care le au de citit, acestea pot fi citite parțial în clasă, în cele 15 minute dedicate lecturii pe zi, continuarea lecturii urmând să o citească fiecare acasă pentru a observa ce s-a întâmplat mai departe în povestire.

Cei care citesc mai mult se situează pe primele locuri iar la sfârșitul anului școlar vor primi o diplomă. Astfel crește interesul celor care citesc mai puțin sau uită să citească.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cornea, Paul: *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, București, 1988;
2. Pamfil, Alina - *Didactica limbii și literaturii române*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000;
3. Nuță, Silvia - *Metodica predării limbii române în clasele primare, vol. I și II*, Ed. Aramis, 2000, București;

NICOLA DORINA-GELUȚA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1

LOCALITATE: SLATINA

INTEGRAREA ȘCOLARĂ – ABORDARE DIN PERSPECTIVA EDUCAȚIEI INTERCULTURALE

Integrarea școlară este un proces complex și de durată care face referire la cuprinderea copiilor în instituții școlare obișnuite, sau în moduri de organizare cât mai apropiate de acestea. Este de dorit să privim integrarea școlară ca un proces continuu de adaptare la condițiile mediului școlar și social caracterizat printr-o neîncetată schimbare, mediul schimbându-se în funcție de cerințele integrării individului. Mai mult, procesul integrării școlare a copiilor romi sau cu cerințe educative speciale trebuie conceput ca o acțiune socială complexă, a cărei esență constituie nu conformarea mecanică, pasivă a elevului la condițiile mediului școlar și social, ci corelarea ambilor factori, crearea acelor condiții optime, obiective și subiective, pentru ca integrarea să însemne nu numai adaptare, ci și angajare în a respecta normele și principiile după care să funcționăm în orice context.

Educația interculturală presupune o nouă abordare a orizontului valorilor. Problemele care se pun acum sunt cele legate de negocierea valorilor, de interpretarea lor, de juxtapunerea și complementaritatea lor. Din recunoașterea egalității valorice a culturilor nu trebuie trasă concluzia că toate sunt la fel și că dispar unele diferențe sau chiar divergențe.

Când ne referim la a face educație interculturală presupune ca însuși procesul educațional să se realizeze într-un mediu interacțional, punându-se alături sau față în față purtătorii unor expresii culturale diferite.

Abordarea educației din această dublă perspectivă duce la formarea unor comportamente specifice:

- aptitudinea de a comunica eficient;
- toleranță față de opiniile diferite;
- adaptarea continuă la diversitatea culturală;
- fructificarea diferențelor culturale și a valorilor spirituale, locale și generale, în beneficiu personal și social;

Prin educația interculturală derulată în cadrul procesului de educație al elevului/tânărului urmărim ca persoana să devină:

- persoană receptivă, conștientă de valoarea pe care o au ceilalți și capabilă să contribuie la dezvoltarea comunității din care face parte;
- o persoană care dorește să construiască relații cu ceilalți, în spiritul solidarității și al toleranței;
- o persoană care dornică de comunicare și caută soluții de rezolvare a problemelor, împreună cu ceilalți;
- o persoană cu principii de viață, capabilă să dialogheze cu ceilalți, să trăiască într-un climat bazat pe respect, solidaritate și acceptare a diversității;

- o persoană integrată în cultura poporului său, pe care o respectă și o promovează, în același timp deschisă spre alte culturi, capabilă să accepte și să-i respecte pe ceilalți.

Comunicarea eficientă este esențială în arta de a face față conflictelor. Stiluri de abordare a conflictului:

- câștig-pierdere (con competiție și cooperare - accentul trebuie pus pe cooperarea în grup și competiția cu sine);
- pierdere - pierdere;
- câștig-câștig.

Modalități de intervenție în situații conflictuale la nivelul grupului

menținerea unei relații pozitive pe perioada conflictului prin ascultare activă, întrebări deschise pentru clarificarea mesajelor;

diferențierea între evenimente, comportament și interpretarea lor;

focalizarea pe problema, folosirea termenilor specifici, comportamentali în descrierea situației;

utilizarea comunicării directe, evitarea învinovățirii și etichetării interlocutorului

identificarea barierelor în rezolvarea conflictului (judecarea persoanei și nu evaluarea mesajului, ascultarea interlocutorului pentru a identifica greșelile și nu pentru a înțelege mesajul).

Conflictul poate fi definit ca o situație de competiție în care părțile sunt conștiente de potențialele incompatibilități viitoare, în care fiecare parte dorește să ocupe o poziție care este incompatibilă cu dorințele celorlalți.

Prin urmare, pentru ca o anumită situație să poată fi numită conflictuală, avem nevoie de două părți conștiente de pozițiile lor, cu dorințe incompatibile care să intre în anumite schimburi. Stilul arată cum vei rezolva conflictul, de aceea trebuie să fim conștienți de stilul nostru personal, să ne comportăm în mod natural.

1. Evitarea (ignorarea conflictului, dezacordului):

- persoana își justifică comportamentul negând existența problemei;
- se teme că o rezolvare a ei nu ajută.

2. Ajustare – se comportă amabil, considerând că nu merită să pui în pericol relațiile prin distrugerea armoniei.

3. Câștigător/învingător – confruntare agresivă cu cei din jur, se justifică tot timpul.

4. Compromisul – este important ca toate părțile să păstreze intacte relațiile. Nu există o justificare perfectă, nimeni nu este perfect.

5. Rezolvarea problemei – ambele părți sunt legitime și importante, cooperarea este importantă. Problema trebuie discutată deschis pentru a se atinge obiectivele spre binele tuturor. (fizice, virtuale, sentimentale, etc).

Bibliografie

1. Andruszkiewicz, M., Prenton, K.. (2007). Educația incluzivă. Concepte, politici și activități în școala incluzivă. Ghid pentru cadrele didactice. București: E.D.P..
2. Cucoș, C. (2000). Educația. Dimensiuni culturale și interculturale. Iași
3. Cozărescu M. (coord.) (2010). Manual de educație interculturală, Ed ASE București, 2010

LĂCHESCU GEORGIANA-ROBERTA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE IORGA” SLATINA
LOCALITATE: SLATINA

Starea de bine a elevilor – premisă a performanței școlare

Educația contemporană acordă o importanță tot mai mare dimensiunii emoționale a procesului de învățământ, conștientizând faptul că performanța școlară nu poate fi obținută exclusiv prin transmiterea de cunoștințe. În special în ciclul primar, elevii au nevoie de un mediu educațional sigur, stimulativ și echilibrat emoțional, care să le permită dezvoltarea armonioasă. Starea de bine a elevilor reprezintă un factor esențial în formarea motivației pentru învățare, în creșterea interesului față de activitățile școlare și în obținerea rezultatelor de performanță.

În acest context, promovarea stării de bine în mediul școlar devine o condiție fundamentală pentru susținerea potențialului fiecărui elev și pentru formarea „micilor olimpici”.

Starea de bine a elevilor – delimitări conceptuale

Starea de bine a elevilor poate fi definită ca o stare generală de echilibru emoțional, siguranță și satisfacție resimțită de copil în mediul școlar. Aceasta include atât dimensiunea emoțională, cât și pe cea socială și cognitivă. Elevul care se simte acceptat, înțeles și valorizat va manifesta o atitudine pozitivă față de învățare și față de școală.

La vârstele mici, emoțiile influențează semnificativ comportamentul și capacitatea de concentrare. Un climat tensionat, dominat de frică sau presiune excesivă, poate conduce la anxietate școlară, blocaje cognitive și rezultate slabe. În schimb, un mediu caracterizat prin respect, susținere și încurajare contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și a dorinței de implicare activă în sarcinile de lucru.

Relația dintre starea de bine și performanța școlară

Numeroase observații din practica educațională demonstrează că elevii care se bucură de o stare de bine constantă obțin rezultate superioare și manifestă o motivație intrinsecă pentru învățare. Starea de bine favorizează atenția, creativitatea și perseverența, elemente esențiale în obținerea performanței școlare.

Pentru elevii cu potențial ridicat, implicați în activități de performanță sau concursuri școlare, echilibrul emoțional este cu atât mai important. Presiunea rezultatelor, a competiției și a așteptărilor ridicate poate deveni un factor de stres, dacă nu este gestionată corespunzător.

Astfel, performanța autentică se construiește pe baza unui climat pozitiv, în care elevul se simte sprijinit și încurajat, nu constrâns.

Rolul cadrului didactic în asigurarea stării de bine

Cadrul didactic are un rol determinant în crearea și menținerea stării de bine a elevilor. Atitudinea cadrului didactic, modul de comunicare, tonul vocii și tipul de feedback oferit

influențează profund climatul clasei. Un profesor empatic, calm și deschis contribuie la formarea unui mediu educațional sigur, în care elevii au curajul să greșească și să învețe din erori.

Prin aprecierea verbală, încurajare și valorizarea progresului individual, cadrul didactic stimulează încrederea elevilor în propriile capacități. Relația pozitivă profesor–elev devine astfel fundamentul pe care se construiesc atât starea de bine, cât și performanța școlară.

Strategii didactice pentru promovarea stării de bine

Promovarea stării de bine poate fi realizată prin integrarea unor strategii didactice adaptate nevoilor elevilor. Jocul didactic reprezintă una dintre cele mai eficiente metode, întrucât îmbină învățarea cu plăcerea și reduce anxietatea asociată sarcinilor școlare.

De asemenea, utilizarea umorului, a activităților interactive și a muncii în echipă contribuie la crearea unui climat pozitiv. Aprecierea efortului, nu numai a rezultatului, precum și adaptarea cerințelor la nivelul de dezvoltare al fiecărui elev sunt aspecte esențiale în menținerea echilibrului emoțional.

Activitățile creative, care permit exprimarea liberă a ideilor și valorificarea imaginației, susțin starea de bine și dezvoltă competențele necesare performanței școlare.

Un alt aspect important în menținerea stării de bine a elevilor îl reprezintă valorizarea progresului individual și respectarea ritmului propriu de învățare. Fiecare copil evoluează diferit, iar recunoașterea efortului depus, chiar și în absența unui rezultat imediat, contribuie la consolidarea încrederii în sine. Atunci când elevii sunt încurajați să își compare performanțele cu propriul progres și nu cu rezultatele colegilor, se reduce competiția negativă și se stimulează motivația intrinsecă. În acest mod, școala devine un spațiu al dezvoltării personale, în care elevii se simt apreciați și în siguranță, condiții esențiale pentru atingerea performanței școlare autentice.

Concluzii

Starea de bine a elevilor nu reprezintă un element secundar al actului educațional, ci o condiție fundamentală pentru obținerea performanței școlare. În special în ciclul primar, echilibrul emoțional, siguranța și relațiile pozitive influențează semnificativ succesul școlar și dezvoltarea personală a elevilor.

Prin crearea unui climat educațional favorabil, bazat pe empatie, respect și susținere, cadrul didactic contribuie decisiv la formarea elevilor capabili de performanță. Astfel, „micii olimpici” nu sunt rezultatul presiunii sau al competiției excesive, ci al unei educații centrate pe copil, în care starea de bine devine premisa principală a reușitei școlare.

Bibliografie

- Dalle, C. (2025). *Prevenirea eșecului școlar în școala primară: sfaturi pentru sprijinirea copilului*. Didactica Publishing House.
- Gherasim, L. R., & Butnaru, S. (2013). *Performanța școlară*. Editura Polirom.
- Herman, R. I. (2024). *Managementul clasei de elevi – strategii eficiente. Ghid pentru profesori și studenți*. Presa Universitară Clujeană.

HARVATESCU-MATACHE FLORINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEHNOLOGIC DE SERVICII „SFÂNTUL APOSTOL ANDREI”

LOCALITATE: PLOIEȘTI

Importanța creativității în educația elevilor din ciclul primar – perspective curriculare și aplicații practice

Educația din ciclul primar constituie baza formării competențelor-cheie necesare dezvoltării personale și școlare a elevilor. Conform **Curriculumului Național pentru învățământul primar**, procesul instructiv-educativ trebuie să fie centrat pe elev și orientat spre dezvoltarea integrală a acestuia. În acest context, creativitatea reprezintă o dimensiune esențială a învățării, fiind integrată transversal în activitățile didactice și în competențele vizate de programele școlare.

Creativitatea și competențele-cheie din Curriculumul Național

Creativitatea contribuie în mod direct la formarea competențelor-cheie europene, în special a competenței de comunicare în limba maternă, a competenței de a învăța să înveți, a competenței sociale și civice și a competenței de sensibilizare și exprimare culturală. Activitățile creative sprijină atingerea competențelor generale și specifice prevăzute în programele școlare, prin stimularea gândirii divergente și a exprimării personale.

Exemple de activități creative pentru clasele Pregătitoare–IV

Integrarea creativității în activitatea didactică se realizează prin utilizarea unor metode activ-participative, adaptate particularităților de vârstă ale elevilor.

Clasa Pregătitoare

Clasa Pregătitoare reprezintă etapa de tranziție de la învățarea preșcolară la cea școlară, având ca obiectiv principal dezvoltarea socio-emoțională, a limbajului și a deprinderilor de bază. Conform **Curriculumului pentru educație timpurie și învățământ primar**, activitățile didactice la acest nivel trebuie să valorifice jocul, explorarea și învățarea experiențială, în vederea stimulării creativității și a motivației pentru învățare.

Comunicare în limba română: jocuri de creare de povești orale pornind de la imagini, jetoane sau personaje cunoscute. Activitatea dezvoltă exprimarea orală, imaginația și capacitatea de relaționare.

Matematică și explorarea mediului: activități de sortare și clasificare a obiectelor după criterii simple (culoare, formă, mărime), realizate sub formă de joc, stimulând gândirea logică și creativă.

Cunoașterea mediului: explorarea spațiului clasei sau al școlii prin jocuri de observare („Descoperim școala”), încurajând curiozitatea și formularea de întrebări.

Arte vizuale și abilități practice: realizarea de desene, colaje sau modelaje inspirate din povești, anotimpuri sau experiențe personale, cu scopul dezvoltării expresivității și a motricității fine.

Muzică și mișcare: interpretarea creativă a cântecelor prin gesturi, mișcări și mimică, contribuind la dezvoltarea coordonării și a expresivității corporale.

Dezvoltare personală: jocuri de rol simple („La magazin”, „În vizită”), care sprijină formarea abilităților de comunicare, cooperare și autoreglare emoțională.

Clasa I

La acest nivel, activitățile creative valorifică jocul ca metodă fundamentală de învățare.

Limba și literatura română: alcătuirea de propoziții sau scurte povești pornind de la imagini sugestive sau cuvinte date, în scopul dezvoltării exprimării orale.

Matematică și explorarea mediului: rezolvarea de probleme ilustrate prin desen sau jocuri de rol („Magazinul clasei”).

Arte vizuale și abilități practice: realizarea de colaje tematice (anotimpuri, familie), stimulând creativitatea și motricitatea fină.

Clasa a II-a

Activitățile urmăresc dezvoltarea exprimării scrise și a gândirii logice.

Limba și literatura română: continuarea unei povești începute de cadrul didactic sau schimbarea finalului unui text cunoscut.

Matematică și explorarea mediului: formularea de probleme pornind de la situații din viața cotidiană.

Muzică și mișcare: crearea de mișcări sau ritmuri simple pe baza unui cântec cunoscut.

Clasa a III-a

Elevii sunt implicați în activități care presupun colaborare și reflecție.

Limba și literatura română: redactarea de compuneri imaginative sau realizarea de benzi desenate pe baza unui text literar.

Științe ale naturii: realizarea unor mini-proiecte de observare (ex.: „Cum crește o plantă”), cu prezentarea concluziilor într-un mod creativ.

Educație civică: jocuri de rol care ilustrează situații de viață și reguli de comportament.

Clasa a IV-a

Activitățile creative devin mai complexe și interdisciplinare.

Limba și literatura română: redactarea de texte argumentative simple sau realizarea unui jurnal de lectură creativ.

Matematică: rezolvarea de probleme cu mai multe strategii și explicarea modului de rezolvare în fața colegilor.

Proiecte interdisciplinare: realizarea unor proiecte tematice (ex.: „Protejăm mediul”), care îmbină cunoștințe din mai multe discipline și dezvoltă competențele de comunicare și colaborare.

Rolul cadrului didactic în aplicarea activităților creative

Conform orientărilor curriculare, cadrul didactic are rolul de a proiecta și adapta activitățile astfel încât să valorifice potențialul creativ al fiecărui elev. Utilizarea evaluării formative și a feedbackului constructiv susține progresul individual și creează un climat educațional favorabil învățării creative.

Concluzie

Creativitatea, integrată în activități didactice variate și adaptate fiecărui nivel de clasă, contribuie la realizarea obiectivelor Curriculumului Național pentru învățământul primar. Prin aplicarea unor strategii educaționale creative, școala primară sprijină dezvoltarea competențelor-cheie și formarea unor elevi activi, motivați și capabili de învățare pe termen lung.

COJOCARU ALEXANDRA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: COLEGIUL NAȚIONAL „NICOLA GRIGORESCU”

LOCALITATE: CÂMPINA

IMPORTANȚA JOCULUI DIDACTIC LA CICLUL PRIMAR

În clasele primare, copilul învață cel mai bine atunci când se simte în siguranță, este curios și implicat activ. De aceea, jocul didactic nu este „o pauză de la învățare”, ci o formă firească și eficientă de organizare a ei: copilul exersează, descoperă, greșește fără teamă, cooperează și își consolidează achizițiile prin acțiune.

Ce este jocul didactic?

Jocul didactic este o activitate cu reguli, sarcini clare și obiective educaționale precise (de exemplu: consolidarea cititului, formarea deprinderilor de calcul, dezvoltarea vocabularului, exersarea comunicării). Diferența față de „jocul liber” este intenția pedagogică: jocul didactic este proiectat astfel încât să producă învățare observabilă (competențe, deprinderi, atitudini).

În literatura de specialitate, jocul este descris ca o activitate esențială pentru dezvoltarea copilului, cu rol în formarea gândirii simbolice, a reprezentărilor și a autoreglării. Piaget analizează jocul ca expresie a dezvoltării cognitive și a construirii schemelor de acțiune și simbolizare. Vygotsky arată că jocul creează contexte favorabile dezvoltării și învățării, în care copilul poate realiza „mai mult” cu sprijin și prin colaborare.

De ce funcționează atât de bine în primar

Crește motivația și implicarea.

Jocul aduce provocare, surpriză și sens. Copiii participă mai ușor, iar sarcinile repetitive (exersarea cititului, a scrierii, a operațiilor) devin suportabile și chiar plăcute.

Face învățarea activă și „vizibilă”.

În joc, elevul nu doar răspunde, ci acționează: sortează, compară, argumentează, negociază reguli, ia decizii. Această învățare prin acțiune se potrivește perfect vârstei școlare mici.

Dezvoltă competențe socio-emoționale.

Regulile jocului antrenează autocontrolul, toleranța la frustrare, respectul pentru rând și pentru colegi. Jocurile de echipă susțin cooperarea și comunicarea, iar elevii învață să câștige și să piardă cu demnitate.

Susține înțelegerea, nu doar memorarea.

Bruner argumentează importanța învățării prin descoperire și a organizării experiențelor astfel încât elevul să construiască sens. Jocul didactic, bine proiectat, este un cadru ideal pentru „descoperire ghidată”.

Principii pentru un joc didactic reușit

Obiectiv clar: ce anume exersăm (citire fluentă, înmulțirea, părți de vorbire, orientare spațială etc.).

Reguli simple, explicate și demonstrate: în primar, regula „se vede”, nu doar se spune.

Durață scurtă, ritm alert: mai bine 7–10 minute bine conduse decât 25 de minute care obosesc.

Roluri pentru cât mai mulți elevi: ca să evităm pasivitatea și „spectatorii”.

Feedback imediat: puncte, jetoane, „bonus”, dar și reflecție scurtă: *Ce am învățat? Ce strategie a mers?*

Adaptare pentru diferențiere: aceleași reguli, sarcini cu niveluri diferite (ușor–mediu–provocare).

În metodologia didactică, jocul este integrat frecvent ca metodă activ-participativă, alături de conversație, exercițiu, problematizare și învățare prin descoperire; Cerghit include și discută aceste metode în cadrul lucrărilor sale de referință despre „metode de învățământ”.

Exemple scurte, ușor de aplicat

„Vânătoarea de cuvinte” (Comunicare în limba română): pe cartonașe sunt silabe/imagini; elevii formează cuvinte și apoi propoziții.

„Bingo matematic” (Matematică): în loc de numere extrase, se extrag exerciții; elevii acoperă rezultatul corect.

„Detectivul regulilor” (Științe/ED. civică): situații scurte, elevii identifică regula (de sănătate, de siguranță, de conviețuire) și argumentează.

„Puzzle de idei” (Comunicare în limba română): fiecare piesă conține un cuvânt; copiii construiesc enunțuri corecte și expresive.

„Ștafeta explicațiilor” (Consolidare): echipele rezolvă sarcini, dar punctajul vine doar dacă explică soluția.

Pentru jocuri didactice concepute specific pentru primar există și lucrări aplicate (culegeri/ghiduri), precum volumele axate pe jocul didactic în învățământul primar.

Concluzie

Jocul didactic este una dintre cele mai potrivite „chei” pentru învățarea la ciclul primar: îmbină bucuria copilăriei cu rigoarea școlii, transformă exercițiul în provocare și îi învață pe elevi nu doar *ce* să știe, ci și *cum* să învețe împreună. Folosit cu măsură și cu obiective clare, jocul didactic devine o strategie constantă de reușită școlară.

Bibliografie:

Cerghit, Ioan (2006). *Metode de învățământ* (ediția a IV-a revăzută și adăugită). Iași: Editura Polirom.

Huizinga, Johan (1938; ed. engleză 1950). *Homo Ludens: A Study of the Play-Element in Culture*. New York: Roy Publishers / (alte ediții ulterioare).

Piaget, Jean (1962). *Play, Dreams and Imitation in Childhood*. New York: W. W. Norton & Company.

Vygotsky, Lev S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Romănescu, Camelia (ed. a II-a, an conform ediției). *Jocul didactic în învățământul primar*. (Editura ROVIMED).

Georgescu-Boștină, Maria Ioana (1975). *Știm să citim? Jocuri didactice pentru clasa I*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

BOJINĂ MIRELA TATIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ING. GHE. PÂNCULESCU"

LOCALITATE: VĂLENII DE MUNTE

Creativitatea, element cheie în educația secolului XXI

Educația contemporană traversează un amplu proces de reconceptualizare fiind influențată de dinamica accelerată a progresului tehnologic, de intensificarea fenomenelor de globalizare și de creșterea complexității provocărilor sociale, economice și culturale. În acest cadru, paradigma educațională se reorientează treptat de la simpla transmitere a informațiilor către dezvoltarea unor competențe esențiale, menite să sprijine adaptabilitatea indivizilor, capacitatea de gândire critică și inițiativa inovatoare. Dintre acestea, creativitatea se afirmă ca o componentă fundamentală a formării educaționale.

În mod tradițional, educația a privilegiat acumularea și reproducerea cunoștințelor, conformarea la norme prestabilite și evaluarea prin instrumente standardizate. Astfel, creativitatea nu mai reprezintă un lux educațional, ci o necesitate fundamentală, aceasta fiind privită ca element-cheie al educației secolului al XXI-lea. Cu alte cuvinte, conceptul de creativitate reprezintă o trăsătură definitorie a condiției umane, însă relevanța sa educațională este esențială și capătă o semnificație aparte în secolul al XXI-lea unde societatea este caracterizată de un flux continuu de informații, prin dezvoltarea rapidă a tehnologiei și prin incertitudine, ceea ce impune formarea unor persoane capabile să se adapteze și să gândească flexibil. În acest context, educația nu mai poate fi limitată la transmiterea și reproducerea cunoștințelor, ci trebuie să sprijine dezvoltarea creativității ca resursă intelectuală și socială esențială.

Dacă în trecut, creativitatea era considerată drept un dar înnăscut sau o trăsătură rezervată unui număr restrâns de persoane, în prezent acest concept a fost total dezmințit. Cercetările din psihologie, neuroștiințe și științele educației converg spre ideea conform căreia creativitatea reprezintă o capacitate prezentă, într-o formă sau alta, la toți indivizii și că aceasta poate fi cultivată prin experiențe educaționale adecvate. În secolul al XXI-lea, creativitatea este înțeleasă ca un proces care implică interacțiunea dintre individ, mediul de învățare și contextul socio-cultural, proces ce conduce la producerea unor idei sau soluții noi, relevante și utile. În acest context, creativitatea este adesea corelată cu ideea de gândire critică, colaborare și comunicare, formând un nucleu de competențe indispensabile pentru viața personală și profesională.

Totuși, dezvoltarea creativității nu presupune abandonarea cunoașterii academice, ci, din contră se bazează pe fructificarea cunoștințelor și a competențelor specifice diferitelor domenii. Creativitatea educațională se manifestă prin capacitatea de a utiliza aceste cunoștințe în mod coerent, de a face conexiuni între idei și de a transfera învățarea în contexte noi. În procesul de învățare, creativitatea încurajează formularea de ipoteze, experimentarea și reflecția, contribuind în mod decisiv la dezvoltarea gândirii creative a elevilor. Educația secolului al XXI-lea valorizează învățarea activă, bazată pe proiecte, situații problemă care solicită elevilor să renunțe la rigiditate în favoarea flexibilității. Astfel, creativitatea devine un motor al învățării profunde și al motivației intrinseci. De asemenea, creativitatea se dezvoltă în timp, prin experiență, feedback și reflecție, manifestându-se la niveluri diferite de complexitate. În mediul școlar, cele mai multe manifestări creative sunt cotidiene și contextuale, având valoare în primul rând pentru cel care învață. Aceste experiențe constituie însă la o primă vedere doar baza dezvoltării ulterioare a

competențelor creative, contribuind în mod esențial la consolidarea încrederii în sine și a autonomiei intelectuale ale elevilor.

De menționat că rolul cadrului didactic reprezintă un factor determinant în susținerea creativității elevilor. În cadrul educației actuale profesorul are menirea să creeze un mediu de învățare caracterizat prin siguranță psihologică, deschidere și respect față de diversitatea ideilor.

Atitudinile profesorului, modul de formulare a activităților și tipul de feedback oferit influențează direct modul de percepție al creativității de către elevi. Acceptarea greșelilor ca parte a procesului de învățare și încurajarea reflecției sunt condiții esențiale pentru dezvoltarea creativității.

În concluzie, creativitatea reprezintă un element cheie al educației secolului al XXI-lea, fiind indispensabilă formării elevilor, viitori adulți, capabili să înțeleagă și să gestioneze complexitatea societății în care trăim. Integrarea creativității în curriculum, în practicile pedagogice și în evaluare nu constituie o tendință conjuncturală, ci o necesitate structurală a educației moderne. Prin cultivarea creativității, școala își îndeplinește misiunea de a pregăti persoane autonome, responsabile și capabile să contribuie activ la dezvoltarea societății.

BIBLIOGRAFIE:

Fotescu Valentin, Psihopedagogia creativității. București: Pro Universitaria, 2014

Enachescu Eugenia Creativitatea copiilor. O abordare psihopedagogică. București: Editura Universitară, 2015

PISĂU GABRIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „INGINER GHEORGHE PÂNCULESCU”

LOCALITATE: VĂLENII DE MUNTE, PRAHOVA

Parteneriatul educațional dintre familie și școală

Educația copilului reprezintă un proces complex și de durată, care nu se desfășoară exclusiv în cadrul școlii. Familia și școala sunt cele două instituții fundamentale care influențează dezvoltarea intelectuală, emoțională și socială a elevului. Colaborarea dintre aceste două medii educaționale este esențială pentru formarea unei personalități echilibrate și pentru obținerea succesului școlar. Atunci când familia și școala acționează ca parteneri, copilul beneficiază de sprijin constant, de coerență educațională și de un climat favorabil învățării.

Rolul familiei în educația copilului

Familia este primul mediu educațional al copilului și are un rol decisiv în formarea valorilor, atitudinilor și comportamentelor acestuia. În cadrul familiei, copilul învață reguli de conduită, norme morale, deprinderi de comunicare și relaționare. Părinții sunt primele modele pentru copii, iar atitudinea lor față de educație influențează în mod direct motivația pentru învățare.

Implicarea părinților în viața școlară a copilului se reflectă prin sprijinirea activităților de învățare, crearea unui program echilibrat de studiu, încurajarea lecturii și monitorizarea progresului școlar. Un copil care se simte susținut de familie are mai multă încredere în sine și este mai motivat să își îndeplinească sarcinile școlare.

Rolul școlii în dezvoltarea elevului

Școala are rolul de a oferi un cadru organizat pentru instruire și educație, contribuind la dezvoltarea competențelor intelectuale și sociale ale elevilor. Cadrele didactice nu transmit doar cunoștințe, ci și modelează comportamente, atitudini și valori. Prin activitățile educative, școala stimulează gândirea critică, creativitatea și spiritul de responsabilitate.

De asemenea, școala are responsabilitatea de a comunica eficient cu familia, de a informa părinții cu privire la evoluția elevului și de a implica familia în procesul educațional. Un climat școlar deschis și cooperant favorizează relațiile de parteneriat și contribuie la prevenirea dificultăților de învățare sau comportament.

Importanța colaborării dintre familie și școală

Colaborarea dintre familie și școală presupune o relație bazată pe respect reciproc, comunicare constantă și obiective comune. Atunci când părinții și profesorii colaborează, mesajele educaționale transmise copilului sunt coerente, iar acesta înțelege mai bine cerințele și așteptările.

Un parteneriat eficient contribuie la îmbunătățirea rezultatelor școlare, la reducerea absenteismului și la prevenirea abandonului școlar. De asemenea, colaborarea facilitează identificarea timpurie a dificultăților întâmpinate de elev și găsirea unor soluții adecvate pentru sprijinirea acestuia.

Modalități de realizare a colaborării familie-școală

Există numeroase modalități prin care familia și școala pot colabora eficient. Printre acestea se numără ședințele cu părinții, consultațiile individuale, participarea părinților la activități școlare

sau extracurriculare, precum și comunicarea prin mijloace moderne, cum ar fi platformele educaționale online.

Implicarea părinților în proiecte educative, serbări sau activități de voluntariat consolidează relația cu școala și creează un sentiment de apartenență. De asemenea, consilierea parentală și programele de educație pentru părinți pot contribui la o mai bună înțelegere a nevoilor copiilor.

Colaborarea dintre familie și școală reprezintă un factor esențial în succesul educațional al elevilor. Printr-un parteneriat bazat pe comunicare, încredere și responsabilitate comună, copilul beneficiază de un mediu educațional stabil și coerent. Atât familia, cât și școala au roluri complementare, iar armonizarea acestora contribuie la formarea unor tineri echilibrați, responsabili și bine pregătiți pentru viață. Investiția în colaborarea familie–școală este, în final, o investiție în viitorul copilului și al societății.

LIȘIȚĂ LUISIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ INV. MIU STANA

LOCALITATE: BRAZI

Lumea copilăriei prinde viață

Copilăria este acel univers în care jocul, culoarea, muzica și visarea se împletesc firesc cu dorința de a descoperi lumea. Din această nevoie de a oferi elevilor un spațiu al exprimării libere și al învățării prin experiență s-a născut proiectul educativ județean „Școala de vară – Lumea copilăriei”, ediția I, desfășurat la Școala Gimnazială „Profesor Oprea Mihai” Negoiești, în perioada ianuarie–iulie 2025.

Proiectul a avut ca obiectiv principal valorificarea creativității elevilor și dezvoltarea competențelor sociale, artistice și emoționale, într-un cadru nonformal, prietenos și stimulant. Activitățile propuse au fost gândite astfel încât fiecare copil să se simtă încurajat să participe, să creeze și să se exprime liber, fără teama de a greși.

Lansarea proiectului a avut loc la începutul anului 2025, prin informarea părinților și a comunității școlare cu privire la regulamentul și calendarul activităților. Comunicarea s-a realizat atât direct, cât și prin intermediul rețelelor de socializare, ceea ce a permis o bună vizibilitate a proiectului și o implicare activă a familiilor.

În etapa următoare, au fost realizate materiale informative și formulare de înscriere, iar elevii s-au înscris pe secțiuni și categorii de vârstă, în funcție de interesele și abilitățile fiecăruia. Acest proces a fost susținut de cadrele didactice, care au îndrumat elevii și au facilitat alegerea activităților potrivite.

Punctul culminant al proiectului l-au reprezentat atelierelor desfășurate în perioada 7–11 iulie 2025, adevărate spații ale creativității și bucuriei. Elevii au participat cu entuziasm la atelier de Quilling, pictură, muzică, literație și jocuri sportive, fiecare activitate având rolul de a stimula imaginația, cooperarea și exprimarea emoțiilor.

În cadrul atelierelor de Quilling și pictură, copiii au realizat lucrări originale, folosind culori vibrante și forme inspirate din universul copilăriei. Fiecare lucrare a reflectat personalitatea și sensibilitatea autorului, demonstrând că arta este un limbaj universal, accesibil tuturor.

Atelierelor muzicale și de literație au oferit elevilor ocazia de a explora sunetul, ritmul și cuvântul. Lecturile expresive, poeziile și momentele muzicale au creat o atmosferă caldă și emoționantă, în care copiii au învățat să își exprime gândurile și trăirile într-un mod autentic.

Activitățile sportive au completat programul, promovând mișcarea, spiritul de echipă și fair-play-ul. Jocurile desfășurate au încurajat cooperarea și respectul reciproc, demonstrând că sportul este un mijloc excelent de socializare și dezvoltare armonioasă.

Un moment special al proiectului a fost expoziția lucrărilor realizate de elevi, care a reunit creațiile premiate într-un spațiu dedicat artei și culturii. Expoziția a oferit comunității locale ocazia de a admira talentul și munca elevilor, dar și de a înțelege importanța susținerii activităților educative nonformale.

Pentru copii, această recunoaștere a avut o valoare emoțională deosebită, contribuind la creșterea încrederii în sine și la motivarea pentru viitoare activități creative.

Buna desfășurare a proiectului a fost posibilă și datorită implicării partenerilor educaționali, Asociația Gabryon și firma DIBO au sprijinit activ organizarea activităților, asigurând resursele materiale necesare atelierelor și contribuind la crearea unui cadru educativ atractiv și bine organizat. Acest parteneriat a demonstrat importanța colaborării dintre școală și comunitate în susținerea educației de calitate,

„Școala de vară – Lumea copilăriei” nu a fost doar un proiect educativ, ci o experiență de suflet, în care copiii au învățat prin joc, artă și colaborare. Activitățile desfășurate au creat amintiri frumoase, au consolidat relațiile dintre elevi și profesori și au oferit un exemplu de bună practică în educația nonformală. Prin această inițiativă, școala a demonstrat că educația poate fi trăită cu bucurie, creativitate și deschidere, iar copilăria poate fi celebrată ca un timp al descoperirii și al visării.

MARIN CRISTINA FLORENTINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ ÎNVĂTĂTOR MIU STANA
STRUCTURĂ – ȘCOALA GIMNAZIALĂ PROFESOR OPREA MIHAI
LOCALITATE: NEGOIEȘTI, COM. BRAZI

Magia sărbătorilor de iarnă în lumea cărților

Activitate extrașcolară realizată în parteneriat cu Biblioteca Comunei Brazi

În perioada sărbătorilor de iarnă, cartea devine un prieten de nădejde al copilăriei, deschizând porți către lumi fermecate, pline de lumină, bunătate și speranță.

Pornind de la această idee, în parteneriat cu Biblioteca Comunei Brazi, am organizat o activitate extrașcolară cu tema „Magia sărbătorilor de iarnă în lumea cărților”, menită să apropie copiii de lectură și să stimuleze creativitatea și imaginația acestora.

Scopul activității a fost dezvoltarea interesului pentru lectură, formarea unor atitudini pozitive față de carte și cultivarea sensibilității artistice în contextul valorilor tradiționale ale sărbătorilor de iarnă. Activitatea a fost structurată în două momente principale: unul literar și unul creativ-artistice.

Prima parte – Întâlnirea cu povestea

Prima etapă a activității a fost una literară, desfășurată într-un cadru cald și primitor, în sala de lectură a bibliotecii. Bibliotecarul i-a întâmpinat pe copii cu zâmbetul pe buze și le-a prezentat câteva volume cu tematică de iarnă, menite să le stârnească curiozitatea și dorința de a descoperi noi povești.

Momentul central l-a constituit lectura unei povești de iarnă, citită expresiv de bibliotecar. Copiii au ascultat cu atenție, fiind captivați de firul narativ, de personajele fermecătoare și de mesajul moral al poveștii. După lectură, a urmat o discuție liberă, în cadrul căreia elevii au fost încurajați să-și exprime opiniile, să vorbească despre personajul preferat, să identifice învățăminte desprinse și să facă legătura dintre mesajul poveștii și propriile experiențe.

Această etapă a avut un rol important în dezvoltarea vocabularului, a capacității de exprimare orală, dar și în formarea spiritului critic și a empatiei față de cei din jur.

A doua parte – Creativitate și imaginație

Cea de-a doua parte a activității a fost una creativă, menită să valorifice trăirile și impresiile copiilor după întâlnirea cu povestea. Elevii au primit fișe de creație cu tematică de iarnă, care au inclus imagini de colorat și spații destinate desenului liber.

Fiecare copil a fost invitat să redea, prin desen și culoare, propria viziune asupra magiei sărbătorilor de iarnă: brazi împodobiți, Moș Crăciun, oameni de zăpadă, fulgi strălucitori, colinde

și momente petrecute în familie. Prin această activitate, copiii și-au exprimat emoțiile, bucuria și imaginația, demonstrând cât de frumos pot fi transpuse în artă trăirile copilăriei.

Lucrările realizate au fost expuse într-un mic colț expozițional al bibliotecii, oferindu-le copiilor satisfacția de a-și vedea creațiile apreciate și admirate.

Concluzii

Activitatea extrașcolară „Magia sărbătorilor de iarnă în lumea cărților” a avut un impact deosebit asupra participanților, contribuind la apropierea acestora de lectură, la dezvoltarea creativității și la formarea unor valori morale pozitive. Parteneriatul cu Biblioteca Comunei Braz s-a dovedit a fi un real succes, demonstrând că biblioteca este un spațiu viu, deschis și prietenos, în care copilul poate descoperi nu doar cărți, ci și bucuria de a învăța prin joc, poveste și artă.

Astfel de activități reprezintă un pas important în formarea viitorilor cititori și în păstrarea vie a magiei copilăriei, mai ales în perioada sărbătorilor de iarnă, când inimile sunt mai deschise către frumos, bunătate și lumină.

CÎRSTEA MARINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ÎNVĂȚĂTOR MIU STANA”,
COMUNA BRAZI

LOCALITATE: BRAZI

STAREA DE BINE ÎN ȘCOALĂ

Școala este o organizație în comunitate, dar și o instituție care reprezintă o activitate socială structurată printr-un set de norme și modele de comportament socialmente recunoscute. Întreaga structură este subordonată misiunii organizaționale, care este educația.

Școala încurajează, prin regulile și procedurile stabilite prin consens, prin responsabilitățile și rolurile liber asumate, prin procedurile și instrumentele de monitorizare și evaluare ale procesului – un tip diferit de inteligență față de abordările educaționale tradiționale; în loc să se apeleze la recunoașterea cunoștințelor sau la manevrarea detaliilor, școala se focalizează pe capacitatea participanților de a învăța, de a înțelege situația sau problema cu care se confruntă.

Educația este factorul decisiv care acționează asupra copilului. Acest proces permanent și continuu nu se referă doar la educația intelectuală (informativă și formativă) care se realizează în instituțiile de învățământ, ci la toate influențele care modelează copilul în vederea creării unei personalități cât mai armonios structurate. Educația trebuie să asigure adaptarea optimă a copilului la cerințele societății, bazându-se pe potențialul individual.

Aceasta are rolul determinant, conducător în dezvoltarea psihicului copilului și poate să combată cu succes influențele spontane, întâmplătoare, negative pe care le întâlnește copilul în mediul social neorganizat.

Copiii noștri trăiesc într-o lume globală și competitivă, o lume a accelerării și a nerăbdării, a competiției și a polarizării care generează în același timp, numeroase inegalități înrădăcinate în societățile din întreaga lume ce sunt rezultate din „cine suntem”, „ce suntem”, „cum suntem”.

Noi trebuie să le formăm copiilor noștri o atitudine pozitivă în așa fel încât să-i învățăm să privească viața cu bucurie, să vadă și să aprecieze lucrurile bune și frumoase din jur, chiar dacă acest lucru nu este un proces ușor. Atitudinea ca atenție curentă poate să nu fie decât un fenomen parțial, relativ neimportant sau un principiu general care determină întreg psihicul. Dispoziția, starea de spirit, influența mediului, a educației, experiența generală de viață sau convingerile pot crea de obicei o constelație de conținuturi care determină o anumită atitudine. Nu este nimic nou în faptul că elevii motivați sau cu o stare de bine sunt mai perseverenți și învață mai eficient.

Cerințele mereu crescânde ale societății contemporane impun sarcini importante învățământului actual, sarcini ce determină creșterea calității lui. Una dintre sarcinile respective se regăsește în crearea și/ sau menținerea unei stări de bine, care este fundamentul pentru sănătatea emoțională, mentală, fizică, și socială.

Starea de bine este o stare pe care și-o dorește fiecare. Starea de bine este atunci când suntem relaxați, fără griji, când ne aflăm într-un mediu ambiant cât mai plăcut și ne menținem mintea activă și în același timp, ne simțim total implicați în activitățile noastre.

Privită în ansamblul ei, viața fiecărui om este unică, definită parcă de universul infinit al copilăriei. Copilăria este bogăția pe care o purtăm într-un ungher al sufletului, cea care ne amintește că trebuie să trăim permanent cu veselie și optimism.

Perioada copilăriei este marcată de schimbări dramatice în comportamentul social și emoțional. Copiii devin mult mai încrezători în forțele proprii și trec la explorarea unui „câmp” mult mai larg, inclusiv de relații sociale.

Cadrele didactice trebuie să se îngrijească de starea de bine, să fie conștiente de valoarea pe care o au în fața elevilor, să găsească unele instrumente ce le vor ajuta să gestioneze nivelul de stres într-un mod eficient. Este important să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare, să-și extindă creativitatea și să crească conștiința de sine. Aceasta se referă la valori, nevoi, emoții, și modele de comportament.

Studiile și cercetările recente din psihopedagogie demonstrează faptul că suntem într-o perioadă în care școala trebuie să asigure o stare de bine care să-i ajute pe elevi să regăsească propria direcție și responsabilitate, propria evaluare.

În opinia mea nucleul educației îl constituie relația dintre profesor și elev.

Starea de bine fiind generată, la rândul ei, de conexiunea umană. Sentimentele se transmit de la om la om, generând climatul școlar. Elevii au nevoie de profesori care să-i ajute să învețe mai ușor, care să-i stimuleze, să-i încurajeze. De aceea, mi-am propus să analizez relația profesor-elev și modul în care se influențează reciproc cei doi actanți ai procesului educațional, valoarea și importanța relațiilor elev- profesor fiind primordiale.

Întreaga activitate instructiv- educativă din școală trebuie să fie proiectată și realizată în așa fel încât să asigure o stare de bine pentru profesori cu implicații deosebite în ceea ce privește starea de bine a elevilor.

IORGA BIANCA GEORGIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN STERE”,
COMUNA BUCOV

LOCALITATE: BUCOV

Creativitatea în educație - motorul dezvoltării în învățământul primar

Într-o lume în continuă schimbare, educația nu mai poate fi doar despre memorarea informațiilor sau reproducerea mecanică a cunoștințelor. În primii ani de școală, când copilul este ca un burete care absoarbe informații și experiențe, creativitatea devine o resursă esențială pentru dezvoltarea armonioasă a personalității și a gândirii critice. În învățământul primar, promovarea creativității este o necesitate.

Primii ani de școală reprezintă perioada în care copilul își formează primele strategii de gândire și învață să interacționeze cu lumea înconjurătoare. Activitățile care stimulează creativitatea contribuie la dezvoltarea unor competențe fundamentale, precum:

gândirea critică și flexibilă – elevii învață să analizeze situațiile și să găsească soluții originale, nu doar să urmeze instrucțiuni;

exprimarea emoțională și verbală – prin povești, desene sau jocuri de rol, copiii își exteriorizează gândurile și emoțiile;

autonomia în învățare – creativitatea îi încurajează să exploreze, să pună întrebări și să încerce variante proprii de rezolvare a problemelor.

Astfel, creativitatea nu servește doar pentru arte sau muzică, ci este un instrument transversal, care influențează toate domeniile curriculare.

De asemenea, profesorii joacă un rol esențial în cultivarea creativității. În loc să se limiteze la predarea teoretică, aceștia pot implementa metode interactive și ludice, adaptate nivelului de dezvoltare al elevilor.

Jocul didactic – transformarea lecțiilor în activități interactive, precum jocuri de rol, scenete sau concursuri creative, ajută copiii să învețe mai ușor anumite noțiuni și să-și dezvolte imaginația.

Proiecte interdisciplinare – elevii pot realiza lucrări practice cu privire la diferite subiecte, ceea ce îi ajută să gândească logic și să găsească soluții originale.

Exprimarea artistică – desenul, modelajul, muzica sau teatrul oferă copiilor libertatea de a-și manifesta ideile și emoțiile într-un mod personal și creativ.

Întrebări deschise – profesorul poate adresa copiilor întrebări precum „Cum ai rezolva această problemă?” sau „Ce altceva am putea încerca?”.

Copiii care învață să gândească creativ în primii ani de școală dezvoltă o curiozitate naturală, reziliență și abilități de rezolvare a problemelor care le vor fi utile toată viața. Ei devin adulți capabili să se adapteze rapid, să inoveze și să facă față provocărilor complexe ale societății moderne. Mai mult, un mediu școlar care valorizează creativitatea contribuie și la starea emoțională pozitivă a copiilor, reducând stresul și anxietatea și cultivând plăcerea de a învăța.

În concluzie, creativitatea nu este doar un atribut frumos de cultivat în învățământul primar, ci este fundamentul unei educații moderne și eficiente. Profesorii, părinții și societatea

trebuie să conștientizeze că investiția în creativitatea copiilor este o investiție în viitor. Prin metode adecvate, încurajare constantă și libertate de exprimare, fiecare copil poate descoperi nu doar răspunsurile corecte, ci și puterea de a crea și de a inova.

PAȘOL RALUCA-VANESSA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ CONSTANTIN STERE

LOCALITATE: BUCOV

Valențele pedagogice ale activării multisenzoriale în învățământul primar

Introducere și Definiție

În contextul educațional contemporan, eficiența actului didactic este condiționată de capacitatea cadrului didactic de a depăși modelul tradiționalist, predominant auditiv sau vizual. Activarea multisenzorială reprezintă o strategie didactică complexă care vizează implicarea activă a sistemului senzorial al elevului (vizual, auditiv, tactil-kinestezic, olfactiv și gustativ) în scopul construirii unor reprezentări mentale durabile.

Conform literaturii de specialitate (Pânișoară, 2024), activarea multisenzorială nu este definită ca o metodă de sine stătătoare, ci ca o premisă metodologică ce susține că un conținut informațional este procesat și reținut mult mai eficient dacă este prezentat prin modalități senzoriale diverse. Această abordare valorifică plasticitatea cerebrală specifică vârstei școlare mici, transformând sala de clasă într-un mediu stimulativ care răspunde nevoilor psiho-individuale ale fiecărui elev.

Avantajele Implementării la Nivel Primar

Integrarea activării multisenzoriale în învățământul primar aduce o serie de beneficii fundamentale pentru dezvoltarea cognitivă și afectivă a elevului (I.-O. Pânișoară, p. 19, 2024):

Implicarea la nivel proprioceptiv: stimularea multiplă a creierului sporește nivelul de angajare a elevului în situația de învățare, transformându-l din receptor pasiv în participant activ.

Facilitarea proceselor mnemice: prin activarea mai multor zone ale scoarței cerebrale, se optimizează transferul informațional, ceea ce generează o capacitate sporită de memorare și înțelegere profundă a conceptelor abstracte.

Impactul atitudinal: diversitatea stimulilor diminuează riscul monotoniei și al suprasolicitării cognitive, asigurând o atitudine pozitivă față de școală și învățare.

Dezvoltarea cognitivă superioară: utilizarea acestei abordări stimulează gândirea critică și înțelegerea relațiilor de tip cauză-efect, oferind în același timp oportunități pentru autodeterminare și alegeri independente.

Personalizarea învățării: activarea multisenzorială permite pliarea pe stilurile de învățare specifice (vizual, auditiv, practic) și pe tipurile de inteligență identificate de Howard Gardner, oferind fiecărui copil șansa de a excela prin canalul său dominant de comunicare.

Exemple de Activități pentru Ciclul Primar

Pentru a ilustra aplicabilitatea acestui concept, propunem următoarele secvențe didactice adaptate programelor școlare:

Disciplina Comunicare în limba română (clasa I): În procesul de învățare a unui sunet și a unei litere noi, elevii pot modela litera din plastilină (tactil), o pot trasa în tăvițe cu nisip (kinestezic), o pot identifica prin ascultarea unor rime (auditiv) și o pot vizualiza în culori contrastante (vizual).

Disciplina Matematică și explorarea mediului (clasa a II-a): Studiul unităților de măsură pentru masă se poate realiza prin manipularea unor obiecte cu greutăți diferite, utilizarea balanței

și compararea texturilor acestora, facilitând înțelegerea conceptului de „greutate” dincolo de simpla cifră scrisă pe tablă.

Disciplina Arte vizuale și abilități practice: Realizarea unui „tablou al anotimpurilor” folosind elemente naturale (frunze uscate, crenguțe, bumbac pentru zăpadă, esențe de pin pentru miros), stimulând astfel componenta olfactivă și tactilă concomitent cu cea estetică.

Concluzii

Activarea multisenzorială reprezintă o punte necesară între teoria neuroștiințelor și practica pedagogică. Prin diversificarea stimulilor, cadrul didactic nu doar transmite informații, ci construiește experiențe de învățare care respectă ritmul biologic și psihologic al copilului, garantând o educație incluzivă și de calitate.

Bibliografie

- Cucoș, C.** (2014). *Pedagogie*. Ediția a III-a revăzută și adăugită. Iași: Editura Polirom.
- Pânișoară, I.-O. (Coord.).** (2024). *Enciclopedia metodelor de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
- Pânișoară, I.-O.** (2017). *Comunicarea eficientă*. Ediția a IV-a. Iași: Editura Polirom.

DUMITRU MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GHEORGHE COSTESCU”

LOCALITATE: COMUNA ALUNIȘ

Creativitatea în educație la ciclul primar

Creativitatea reprezintă una dintre cele mai valoroase resurse pe care educația modernă le poate cultiva. Într-o lume în permanentă schimbare, în care informația se înnoiește rapid, iar profesiile viitorului nici nu au fost încă inventate, capacitatea copilului de a imagina, de a găsi soluții originale și de a privi realitatea din perspective diferite devine esențială. Ciclul primar este etapa în care creativitatea înflorește cu naturalețe, iar școala are responsabilitatea de a o sprijini, orienta și dezvolta.

La vârsta școlară mică, copiii sunt curioși, spontani și dornici să experimenteze. Ei descoperă lumea prin joc, pun întrebări, testează ipoteze și manifestă o imaginație bogată. Creativitatea contribuie la:

- dezvoltarea gândirii divergente, adică abilitatea de a genera mai multe soluții la o aceeași problemă;
- consolidarea încrederii în sine, prin acceptarea greșelii ca oportunitate de învățare;
- îmbunătățirea comunicării, deoarece copiii își exprimă ideile, emoțiile și opiniile într-o manieră personală;
- creșterea motivației pentru învățare, activitățile creative fiind percepute ca fiind plăcute și atractive.

În plus, creativitatea pune bazele formării unor adulți flexibili, capabili să se adapteze provocărilor societății.

Profesorul din ciclul primar are un rol esențial în crearea unui mediu educațional stimulat. Printre cele mai eficiente strategii se numără:

1. Învățarea prin joc și explorare

Jocul este limbajul copilăriei. Atunci când elevii sunt invitați să creeze povești, să construiască, să modeleze, să dramatizeze sau să descopere singuri o soluție, ei devin participanți activi la propria dezvoltare.

2. Activități interdisciplinare

Creativitatea crește atunci când elevii fac legături între domenii diferite: matematică și arte vizuale, muzică și științe, limba română și educație civică. Proiectele integrate permit descoperirea lumii prin multiple perspective.

3. Întrebări deschise și situații-problemă

În locul întrebărilor cu un singur răspuns corect, întrebările de tip „Ce altceva ai putea face?”, „Cum ai proceda dacă...” stimulează gândirea flexibilă și imaginativă.

4. Utilizarea tehnologiei în mod creativ

Instrumentele digitale — aplicații de desen, creație muzicală, povești digitale sau instrumente AI pentru generarea de idei — pot deveni suport pentru exprimarea personală. Tehnologia nu trebuie doar consumată, ci folosită ca unealtă de creație.

5. Atmosferă pozitivă și încurajare constantă

Un climat de siguranță emoțională permite copilului să își asume riscuri, să experimenteze și să învețe din greșeli. Profesorul care apreciază efortul, nu doar produsul final, contribuie la dezvoltarea unei motivații intrinseci puternice.

În contextul actual, profesorul nu mai este doar un transmițător de cunoștințe, ci un designer al experiențelor de învățare, un mentor și un facilitator al gândirii creative. El creează contexte, propune provocări, pune întrebări, valorifică unicitatea fiecărui elev și construiește punți între cunoștințe și realitatea copiilor.

Un cadru didactic creativ inspiră elevi creativi. Prin propriul exemplu — prin modul în care găsește soluții, organizează lecțiile, adaptează resursele — profesorul devine model de flexibilitate și imaginație.

Creativitatea în educația primară nu este un lux, ci o necesitate. Ea favorizează dezvoltarea armonioasă a copilului și contribuie la formarea unor adulți independenți, adaptabili și inovatori. O școală care cultivă creativitatea este o școală a bucuriei, a descoperirii și a reușitei. Investind în această dimensiune, investim în viitorul copiilor și în viitorul societății.

BIBLIOGRAFIE

Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. București: Editura Polirom.

Oprea, C. L. (2009). *Strategii didactice interactive*. București: Editura Didactică și Pedagogică

COMAN ANA-MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ PAREPA-RUȘANI

LOCALITATE: COLCEAG

I	II
III	IV

Metoda cadranelor

Metoda cadranelor reprezintă o tehnică de sinteză și organizare a informațiilor, care implică activ elevii în procesul de înțelegere a conținutului. Aceasta favorizează concentrarea atenției și dezvoltarea gândirii. Metoda constă în trasarea a două axe perpendiculare, care delimitează patru cadrane, fiecare fiind completat de elevi pe baza informațiilor analizate.

Despre această metodă, Gabriela Ortensia Tila afirmă că „Metoda cadranelor este o modalitate de rezumare și sistematizare a unui conținut informațional, solicitând participarea și implicarea elevilor în înțelegerea lui adecvată. Stimulează atenția și gândirea. Metoda presupune trasarea a două axe principale perpendiculare, în urma cărora apar patru cadrane ce trebuie completate de către elevi.” (Revista Educației EDICT, 26 mai 2022)

Sunt 4 patru pătrate egale, delimitate prin două axe perpendiculare, iar fiecare necesită anumite sarcini de lucru, semnificația fiind următoarea:

□ Cadrantul I este destinat identificării conținutului de bază al textului. Elevii notează pe scurt acțiunea principală, reperele spațio-temporale, succesiunea momentelor subiectului sau ideile-cheie. Rolul său este de a clarifica „ce se întâmplă” în text și de a oferi o înțelegere generală a acestuia.

□ Cadrantul II - În acest cadran se analizează personajele și relațiile dintre ele. Elevii pot consemna trăsături morale sau fizice, citate reprezentative, comportamente, dar și elemente de expresivitate ale textului (sunete, imagini artistice, figuri de stil). Scopul este aprofundarea caracterizării și a mijloacelor artistice folosite de autor.

□ Cadrantul III valorifică dimensiunea afectivă și subiectivă a lecturii. Elevii exprimă emoțiile și stările provocate de text, stabilesc legături cu propriile experiențe de viață sau cu alte texte cunoscute și pot nota cuvinte noi ori expresii interesante. El contribuie la implicarea personală în actul lecturii.

□ Cadrantul IV este rezervat sintezei și reflecției. Aici elevii formulează mesajul textului, tema principală, ideea centrală sau lecția morală desprinsă. Acest cadran ajută la generalizarea informațiilor și la înțelegerea semnificației profunde a textului literar.

Astfel, elevii vor fi împărțiți în 4 echipe, iar fiecare echipă va purta numele unui cadran. Aceștia vor avea stabilit un timp de lucru pentru rezolvarea exercițiilor propuse, iar la final, își vor prezenta răspunsurile.

1.	2.
3.	4.

COSTACHE MARIA ALEXANDRA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ PAREPA-RUȘANI

LOCALITATE: COLCEAG

Pălăriile gânditoare

Tehnica pălăriilor gânditoare este un joc de rol care dezvoltă imaginația elevilor și stimulează creativitatea, conferindu-le calitatea de *gânditor* prin interpretarea rolului corespunzător pălăriei alese.

Despre această metodă, Elena Tiron afirmă că „este deosebit de atractivă pentru elevi, le stimulează interesul pentru rolurile diferite pe care le primesc, contribuie la dezvoltarea gândirii pozitive sau critice, a afectivității optimiste sau pesimiste, a atitudinilor interrelaționale, dezvoltă competențele inteligenței lingvistice, ale inteligenței logice și ale inteligenței interpersonale”. (Tiron, 2019, p. 124)

Sunt 6 pălării gânditoare care definesc rolurile: albă, roșie, neagră, albastră, verde, galbenă, iar fiecare necesită anumite sarcini de lucru, semnificația fiind următoarea:

Pălăria albă deține informații clare cu privire la subiectul propus.

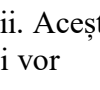
Pălăria roșie presupune transmiterea emoțiilor sau sentimentelor față de personajele sau de situațiile întâlnite.

Pălăria neagră este reprezentantul gândirii negative/ pesimiste.

Pălăria albastră este cea care conduce activitatea și extrage concluziile.

Pălăria verde este producătoare de idei și soluții noi.

Pălăria galbenă este responsabilă de perspectiva pozitivă asupra situației.

Astfel, elevii vor fi împărțiți în 6 echipe, iar fiecare echipă va purta numele unei pălării. Aceștia vor avea stabilit un timp de lucru pentru rezolvarea exercițiilor propuse, iar la final, își vor prezenta răspunsurile.

DUMITRESCU ADELINA IONELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:L.T. „GRIGORE TOCILESCU” MIZIL

LOCALITATE:MIZIL

Creativitatea preșcolarilor

Creativitatea este una dintre cele mai importante dimensiuni ale dezvoltării copilului preșcolar, reprezentând capacitatea de a genera idei noi, de a găsi soluții originale și de a transforma experiențele în forme personale de expresie. În această perioadă timpurie, copilul dispune de o imaginație extrem de activă, iar dorința de explorare îl determină să observe, să pună întrebări și să experimenteze. Vârsta preșcolară este, astfel, un interval crucial pentru stimularea creativității, deoarece gândirea copiilor este flexibilă, lipsită de rigiditate și de teama evaluării.

Un element fundamental în dezvoltarea creativității îl reprezintă **mediul în care copilul își desfășoară activitatea**. Un spațiu educațional variat, care pune la dispoziție materiale diverse – hârtie colorată, plastilină, lego, instrumente muzicale, elemente naturale precum frunze sau pietricele – îi invită pe copii să creeze și să experimenteze. Aceste materiale nu au o singură utilizare prestabilită, iar acest lucru stimulează gândirea divergentă, încurajând copilul să descopere singur moduri noi de folosire.

Jocul, activitatea dominantă în perioada preșcolară, este un alt factor decisiv. Prin jocul simbolic, copiii intră în roluri, inventează povești și creează scenarii proprii care reflectă atât imaginația, cât și emoțiile lor. Jocurile de construcție, la rândul lor, facilitează găsirea unor soluții originale și încurajează experimentarea liberă. De asemenea, activitățile artistice – desen, pictură, modelaj, colaj – oferă ocazia de exprimare liberă și permit copilului să își dezvolte sensibilitatea estetică.

Un rol central îl are și **educatorul**, care devine facilitator al procesului creativ. Prin întrebări deschise („Ce crezi că s-ar întâmpla dacă...?”, „Cum ai putea face asta altfel?”), prin încurajare, prin respectarea ritmului individual și prin evitarea criticilor rigide, adultul contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de explorare. Este important ca educatorul să ofere libertate, dar și suport, să creeze situații de învățare stimulative și să valorizeze originalitatea, nu perfecțiunea.

Nu trebuie neglijată nici **importanța jocului liber**, în care copilul are autonomie totală asupra alegerilor sale. În astfel de momente, el combină obiecte, creează povești și găsește soluții fără intervenția adultului, ceea ce duce la consolidarea spontaneității și a încrederii în propriile idei. La fel de important este și climatul emoțional: un copil care se simte în siguranță va îndrăzni să creeze, să greșească și să reînceze.

În concluzie, creativitatea preșcolarilor este o componentă esențială a dezvoltării lor cognitive, emoționale și sociale. Ea poate fi stimulată printr-un mediu educațional bogat și flexibil, prin activități variate, prin joc liber și printr-o atitudine deschisă din partea educatorilor și a părinților. Cultivarea creativității în această etapă nu doar că îmbogățește prezentul copilului, dar îi oferă resurse importante pentru adaptarea la lumea complexă în care va crește.

Un alt aspect important în dezvoltarea creativității preșcolarilor este **interacțiunea socială**. Atunci când copiii lucrează în grup, ei învață să negocieze idei, să propună soluții, să testeze împreună ipoteze și să găsească variante originale de rezolvare a unor mici provocări. Colaborarea îi determină să își exprime gândurile, să asculte și să integreze perspective diferite.

Totodată, conflictele constructive apărute în joc pot stimula creativitatea, deoarece îi obligă pe copii să găsească alternative și să reconfigureze planurile inițiale.

Și **familia** are un rol major în stimularea creativității. Copiii observa și imită comportamentele părinților; astfel, un adult curios, deschis la întrebări și dispus să exploreze alături de copil va influența pozitiv gândirea creativă a celui mic. Activitățile desfășurate acasă – cititul poveștilor, inventarea unor finaluri alternative, implicarea în activități practice precum gătitul sau bricolajul – pot transforma mediul familial într-o sursă constantă de inspirație. De asemenea, este important ca părinții să aprecieze efortul copilului și să evite impunerea unor soluții fixe, lăsând loc imaginației.

Un alt element care susține creativitatea este **contactul cu natura**. Experiențele din aer liber – explorarea unui parc, observarea insectelor, construirea de căsuțe din bețe sau colectarea de frunze – stimulează simțurile și îi determină pe copii să își pună întrebări. În natură, copilul are ocazia să descopere texturi, forme, culori și mișcări variate, toate acestea alimentând imaginația și dezvoltând gândirea intuitivă. De asemenea, jocul în aer liber presupune mai puține reguli rigide, oferind libertate copilului să creeze scenarii și să inventeze jocuri proprii.

Nu în ultimul rând, este importantă **valorificarea tehnologiei în mod creativ**. Utilizată adecvat și cu limite clare, tehnologia poate deveni o resursă stimulatorie: aplicațiile interactive de desen, poveștile audio, jocurile educative sau instrumentele digitale simple le pot oferi copiilor noi modalități de expresie. Cu toate acestea, trebuie găsit un echilibru între activitățile digitale și cele practice, astfel încât copilul să nu își piardă contactul cu materialele reale și cu jocul liber.

Dezvoltarea creativității contribuie direct și la formarea **competențelor emoționale**. În timpul activităților creative, copiii învață să își exprime emoțiile, să le recunoască și să le transforme în produse estetice: desene, povești, construcții sau jocuri inventate. Creativitatea îi ajută să se cunoască mai bine, să își gestioneze frustrările și să dobândească încredere în sine. Procesul creator poate fi uneori provocator, dar tocmai acest lucru îl ajută pe copil să își dezvolte perseverența și capacitatea de a găsi soluții alternative atunci când întâmpină dificultăți.

Privind în ansamblu, creativitatea preșcolarilor nu este doar o abilitate artistică, ci un element central al întregii dezvoltări. Ea influențează felul în care copilul gândește, relaționează și se adaptează la situații noi. Prin stimularea creativității, se consolidează atât gândirea critică, cât și cea flexibilă, abilități care îi vor fi necesare în școală și în viață. Astfel, investiția în mediul, activitățile și relațiile care favorizează creativitatea reprezintă un pas esențial pentru creșterea unui copil curios, autonom și încrezător.

TEGLAȘ IRINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEORETIC „ION AGÂRBICEANU”- GR. CU P.P.
PRICHINDEL

LOCALITATE: JIBOU, SĂLAJ

JOCUL DIDACTIC ȘI JOCURILE COPILĂRIEI

Dacă există cu adevărat ceva ce nu vom uita de-a lungul vieții, acel ceva îl reprezintă, cu siguranță, jocul copilăriei!

Una dintre cele mai importante forme de manifestare ale copilului este jocul. În mod obișnuit, o asemenea activitate izvorăște din nevoia de acțiune, de mișcare a copilului, fiind un mod de a-și consuma energia, de a utiliza timpul liber într-un mod plăcut sau pur și simplu de a se distra.

Jocul reprezintă un ansamblu de acțiuni și operații care urmăresc obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală și fizică a copilului. Rolul și locul jocului în sistemul mijloacelor educative este recunoscut de majoritatea pedagogilor lumii.

Jocul didactic reprezintă forma de trecere de la joc la învățătură și este o activitate care se deosebește prin structura specifică de alte activități cu conținut asemănător. Prin introducerea și folosirea jocului didactic ca mijloc de bază în dezvoltarea vorbirii se realizează una dintre cele mai importante cerințe ale educației școlare: aceea de a-i învăța pe copii foarte multe lucruri, însă nu prin metode școlare rigide, ci sub formă de joc. Fiind un joc a cărui acțiune este construită în scopuri didactice, se ține seama de linia generală a evoluției copiilor în joc, complicând treptat cerințele, complexitatea problemelor didactice și regulile.

Jocul contribuie în mare măsură la stimularea și dezvoltarea tuturor proceselor psihice; cea mai mare parte a jocurilor didactice cuprinde importante exerciții senzoriale și de memorare, contribuind la dezvoltarea sensibilității auditive și a auzului fonematic.

Astfel, jocul didactic este activitatea cea mai firească ce corespunde cerințelor de dezvoltare ale copiilor, tendinței acestora de a fi în contact cu adulții și cu alți copii, de a percepe activ, de a înțelege și de a oglindi lumea înconjurătoare, exprimându-și gândurile.

Acțiunea jocului didactic asupra comportamentului copiilor, asupra disciplinei, caracterului și voinței este permanentă, directă și de o intensitate mare, ceea ce îi mărește considerabil valoarea instructivă și educativă.

Ludicul va avea o importanță crescândă în viața omului. Preluând o parte tot mai mare din povara activităților vitale, tehnologia va permite oamenilor să aibă din ce în ce mai mult timp liber, pe care ludicul îl va transforma în libertate de creație.

Practica dovedește că, atât cronologic cât și educativ, legea dezvoltării copilului urmează calea de la joc la învățătură și muncă, ponderea fiecăreia variind în funcție de specificul și particularitățile diverselor perioade ale vârstei umane. Trecerea de la o perioadă dominată de o anumită activitate la alta se realizează treptat într-o perioadă îndelungată și nu presupune excluderea uneia și înlocuirea bruscă cu alta, ci dimpotrivă, coexistă cele două forme de activitate, îmbinarea lor înlesnind trecerea fără obstacole.

Așadar, jocul a reprezentat și reprezintă încă cel mai frecvent mod prin care copilul își dezvoltă abilitățile, își extinde cunoștințele, își îmbogățește imaginația, devine creativ și se pregătește pentru a intra într-o altă etapă a vieții, ce presupune comunicarea și colaborarea cu cei din jur. Jocul didactic, de cele mai multe ori, facilitează învățarea. În cazul meu, am observat că, pe măsură ce reușesc să mă „joc” cu informațiile, să le structurez și să fac analogii, îmi este mult mai ușor să rețin și să îmi dezvolt un mod de gândire la care pot apela de fiecare dată, fără grija că aș putea uita sau că nu aș putea reconstitui un anumit material.

Ultima dată când m-am jucat – vorbind despre jocul didactic – a fost atunci când am jucat „Cuvântul interzis”, care are ca scop activizarea vocabularului pasiv. Sarcina didactică consta în folosirea unor cuvinte și expresii noi în enunțuri proprii. Regula jocului este înlocuirea cu sinonime a unui cuvânt interzis. Desfășurarea jocului: copiii se împart în două grupe. La început li se anunță cuvântul interzis. Se formulează întrebări și răspunsuri fără folosirea aceluia cuvânt. Una dintre grupe formulează întrebările, iar cealaltă găsește răspunsurile potrivite.

Exemplu: cuvântul interzis: „iarna”

- Care este cel mai friguros anotimp? / Anotimpul care începe după toamnă.
- Când vine Moș Crăciun? / În anotimpul alb.
- În ce anotimp este luna decembrie? / În anotimpul lui făurar.

Bibliografie:

Aurica I. Moale, *Jocul didactic – primul pas spre școală*, 2005
Barbu H., Popescu E., Șerban F., *Activități de joc și recreativ-distractive. Manual pentru școlile normale*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1993

ȚURA IOANA ALEXANDRINA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU P.P. PRICHINDEL

LOCALITATE: JIBOU

PLANIFICARE TEMATICĂ ANUALĂ 2025-2026- GRUPA MIJLOCIE

Săptămâna	Tema anuală de studiu	Tema proiectului	Subtema	Săptămâna independentă
INTERVALUL DE CURSURI 1 8.09.2025-24.10.2025				
S1 08.09.-12.09.2025				Evaluare inițială Din nou la grădiniță!
S2 15.09.-19.09.2025				Evaluare inițială Grădinița mea iubită
S3 22.09.-26.09.2025	Când/cum și de ce se întâmplă?	Toamnă darnică	Vreme de toamnă	
S4 29.09.-04.10.2025	Când/cum și de ce se întâmplă?	Toamnă darnică	Vitamine, de la cine? (Fruite de toamnă)	
S5 6.10.-10.10.2025	Când/cum și de ce se întâmplă?	Toamnă darnică	Vitamine, pentru mine? (Legume de toamnă)	
S6 13.10.-17.10.2025	Când/cum și de ce se întâmplă?	Toamnă darnică	Coronița toamnei	
S7 20.10.-24.10.2025	Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?	TSI		Orchestra Greierașilor
S8 24.10.-2.11.2025	Vacanță			
INTERVALUL DE CURSURI 2 3.11.2025-19.12.2025				
S8 3.11.-7.11.2025	Cine sunt/suntem?	Eu și lumea mea	„Cuibul părintesc” (Familia mea)	
S9 10.11.-14.11.2025		Eu și lumea mea	„Imagini în oglindă” (Corpul meu)	
S10 17.11.-21.11.2025		Eu și lumea mea	Drumul spre grădiniță” (Localitatea)	
S11 24.11.-28.11.2025	Cine sunt/suntem?	TSI		Sunt un pui de românaș! 1 DECEMBRIE
S12 2.12.-5.12.2025	Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim	Bucurii de iarnă	Il așteptăm pe Moș Nicolae!	
S13 8.12.-12.12.2025	Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim	Bucurii de iarnă	Tradiții și obiceiuri	
S14 15.12-19.12.2025	ȘCOALA ALTFEL			
S15 20.12.2025-7.01.2026	Vacanță			
INTERVALUL DE CURSURI 3 8.01.2026-13.02.2026				
S15 8.01.-9.01.2026	Când, cum și de ce se întâmplă?	Pe cărările iernii	În împărăția Iernii	
S16 12.01-16.01.2026	Când, cum și de ce se întâmplă?	Pe cărările iernii	Cum ne jucăm iarna?	
S17 19.01.-23.01.2026	Când, cum și de ce se întâmplă?	Pe cărările iernii	Cum ne îmbrăcăm iarna?	
S18 26.01-30.01.2026	Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?	Prieteni noștri, animalele	În ograda bunicii	
S19 2.02.-6.02.2026	Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?	Prieteni noștri, animalele	În pădure	
S20 9.02.-13.02.2026	Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?	Prieteni noștri, animalele	Viețuitoarele din Apă	
S21 14.02.-22.02.2026	Vacanță			
INTERVALUL DE CURSURI 4 23.02.2026-4.04.2026				
S21 23.02.-27.02.2026	Când, cum și de ce se întâmplă?	TSI	Ghiocel și Mărțișor	
S22 2.03.-6.03.2026	Cum exprimăm ceea ce simțim?	TSI	Ziua mamei	
S23 9.03.-13.03.2026	Când, cum și de ce se întâmplă?	Primăvara	Copăcel de primăvară	
S24 16.03.-20.03.2026	Când, cum și de ce se întâmplă?	Primăvara	Legume timpurii	
S25 23.03.-27.03.2026	Când, cum și de ce se întâmplă?	Primăvara	Flori și insecte	
S26 30.03.-3.04.2026	SĂPTĂMÂNA VERDE			
S27 4.04.2026-14.04.2026	Vacanță			

INTERVALUL DE CURSURI 5 15.04.2026-19.06.2026				
S27 15.04.-17.04.2026	<i>Cine și cum planifică, organizează o activitate?</i>	Învăț despre...	Super- pietonii!(Mijloace de transport pe uscat)	
S28 20.04.-24.04.2026	<i>Cine și cum planifică, organizează o activitate?</i>	Învăț despre...	Mijloace de transport pe apă și prin aer	
S29 27.05.-30.04.2026	<i>Cine și cum planifică, organizează o activitate?</i>	Învăț despre...	„Cum îmi petrec timpul?” (Calculator/parc)	
S30 4.05-8.05.2026	<i>Cine și cum planifică, organizează o activitate?</i>	Învăț despre...	Povești nemuritoare	
S31 11.05-15.05.2026	<i>Cine și cum planifică, organizează o activitate?</i>	Învăț despre...	„O lume dispărută” (Dinozauri)	
S32 18.05-22.05.2026	<i>Ce și cum vreau să fiu?</i>		Meseria „ brățara de aur”	
S33 25.05.-30.05.2026	<i>Cine sunt/suntem?</i>			Vine Ziua copiilor
S34 1.06.-5.06.2026	<i>Ce și cum vreau să fiu?</i>			În vacanță la bunici

CUCOȘ LILIANA-GABRIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: COLEGIUL DE ARTĂ "CIPRIAN PORUMBESCU"

LOCALITATE: SUCEAVA

Mijloacele de învățământ folosite în lecțiile de predare – învățare - evaluare

Mijloacele de învățământ, alături de metodele didactice și formele de organizare a lecției, desemnează „totalitatea resurselor materiale concepute și realizate în mod explicit pentru a servi profesorului în activitatea de predare și elevilor în activitatea de învățare” (Vasilu, V.E., 2006). Acestea includ mijloacele de învățământ și materialele didactice în format fizic sau digital (cărți, fișe, experimente, softuri, video, audio) create special pentru a sprijini procesul educational.

Mijloace de învățământ se referă la toate materialele utilizate în procesul de predare-învățare - evaluare, de la manuale, fișe de lucru, hărți, globuri, la aparate de proiecție, computere și chiar laboratoare.

Resurse educaționale deschise sunt disponibile gratuit, în format digital sau fizic. Oricine le poate utiliza, adapta, modifica și distribui liber, sub licențe deschise, eliminând costurile și restricțiile legale pentru predare, învățare și cercetare. Acestea promovează accesul egal la educație, reduc costurile pentru studenți și permit actualizarea rapidă a conținutului, sprijinind inovația pedagogică.

Rolul principal al mijloacelor

Funcțiile mijloacelor de învățământ sunt:

- a) Funcția de comunicare (informare) – constă în capacitatea mijloacelor de învățământ de a comunica direct informații despre obiectele și fenomenele studiate. Spre deosebire de învățământul tradițional, în care profesorul reprezintă principala sursă de informații, în învățământul modern, atât profesorii cât și elevii, au la dispoziție o mare diversitate de surse de informații, pentru asimilarea mai ușoară și mai completă a cunoștințelor și abilităților
- b) Funcția ilustrativ demonstrativă – susține și ameliorează comunicarea prin limbajul vorbit. c) Funcția formativ-educativă – prin modul în care sunt concepute și realizate, mijloacele didactice pot contribui la dezvoltarea gândirii logice, la activizarea atenției, la formarea de priceperi și deprinderi practice. Prin modul în care sunt folosite în lecție, mijloacele de învățământ pot contribui la dezvoltarea curiozității epistemice, a intereselor cognitive și favorizează activitatea independentă.
- d) Funcția motivațională – unde mijloacele didactice au o anumită încărcătură emoțională și pot trezi interesul și curiozitatea pentru ceea ce urmează să fie cunoscut de către elevi; ele pot mobiliza efortul de învățare în timpul lecției, sensibilizând și dezvoltând motivația învățării;
- e) Funcția estetică – derivă din posibilitatea unor mijloace de învățământ de a contribui la dezvoltarea capacității de înțelegere și de apreciere a fenomenului;
- f) Funcția de raționalizare a efortului în activitatea didactică (ergonomică) – mijloacele de învățământ pot contribui la asigurarea unor ritmuri de învățare în concordanță cu particularitățile de vârstă ale elevilor. Ele îl pot elibera pe profesor de o serie de activități de rutină, dându-i posibilitatea să acorde mai mult timp organizării și îndrumării activității elevilor;

- g) Funcția de evaluare a randamentului școlar – constă în capacitatea unor mijloace didactice de a pune în evidență rezultatele învățării, de a diagnostica și aprecia progresele elevilor, prin crearea de situații problemă, care să testeze capacitatea elevilor de a opera cu datele învățate;
- h) Funcția substitutivă – rezultă din posibilitatea unor mijloace didactice de a se adresa elevilor de la distanță (emisiuni de radio și teleșcoală folosite pentru cursuri fără frecvență, pentru pregătirea examenelor, pentru educația permanentă, dincolo de cadrul școlar);
- i) Funcția de orientare a intereselor profesionale ale elevilor – se realizează în special prin intermediul mijloacelor audio-vizuale. Există seturi de planșe și filme sau diapozitive care prezintă diferite profesii; activitatea practică sau cea experimentală de laborator pot dezvolta interesul pentru aprofundarea și continuarea studiilor într-un anumit domeniu.

Instrumentele digitale contribuie la dezvoltarea creativității, stârnesc curiozitatea și imaginația. Avantajul principal al integrării resurselor digitale în predarea și evaluarea digitală este că elevii vor fi curioși și dornici să descopere resursele oferite, stimulându-i astfel să se implice la ore. Pot deveni editori, creând propriile povești la limba și literatura română, ce pot fi integrate într-o carte online pe diferite platforme de învățare.

CULIȚĂ GABRIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”

LOCALITATE: SUCEAVA

Primii Pași în Lumea Cunoașterii

Intrarea în clasa I este o experiență unică și minunată pentru fiecare copil. Este momentul în care școala devine mai mult decât un loc în care învățăm litere și cifre – devine un spațiu plin de aventuri, prietenii noi și descoperiri zilnice. În primele luni, totul ni se pare nou și interesant: clasele, colegii, profesorii, dar și rechizitele și jocurile educative.

La început, literele păreau niște simboluri complicate, iar cifrele, niște mistere greu de descifrat. Dar, pas cu pas, cu răbdarea și îndrumarea profesorilor noștri, am descoperit că literele ne ajută să scriem povești și să citim cărți minunate, iar cifrele ne ajută să înțelegem lumea din jurul nostru și să rezolvăm probleme. Fiecare literă învățată și fiecare exercițiu rezolvat ne aduc satisfacție și ne motivează să mergem mai departe.

Învățarea nu se întâmplă doar la catedră. Jocurile educative, exercițiile practice și activitățile creative ne fac să înțelegem mai bine ceea ce învățăm. În timpul orelor de desen și modelaj, de exemplu, imaginația noastră prinde viață, iar lucrurile simple se transformă în adevărate opere de artă. În plus, învățăm să lucrăm în echipă, să ne respectăm colegii și să ne împărțim ideile.

O parte importantă a zilei de școală o reprezintă activitățile extracurriculare. Acestea ne ajută să descoperim talente noi și să ne dezvoltăm abilitățile într-un mod distractiv. De exemplu, în cadrul orelor de muzică și mișcare, învățăm să ascultăm ritmul și să ne mișcăm armonios. În cadrul activităților de știință sau explorare, descoperim fenomene interesante din natură și învățăm să punem întrebări și să căutăm răspunsuri.

Prietenia este un alt element important în clasa I. Aici am descoperit colegi care au devenit adevărați prieteni. Învățăm împreună, ne ajutăm unii pe alții și ne bucurăm de succesele comune. Fiecare zi aduce râsete și momente frumoase, care ne fac să ne simțim bine la școală și să așteptăm cu nerăbdare următoarea zi de învățare.

Profesorii noștri ne încurajează să fim curioși și să descoperim lumea din jurul nostru. Ei ne învață să fim perseverenți, să nu renunțăm atunci când întâmpinăm dificultăți și să apreciem fiecare mică reușită. Astfel, fiecare literă scrisă corect, fiecare exercițiu rezolvat și fiecare zâmbet împărtășit devin pași importanți în călătoria noastră de cunoaștere.

Privind în urmă la primele luni de școală, realizăm cât de multe am învățat și cât de mult am crescut. Clasa I nu înseamnă doar litere și cifre – înseamnă aventură, descoperire, bucurie și prietenie. Este începutul unei călătorii în care fiecare zi aduce lecții noi și momente frumoase, în care ne formăm abilități, caractere și amintiri care ne vor însoți mereu.

Și chiar dacă uneori lucrurile par dificile sau noi, fiecare pas mic pe care îl facem ne apropie de realizări mari. Clasa I ne învață să fim curioși, să explorăm lumea și să ne bucurăm de fiecare zi. Aici am învățat că școala este locul în care creștem, descoperim și ne pregătim pentru viitor.

Privind înainte, știm că ne așteaptă multe alte aventuri și lecții interesante. Și, dacă vom continua să învățăm cu zâmbetul pe buze și cu inima deschisă, fiecare zi la școală va fi o poveste minunată, pe care o vom păstra în suflet pentru totdeauna.

BEJENARU MANUELA SIMONA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU”

LOCALITATE: FĂLTICENI

Grădinița – școala – familia – parteneri în educație

Motto :

„Este împotriva naturii să tratăm copilul în mod fragmentar. Cu fiecare perioadă el constituie un ansamblu indisolubil și original. În succesiunea perioadelor copilul rămâne una și aceeași ființă în curs de metamorfozare.”

Henri Waller

Cât de plăcut este pentru noi dascălii să întâlnim dimineața în drum spre serviciu pâlcuri de elevi îndreptându-se grăbiți spre școală, cu ochii cârpiți încă de somn, dar veseli și gureși, umplând ulițele de larmă și voie-bună ?

Printre ei, se întâmplă, însă, să remarcăm uneori câte un „omuleț” pășind agale, cu capul plecat, trist și îngândurat. Prin contrast, observăm un altul încordat și excesiv de grăbit, parcă într-o luptă îndârjită cu timpul care nu-i ajunge niciodată, al treilea are fața trasă și nefiresc de crispată pentru un copil. Toți acești copii prezintă o notă comună: ei nu iau în seamă pe cei din jur, fiind singuri cu „problemele” care le-au creat aceste stări. Spre deosebire de toți ceilalți, ei merg „încrunțați” la școală.

De-a lungul scurtei mele perioade de dascăl am avut șansa de a face investigații în rândul elevilor mei, proveniți din diferite familii. Din discuțiile purtate cu aceștia, prin răspunsurile sincere pe care mi le-au dat, am ajuns la concluzia că este o nevoie reală de înlăturare a unor carențe care mai persistă în actul educației, atât în familie, cât și în școală.

Fără îndoială familia, acest prim mediu de viață al copilului, exercită o influență considerabilă asupra dezvoltării lui. Un obiectiv important în vederea integrării copilului în activitatea de tip școlar o constituie permanenta legătură a grădiniței cu familia, aceasta din urmă constituind de fapt primul model al copilului. Educația în familie ocupă locul cel mai important „puiul de om” care trebuie să găsească aici condiții de dezvoltare fizică, perceptivă, intelectuală și socială.

Familia este instituția primordială unde copilul dobândește cea dintâi școală a vieții. De cele mai multe ori însă părinții privesc copilul ca pe o „problemă”. Este oare copilul, o „problemă” pentru părinți? Cum își pune amprenta relația părinte - copil asupra adaptării lui la școlaritate.

A crește un copil nu este oare o faptă cu atât mai măreață, mai plină de satisfacții decât plantarea unui pom?

Toți acei care și-au asumat răspunderea pentru dezvoltarea unei ființe plătând, care să le împodobească mai târziu casa și să le ducă viața lor mai departe, ar trebui să mediteze asupra acestui fapt. Majoritatea oamenilor discută în cadrul familiei diferite probleme cum ar fi construirea unei case, mobilarea ei, însă copilul nu constituie o preocupare continuă pentru găsirea celei mai bune soluții în educarea lui. De fapt copiii trebuie să fie pentru părinți o problemă în sensul multiplelor sale realizări pe care o căutăm înainte de a se naște.

Sarcina părintelui nu se reduce la asigurarea bunurilor materiale necesare creșterii copilului, ci se completează cu orientarea primilor săi pași în procesul de cunoaștere a lumii în îmbogățirea

câmpului său perceptual și în folosirea unor metode adecvate privind formarea și însușirea unui sistem de valori.

Chiar părinții în calitatea lor de educatori, au fost surprinși în cursul vremurilor la solicitări din ce în ce mai mari și progresul societății a contribuit la dezvoltarea unor modele educaționale de tip familial. Raportul copil – familie s-a schimbat de-a lungul timpului ajungându-se la o invazie de informații transmise prin intermediul imaginilor. Părintele este cel care trebuie să ofere o susținere permanentă și necondiționată a copilului.

Rolul cel mai important în adaptarea copilului la școlaritate îl are însă grădinița. Vârsta preșcolară este, fără îndoială, temelia educativă a întregii vieți. Datorită vârstei mici, educația preșcolară capătă un caracter specific. Această perioadă, de îngrijire și de educație, are la bază principalii factori educativi: ereditate, mediu (familial, din învățământul preșcolar, și cel din școală), educație.

Asigurarea unui parteneriat real între: familie, grădiniță și școală, implicarea tuturor în realizarea unei unități de cerințe va duce implicit la o educație corectă a copiilor, la evitarea erorilor în educație și la soluționarea problemelor inerente care apar.

Grădiniței, ca primă verigă a sistemului de învățământ trebuie să i se acorde o mai mare atenție. Învățământul preșcolar a dobândit un conținut instructiv-educativ cu activități care se desfășoară după o programă minuțioasă și care urmărește realizarea unor obiective precise privind pregătirea copilului preșcolar pentru integrarea rapidă și ușoară în activitatea de învățare, desfășurată la nivelul grădiniței mai ales prin joc.

Învățarea școlară, oricât de liberă ar fi, are totuși rigurile ei, efort mai susținut, discipline mai riguroase, un program școlar bine definit, etc.

Problema debutului școlar reprezintă o preocupare atât pentru dascăli, cât și pentru părinți. Pentru o adaptare cât mai eficientă, copilul trebuie să fie pregătit atât sub aspect socio-afectiv, cât și sub aspect cognitiv.

Debutul școlar e influențat pozitiv sau negativ în funcție de reprezentarea pe care copilul o are despre viitoarea sa activitate școlară, reprezentare formată copiilor prin aportul părinților, educatorilor și al învățătorilor.

Parteneriatele dintre școală și familii pot ajuta profesorii în munca lor, perfecționa abilitățile școlare ale elevilor, îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar, îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților, dezvolta abilitățile de lideri ale părinților, conecta familiile cu membrii școlii.

După John Dewey, „educația este un proces al vieții, și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viață tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia lui, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă”.

Fiecare copil este unic în felul lui, este o minune irepetabilă și ar fi păcat ca prin acțiunea noastră să uniformizăm aceste individualități. Personalitatea micului școlar este în formare, deoarece este rezultatul unei evoluții lungi, care are loc în primul rând în condițiile interacțiunii cu mediul social. Învățătorul este și va rămâne „izvorul viu” al unei vieți deloc ușoare, cu multe „cărări întortocheate”, pe care are misiunea de a-i conduce pe copii spre „ținta reușitei”.

A fi conștient de această misiune și a te dăruii total și dezinteresat pentru înfăptuirea ei, înseamnă a fi un adevărat pedagog și mai ales un adevărat om, care a descoperit în munca lui un adevăr simplu dar esențial.

„A-ți învăța copiii să facă binele înseamnă a le lăsa moștenirea cea mai prețioasă”
(Mantegazza).

Bibliografie:

Agabrian Mircea, „Parteneriate familie – școală - comunitate”, Editura Institutul European, Iași, 2005;

Baran Pescaru Adina, „Parteneriat în educație: școală - familie - comunitate ”, Editura Aramis, București, 2004;

Chiru Mihaela, „Cu părinții la școală – ghid pentru profesori”, Editura Humanitas Educațional, București, 2003.

Nica, I, Țopa, L., Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974

GAVRILESCU VOICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU”

LOCALITATE: FĂLTICENI

Metode de rezolvare și compunere a problemelor aritmetice în clasele primare

Introducerea elevilor în universul matematic se realizează prin trecerea progresivă de la intuiție la raționament logic abstract. Activitatea de rezolvare a problemelor nu este doar o aplicare a unor calcule, ci un proces complex care solicită inteligența, atenția și capacitățile de analiză ale elevului.

1. Evoluția procesului de rezolvare pe niveluri de clasă

Procesul educațional este adaptat particularităților de vârstă:

Clasele I - II: Accentul se pune pe suportul imagistic și concret. Rezolvarea se bazează pe intuiție și se realizează predominant oral.

Clasele III - IV: Se face trecerea către problemele compuse (care necesită mai mult de două operații) și se conturează metodele tipice de rezolvare. Această etapă solicită intens disponibilitățile psihice ale elevului.

2. Competențe și condiții necesare

Pentru ca un elev să devină un bun „rezolvitor”, el trebuie să stăpânească competențe în trei domenii cheie: **informativ, instrumental și formativ**. O condiție de bază este existența unei informații bogate și clar organizate, care să permită formularea unor ipoteze corecte.

Principalele abilități de muncă intelectuală care trebuie formate sunt:

Orientarea atenției asupra datelor problemei.

Punerea datelor în legătură logică.

Capacitatea de a izola cunoscutul de necunoscut.

Stăpânirea algoritmilor de calcul.

3. Formarea schemelor mintale

Pe măsură ce elevii rezolvă probleme din aceeași categorie, aceștia își însușesc un **algoritm de lucru**. Ceea ce inițial reprezenta o problemă devine, prin exersare, un exercițiu de rutină. De exemplu, împărțirea a 49 de obiecte la 7 persoane este o problemă pentru clasa a II-a, dar un simplu exercițiu de calcul pentru clasa a IV-a.

4. Etapele rezolvării unei probleme

Pentru a ajunge la succes, elevul trebuie să parcurgă sistematic următoarele faze:

Cunoașterea enunțului: Citirea și recepționarea informației.

Înțelegerea enunțului: Faza critică în care se realizează o rezolvare conștientă.

Analiza și întocmirea planului logic: Eliminarea aspectelor nesemnificative și elaborarea reprezentării matematice (construirea raționamentului).

Efectuarea operațiilor: Transpunerea planului logic în calcul matematic.

Activități suplimentare: Verificarea rezultatului, scrierea sub formă de exercițiu, găsirea altor căi de rezolvare sau compunerea de noi probleme după o schemă similară.

5. Tehnici didactice pentru evitarea automatismelor greșite

Elevii tind adesea să folosească numerele din enunț fără a analiza relația dintre ele. Pentru a preveni acest lucru, se recomandă:

Probleme cu date lipsă: Elevii descoperă singuri ce informație lipsește pentru a putea răspunde la o întrebare (ex: nu poți afla ora la care a terminat cineva o activitate dacă nu știi ora de început).

Probleme cu date inutile: Exerciții în care elevii trebuie să identifice și să elimine numerele care nu sunt necesare pentru aflarea soluției (ex: prețul zahărului când se cere doar costul fructelor).

Sesizarea situațiilor absurde: Analiza critică a enunțurilor care contrazic realitatea (ex: un biciclist care merge cu 400 km/h sau traversează oceanul pe bicicletă).

Concluzie

Legătura cu realitatea și plauzibilitatea situațiilor descrise sunt esențiale pentru menținerea interesului și dezvoltarea gândirii critice. Organizarea unor activități distractive sau sub formă de competiție, care implică analiza enunțurilor capcană, contribuie semnificativ la formarea unui spirit de observație matematic riguros.

LUPU MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "MIHAIL SADOVEANU"
FĂLTICENI

LOCALITATE: FĂLTICENI

Bullying-ul – o problemă reală a societății contemporane și importanța prevenirii sale

În societatea contemporană, fenomenul bullying-ului a devenit o problemă tot mai vizibilă și mai discutată, în special în mediul școlar. Bullying-ul reprezintă un comportament agresiv repetat, intenționat, care implică un dezechilibru de putere între agresor și victimă. Acesta poate lua forme diverse, de la violență fizică și verbală, până la excludere socială sau hărțuire online. Combaterea bullying-ului nu este doar o responsabilitate a școlii, ci a întregii comunități, iar educația anti-bullying joacă un rol esențial în prevenirea și reducerea acestui fenomen.

Formele bullying-ului

Bullying-ul nu se manifestă întotdeauna prin lovituri sau agresiuni evidente. Una dintre cele mai răspândite forme este bullying-ul verbal, care include jigniri, porecle umilitoare, amenințări sau ironii constante. De asemenea, bullying-ul emoțional sau social presupune excluderea intenționată a unei persoane dintr-un grup, răspândirea de zvonuri sau manipularea relațiilor sociale pentru a izola victima.

O formă tot mai frecventă este cyberbullying-ul, care are loc în mediul online, pe rețelele sociale, aplicații de mesagerie sau platforme de jocuri. Această formă este deosebit de periculoasă deoarece mesajele pot fi distribuite rapid, rămân online o perioadă îndelungată și pot afecta victima chiar și în afara mediului școlar.

Cauzele bullying-ului

Cauzele bullying-ului sunt complexe și variate. Uneori, agresorii provin din medii în care violența este prezentă sau nu au parte de atenție și susținere emoțională. Alteori, aceștia încearcă să-și afirme puterea, să atragă atenția sau să-și mascheze propriile insecurități. Diferențele dintre copii – fie ele legate de aspectul fizic, performanțele școlare, statutul social, etnie sau dizabilități – pot deveni pretexte pentru comportamente de hărțuire.

Lipsa educației emoționale și a empatiei contribuie, de asemenea, la apariția bullying-ului. Atunci când copiii nu sunt învățați să-și gestioneze emoțiile sau să respecte diversitatea, riscul de comportamente agresive crește considerabil.

Efectele bullying-ului asupra victimelor

Consecințele bullying-ului asupra victimelor pot fi grave și de lungă durată. Pe termen scurt, acestea pot include scăderea stimei de sine, anxietate, tristețe, izolare socială și rezultate școlare slabe. Pe termen lung, victimele pot dezvolta depresie, tulburări de anxietate, dificultăți în relaționare și, în cazuri extreme, pot ajunge la gânduri suicidare.

Este important de menționat că bullying-ul afectează nu doar victimele, ci și martorii și chiar agresorii. Copiii care asistă frecvent la acte de bullying pot deveni insensibili la suferința altora sau pot trăi un sentiment constant de teamă. La rândul lor, agresorii riscă să dezvolte comportamente antisociale și dificultăți de adaptare în viața adultă.

Importanța educației anti-bullying

Educația anti-bullying are ca scop prevenirea comportamentelor agresive și crearea unui mediu sigur, bazat pe respect și empatie. Aceasta presupune informarea elevilor despre ce

înseamnă bullying-ul, cum poate fi recunoscut și care sunt consecințele sale. De asemenea, este esențial ca elevii să fie încurajați să vorbească atunci când sunt victime sau martori ai bullying-ului.

Școala joacă un rol central în acest proces, prin implementarea unor reguli clare, programe de consiliere și activități educative care promovează cooperarea și toleranța. Profesorii trebuie să fie pregătiți să identifice situațiile de bullying și să intervină prompt și eficient.

Rolul familiei și al comunității

Familia are un rol esențial în prevenirea bullying-ului. Părinții trebuie să mențină o comunicare deschisă cu copiii lor, să fie atenți la schimbările de comportament și să ofere sprijin emoțional constant. Educarea copiilor în spiritul respectului, al empatiei și al responsabilității contribuie semnificativ la reducerea comportamentelor agresive.

Comunitatea, la rândul său, trebuie să susțină inițiativele anti-bullying prin campanii de conștientizare, implicarea specialiștilor și colaborarea între școli, părinți și instituții. Doar printr-un efort comun se poate crea un mediu sigur pentru toți copiii.

Concluzie

Bullying-ul este o problemă serioasă, cu efecte profunde asupra dezvoltării emoționale și sociale a copiilor. Combaterea acestui fenomen necesită implicarea activă a școlii, familiei și comunității, precum și promovarea unei educații bazate pe respect, empatie și acceptarea diversității. Educația anti-bullying nu este doar o măsură preventivă, ci o investiție în formarea unor adulți responsabili, capabili să construiască o societate mai sigură și mai echitabilă. Prin informare, dialog și solidaritate, bullying-ul poate fi redus, iar copiii pot crește într-un mediu în care se simt protejați și respectați.

HURJUI VIRONICA DOMNICA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SAMSON BODNĂRESCU”

LOCALITATE: GĂLĂNEȘTI

ROLUL CELOR 7 ANI DE ACASĂ

„Pentru fiecare familie bijuteria cea mai de preț ar trebui să fie copilul...
Calitatea de om se naște din iubire a cărei unică măsură este conștiința morală”.

Ion Vulcănescu

În educarea „**puiului de om**”, familia, grădinița, școala și societatea, în general, sunt mijloace importante de educație și instrucție. Ca primă verigă a sistemului educativ familia are responsabilități clare și diverse.

Când vorbim despre cei șapte ani de acasă ne gândim la educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului. Când spunem că un copil are cei șapte ani de acasă ne gândim la un copil bine crescut, care știe să salute, să spună mulțumesc, te rog, care se comportă cuviincios cu cei de vârsta lui și cu adulții. „Cei șapte ani de acasă”, ne arată familia, mediul în care s-a dezvoltat copilul, credința, toate acestea reprezentând bagajul lui educativ.

Această perioadă de timp este considerată „culmea achizițiilor”, este considerată una din perioadele de intensă dezvoltare psihică, deoarece copilul are o capacitate foarte mare de acumulare de informații, de memorare și de însușire a diverselor comportamente, atitudini, limbaj, etc.

Întrebarea care se pune este dacă familia de astăzi are timp pentru îndeplinirea responsabilităților educative, dacă este pregătită să activeze constant ca un factor educativ. Familia reprezintă primul spațiu formativ pentru copil, reprezintă mediul socio-cultural în care copilul s-a născut, în care crește. De aceea, este foarte important respectul pentru moștenirea culturală a fiecărei familii și valorificarea acesteia.

Fiecare părinte ar vrea ca fiul său sau fiica sa să fie un exemplu de bună purtare în toate contextele sociale, începând de la comportamentul în mediul familial și până la conduita celui mic la grădiniță, școală, pe terenul de sport, la teatru sau în vizită la rude.

Rolul părinților este centrat asupra dezvoltării personalității și dezvoltării sociale, ca părți ale unui întreg. Dezvoltarea emoțională este și ea analizată, exprimând impactul familiei și societății asupra copilului. Experimentarea unor situații emoționale diferite în relațiile cu părinții oferă copiilor posibilitatea unei exprimări emoționale diverse, ceea ce contribuie la înțelegerea situațiilor emoționale și la reacții adecvate în diferite situații.

Crescând în și alături de familia sa, copilul integrează: roluri, comportamentele acceptate și așteptate care sunt presupuse de aceste roluri, valori și norme ale familiei (căldură și afecțiune; limite clare și bine precizate; răspuns imediat la nevoile copilului; disponibilitate de a răspunde întrebărilor copilului; sancționare educativă, constructivă a comportamentelor inacceptabile ale copilului; respect; deschidere și comunicare; recunoașterea calităților și a reușitelor; confidențialitate și încredere reciprocă).

În felul acesta, copilul capătă un model de relație pe care îl putem regăsi în toate interacțiunile sociale pe care le inițiază în mediul său. Copiii au nevoie de un mediu ordonat, predictibil, care să le ofere sentimentul de siguranță, stabilitate, căldură, protecție din partea părinților. Programul zilnic induce coerență, disciplină în planul mental al copilului, îi formează abilitatea de organizare a unui stil de viață sănătos.

Ca părinți trebuie să fim întotdeauna un bun exemplu pentru copil, inclusiv în timpul jocului. Când ne implicăm activ în jocul copilului punem temelia unei legături solide între noi și el. Noi pătrundem în lumea lor, iar ei într-a noastră.

Ce pot învăța copiii în cei șapte ani?

- deprinderi de autoservire; ordine; igienă; curățenie și exprimarea propriilor nevoi;
- exteriorizarea trăirilor, sentimentelor și emoțiilor, pozitive și negative; bune maniere și comportament în diverse situații; limbaj corect transmis; modul de a relaționa cu ceilalți și de a răspunde la diverse provocări ale mediului înconjurător (este certat de cineva, i se ia jucăria de către alt copil, nu primește cadoul dorit, este pedepsit pentru diverse fapte, etc);
- consecvența în realizarea unei sarcini;
- concentrarea atenției;
- perseverența în realizarea unei sarcini;
- alegerea motivelor și motivațiilor atunci când vrea să facă ceva.

De la 3 la 5 ani, copilul începe să fie capabil să împartă jucăriile, își dezvoltă simțul binelui și al răului, este conștient când face un lucru bun sau un lucru rău, observă reacțiile părinților în fața comportamentului său („mă ignoră sau îmi acordă atenție”), apreciază recompensele, dar conștientizează și semnificația pedepsei.

De asemenea, acum este momentul pentru a-l învăța bunele maniere: ce se cuvine și ce nu la masă, într-o vizită, în parc, la grădiniță. A-l învăța bunele maniere este însă un proces de durată, care va prinde contur în fiecare zi, iar cele mai bune ocazii pentru a îndruma copilul în direcția corectă sunt întâmplările curente din spațiul familial. Masa alături de membrii familiei, mersul la cumpărături, vizitele la bunici sunt tot atâtea momente în care copilul este obișnuit cu bunele maniere.

Între 5 și 7 ani, copilul devine tot mai independent. El merge la grădiniță, stă cu buna sau cu bunica și, pentru că nu va mai fi tot timpul alături de părinți, este necesar să îi dezvoltăm mai mult capacitatea de comunicare cu cei din jur – copii și adulți. Acum ar trebui să poată purta o conversație cu adulții, să își argumenteze punctul de vedere în discuțiile cu copiii de aceeași vârstă, să intervină în discuțiile din familie, să vorbească la telefon. Copilul trebuie încurajat să se exprime, lăsat să termine ce are de spus și să nu îi facem observații în public. Replicile de genul „taci din gură, că ești mic și nu ai dreptul să vorbești” sau prelegerile ținute în public nu fac decât să umilească și să inhibe copilul.

Familia a fost și este considerată ca factor prioritar și primordial deoarece, în ordinea firească a lucrurilor, educația începe din familie, motiv care l-a determinat pe Loisel să afirme că „în familie și pe genunchii mamei se formează ceea ce este mai valoros pe lume -omul de caracter”.

Bibliografie:

1. Gheorghe Schwartz, Gabriela Kelemen, Olga D. Moldovan, „Psihologia copilului”, Editura Universității „Aurel Vlaicu”, Arad, 2009
2. Vrăsmaș Ecaterina Adina, „Consilierea și educația părinților”, Editura Aramis, București, 2002

BANEA LAURETA SPERANȚA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: LICEUL TEORETIC „G.M.MURGOCI”

– GRĂDINIȚA CU PP NR.4

LOCALITATE: MĂCIN, JUDEȚUL TULCEA

Când mâinile gândesc: semințele creativității în grădiniță

Grădinița este primul spațiu educațional în care copilul descoperă lumea prin joc, explorare și emoție. Aici, în universul culorilor, al formelor și al poveștilor spuse cu ochii mari de curiozitate, activitățile practice ocupă un loc central. Ele nu sunt simple exerciții manuale, ci adevărate punți între gândire și acțiune, între imaginație și realitate. Prin activități practice și creative, copilul își construiește nu doar abilități, ci și încrederea în sine, plăcerea de a crea și bucuria de a învăța.

Creativitatea în grădiniță nu înseamnă perfecțiune sau respectarea strictă a unui model, ci libertatea de a experimenta. Fiecare lucrare este o poveste, fiecare pată de culoare este o emoție, iar fiecare material devine un pretext pentru descoperire. În acest context, rolul activităților practice este esențial în dezvoltarea armonioasă a copilului preșcolar.

Importanța activităților practice în dezvoltarea copilului

Activitățile practice contribuie semnificativ la dezvoltarea motricității fine, necesară ulterior pentru scris, desen și alte activități școlare. Prin decupare, lipire, modelaj sau pictură, copilul își coordonează mișcările mâinii cu cele ale ochiului, exersând precizia și răbdarea.

Pe lângă aspectul motric, aceste activități stimulează gândirea logică și creativă. Copilul învață să rezolve probleme simple – cum să îmbine materiale diferite, ce culori să folosească sau cum să transforme o idee în obiect concret. În același timp, activitățile practice favorizează dezvoltarea limbajului, deoarece cei mici sunt încurajați să descrie ceea ce fac, să își exprime intențiile și să își prezinte creațiile.

Nu în ultimul rând, activitățile practice au un rol important în dezvoltarea emoțională. Ele oferă copiilor ocazia de a trăi satisfacția lucrului dus la bun sfârșit, de a-și gestiona frustrările și de a se bucura de succes. Prin aprecierea efortului, nu doar a rezultatului, copilul capătă încredere în propriile capacități.

Creativitatea – limbajul natural al copilăriei

Creativitatea este o trăsătură naturală a copilăriei, iar grădinița este mediul ideal pentru cultivarea ei. Activitățile creative permit copilului să se exprime liber, fără teama de a greși. În acest sens, educatorul are rolul de ghid, nu de corector strict, oferind sugestii și sprijin, dar lăsând copilului libertatea de a alege.

Desenul, pictura, colajul sau modelajul sunt forme prin care copilul își exteriorizează trăirile interioare. Un soare poate fi albastru, iar o casă poate avea ferestre rotunde – toate acestea sunt expresii ale unei imaginații bogate. Prin acceptarea și valorizarea acestor manifestări, copilul învață că ideile sale contează.

Creativitatea se dezvoltă și prin activități integrate, care combină arta cu muzica, mișcarea sau povestea. De exemplu, realizarea unor decoruri pentru dramatizări sau confecționarea de instrumente muzicale din materiale reciclabile stimulează imaginația și spiritul de echipă.

Exemple de activități practice și creative în grădiniță

Activitățile practice pot fi adaptate vârstei și intereselor copiilor, folosind materiale variate și accesibile. Printre cele mai îndrăgite se numără:

Activitățile de colaj, realizate din hârtie colorată, frunze uscate, textile sau materiale reciclabile, care dezvoltă simțul estetic și capacitatea de organizare.

Modelajul cu plastilină, lut sau aluat sărat, ce stimulează creativitatea și forța degetelor.

Pictura cu degetele, pensula sau buretele, care oferă libertate de exprimare și bucuria explorării culorilor.

Confecționarea de obiecte (măști, jucării, decorațiuni sezoniere), activități ce implică planificare, răbdare și colaborare.

Grădina din farfurie – realizarea unei grădini din materiale simple (hârtie, plastilină), pentru dezvoltarea creativității și motricității fine

Povești din materiale reciclabile – confecționarea de personaje din materiale refolosibile, urmată de inventarea unei povești.

Tablouri tactile – realizarea de colaje cu materiale cu texturi diferite, pentru stimularea simțului tactil și a imaginației.

Aceste activități pot fi integrate în teme săptămânale, legate de anotimpuri, familie, natură sau sărbători, oferind copilului un cadru coerent de învățare.

Rolul educatorului în stimularea creativității

Educatorul este cel care creează atmosfera propice pentru desfășurarea activităților practice. Un mediu cald, sigur și încurajator îi permite copilului să experimenteze fără teamă. Este important ca educatorul să valorizeze procesul de lucru, nu doar produsul final, și să ofere feedback pozitiv.

Prin diversitatea materialelor puse la dispoziție și prin formularea unor sarcini deschise, educatorul stimulează gândirea creativă. De asemenea, respectarea ritmului fiecărui copil și acceptarea diferențelor individuale sunt esențiale în susținerea creativității.

Activitățile practice și creative reprezintă inima educației preșcolare. Prin ele, copilul învață să gândească, să simtă și să creeze, descoperindu-și propriul potențial. În grădiniță, mâinile copiilor nu doar lucrează, ci „gândesc”, transformând ideile în realitate și visurile în culoare.

Cultivarea creativității încă de la vârste fragede este o investiție în viitor, deoarece un copil creativ va deveni un adult capabil să găsească soluții, să se adapteze și să își exprime autentic personalitatea. Astfel, activitățile practice nu sunt doar momente de lucru manual, ci adevărate lecții de viață, presărate cu bucurie, imaginație și sens.

PARASCHIV VIORICA LOREDANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.4

LOCALITATE: MĂCIN, JUD TULCEA

Alimentație sănătoasă în grădiniță

Greutatea corporală crescută constituie una dintre cele mai importante probleme de sănătate publică în rândul copiilor și al tinerilor. Aceasta se datorează în principal consumului de fast-food, dulciuri, băuturi carbo gazoase dulci, sedentarismului. Copiii sunt vulnerabili la problemele de alimentație deoarece sunt dependenți de părinți, de stilul acestora de viață. Alimentația de calitate este esențială pentru o creștere armonioasă și pentru reducerea îmbolnăvirilor din perioada copilăriei, iar obiceiurile alimentare formate acum vor dura toată viața. Mulți părinți din ziua de azi sunt angrenați în activități ce-i țin ocupați întreaga zi, nemaivând timp să pregătească o mâncare sănătoasă, adecvată vârstei copiilor sau, nereușind să mai petreacă timp în aer liber, desfășurând activități fizice cu aceștia. Grădinițele, unde copiii își petrec mare parte a timpului, reprezintă un mijloc excelent de corelare a alimentației cu sportul. Educând de la o vârstă fragedă consumul micului dejun, cel de fructe și legume, mișcarea și alegerea apei în locul sucurilor, vom crește adulții de mâine care vor ști, la rândul lor, ce e bine pentru copiii lor.

Educatoarele, alături de asistenta medicală și personalul de îngrijire din grădinița noastră, au colaborat în realizarea de activități pentru sănătate, în formarea deprinderilor de igienă individuală la preșcolari și de informare/ instruire a părinților. Acest demers a avut și un fundament științific prin participarea la cursurile de nutriție oferite de Asociația SAMAS în platforma Sănătos de mic. Astfel, la nivel de instituție am adoptat și afișat spre informarea părinților meniul zilnic, ce conține principalele grupe de alimente, necesare copiilor, gătite sănătos, completate de suplimentele de fructe și legume proaspete și programul zilnic al copiilor cu accent pe activitățile de mișcare și pe cele desfășurate în aer liber. În sala de grupă am desfășurat periodic activități educative în care am prezentat copiilor noțiuni despre alimentația sănătoasă, am realizat afișe, desene, am completat jurnale de monitorizare a comportamentului alimentar zilnic și, cele mai îndrăgite, fiind cele de explorare senzorială.

Împreună cu părinții am organizat târguri de sezon toamna, activități gospodărești, serbări și carnavaluri, menite să aducă copiii mai aproape de un stil de viață sănătos. Totodată, grădinița noastră a oferit o gamă variată de experiențe de învățare care implică activitatea fizică, distractivă, adecvată din punctul de vedere al dezvoltării copiilor. Am încurajat toți preșcolarii să participe la activitățile fizice prin întăriri pozitive, prin luarea în considerare a diferențelor existente la nivelul dezvoltării abilităților, inclusiv a celor cu deficiențe. Am îndrumat și încurajat părinții să le ofere copiilor îmbrăcăminte adecvată pentru participarea la jocurile în aer liber, atât pe perioada verii, cât și în anotimpurile mai reci și capricioase de toamnă, iarnă sau primăvară. Comunicarea pozitivă cu părinții în legătură cu participarea la activități fizice a făcut posibilă continuarea acestora și acasă. Mesajele regulate îi vor încuraja să petreacă mai mult timp în aer liber alături de copiii lor, în jocuri care vizează dezvoltarea de abilități fizice de bază.

Un alt aspect important urmărit în relaționarea cu părinții a fost consumul optim de apă în rândul copiilor, scăzând consumul de sucuri îndulcite. Apa este cel mai important nutrient pentru toate formele de viață. Lipsa severă de apă duce rapid la deshidratare. O deshidratare cronică ușoară poate afecta în mod negativ sănătatea, starea de bine și performanțele copiilor.

În organism apa are rol de transport al substanțelor nutritive spre celule, de eliminare a substanțelor nefolositoare organismului, de reglare a temperaturii corpului. De aceea, o hidratare bună a organismului se face cu apă potabilă.

În cazul în care consumă suficiente legume și fructe, un copil cu vârsta cuprinsă între 4-6 ani are nevoie de un aport de lichide de aproximativ 800ml pe zi, aportul crescând odată cu vârsta și ajungând la 13-14 ani până la 1,5 litri. Lichidele trebuie să fie reprezentate în primul rând de apă potabilă și într-o măsură mai mică de ceai de plante neîndulcit. Sucul natural de fructe este considerat aport de lichide doar dacă este diluat cu apă, altfel, nediluat, un pahar cu suc de fructe proaspete reprezintă o porție de fructe.

În condiții de suprasolicitare – sport, joacă la temperaturi înalte, necesarul de lichide se poate dubla. Copilul trebuie să bea lichide înainte de a i se face sete, pentru că senzația de sete adesea se instalează când este deja deficit de lichide în organism. Una dintre cauzele lipsei de concentrare, ale durerilor de cap, ale oboselii poate fi și aportul insuficient de lichide.

Băuturile acidulate sau nu, îndulcite cu zahăr sau cu îndulcitori, nu trebuie să reprezinte sursă de lichide pentru organism. Pe lângă apă, ele conțin o serie de alți constituienți cu efecte negative asupra organismului- de exemplu provoacă hiperactivitate și tulburări de concentrare. S-a descoperit, de asemenea, că un consum ridicat de băuturi ce conțin zahăr conduce la reducerea consumului de lapte și de lactate. Aceasta are ca urmare scăderea aportului de vitamine și minerale, în special calciu, vitaminele D, A, B2, B12, B6.

Fiecare băutură îndulcită duce la creșterea în greutate a copiilor. După ce copilul consumă alimente solide, îi scade pofta de mâncare conform numărului de calorii ingerate. Dar, după consumul de lichide îndulcite, organismul nu mai este capabil să își adapteze apetitul la cantitatea de calorii.

Programul desfășurat în grădinița noastră are ca principal scop să ajute copiii și părinții acestora să adopte și să mențină comportamente sănătoase privind alimentația și activitatea fizică și să facă posibilă prevenirea și controlul obezității și a altor boli.

BRÎNDESCU OLARIU LAVINIA-ELENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 19 AVRAM IANCU

LOCALITATE: TIMIȘOARA

Creativitatea în educație – fundament al învățării eficiente în învățământul primar

Creativitatea reprezintă una dintre competențele esențiale ale secolului XXI, având un rol fundamental în formarea elevilor încă din ciclul primar. Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, școala nu mai poate avea doar rolul de a transmite informații, ci trebuie să creeze contexte de învățare care să stimuleze gândirea originală, flexibilitatea cognitivă și capacitatea de adaptare. În acest sens, educația primară constituie etapa-cheie în care se pun bazele dezvoltării creativității.

În învățământul primar, creativitatea se manifestă prin curiozitate, imaginație, dorința de explorare și exprimare liberă a ideilor. Elevii învață eficient atunci când sunt implicați activ în procesul didactic, când li se oferă posibilitatea de a descoperi, de a experimenta și de a construi sensuri proprii. Activitățile creative – jocurile didactice, învățarea prin proiect, lucrul pe echipe, utilizarea poveștilor sau a situațiilor-problemă – contribuie la crearea unui mediu de învățare atractiv și motivant.

Rolul cadrului didactic este esențial în cultivarea creativității elevilor. Profesorul nu mai este doar un transmițător de informații, ci un facilitator al învățării, care încurajează inițiativa, acceptă diversitatea de idei și valorifică potențialul fiecărui copil. Prin utilizarea unor metode moderne, interactive și adaptate nivelului de vârstă, profesorul poate transforma lecțiile în experiențe de învățare semnificative. De asemenea, integrarea tehnologiei digitale oferă noi oportunități pentru stimularea creativității, prin realizarea de prezentări, proiecte multimedia sau activități colaborative online.

Creativitatea în educație nu presupune doar activități artistice, ci se regăsește în toate disciplinele, inclusiv în matematică, științe sau limba română. Rezolvarea creativă a problemelor, formularea de ipoteze, exprimarea opiniilor personale și gândirea critică sunt competențe care se dezvoltă treptat și care contribuie la formarea unor elevi autonomi și responsabili.

În concluzie, promovarea creativității în învățământul primar este o necesitate, nu o opțiune. Printr-un demers educațional centrat pe elev, care valorizează creativitatea, școala poate forma copii capabili să gândească liber, să colaboreze și să găsească soluții inovatoare. Astfel, educația devine un proces viu, relevant și adaptat cerințelor societății contemporane.

Bibliografie

Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.

Potolea, D., Toma, S. (2010). *Didactica modernă. Strategii de învățare activă*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Iucu, R. (2015). *Formarea competențelor-cheie în școală*. București: Editura Universitară.

Ministerul Educației (2023). *Planuri-cadru și programe școlare pentru învățământul primar*. București.

PARASCHIV DOINIȚA-LUMINIȚA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN”

LOCALITATE: TURNU MĂGURELE, TELEORMAN

Copilăria de ieri

Mai spune-mi, mamă, cum era odată,
Mai spune-mi de pe când era bunica fată!
Ce ți-a mai spus, ce știi de pe la ea?
Mai spune-mi, să discut cu fata mea!

Mai spune-mi de bunicul de pe front,
Cum a luptat cu armele în mână,
Și pe când toată lumea-l credea mort,
El se-ntorcea acasă c-o insignă!

Mai spune-mi de mâncarea de pe masă,
Și de hăinuțele puține din dulap!
Mai spune-mi ce te învățau la școală,
Cum îți duceai tu cărțile-ntr-un geac!

Mai spune-mi de păpușa de mătase,
De regele porumb ce dănuia în joc!
Mai spune-mi de gogoșile pufoase,
Ce le făcea bunica lână foc!

VLAD RALUCA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ MIRCEA CEL BĂTRÂN
LOCALITATE: TURNU MĂGURELE

Importanța creativității în educație: de la paradigma informativă la cea formativă

În peisajul educațional al secolului XXI, marcat de o evoluție tehnologică accelerată și de o volatilitate crescută a pieței muncii, creativitatea nu mai este considerată un simplu atribut artistic, ci o competență fundamentală de supraviețuire și adaptare. Trecerea de la modelul educațional tradițional, bazat pe acumularea liniară de informații, către un model centrat pe competențe, impune reevaluarea potențialului creativ al elevului ca resursă strategică a dezvoltării personale și sociale.

Creativitatea este un fenomen complex, definit în literatura de specialitate ca fiind capacitatea de a genera idei care sunt atât noi (originale), cât și adecvate contextului (utile). În viziunea lui Ken Robinson (2011), creativitatea reprezintă „procesul de a avea idei originale care au valoare”. În context școlar, aceasta nu se limitează la disciplinele vocaționale (muzică, desen), ci se manifestă ca o **gândire divergentă** — capacitatea de a vedea multiple soluții la o singură problemă.

Pentru a înțelege importanța acesteia, trebuie să analizăm interacțiunea celor patru piloni propuși de Mel Rhodes:

Persoana: Trăsăturile de personalitate (curiozitate, toleranță la ambiguitate).

Procesul: Etapele de la incubare la iluminare.

Produsul: Rezultatul tangibil al actului creativ.

Presiunea (Mediul): Climatul educațional care poate stimula sau inhiba manifestarea creativă.

Integrarea creativității în procesul de predare-învățare-evaluare aduce beneficii multidimensionale:

Dezvoltarea gândirii critice: Creativitatea și gândirea critică sunt complementare. În timp ce creativitatea generează opțiuni, gândirea critică le analizează.

Adaptabilitatea psihologică: Elevii încurajați să fie creativi dezvoltă o reziliență sporită în fața eșecului, învățând să vadă greșeala ca pe o etapă necesară în procesul de optimizare a soluțiilor.

Motivația intrinsecă: Abordările creative (precum învățarea bazată pe proiecte sau *gamification*) cresc angajamentul cognitiv al elevului, transformându-l din receptor pasiv în coparticipant activ la propria formare.

Educația modernă trebuie să abandoneze „cultura răspunsului unic”. Strategiile didactice care favorizează creativitatea includ:

Metoda Brainstorming: Suspendarea judecății critice pentru a permite fluxul liber de idei.

Sintectica (William Gordon): Utilizarea analogiilor pentru a face „lucrul străin familiar și lucrul familiar străin”.

Hărțile Mentale (Mind Mapping): Facilitarea conexiunilor non-liniare între concepte.

Bariere în Calea Creativității în Sistemul de Învățământ

În ciuda recunoașterii valorii sale, creativitatea este adesea marginalizată de:

Standardizarea excesivă: Accentul pus pe testele grilă și pe rezultate cuantificabile imediat.

Conformismul social: Presiunea grupului sau a profesorului pentru soluții „corecte” standard.

Managementul timpului: Programele școlare supraîncărcate care nu lasă spațiu pentru explorare și reflecție.

Importanța creativității în educație transcende sfera estetică; ea reprezintă motorul inovării și fundamentul autonomiei individului. O școală care nu cultivă creativitatea riscă să pregătească tineri pentru o lume care nu mai există. Prin urmare, este imperativ ca politicile educaționale să integreze creativitatea nu ca pe o activitate extracurriculară, ci ca pe un principiu transversal, prezent în fiecare disciplină de studiu.

Bibliografie Selectivă

Amabile, T. M. (1996). *Creativity in Context: Update to the Social Psychology of Creativity*. Westview Press.

Bono, E. de (2006). *Gândirea laterală*. Editura Curtea Veche, București.

Gardner, H. (2011). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. Basic Books.

Robinson, K. (2011). *Out of Our Minds: Learning to be Creative*. Capstone Publishing Ltd.

Roco, M. (2004). *Creativitate și inteligență emoțională*. Editura Polirom, Iași.

Sternberg, R. J. (1999). *Handbook of Creativity*. Cambridge University Press.

COJOCARU ROXANA DANIELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ ANTON PANN

LOCALITATE: RM. VÂLCEA

Dincolo de note: spiritul olimpic din fiecare zi

De cele mai multe ori, privim școala ca pe o tabelă de marcaj. Ne numărăm notele de 10, ne îngrijorăm la vederea unui 7 și măsurăm succesul prin cifre înscrise în catalog. Însă, dacă privim mai atent, adevărata educație nu se întâmplă în momentul în care profesorul pune nota, ci în tot efortul depus până acolo. Adevărata valoare a școlii stă în spiritul olimpic pe care îl cultivăm zi de zi.

Ce înseamnă, de fapt, „spiritul olimpic” în bancă?

Spiritul olimpic nu aparține doar sportivilor de performanță sau elevilor care se întorc cu medalii de la fazele naționale. El este o stare de spirit accesibilă oricui alege să vadă dincolo de medie.

Excelența ca obicei, nu ca act izolat: Aristotel spunea că suntem ceea ce facem în mod repetat. Spiritul olimpic înseamnă să încerci să fii cu 1% mai bun decât ai fost ieri, indiferent de materie.

Respectul pentru „adversar” și coleg: În clasă, colegul nu este un rival pentru prima băncuță, ci un partener de antrenament intelectual. Respectul pentru ideile altora și colaborarea sunt valorile de bază ale unui „atlet” al minții.

Reziliența în fața eșecului: Un sportiv cade, dar se ridică. O notă mică nu este un verdict, ci o analiză a etapei actuale. Spiritul olimpic ne învață că o greșeală este doar un set de date care ne arată unde mai avem de lucrat.

Dacă eliminăm goana după note, ce rămâne? Rămâne curiozitatea. Rămâne bucuria de a înțelege cum funcționează lumea, de la legile fizicii până la nuanțele unui text literar.

Când intrăm în clasă cu mentalitatea unui olimpic, nu mai întrebăm: „*Domnule profesor, ne ascultați azi?*” sau „*Asta intră la examen?*”. Începem să ne întrebăm: „*Cum mă ajută asta să înțeleg mai bine realitatea?*”.

„Important în viață nu este triumful, ci lupta; esențial nu este să fi învins, ci să te fi bătut bine.” – Pierre de Coubertin

Notele sunt temporare – se vor prăfui în arhivele școlii. Dar disciplina de a te trezi dimineța cu un scop, curajul de a pune întrebări atunci când nu înțelegi și integritatea de a lucra cinstit sunt victorii care rămân cu noi pe viață.

Să transformăm fiecare oră de curs într-o mică probă olimpică. Nu pentru a primi o medalie de aur la finalul semestrului, ci pentru a deveni cea mai bună versiune a noastră. Pentru că, în final, spiritul olimpic nu este despre a fi cel mai bun din clasă, ci despre a nu te mulțumi niciodată cu mai puțin decât poți deveni.

NEAGOE ELENA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ, SAT UDREȘTI
LOCALITATE:DĂNICEI

ACTIVITĂȚILE STEAM ÎN GRĂDINIȚĂ – O ABORDARE MODERNĂ PENTRU DEZVOLTAREA COPIILOR

În ultimii ani, educația preșcolară a cunoscut transformări semnificative, punând tot mai mult accent pe abordările interdisciplinare care stimulează gândirea critică, creativitatea și spiritul de explorare. Un exemplu relevant în această direcție este educația STEAM — un concept care integrează elementele de Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă și Matematică într-un cadru de învățare jucăuș și experimentativ adaptat vârstei mici.

În grădiniță, această abordare creează o **învățare integrată** prin proiecte și activități practice, în care copiii se implică activ în procesul de descoperire și rezolvare de probleme.

Importanța activităților STEAM în educația timpurie

Educația timpurie reprezintă momentul în care copilul își formează bazele cognitive, sociale și emoționale. Integrarea activităților STEAM la această vârstă este importantă pentru:

Stimularea gândirii critice și a rezolvării de problem. Activitățile STEAM îl provoacă pe copil să își pună întrebări, să formuleze ipoteze și să găsească soluții. De exemplu, atunci când copiii experimentează amestecuri de culori sau observă reacții simple între ingrediente, ei își dezvoltă abilități de observare și interpretare logică.

Dezvoltarea abilităților motrice și sociale. Proiectele practice ca construcția de structuri sau jocurile artistice ajută la dezvoltarea motricității fine. Totodată, lucrul în grup stimulează colaborarea, comunicarea și capacitatea de a lucra împreună pentru atingerea unui scop comun.

Stimularea curiozității și dorinței de a învăța. Activitățile STEAM transformă copilul dintr-un receptor pasiv de informație într-un explorator activ. Curiozitatea naturală este folosită ca motor al învățării, ceea ce duce la consolidarea unor concepte într-un mod durabil și plăcut.

Exemple de activități STEAM pentru preșcolari:

a) Știință (Science). Copiii pot fi implicați în experimente simple și sigure, cum ar fi **explorarea reacțiilor între ingrediente sau observarea proprietăților materialelor** (de exemplu cum apa și uleiul nu se amestecă). Aceste activități ajută la înțelegerea fenomenelor naturale de bază.

b) Tehnologie (Technology). La această vârstă se pot introduce aplicații educative simple pe tablete sau calculatoare care să stimuleze recunoașterea formelor, a numerelor sau a culorilor prin jocuri interactive, ceea ce contribuie la dezvoltarea competențelor digitale elementare.

c) Inginerie (Engineering). Activități de construcție folosind blocuri, carton sau materiale reciclate permit copiilor să exploreze concepte de stabilitate și funcționalitate. Creează poduri, turnuri sau mașinuțe și discută despre ce le face stabile sau instabile.

d) Artă (Art). Prin pictură, colaje și modelaj, copiii își exprimă creativitatea și își dezvoltă abilitățile artistice. Arta poate fi integrată cu știința sau matematica (de exemplu: modele geometrice colorate).

e) Matematică (Mathematics). Jocurile de numărare, recunoașterea formelor, compararea mărimilor sau clasarea obiectelor după criterii sunt activități matematice pline de sens și aplicate contextului real.

Integrarea STEAM în curriculumul grădiniței

Implementarea cu succes a STEAM în grădiniță nu se reduce la „lecții separate”, ci la proiecte integrate care traversează granițele disciplinelor. De exemplu, o temă despre natură poate combina observații științifice, construcții creative, jocuri digitale și activități artistice într-un mod coerent și atractiv pentru copii.

Acest mod de predare încurajează:

Învățarea prin descoperire

Adaptarea la ritmul intern al copilului

Colaborarea între copii și cadre didactice

Prin integrarea artei, STEAM pune un accent deosebit pe creativitate, arătând copiilor că soluțiile nu sunt doar corecte sau greșite, ci pot fi și originale și inovatoare — o competență esențială pentru secolul XXI.

Activitățile STEAM în grădiniță reprezintă o abordare modernă și eficientă pentru dezvoltarea globală a copiilor. Prin punerea în practică a activităților interdisciplinare, educatoarele pot transforma procesul de învățare într-o aventură plină de sens, explorare și creativitate. Acest model educațional îi ajută pe preșcolari să își dezvolte abilități cognitive, sociale și emoționale esențiale pentru succesul ulterior în școală și în viață.

Bibliografie

Importanța educației STEAM în grădiniță – EDICT.

Activități STEAM în grădiniță – Experiență didactică inspirată.

Descrierea modelului STEAM în grădiniță – Grădinița Equilibrium.

Integrarea STEAM în educație – Exemple de bune practici didactice.

PREDESCU CLAUDIA IONELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ LUNGȘTI

LOCALITATE: LUNGȘTI

Rolul tehnologiei digitale în învățământul primar

Evoluția rapidă a tehnologiei digitale impune adaptarea practicilor educaționale la cerințele societății actuale. În învățământul primar, utilizarea tehnologiei digitale sprijină procesul de formare a competențelor de bază și contribuie la crearea unui mediu educațional atractiv, interactiv și centrat pe elev. Integrarea echilibrată a resurselor digitale favorizează învățarea activă și dezvoltarea unei atitudini pozitive față de actul educațional.

Tehnologia digitală în procesul de predare-învățare

Utilizarea tehnologiei digitale permite diversificarea strategiilor didactice și adaptarea acestora la particularitățile de vârstă ale elevilor. De exemplu, în cadrul lecțiilor de Matematică, tabla interactivă este utilizată pentru rezolvarea exercițiilor de calcul, elevii fiind implicați direct în manipularea elementelor grafice. Activitatea stimulează participarea activă și oferă feedback imediat.

La disciplina Comunicare în limba română, aplicațiile educaționale interactive sunt utilizate pentru consolidarea cunoștințelor prin jocuri digitale de tip quiz, facilitând învățarea într-un mod atractiv și accesibil.

Dezvoltarea competențelor prin activități digitale

Tehnologia digitală contribuie la dezvoltarea competenței digitale, a competenței de comunicare și a creativității. Un exemplu de activitate eficientă este realizarea de povești digitale, în care elevii creează texte scurte și le ilustrează cu imagini folosind aplicații digitale. Activitatea dezvoltă exprimarea scrisă și imaginația.

Proiectele digitale interdisciplinare, precum realizarea unor postere digitale cu tema „Anotimpurile”, permit integrarea conținuturilor din mai multe arii curriculare și dezvoltă capacitatea de colaborare și responsabilitatea elevilor.

Tehnologia digitală și evaluarea

Evaluarea asistată de tehnologie reprezintă o alternativă modernă și eficientă la evaluarea tradițională. Testele digitale și chestionarele online permit evaluarea rapidă a cunoștințelor și oferirea unui feedback imediat. De asemenea, portofoliul digital al elevului reflectă progresul acestuia pe termen lung și stimulează autoevaluarea.

Concluzii

Integrarea tehnologiei digitale în învățământul primar contribuie la eficientizarea procesului educațional și la formarea unor elevi activi, motivați și competenți. Utilizată în mod echilibrat și adaptat vârstei elevilor, tehnologia digitală reprezintă un instrument valoros în sprijinul actului didactic și al educației moderne.

Bibliografie

Albulescu, I. (2008). *Didactica disciplinelor de învățământ*. Cluj-Napoca: Editura Didactică și Pedagogică.
Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.

- Joița, E. (2010). *Pedagogia digitală*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
- Ministerul Educației (2017). *Repere pentru proiectarea și actualizarea curriculumului național*. București.
- Voiculescu, E. (2013). *Educația în era digitală*. București: Editura Universitară.

VOICU ELEONORA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA PP TRAIAN

LOCALITATE: RÂMNICU VÂLCEA

Creativitatea în activitățile desfășurate la grădiniță

Introducere

La Grădinița cu Program Prelungit Traian din Râmnicu Vâlcea, dezvoltarea creativității reprezintă o prioritate în formarea copilului preșcolar. Activitățile desfășurate urmăresc stimularea imaginației, a expresivității și a inițiativei personale prin joc, explorare și experimentare.

Obiective generale

- Cultivarea imaginației și a gândirii originale;
- Dezvoltarea abilităților de exprimare prin mijloace artistice variate;
- Formarea deprinderilor de lucru individual și în echipă;
- Dezvoltarea motricității fine prin activități practice;
- Utilizarea materialelor neconvenționale în scop creativ.

Activități creative desfășurate

Activități artistico-plastice:

- Pictură cu degetele, bureții și pensulele;
- Colaj din frunze, hârtie colorată, semințe sau textile;
- Modelaj din plastilină sau aluat.

Activități tematice:

- „Toamna în culori” – lucrări din materiale naturale;
- „Micul meșter” – obiecte decorative realizate din materiale reciclabile;
- Activități creative dedicate sărbătorilor.

Activități de comunicare creativă:

- Povești inventate de copii;
- Teatru de păpuși;
- Jocuri de rol.

Activități muzical-ritmice:

- Cântece cu mișcare;
- Jocuri de percuție corporală;
- Confectionarea instrumentelor simple.

Activități STEM creative:

- Experimente simple;
- Construcții cu cuburi sau materiale naturale;
- Observarea transformărilor din natură.

Rezultate observate

- Implicare activă în activități;
- Creșterea originalității în realizarea lucrărilor;
- Dezvoltarea încrederii în sine;
- Dezvoltarea comunicării și cooperării în grup;
- Progrese în motricitatea fină.

Concluzii

Activitățile desfășurate au contribuit la stimularea creativității copiilor, oferindu-le oportunități de a explora și de a crea în mod liber.

Propuneri pentru viitor

- Extinderea atelierelor de creație;
- Organizarea unei expoziții cu lucrările copiilor;
- Implicarea familiilor în proiecte creative;
- Realizarea unor activități interdisciplinare.

BOSOI GEORGIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ ADRIAN PĂUNESCU

LOCALITATE: FOCȘANI

Îngrijirea parentală și efectele acesteia asupra copiilor aflați în grija bunicilor

Există o posibilitate ca bunicii să se simtă înstrămtorați între două extreme – aspirația de a mulțumi doleanțele copiilor lor adulți și ale nepoților lor, pe de o parte, iar pe de altă parte, ezitarea lor în a-și asuma un nou rol de părinte, renunțând totodată la planurile acestora legate de pensionare.

Acei bunici care iau asupra lor rolul de părinte este diferit în funcție de vârstă, starea de sănătate, starea economică de care dispun, structurile familiale și al etniei. Este posibil, însă, ca diferențele din structura familială să aibă efecte negative asupra bunăstării copilului.

Vârsta bunicilor contează într-o măsură destul de mare, deoarece bunicii mai tineri au un grad de depresie mai scăzut față de cei mai în vârstă, aceștia (bunicii mai în vârstă) prezentând și o luptă mai mare cu sănătatea lor fizică.

Vârsta la care un nepot trece în grija bunicilor este foarte importantă, deoarece poate afecta adaptarea ulterioară, cel puțin în ceea ce privește succesul școlar.

„Ne putem aștepta, în mod rezonabil, ca un copil care intră la naștere într-o familie condusă de bunici să întâmpine mai puține dificultăți decât, de exemplu, un școlar mic care este nevoit să-și schimbe cadrul educațional și căminul, pe lângă faptul că își pierde părinții îngrijitori” (Pânișoară, 2019, p. 158).

Copiii crescuți de bunici întâmpină dificultăți emoționale, comportamentale și academice în mediul lor educațional. „Edwards (2006) a demonstrat că sunt mai numeroase cazurile de psihopatologie în rândul copiilor crescuți de bunici decât în rândul copiilor crescuți de părinți. Bunicii sunt desemnați adesea pe neașteptate pentru rolul de părinte pentru care este posibil să nu fie pregătiți, iar acest lucru să îi facă să se simtă confuși și nesiguri” (Pânișoară, 2019, p. 158).

Copilul lăsat în grija bunicilor va avea nevoie de sprijin permanent din partea acestora pentru a se adapta noului stil de creștere, dar cel mai important aspect, au nevoie de resurse emoționale suplimentare pentru a trece peste pierderea părinților.

„Dificultățile cu care se confruntă părinții substitutivi pot agrava problemele deja existente în familia de origine și pot afecta calitatea relației de îngrijire între acești părinți substitutivi și copiii pe care îi primesc în grijă.” (Pânișoară, 2019, p. 159) Este foarte important să existe o planificarea timpurie a plecării celor doi părinți, și din punct de vedere emoțional dar și economic ca să se poată asigura o trecere mai ușoară și bună pentru copil, ca acesta să se adapteze mult mai ușor noii situații.

Trecerea la noul statut al copilului cu siguranță nu este ușoară, motiv pentru care implicarea, asumarea, determinarea și dragostea sunt stâlpii de bază pentru o dezvoltare mai armonioasă a copilului în noul cadru familial. Bunicii trebuie să fie devotați în creșterea copilului și să-l ocrotească într-o manieră părintească. Totodată, bunicii au tendința de a-i dezmiarda excesiv pe nepoți, ceea ce în timp poate duce la dezechilibre educaționale grave, este recomandat ca aceștia să fie cumpătați în exprimarea sentimentelor de iubire și să nu le ofere copiilor oportunitatea de a profita de acești

BIBLIOGRAFIE:

Administrația Prezidențială (2018). RAPORT Grup de Lucru Interinstituțional pentru Copiii cu părinții plecați la muncă în străinătate (CCPPMS). Disponibil la <https://www.presidency.ro/files/userfiles>

Pâinișoară I.O.,(coord), *Pedagogia Învățământului primar și preșcolar*, Editura Polirom, 20219.

TĂTARU IOANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ SIHLEA - GRĂDINIȚA

P.N.BOGZA

LOCALITATE: BOGZA

JOC DIDACTIC

“CINE SPUNE MAI MULTE CUVINTE?”

Scop: Dezvoltarea capacității de a percepe sunetul inițial al unui cuvânt; dezvoltarea auzului fonematic prin discriminarea sunetelor limbii române.

Sarcina didactică: Identificarea sunetului inițial al unui cuvânt; găsirea altor cuvinte care să înceapă cu sunetul precizat.

Regulile jocului: Copiii caută cuvintele care încep cu sunetul precizat sau identificat de ei răspunzând la întrebarea „*Cine spune mai multe cuvinte?*”.

Elemente de joc: Întrecerea, căutarea cuvintelor, aplauzele.

Material didactic: Jetoane cu diferite imagini desenate, săculeț.

Organizarea și desfășurarea jocului

Varianta I: Educatoarea și apoi copiii desemnați precizează un sunet, vocală sau consoană, ceilalți copii având ca sarcină să răspundă la întrebarea „*Cine spune mai multe cuvinte?*”, rostind cuvinte care să înceapă cu sunetul emis.

Exemplu:

– *Cine spune mai multe cuvinte care încep cu sunetul „u”?*

Răspuns: *ursuleț, umăr, undiță, umberlă, unt etc.*

– *Dar cu sunetul „l”?*

Răspuns: *lămâie, lingură, leu, lampă, lopată, lamă etc.*

Răspunsurile corecte vor fi aplaudate și apreciate cu bulinuțe.

Varianta a II-a: Educatoarea prezintă copiilor un săculeț în care se „ascund” unele cuvinte desenate, menționând că aceasta caută alte „cuvinte surori”, adică să înceapă cu același sunet. Se numește câte un copil care va extrage din săculeț un jeton, îl prezintă grupei și adresează întrebarea „*Cine spune mai multe cuvinte?*”. Copiii denumesc în gând imaginea și apoi rostesc cuvinte care încep cu sunetul inițial al cuvântului desenat. Dacă sunetul inițial nu a fost corect perceput, educatoarea poate interveni solicitând copiilor să despartă cuvântul în silabe și apoi să analizeze prima silabă.

Educatoarea va nota răspunsurile corecte pentru a stabili în final cine a spus cele mai multe cuvinte.

SIMINESCU PETRONELA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "MANOLACHE COSTACHE
EPUREANU

LOCALITATE: EPURENI, VASLUI

Creativitatea în educație

- fundamental formării elevului din învățământul primar

În contextul educațional actual, caracterizat de schimbări rapide și de nevoia adaptării continue la cerințele societății cunoașterii, creativitatea devine o competență-cheie, esențială în formarea elevilor încă din ciclul primar. Școala nu mai are doar rolul de a transmite informații, ci și de a stimula gândirea flexibilă, originalitatea, capacitatea de rezolvare a problemelor și exprimarea liberă a ideilor. În acest sens, învățământul primar reprezintă etapa optimă pentru cultivarea creativității, deoarece copilul se află într-o perioadă de maximă receptivitate, curiozitate și imaginație.

Creativitatea poate fi definită ca abilitatea de a produce idei noi, originale și valoroase, adaptate unui anumit context. În educație, creativitatea nu se limitează la activitățile artistice, ci se manifestă în toate ariile curriculare, prin modul în care elevii gândesc, explorează, pun întrebări și găsesc soluții. Potrivit lui **Ken Robinson**, creativitatea este la fel de importantă ca alfabetizarea și ar trebui tratată cu aceeași seriozitate în școală. Astfel, educația creativă presupune un mediu de învățare care valorizează diversitatea ideilor și încurajează exprimarea personală.

Elevii din învățământul primar manifestă în mod natural creativitate prin joc, desen, povestire și explorare spontană. Gândirea lor este predominant concret-intuitivă, iar imaginația are un rol central în procesul de învățare. De aceea, activitățile didactice trebuie să fie adaptate nivelului de dezvoltare cognitivă și emoțională al copilului, favorizând învățarea activă și participativă. Dacă mediul educațional este rigid și excesiv centrat pe reproducerea informației, creativitatea poate fi inhibată. În schimb, un climat deschis, bazat pe încurajare și feedback pozitiv, stimulează inițiativa și încrederea în sine.

Învățătorul are un rol determinant în dezvoltarea creativității elevilor. Acesta nu este doar un transmițător de cunoștințe, ci un facilitator al învățării și un model de gândire creativă. Prin utilizarea unor metode activ-participative, precum învățarea prin descoperire, brainstormingul, jocul de rol, proiectele interdisciplinare sau povestirea creativă, cadrul didactic poate transforma lecțiile în experiențe de învățare semnificative. De asemenea, este esențial ca evaluarea să fie una formativă, centrată pe progres și pe proces, nu exclusiv pe rezultat, pentru a nu descuraja exprimarea liberă a ideilor.

În învățământul primar, creativitatea poate fi stimulată prin integrarea unor strategii variate în activitatea zilnică:

utilizarea poveștilor cu final deschis pentru a încuraja imaginația;

realizarea de proiecte tematice care combină mai multe discipline;

folosirea jocului didactic ca metodă de învățare;

încurajarea întrebărilor și a gândirii divergente;

valorificarea activităților artistice (desen, muzică, teatru) ca suport pentru învățarea conținuturilor teoretice.

Aceste strategii contribuie la dezvoltarea gândirii critice, a autonomiei și a motivației pentru învățare.

Educația centrată pe creativitate are multiple beneficii asupra dezvoltării globale a copilului. Elevii devin mai implicați, mai motivați și mai capabili să facă față provocărilor școlare. Creativitatea sprijină dezvoltarea competențelor de comunicare, colaborare și adaptare, esențiale pentru parcursul educațional ulterior. Totodată, copiii care sunt încurajați să fie creativi își dezvoltă o atitudine pozitivă față de învățare și o mai bună încredere în propriile capacități.

Creativitatea în educație nu reprezintă un element opțional, ci o necesitate a școlii moderne. În învățământul primar, aceasta constituie baza formării unei personalități armonioase, autonome și adaptabile. Printr-o abordare didactică flexibilă, centrată pe elev și pe experiențe de învățare autentice, școala poate deveni un spațiu al descoperirii, al imaginației și al bucuriei de a învăța. Investiția în creativitate este, de fapt, o investiție în viitorul copiilor și al societății

Bibliografie

Creativity in Schools, Robinson, K., Aronica, L., Penguin Books.

J. P. Guilford, *The Nature of Human Intelligence*, McGraw-Hill.

E. Paul Torrance, *Torrance Tests of Creative Thinking*, Scholastic Testing Service.

Ionescu, M., Bocoș, M. (2017). *Didactica modernă*. Editura Paralela 45.

Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Editura Polirom.

BORDEIANU ROXANA-MIOARA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT SĂLCENI

LOCALITATE: SĂLCENI

CRĂCIUNUL TRADIȚIONAL PRIN OCHII COPILĂRIEI

Școala noastră a devenit în pragul sărbătorilor de iarnă un spațiu al tradiției și al bucuriei autentice, găzduind o Șezătoare literară de Crăciun susținută de elevii clasei I, alături de colegii lor. Evenimentul a reunit elevi, părinți și cadre didactice, oferind comunității locale un moment artistic încărcat de emoție și semnificație atât culturală, cât și tradițională. Activitatea s-a desfășurat într-un cadru festiv, decorat cu elemente specifice iernii, și a avut ca obiectiv promovarea lecturii, a exprimării corecte și a valorilor tradiționale românești. Elevii au recitat poezii cu tematică de iarnă, au interpretat colinde și au prezentat fragmente literare adaptate vârstei lor, reușind să redea atmosfera șezătorilor de altădată, în care cuvântul și cântecul aduceau oamenii împreună.

Momentele artistice au fost primite cu aplauze și emoție de către părinții prezenți în sală, care au urmărit cu emoție și mândrie evoluția copiilor. „A fost o surpriză foarte plăcută să îi vedem atât de siguri pe ei și implicați. Se vede munca depusă la clasă și dragostea pentru ceea ce fac”, a declarat unul dintre părinți la finalul evenimentului.

Un alt părinte a subliniat importanța acestor activități pentru dezvoltarea copiilor: „Astfel de șezători îi ajută să își învingă emoțiile și să capete încredere. Pentru noi, ca părinți, este o mare bucurie să fim parte din viața lor școlară.”

Un alt moment de maxim interes l-a constituit apariția lui Moș Crăciun, întâmpinat cu entuziasm de cei mici. Acesta a ascultat poeziile și colindele, i-a felicitat pentru prestație și le-a oferit daruri, aducând un plus de magie și bucurie întregii activități.

Cadrele didactice au precizat că șezătoarea literară a avut atât un rol educativ, cât și unul formativ, contribuind la dezvoltarea abilităților de comunicare, la cultivarea dragostei pentru literatură și la consolidarea relației dintre școală și familie.

Șezătoarea noastră a demonstrat că tradițiile pot fi valorificate cu succes în mediul educațional, chiar și la nivelul claselor primare. Evenimentul s-a încheiat într-o atmosferă caldă, specifică sărbătorilor, lăsând în urmă amintiri frumoase, miros de covrigi proaspeți, parfum de portocală și nu în ultimul rând confirmând rolul școlii ca factor esențial în viața culturală a comunității locale.

GRIGORE CECILIA TEODORA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRADINITA PP MUGURASII

LOCALITATE: RÂMNICU SĂRAT

Contexte de dezvoltare a gândirii laterale la preșcolari- exemple bune practice

Metodele interactive reprezintă strategii, care presupun explorarea unui subiect din mai multe perspective, implicarea activă și creativă a copiilor stimulează gândirea productivă, gândirii divergentă și laterală, libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor. Gândirea laterală, presupune renunțarea la limite de orice fel, îndepărtarea modului de gândire tradițional, și eliminarea prejudecăților din minte.

În continuare vom prezenta contexte care contribuie la dezvoltarea gândirii laterale la preșcolari prin folosirea metodelor interactive: „Explozia stelară”, „Cubul”, „Braistormingul”. Acestea oferă copiilor posibilități variate de procesare a datelor, de stimulare a creativității și permit tratarea diferită a unor situații concrete, valorificând informațiile și cunoștințele dobândite, contribuind eficient la dezvoltarea gândirii laterale.

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier”, sau „asalt de idei”, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit această metodă și în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice. Astfel, în cadrul proiectului tematic „Tradiții și obiceiuri de iarnă” la activitatea de cunoașterea mediului cu temă: „Tradiții și obiceiuri de iarnă”, preșcolarii au fost puși în situația de a formula întrebări pentru rezolvarea de problemelor puse în discuție.

Introducerea în activitate a preșcolarilor am făcut-o metoda Braistorming, copii fiind puși în situația de a spune tot ce le vine în minte când aud cuvântul „iarnă”, urmărind astfel dezvoltarea creativității, prin enunțarea spontană a cât mai multor idei despre temă pusă în discuție, realizând astfel pregătirea apercceptivă a copiilor în vederea însușirii noului conținut. Această metodă a stimulat creativitatea copiilor, participarea activă, spiritul competitiv, a generat multe idei noi și originale, a oferit posibilitatea preșcolarilor să se manifeste liber și spontan. Fiecare copil a răspuns printr-un enunț scurt în ordinea stabilită fără să repete ideile colegilor. După enunțarea ideilor, copiii au fost puși să reflecteze asupra lor și să se pronunțe care sunt cele mai aproape de adevăr. Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică și care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărțite în 3 categorii:

Caracteristici care țin de tradițiile și obiceiurile de iarnă;

Caracteristici care țin de respectarea omului a tradițiilor și obiceiurilor de iarnă;

Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie și care vor fi eliminate

După introducerea în activitate realizată prin brainstorming, am anunțat temă abordată „Tradiții și obiceiuri de iarnă” având ca mijloc de relizare lectură după imagini, am ales cinci copii, care la rândul lor, au ales fiecare câte o steluță cu o întrebare. După ce cei cinci copii și-au ales o steluță, fiecare și-a ales trei parteneri cu care să formeze o echipă. Pe rând, le-am citit

întrebarea de pe steluța și le-am explicat modul de lucru. Fiecare echipă trebuie să găsească cât mai multe întrebări referitoare la imaginea prezentată, folosind întrebarea de pe steluța aleasă.

Pentru a obține cât mai multe conxiuni între întrebările descoperite, am stabilește ordinea adresării întrebărilor (CE, CINE, UNDE, CÂND, DE CE). Am citit întrebarea de pe steluța și timp de 5 minute copiii au analizat tabloul cu tradiții și obiceiuri de iarnă și au formulat în grup cât mai multe întrebări în concordantă cu situațiile problemă descoperite de grup. După expirarea timpului copiii au revit în semicerc și au adresat întrebările elaborate în grup, celorlalte grupuri, aceștia au dat răspunsuri la întrebări sau adresat noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora, astfel se stimulează activitatea grupelor. În cadrul activității de educarea limbajului, din cadrul aceluiași proiect tematic, am folosit de metodă „Cubul”, metodă care mi-a permis exploararea temei despre tradițiile și obiceiurile de iarnă din mai multe perspective.

Astfel că, am împărțit grupă în mai multe subgrupe, în funcție de cifră extrasă din bol cu ajutorul metodei mână oarbe, pe fiecare fată a cubului se află o cifră, ordinea de rezolvare a sarcinilor este aleatorie prin rostogolirea cubului.

Describe obiceiul de a merge cu Steaua (povești pe bază imaginii)!

Compară obiceiul de a merge cu Steaua cu cel de a merge cu Sorcovă (adică să spuneți asemănările și deosebiriile dintre cele două obiceiuri) !

Asociază fiecărui colind obiectul de colindat potrivit!

Analizează comportamentul copiilor care merg cu colindul !

Aplică pentru obiceiurile de iarnă: fiecare echipă va spune un colind celeilate echipe

Argumentează :” De ce sărbătorile de iarnă sunt un prilej de bucurie ?”

Toate aceste probe din cadrul metodelor folosite în cadrul acestor activități, reprezintă pași prin care putem dezvoltă gândirea laterală utilizând întrebări stimulativ implicându-i activ și creativ, îi ajutăm să învețe să facă conexiuni să culeagă informații despre temă pusă în discuție, să identifice probleme diferite, promovând diversitatea ideilor, încurajând autonomia copilului și învățarea prin cooperare.

Astfel că, în exemplele prezentate am folosit tehnicile de gândire laterală:

-tehnică focus – copiii au formulat soluții la întrebările puse ,oferind definiții alternative pentru a obține cele mai bune rezultate pentru temă pusă în discuție;

-conceptul triunghi: pentru a generarea mai multe idei utilizând steluțele cu întrebările aferente(„ce/cine/unde/când/de ce?”)folosită în cadrul medtoei explozia stelară.

-conceptul evantai ,în care copii au generat un număr mare de idei satisfăcând același focus, în care am folosit metodă brainstorming.

După ce înveți tehnicile de Gândire Laterală poți să:

- rezolvi probleme pe care nu le-ai putut rezolva cu metode obișnuite;
- privești lucrurile din mai multe perspective- ai abilitatea de a gândi altfel decât critic și analitic;
- descoperi idei noi și creezi noi produse, procese și servicii;
- valorifici la maxim potențialul indivizilor și echipelor ai sansă de a inova și a fi lider pe piață
- poți preîntâmpina blocajele în gândire;
- ești proactiv
- vezi oportunități acolo unde alții văd probleme;

- derulezi aceleași procese mult mai eficient, salvând timp și bani.

Instrumentele Gândirii Laterale pot fi învățate, exersate și folosite într-o manieră deliberată. Este foarte dificil să fii creativ cu obiceiurile și metodele de gândire tradițională. În încheiere, putem afirma că gândirea laterală are legătură cu intuiția, creativitatea și dispoziția, este un alt mod de a gândi, de a ne folosi mintea., se ocupă cu generarea de noi idei și de spargerea barierelor conceptuale ale ideilor vechi., este complementară cu gândirea verticală sau logică, dar nu o înlocuiește.

BIBLIOGRAFIE:

- „Metode interactive de grup”-ghid metodic, Breben, Silvia , Gongea, Elena, Ruiiu, Georgeta, Fulga, Mihaela, Editură Arves, 2002;
- „Metode de Invățământ”, Cerghid, Ioan, Ed IV, Ed. Polirom, 2006;

JALBA GEORGIANA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRADINITA PP MUGURASII

LOCALITATE: RÂMNICU SĂRAT

Proiect de activitate integrată

Inspecție curentă I pentru obținerea gradului didactic I

NIVELUL/ GRUPA: 5-6 ani, II, Grupa mare Step by Step “Steluțele”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „De vorbă cu Zâna Primăvară”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Zvon de primăvară”

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE, MIJLOACELE DE REALIZARE:

ADP: Întâlnirea de dimineață: „Povestea unui gingaș ghiocel” – noutatea zilei

ALA₁: Manipulative: „Ghiocelul și Zâna Primăvară”

Construcții: „Grădina primăverii”

Artă: „Ghiocelii răzleți” – pictură

Nisip și apă: „La plantat de ghiocel”

ADE: „Zvon de primăvară” (**DȘ – Activitate matematică** – „Drumul ghiocelului” – joc didactic;

DOS – Activitate practică – „Grădina primăverii” – colaj)

ALA₂: „Cine culege cei mai mulți ghiocel?” - joc de mișcare

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A₁. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;

B₃. Conceptul de sine;

C₁. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;

C₂. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);

C₃. Activare și manifestare a potențialului creativ;

D₃. Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute;

E₁. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;

E₂. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;

A.1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;

A.1.3. Își utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

B.3.2. Își promovează imaginea de sine, prin manifestarea sa ca persoană unică, cu caracteristici specifice;

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.3.1. Manifestă creativitate în activități diverse;

D.3.1. Participă la experiențe de lucru cu cartea, pentru cunoașterea și aprecierea cărții;

E.1.5. Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice;

E.2.1. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;

E.2.4. Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O₁ – să decoreze ghiocelul cu ajutorul bețișoarelor, respectând indicațiile primite (**Manipulative**);

O₂ – să construiască grădina primăverii cu materialele puse la dispoziție, respectând indicațiile primite (**Construcții**);

O₃ – să picteze ghiocelii cu bețișoare, folosind tehnicile de lucru învățate anterior (amprentare) (**Artă**);

- O₄** – să planteze ghiociei în jardiniere, respectând indicațiile primite (**Nisip și apă**);
- O₅** – să raporteze numărul la cantitate și invers, în limitele 1-7;
- O₆** – să ordoneze crescător și descrescător, în limitele 1-7, precizând vecinii numerelor;
- O₇** – să confecționeze grădina primăverii din materialele puse la dispoziție, folosind tehnicile de lucru învățate (asamblare și lipire), respectând indicațiile primite;
- O₈** – să respecte regulile jocului de mișcare;
- O₉** – să precizeze o situație în care personajul din poveste dă dovadă de empatie (**EPV**);

REGULI DE JOC: Copiii vor fi împărțiți în două echipe, echipa ghiociei și echipa rândunecilor. Zâna Primăvară le-a pregătit copiilor o scrisoare prin care îi roagă să îl ajute pe prietenul ei, Ghiocel, să ajungă la ea, depășind obstacolele puse de Zâna Iarnă. Aceasta le-a adus o machetă cu obstacole și o cutie cu sarcinile jocului. Copilul cu numele scris pe sarcină va fi strigat și o va rezolva, va forma mulțimi cu tot atâtea elemente cât indică cifra, raportând numărul la cantitate și invers, în limitele 1-7 (**O₄**), va ordona crescător și descrescător, în limitele 1-7, precizând vecinii numerelor (**O₅**). Fiecare copil va primi câte o sarcină individuală adaptată la nivelul de dezvoltare al fiecăruia, astfel vor putea răspunde corect și fără ajutor. Toate acțiunile încep și se termină la semnalul educatoarei. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate.

SARCINA DIDACTICĂ: Copiii vor forma mulțimi cu tot atâtea elemente cât indică cifra, raportând numărul la cantitate și invers, vor ordona crescător și descrescător jetoanele cu numere și vor preciza vecinii numerelor, în limitele 1-7.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, aplauzele, mânuirea materialelor.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: observația, conversația, expunerea, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea;

MATERIAL DIDACTIC: panou prezentă, calendarul naturii, scrisoare, șabloane din polistiren cu ghiociei și Zâna primăvară, bețișoare, placă de polistiren, bețișoare din lemn, crenguțe, pietre, șabloane din hârtie, acuarele, jardiniere, pământ, bulbi de ghiociei, ustensile de grădinarit, machete cu obstacole, sarcini, jetoane cu elemente specifice anotimpului primăvara, jetoane cu cifre, lipici, planșete, copaci, nori, soare, păsări, flori, carte cu povești, recompense.

FORMA DE ORGANIZARE: pe grupe, frontal, individual;

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru educație timpurie 2019;*
2. *Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;*
3. *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere până la 7 ani.*

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

„Zvon de primăvară”

1. Activități de Dezvoltare Personală

Activitatea începe cu **întâlnirea de dimineață**. Copiii sunt așezați în semicerc, iar **salutul** se realizează prin intermediul poeziei:

“Dimineața a sosit/

Toți copiii au venit/

A-nceput o nouă zi/

Bună dimineața, dragi copii!”

În continuare, copiii sunt invitați să completeze **panoul de prezentă** (panou care are tot atâtea stelute câți copii sunt în grupa mare “Steluțele”). După rostirea versurilor *“După ce ne-am adunat/ Și frumos ne-am salutat,/ Colegii ne-am întâlnit/ Cine oare n-a venit?”*, fiecare copil va veni pe rand la panou și își va recunoaște poza.

La **calendarul naturii** va fi chemat câte un copil și se va stabili împreună cu ceilalți colegi ziua, luna și anotimpul în care ne aflăm, aspectele vremii și cum ne îmbrăcăm.

Împărtășirea cu ceilalți: fiecare copil va spune pe rând ce le place cel mai mult la anotimpul primăvara, iar la **activitatea de grup** se va cânta cântecul “Mândră primăvară”.

Pentru a sesiza prin ce se deosebește această zi de grădiniță de celelalte, educatoarea sprijină copii în evidențierea **noutății zilei**, anume o scrisoare de la Zâna Primăvara. Aceasta le povestește copiilor că prietenul ei, Ghiocel, s-a pierdut pe drumul către ea, de vină fiind Zâna Iarnă. Din păcate, Zâna Iarnă a pus multe obstacole pe drum, Ghiocel fiind acum debusolat și trist. Dacă preșcolarii îl vor ajuta pe Ghiocel să ajungă la Zâna Primăvară și dacă vor îndeplini sarcinile de lucru, vor avea parte de o surpriză la sfârșitul zilei. Ce spuneți copii? Îl ajutam pe Ghiocel să treacă de obstacolele puse pe drum de Zâna Iarnă și să ajungă la Zâna Primăvară?

După descoperirea materialului de la centrul tematic, se desprinde **mesajul zilei** *“Pe Ghiocel îl ajutam,/ Sarcinile le rezolvăm,/ Pe prietena lui o vom găsi,/ Și cu Zâna Primăvara vom sărbători”*.

Tranziția se realizează prin intermediul următoarelor versuri:

“Bat din palme, clap, clap, clap,

Din picioare trap, trap, trap,

Ne-nvârtim, ne răsucim,

Și la centre noi pornim.”

2. Activități Liber Alese

Ghiocel e tare bucuros că-l vom ajuta să o găsească pe prietena lui, Zâna Primăvara, așa că acesta ne-a pregătit multe surprize minunate pe care le regăsim pe măsute.

Manipulative: „Ghiocelul și Zâna Primăvară” – copiii vor avea de decorat ghiocelul din polistiren, înfigând bețișoarele pe marginea acestuia. Aceștia vor respecta distanța dintre bețișoare, fiind atenți să nu rupă marginea polistirenului; (O₁)

Construcții: „Grădina primăverii” – preșcolarii vor construi grădina primăverii, folosind bețișoare din lemn, pietre și alte elemente; astfel, din bețișoarele din lemn vor avea de construit gardul, cu pietre vor contrui alea către magazia de unelte și vor repara acoperișul magaziei; (**O₂**)

Artă: „Ghiociei răzleți” – pictură – copiii vor picta ghiociei cu bețișoare pe coală neagră, folosind tehnicile de lucru învățate anterior (amprentare); (**O₃**)

Nisip și apă: „La plantat de ghiociei” – la acest centru, preșcolarii vor planta bulbi de ghiociei în jardiniere, folosind unelte de grădinarit; (**O₄**)

După terminarea activităților de la centre, copiii se vor roti.

Tranziția se va realiza prin intermediul următoarelor versuri:

„Unul după altul,

În rând ne așezăm,

Unul după altul,

De la centre noi plecăm.”

3. Activități pe Domenii Experiențiale

Copiii vor fi împărțiți în două grupe.

Prima grupă va desfășura un joc didactic la **Domeniul Știință – Activitate Matematică**. Zâna Primăvară le-a pregătit copiilor o scrisoare prin care îi roagă să îl ajute pe prietenul ei, ghiocelul, să ajungă la ea, depășind obstacolele puse de Zâna Iarnă. Aceasta le-a adus o machetă cu obstacole și o cutie cu sarcinile jocului. Copilul cu numele scris pe sarcină va fi strigat și o va rezolva, va forma mulțimi cu tot atâtea elemente cât indică cifra, raportând numărul la cantitate și invers, în limitele 1-7 (**O₄**), va ordona crescător și descrescător, în limitele 1-7, precizând vecinii numerelor (**O₅**). Fiecare copil va primi câte o sarcină individuală adaptată la nivelul de dezvoltare al fiecăruia, astfel vor putea răspunde corect și fără ajutor. Toate acțiunile încep și se termină la semnalul educatoarei. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate.

Ca **sarcină didactică** copiii vor forma mulțimi cu tot atâtea elemente cât indică cifra, raportând numărul la cantitate și invers, vor ordona crescător și descrescător jetoanele cu numere și vor preciza vecinii numerelor, în limitele 1-7.

Fiecare copil va primi câte o rețetă cu sarcini individuale adaptate la nivelul de dezvoltare al fiecăruia, vor putea răspunde corect și fără ajutor. Toate acțiunile încep și se termină la semnalul educatoarei. Răspunsurile corecte vor fi aplaudate, iar ca **elemente de joc** regăsim surpriza, aplauzele și mânuirea materialelor.

Explicarea jocului

Copiii vor ține cont de indicațiile primite de la Zâna Primăvară și de sarcinile descoperite de aceștia.

Executarea jocului de probă

Jocul de probă se execută în scopul verificării înțelegerii regulilor de joc de către toți copiii și a respectării sarcinilor didactice. Jocul începe la semnalul educatoarei.

Executarea jocului propriu-zis

Se va da semnalul de începere a jocului, timp în care copiii numiți, dacă răspund corect vor fi aplaudați, iar cei ce întâmpină greutăți vor fi ajutați de alți colegi.

Proba I – „Formează mulțimi cum îți spun!”

Copilul strigat de educatoare va rezolva sarcina, conform cerințelor:

S₁ – Formează mulțimea lalelelor roșii cu tot atâtea elemente cât îți indică cifra (3).

S₂ – Formează mulțimea berzelor cu tot atâtea elemente cât îți indică cifra (5).

S₃ – Formează mulțimea rândunelelor cu tot atâtea elemente cât îți indică cifra (6).

S₄ – Formează mulțimea ghiociei cu tot atâtea elemente cât îți indică cifra (7).

Proba II – „Ordonează cum îți spun!”

Dupa prima probă a jocului, copiii vor avea ca sarcină să ordoneze crescător/ descrescător jetoanele cu cifre, în limitele 1-7:

S₁ – Ordonează crescător de la 1 la 5.

S₂ – Ordonează descrescător de la 1 la 4.

S₃ – Ordonează crescător de la 1 la 6.

S₄ – Ordonează crescător de la 1 la 7.

S₅ – Ordonează descrescător de la 1 la 5.

Proba III – „Vecinul meu este...”

Copiii vor avea ca sarcină să numească vecinii numerelor:

S₁ – Numește vecinii numărului 6.

S₂ – Numește vecinii numărului 5.

S₃ – Vecinul mai mic al lui 4 este....

S₄ – Vecinul mai mare al lui 6 este....

Cea de-a doua grupă va confecționa la **Domeniul Om și Societate - Activitatea Practică** grădina primăverii din materialele puse la dispoziție, folosind tehnicile de lucru învățate (asamblare și lipire), respectând indicațiile primite. (O₇)

Copiii au materialele pregătite la mese. Se intuiesc materialele aflate la dispoziție: planșete, copaci, nori, soare, păsări, flori, lipici, bețișoare.

Explicarea și demonstrarea modului de lucru

Preșcolarii vor avea de realizat un colaj denumit “Tablou de primăvară”. Acest tablou va fi realizat conform unei legende, amplasată în fața copiilor: 1 – soare, 2 – nori, 3 – copaci, 4 – rândunele, 7 – flori roz în copac.

Înainte de începerea activității, copiii vor efectua câteva mișcări de încălzire ai mușchilor mici ai mâinii, conform indicațiilor sugerate de către educatoare: boboc- floare, “mișcăm degetele”, frământarea aluatului, cântatul la pian, etc.

Efectuarea lucrării de către copii

Activitatea se desfășoară sub îndrumarea și ajutorul educatoarei, acolo unde va fi nevoie. Se lucrează pe fond muzical.

Complicarea jocului se realizează cu toți copiii. Educatoarea va spune mai multe enunțuri, iar preșcolarii vor descoperi și vor spune greșeală, la următoarele sarcini:

S₁ – Vecinii numărului și cifrei 3 sunt 5 și 7;

S₂ – Vecinul mai mare al numărului și cifrei 6 este 5;

S₃ – Mulțimea berzelor are 6 elemente;

S₄ – Jetoanele cu cifrele de la 1 la 6 sunt așezate în ordine descrescătoare.

Moment de mișcare – „Cine culege cei mai mulți ghiociei?” – joc de mișcare

În continuare ne vom juca jocul de mișcare „Cine culege cei mai mulți ghiociei?”. În curtea grădiniței sunt amplasați mai mulți ghiociei. Copiii vor fi împărțiți în două echipe: echiparândunelilor și echipa ghiociei. La semnalul educatoarei, copiii vor culege prin curtea grădiniței ghiociei. Câștigă echipa care adună cât mai mulți ghiociei. (O₈)

Jocuri în aer liber

Moment de literație – Copiii vor asculta povestea “**Rica Rândunica**” (EPV – empatia).

Aceștia vor preciza, la final, o situație în care personajul din poveste a dat dovadă de empatie. (O₉) (Anexa 1)

Activitatea zilei se încheie cu adunarea copiilor în semicerc pe pernuțe. Aici, copiii își vor aminti activitățile zilei, vor așeza jetonul potrivit pentru activitatea principală din ziua respectivă, completând, astfel, **Jurnalul zilei**. Vor fi solicitați să-și exprime părerea despre activitatea preferată a zilei sau despre activitatea care le-a rămas imprimată în minte.

Evaluarea activității se realizează printr-o formă de autoevaluare, gen ștafetă. La primirea ghiocelului, fiecare copil își exprimă părerea despre activitatea desfășurată pe întreg parcursul zilei. Sunt recompensați cu briose și se emit aprecieri generale și individuale din partea educatoarei referitoare la comportamentul copiilor și la activitatea desfășurată.

Anexa 1

Rica Rândunica

Într-o zi caldă de primăvară, Rica rândunica decise să se întoarcă iarăși în țara noastră, așa cum făcea an de an. Aștepta cu nerăbdare să-și construiască cuibușorul din paie și pământ la căsuța unui om bătrân care părea că o așteaptă mereu cu brațele deschise.

După un drum lung, rândunica a ajuns la noi în țară împreună cu celelalte surate. A zăbovit puțin pe o crengută de corcoduș proaspăt înflorit pentru că se simțea tare obosită. Ajunsă la casa omului care o aștepta, Rica rândunica se apucă de treabă și în câteva zile își construiuse un cuib tare frumos.

În scurt timp, hărnicuța rândunică scoase patru puișori frumoși de-ți era tare drag să-i privești.

Cât era ziua de lungă, căuta mâncare pentru puișorii ei. Într-una din zile, Rîndunica se îndepărtă mai mult de curtea moșului unde își construise cuibul. Trecuse o oră, trecuse două, trecuse o jumătate de zi, și rîndunica nu mai sosea la puii ei. Moșul ieșea tot timpul pe terasă și privea puișorii care parcă îi cereau mâncare.

- Off, pui frumoși, vă este foamei, așa-i? Cum să vă ajut eu oare? Și bătrânul om se tot gândea ce se întâmplase cu mama rîndunică. Își puna multe semne de întrebare, așa că plecă în căutarea ei.

A căutat-o ore în sir, când colo, peste stradă, lângă un râu, o zărește pe rîndunică zăcând.

- Rîndunico! Rîndunico! Ce s-a întâmplat cu tine?

- Nu mai pot să zbor...Și atunci omul bătrân vede că rîndunica avea o aripă ruptă și de fiecare dată când încerca să zboare se prăbușea pe pământul cald și nisipos.

În acel timp, au trecut pe lângă cei doi alte păsări care râdeau parcă de starea în care se afla rîndunica.

- Râd de mine, își spuse ea...eu mereu le-am ajutat și ele nici nu au oprit să vadă ce am pățit...

- Gata, frumoasă rîndunică. Eu te înțeleg și te voi ajuta. Îți sunt alături. Aș fi tare trist dacă nu aș mai auzi glasul tău melodios. Haide să mergem acasă! Puii tău au nevoie de tine.

Omul o puse frumos pe palma sa și o duse în cuibul ei unde era așteptată de copilașii săi. Din păcate, ea nu s-a întors și cu mâncarea pe care o așteptau așa că omului i se făcuse milă de ei și vru tot mai mult să îi ajute. Empatiza cu rîndunica, motiv pentru care i-a fost alături și i-a hrănit el o perioadă. Rîndunica a apreciat tot efortului omului și nu știa cum să îl mai răsplătească. I-a promis că mereu se va întoarce la casa lui și îi va ciripi așa cum îi place. Între cei doi s-a creat o legătură puternică și erau fericiți să se vadă zi de zi.

HARABAGIU CRISTINA MARIA

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: SCOALA GIMNAZIALĂ NR 12 STR GRĂDINIȚA PP CFR
LOCALITATE: TIMISOARA

BLOCAJELE ÎNTÂLNITE ÎN PROCESUL ARTISTIC, ÎN MEDIUL DIGITAL

„Ordinea și dezordinea pot fi funcționale în măsura în care activează diferite stări psihice și pot avea rezultate diferite”. (Voahs K.D., 2013, p. 1860)

Creativitatea este o condiție exclusiv umană și niciun robot, oricât de inteligent ar fi nu o poate depăși ori înlocui. Aparținând omului, procesul artistic poate întâmpina anumite obstacole, adevărate piedici în exprimarea liberă, dezinhibată a ideilor .

În lucrarea sa, „Creativitate și inteligență emoțională”, pag.109, Mihaela Roco menționează cele 3 tipuri de blocaje ale creativității: emoționale, culturale și perceptive. Blocajele de tip emoțional țin de: neîncredere și teama de necunoscut; nevoia de confirmare și siguranță; teama de a nu comite greșeli; „lipsa competenței de a depune un efort susținut pentru a desfășura procesul de rezolvare a unei probleme, de la identificarea ei până la soluție” (idem, pag.109). Blocajele culturale au ca și cauze: conformismul, din obișnuință sau din dorința de a nu fi privit ca fiind diferit; pragmatismul, prin prioritizarea factorilor economico-sociali, înaintea celor personali; principiul de „spirit al grupului”, în detrimentul părerii personale; capacități reduse de a modifica ideile. Blocajele de ordin perceptiv constă în: „dificultatea de a deconstrui o problemă în elemente care pot fi manipulate, dirijate” (ibidem, pag.109); gândirea într-o singură direcție, fără a analiza toate sensurile problemei; lipsa capacității de a sesiza relația cauză-efect sau de a face diferența între fapte și probleme. (Roco, M.,2001, pag.109).

Acești factori inhibitori se transpun și în mediul digital. Prin nesiguranța datorată însușirii incomplete a competențelor digitale, copiii tind să piardă mult timp în realizarea unei teme sau să copieze modelele educatoarei, ale colegilor, ori să efectueze lucrări incomplete. De exemplu, pentru crearea unui desen în Aplicația Google *Paint*, preșcolarul nu stăpânește bine toate uneltele de lucru, printre care și radiera. El deschide de mai multe ori aplicația pentru că depășește un contur și nu poate corecta. Din teama de ridiculizare, acesta nu cere ajutor celor din jur. Este indicat ca educatoarea să revină asupra utilizărilor aplicațiilor, chiar dacă explicațiile au fost oferite deja. Tot din teama de eșec se naște și *perfecționismul*. Copilul tinde să copieze modelele ideale generate de platformele pe care lucrează și are impresia că ceea ce face el este greșit. Dimpotrivă, a crea, din punctul meu de vedere, înseamnă mai întâi „a greși”, iar mai apoi a „dezvolta”. Educatoarea încurajează ideile neobișnuite ale copiilor, fără a le judeca latura divergentă a gândirii.

Preșcolarii tind să depindă mult de validarea externă, în special în mediile cu care nu sunt suficient familiarizați, cum este și cel online. Frica aceea că a lor creație nu primește suficiente comentarii sau like-uri, reprezintă un alt factor inhibitor de creație. Dascălul poate încuraja copiii să depășească acest obstacol prin punerea accentului pe procesul care stă la baza actului artistic și nu pe produsul finit.

Burnout-ul (sau epuizarea) datorat timpului exagerat petrecut în fața ecranelor duce la oboseală excesivă, scăderea performanțelor școlare și, implicit a inspirației. Cadrele didactice și părinții au datoria de a monitoriza timpul de utilizare a dispozitivelor electronice. Pauzele și alternarea activităților cu cele clasice sau petrecerea timpului în natură reprezintă o soluție de depășire a acestui blocaj.

Un alt factor de blocaj al creativității digitale poate fi generat de lipsa clarității obiectivelor operaționale. De exemplu, copilului i se dă să continue începutul dat al unei povești, fără a se specifica aplicația pe care să o folosească, numărul de pagini, al personajelor, timpul de predare, dacă sunt permise animațiile, sau de ce trebuie el să continue acea poveste. Preșcolarul este indus în eroare de ambiguitatea cerinței, copleșit de întrebări și astfel se interpune o barieră care blochează accesul la imaginație.

În sprijinul omului vine inteligența artificială, desprea care am spus că nu poate înlocui imaginația sa, însă poate fi de un real ajutor, în special când intervin astfel de blocaje în actul creator. Desigur că multe aplicații sugerează și oferă soluții salvatoare atunci când se interpun acești factori inhibitori ai creativității, însă și acest volum mare de resurse oferite de internet poate fi copleșitor și poate reprezenta chiar el un blocaj, pe principiul „toate idelile pe care le am sunt deja în mediul online”.

Schimbarea mediului de lucru poate produce efecte pozitive asupra stimulării creativității copiilor. Asigurarea unui climat calm, cald, marcat prin simplitate și bun gust, pereți lipsiți de încărcătura desenelor, oferă sentimentul de mediu sigur de explorare și manifestare liberă a idelilor, fapt care naște dorința de a crea, de a inventa. Lăsând copiii să se plictisească, de asemenea, vor găsi noi și noi moduri de reinventare a jocului, inclusiv în mediul online, care tinde să îi suprastimuleze prin varietatea de imagini și sunete. Jamboard-ul, foaia albă din Paint, pânza din Canva sunt doar câteva instrumente pe care le putem lăsa la îndemâna copiilor, oferindu-le libertatea de a crea. Deconectarea de la tot ce înseamnă „muncă”, rutină, tehnologie și efectuarea plimbărilor în natură, conectarea cu aceasta, activează procesele psihice reglatorii (motivația, voința, afectivitatea, atenția), contribuind, de asemenea, la înlăturarea acestor blocaje.

Prin adoptarea unei atitudini pozitive, încurajatoare de către educatoare, i se induce copilului ideea că este unic și ceea ce creează poartă amprenta personală. Prin trimiterea spre o gândire divergentă, preșcolarii pot înțelege că așa cum pentru rezolvarea unei probleme se pot găsi mai multe soluții, la fel e și în cazul abordării subiectelor de lucru, din alte perspective, direcții, unghiuri. Se încurajează întotdeauna exprimarea liberă, originalitatea, chiar dacă se impune respectarea regulilor de redare a compozițiilor plastice, narațiunilor, lucrărilor muzicale.

Bibliografie: Catalano, H., Albușescu, I, (2024), *Educația timpurie digitală- cadre teoretice și aplicative*, Editura: Didactica Publishing House, București

Roco, M., 2001, *Creativitate și inteligență emoțională*, Polirom, Iași

Vohs K.D., 2013, *Psychological Science* (preluat din sursa

https://carlsonschool.umn.edu/sites/carlsonschool.umn.edu/files/2019-04/vohs_redden_rahinel_2013_psych_science_0.pdf)

NISTOR MARIA DANA

Școala Primară Nr.1 Oșand

TERAPIA OCUPAȚIONALĂ

Terapia ocupațională are la bază concepția după care activitatea voluntară sau, altfel spus, ocupația cu componentele sale interpersonale și de mediu, poate fi utilizată eficient pentru împiedicarea apariției sau ameliorarea disfuncțiilor organismului uman, contribuind, în acest fel, la creșterea adaptării individului la societate (Pritcan, Boderscova & Chihai, 2008, pg. 10)

Mai sintetic, putem spune că terapia ocupațională se preocupă în primul rând de asigurarea sănătății și funcționării optime a individului uman în mediul său de existență. În acest sens Mosey subliniază ideea după care terapia ocupațională este preocupată în primul rând „să ajute individul să-și dezvolte deprinderile adaptative ilustrate în comportamente învățate, care-i permit să-și satisfacă nevoile personale și să răspundă cerințelor mediului" (ibidem).

În același timp, această știință este tot mai mult implicată în asigurarea specificului fiecărei individualități în parte, în creșterea și dezvoltarea fiecărei persoane.

Căutând o clarificare cât mai cuprinzătoare a obiectului de studiu al terapiei ocupaționale, este util să ne oprim, mai întâi, asupra definiției oferite de „Asociația Americană de Terapie Ocupațională” în anul 1968. Conform acesteia „terapia ocupațională este arta și știința de a dirija modul de răspuns al omului față de activitatea selecționată, menită să promoveze și să mențină sănătatea, să împiedice evoluția spre infirmitate, să evalueze comportamentul și să trateze sau să antreneze pacientul cu disfuncții fizice sau sociale"(ibidem).

Pritcan, Boderscova & Chihai (2008) susțin că, definițiile ulterioare merg pe aceeași linie, diferențele dintre ele ținând, în special, de sublinierea importanței unui aspect sau altul, în vederea circumscrierii mai exacte a obiectului de studiu al disciplinei. În acest sens, pe plan mondial este încă larg răspândită, o altă definiție. Terapia ocupațională este arta și știința de a dirija participarea omului spre îndeplinirea anumitor sarcini, cu scopul de a restabili, susține și spori performanța, de a ușura învățarea acelor abilități și funcții esențiale pentru adaptare și productivitate, de a diminua sau corecta aspectele patologice și de a promova și menține sănătatea.

Pritcan, Boderscova & Chihai (2008), afirmă că, elementul comun și general al tuturor definițiilor date terapiei ocupaționale de diverși autori, se bazează pe conceptul de activitate sau ocupație. „Orice activitate dispune de o bază individuală motivațională, de o structură (organizare prin autoorganizare) și de o țintă, scop sau plan, în raport cu care se autoreglează. Activitatea presupune o înlănțuire sau un sistem ierarhizat de acțiuni, care, la rândul lor, cuprind operații. Nota definitorie a activității este transformarea obiectelor materiale și/sau informațiilor și ansamblurilor informaționale”.

În cadrul terapiei ocupaționale accentul se pune pe caracteristicile individului în relație cu societatea și cu lumea în care trăiește.

Cunoștințele pe care le acumulează această disciplină se bazează pe informațiile dobândite din domeniile anatomiei, fiziologiei, pedagogiei, psihologiei, sociologiei, antropologiei și, în general, pe cunoștințele provenite de la majoritatea științelor care studiază comportamentul omului. Rezultă, deci, că terapia ocupațională, deoarece realizează o sinteză informațională între cunoștințele provenite din diverse științe particulare, se constituie ca o știință interdisciplinară (Pritcan, Boderscova & Chihai, 2008, pg.11).

Fundamentul acestei discipline a fost profund influențat de cercetările lui Clark care în lucrarea sa „Dezvoltarea amâna prin activitate practică”, a demonstrat că analiza activității și adaptarea individuală sunt procesele esențiale, care determină geneza terapiei ocupaționale.

Viziunea integratoare asupra omului privit ca ființă socială, ca entitate complexă biopsihosocială a determinat cerința metodologică pentru cuprinderea unitară a diferitelor forme de terapie în plan biologic, chimioterapic și psihoterapic (ibidem).

Pritcan, Boderscova & Chihai (2008), spun că, dacă avem în vedere faptul că sensul oricărui demers terapeutic este de a restitui omului bolnav pe lângă sănătatea fizică și psihică și condiția psihosocială a normalității, înțelegem de ce metodele terapeutice complexe sunt de neconceput fără terapiile sociale în care se încadrează ca elemente distincte terapia ocupațională și ergoterapia.

Bibliografie

Pritcan, V., Boderscova, L., & Chihai, J. (2008). *Terapie ocupațională și reabilitare psihosocială*, Bălți: Ministerul Sănătății al Republicii Moldova.

POJEGA NISTOR MĂLINA DUMITRELA

Grădinița cu Program Normal Nr.2 Oșand

ȘCOALA INCLUZIVĂ

Școlile trebuie să primească toți copii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...” (Declarația de la Salamanca asupra educației cerințelor speciale adoptată la conferința mondială „Acces și calitate” organizată de UNESCO și Ministerul Educației din Spania, 7-10 iunie 1994)

Fiecare copil este unic, cu necesități diferite. Cadrele didactice și părinți deopotrivă, încercăm să-i educăm, astfel încât să devină, la rândul lor, adulți fericiți și eficienți. Însă există copii marginalizați, defavorizați și/sau excluși de la educație. Aceștia sunt cei pentru care educația incluzivă a devenit o șansă pentru o dezvoltare armonioasă. Fiecare copil este diferit și special, și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu CES. Din cauza stereotipurilor și ideilor preconcepute, cei mai mulți oameni nu își dau seama că diferențele dintre copiii cu CES sunt la fel de mari ca și diferențele dintre copiii obișnuiți.

În Declarația de la Salamanca se spune că școala obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care crează comunități primitoare, construiesc o societate incluzivă și oferă educație pentru toți; mai mult, ele asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența și până la urmă, chiar și rentabilitatea întregului sistem de învățământ. Principiul școlii incluzive, susținut atât de legislația națională, cât și internațională, conferă dreptul tuturor copiilor la învățătură împreună oriunde este posibil, indiferent de starea lor fizică, intelectuală, emoțională sau de diferențele de origine etnică, religioasă, culturală. Trebuie eliminate principiul de discriminare și izolare a copiilor cu nevoi speciale.

Consider că realizarea educației incluzive presupune: existența și aplicarea principiilor incluziunii: principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării șanselor în educație, principiul centrării pe copil, principiul intervenției timpurii, principiul educației de bază pentru toți copiii, principiul asigurării serviciilor de sprijin, principiul cooperării și parteneriatului. Integrarea ca fenomen este fundamentată pe ideea că relațiile dintre indivizi sunt bazate pe o recunoaștere a integrității. Caracterul integrat al învățământului ne pune în fața problematică a situației în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obișnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situația copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situația clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înțelegere reciprocă, o existență socială normală a copiilor, în ciuda diferențelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înțeles și acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieții de grup. Această normalizare a relațiilor este benefică și pentru ceilalți elevi, care

învață să respecte dreptul la diferență, să fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăți în viață.

Procesul de integrare educațională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenție individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalități eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esențial. Incluziunea presupune efortul de a asigura tuturor elevilor, de limbă și cultură diferite, din familii diferite, cu orice probleme de sănătate, cu interese și moduri de învățare diferite, strategii de predare-învățare adecvate și individualizate, fără a stigmatiza sau a separa. Includerea îmbunătățește procesul de învățare pentru toți elevii, cu și fără nevoi speciale.

A asigura șanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcție de aptitudinile și interesele sale. Printre avantajele școlii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt tratați ca parte integrantă a societății, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât și colegii lor își dezvoltă abilitățile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea, etc. Profesorii adoptă metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii și dezvoltarea prietenilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învățare, datorită schimbului de informații permanent.

Școala incluzivă reprezintă o provocare pentru școlile obișnuite, însă ea nu trebuie privită ca o amenințare pentru performanța acestor școli. Multe dintre aceste instituții găsesc că fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obișnuite. Însă această teamă poate fi depășită prin educație, resurse didactice adecvate, sprijin și nu în ultimul rând credința că incluziunea este un drept moral și social ce nu poate fi negat nimănui.

În cadrul școlii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiți specialiști în domeniul educației, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuți și alți specialiști pentru că doar împreună vor reuși să obțină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind și cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Școala incluzivă presupune îmbunătățirea sistemului educațional pentru toți elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învățare al

Bibliografie

1. VRASMAS, Ecaterina, VRASMAS, Traian. Educația incluzivă în grădiniță : dimensiuni, provocări și soluții, Buzău, Ed.Alpha MDN, 2012. 32-34p. ISBN 978-973-139-237-0
2. CERGHIT, Ioan, Sisteme de instruire alternative și complementare : structuri, stiluri și strategii, București, Editura Aramis , 2002. p.177, ISBN: 973-85939-4-8.
3. VRASMAS, Ecaterina, Introducere în educația cerințelor speciale, București, Editura Credis, 2004. p.209, ISBN 973-7701-44-5.

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

**STAR
KIDS**

ISSN 2784 - 1146